

Ö N S Ö Z :

"ABD'nin çıkarları neredeyse, oraya gidilmelidir"... Son olarak R.Reagan tarafından yinelenen bu sözler özünde ABD'nin dış politikasının çekirdeğini oluşturmaktadır.Bunun ötesinde, aynı veya benzeri sözler, özellikle 2. Dünya savaşının hemen arkasından başlatılan "Soğuk Savaş" döneminde ve ondan sonra günümüze kadar varan sürelerde çeşitli vesilelerle, çeşitli ABD Cumhurbaşkanı tarafından söylenmiş sözlerdir.

Olayın ilgi çekici ve önemli yanı ise, söylenen bu sözlerin sadece "Sözde" kalmaması, dünyanın hemen, hemen her kıtasında kelimenin tam anlamıyla zorla, zorbalıkla uygulamaya sokulmasıdır.Örnek mi istiyorsunuz ?. İşte Kore, Vietnam, işte El Salvador, Lübnan, işte plânlanan Nikaragua ve petrol kaynaklarının bulunduğu Arap ülkeleri.

Gerçekleştirilen saldırıların sonuncusu, dünyanın en küçük kara parçası Grenada'ya oldu.Fakat bu saldırı, ABD'nin saldırılarının sonuncusu olmayacaktır.

Reagan yönetiminin körüklenen, dünya sosyalist hareketine ve sosyalist ülkelere yönelik saldırılar arttırılarak sürecektir.Aynı Reagan, "Haçlı Seferi" ilân ettiği Sovyetler Birliği'ni 5 dakikaya kadar bombalamanın, yerle bir etmenin mikrofon "Provasını" yapmaktadır.

Bütün bu hırçınlıkların sebebi nedir ?

Emperyalizm giderek yıpranmakta, diğer bir deyişle çökmektedir.Bunun doğal sonucu olarak da, azgınlaşmakta, azgınlaştıkça da saldırmaktadır.Reagan ülkesi ABD'nin iç sorunları bir çığ misali artmaktadır.Üstesinden gelinemeyen bu sorunlar, ulusal duyguların, silahlanmanın körüklenmesiyle geçiştirilmek istenmektedir.İngiltere'de Theacher'in, Federal Almanya'da H.Kohl hükümetinin durumları da, Reagan ve ülkesinden farksızdır.

Saldırıyorlar, fakat dayatamıyorlar.Kendilerine karşı dünyanın her yerinden tepkiler geliyor.Bu nedenle de emperyalizm içinde bulunduğu çıkmazdan kurtulmanın yollarını ye-

ni saldırılarda arıyor.

Durum göstermektedir ki : İlerici güçler, demokrat kesimler dünyanın her yerinde kendilerini uzun ve kiskin bir mücadeleye hazırlamak zorundadırlar.

Bu mücadelenin uluslararası düzeyde sürdürülmesinin gerekliliğine somut bir örnek teşkil eden olaylardan sadece biri elinizdeki broşüre konu olan "Grenada olayları" dır. Suçsuz, korunmasız bir ülkeye alçakça yapılan bu saldırı, politik görüşü ne olursa olsun tüm insanlığın nefretini kazandı.

Grenada olaylarından ibret alınmalı ve ABD'nin çıkarlarının söz konusu olduğu tüm dünya ülkeleri Reagan yönetiminin bu tür saldırılarına her an hazır olmalıdır.

Elinizdeki broşürü, barış - silahsızlanma ve bağımsızlık mücadelesinde Grenada'da ve tüm dünyada yaşamlarını yitirenlere armağan ediyoruz.

Yayınlayıcı

I. KALLEŞCE - HAİNCE - VE AMANSIZCA
YAPILAN BİR SALDIRI :

Amerika Birleşik Devletlerinin Grenada'ya karşı saldırısı önceden plânlanmış bir suç ve yerkürenin değişik bölgelerindeki ulusal kurtuluş hareketlerini teslim almaya yönelik olan şimdiki dış politikasının kısmi hedefidir. Karibik'deki bu küçük, korumasız devlete karşı, bu eşkiyaca saldırısı, aynı zamanda Washington tarafından devlet politikası düzeyine yükseltilen uluslararası terörizmin tipik bir ifadesidir. Bu politikanın yöntemlerini, bir yandan CIA'nın gizli operasyonları ve de ilân edilmemiş savaşları, diğer yandan da, Pentagon'un dolaysız askeri eylemlerinin birleşimi oluşturuyor. Bu tür girişimler yalnız dolaysız olarak saldırılan ülkeye değil, aynı zamanda ABD'yi rahatsız eden diğer hükümetleri sindirmek ve terörize etmek için de kullanılmaktadır. Öyle ki, Grenada'ya karşı saldırıdan beri Washington'da bunun, Nekaragua'ya, yurtsever El Salvador'a ve hatta Küba'ya karşı bir "İşaret" olduğundan açıkça söz edilmektedir.

Reagan yönetimi işbaşına geldiği andan itibaren Grenada'ya karşı düşmanca bir kampanya yürütmeye başlamıştı. CIA, durmadan Başbakan Maurice Bishop hükümetine karşı komplo ağı örüyordu. Grenada 1979 devriminden sonra Washington'un zorlama reçetelerine karşı kendine özgü bir sosyo-ekonomik gelişme yolu bulmaya çalıştığından ve uluslararası alanda ardıcıl olarak bloksuzlar politikası güttüğünden dolayı, ABD'nin "Düşmanı" ve onun güvenliği için bir "Tehlike" olmuştu. Karibik'lerdeki ada devleti St. Lucia'daki ileri gelen bir muhalefet politikacısı olan George Odlum, Grenada'daki durumu kendi ülkesindeki durumla karşılaştırarak şunları söylüyordu : "Grenada, doğu Karibik'deki ül-

keler arasında herhalde yaşamaya, ayakta kalabil-
meye en yeteneklisi".New-York Times gazetesine
verdiği bir demekte, Guayana Devlet Başkanı F.
Burnham şunları belirtti: "ABD'nin gözünde, Grena-
da'daki başarıların komşu ülkeler için özenilecek
bir örnek olabileceği "Tehlikesi" vardı"...

Bütün bunlar Karibik'lerdeki ülkeleri kendi "Arka
Bahçeleri" olarak görmeye alışmış olan ABD'deki
hegemonyacı çevreleri kızdırıyordu.Fakat Washing-
ton, Grenada devrimini yalnızca CIA'nın operasyon-
larıyla başaramıyordu, başaramadı da.Bu nedenle de
direk olarak askeri müdahelenin hazırlıklarına gi-
rişti.Daha 1981'de Pentagon, Karibik Denizinde
doğal koşulları Grenada'ya benzeyen Vieques Ada-
sında (Puerteriko yakınlarında) çıkarma manevrala-
rı düzenledi.

Washington Post gazetesinin belirttiği gibi, "Ur-
gent Fury" takma adıyla yürütülen, ABD'nin 1983'de
Grenada'ya müdahalesi, iki yıl önce yapılmış olan
manevranın tam bir kopyasıydı.

"Peoples World" adlı haftalık Amerikan dergisinin
bir haberine göre, daha 1983 Eylül'ü sonundan,
Ekim ayının başına kadar Ephrata çevresinde (Was-
hington yakınlarında) bir hava çıkarma bölüğüne
ait seçkinler birliği, Grenada'nın başkenti yakın-
larındaki yeni havaalanı inşaatına benzer koşul-
larda bir istilanın denemesini yapıyorlardı.Gece
yarısı paraşütlerle atlanıyor, havaalanı şekline
sokulmuş yerin iniş, kalkış pistlerine özel olarak
yığılmış olan inşaat malzemelerini kaldırıyor ve
"Çevre savunmasını" güvence altına alıyorlardı.
Daha sonra güvenlik birliklerinin talimatı üzeri-
ne başka birlikleri getiren askeri nakliye uçakla-
rı alana inmeye başladı.Aynı çıkarma birlikleri
Grenada'ya ilk çıkan birliklerdi ve daha önce Eph-
rata'da yaptıkları denemeyi Grenada'da en ince
ayrıntılara kadar tekrarladılar.

Grenada'nın iç sorunu olan, Grenada yönetimindeki anlaşmazlıkları, Washington bu ülkeye karşı eskiden beri hazırladığı çıkarma planlarını uygulamak için bir gerekçe yaptı ve bundan alçakça yararlandı. Haftalık "Newsweek" dergisi bu konuda şöyle diyordu : "Yönetimdeki sert politika yanlıları için çıkarma girişimi son derece açıktı. Teknik ve malmeye güvencesi açısından (ki bu güvenceyi de veriyorlardı) eylem onlara göre son derece kolay gerçekleştirilebilirdi. Zira Grenada sahillerinde geniş, açık kumsallar bulunuyordu. Bu nedenle araziye çıkmak kolaydı ve adanın savunma kuvvetleri hem sayısal açıdan olarak az, hem de silah yönünden kötü bir donatıma sahipti".

KORKAKÇA - HAINCE - VE AMANSIZCA BİR SALDIRI :

Çalışma plânlarının detayları üzerindeki son çalışmaları, ABD ulusal güvenlik konseyi üyesi olan Tuğamiral J. Poindexter yaptı. Plân üzerindeki son çalışmaların yapıldığı sırada ABD yönetimi ülke ve Dünya kamuoyunu yanıltmak ve Grenada'ya yapılacak saldırıyı hattâ NATO'daki bağlaşıklarından bile gizliye bilmek amacıyla çarpıtılmış bir bilgilendirme kampanyası başlattı.

Associated Press haber alma ajansı, daha 21 Ekim'de Washington'un "Grenada'ya yapılacak çıkarma hazırlıkları için gerekli aydınlatma bilgilerinin verilmesi konusunu ele aldığı ve verilecek bilgiler arasında denizden Grenada'ya çıkış olanakları, savunma kuvvetlerinin dağılımı ve silah depolarının bulunduğu yerler olduğunu bildiriyordu. Eylemin plânlanmasında bu veriler temelinde yapılıyordu.

22 Ekim'de UPI ajansına mensup bir gazeteci şu bilgiyi veriyordu : Pentagon yetkililerinin açıkladığına göre, ABD'nin, içinde uçak gemisi "Saipan"ın da bulunduğu 10 gemi ve 1900 deniz piyadesinden oluşan ve Lübnan'a gitmekte olan müdahale birlik-

leri, 21 Ekim'de aldıkları bir emir üzerine rota değiştirip, Grenada yönüne yol almaya başlamışlardır.

Ama Pentagon yetkilileri kamuoyunu yanıltmak için çıkarma birliklerinin Grenada'ya çıkma gibi bir niyetlerinin olmadığını söylüyorlardı. Bu çevreler, ABD'ye ait deniz piyadelerinin, çıkarma ve destek gemilerinin sadece Grenada hükümetine karşı Washington'un adadaki Amerikan vatandaşlarının hayatından duyduğu endişeyi göstermek için Grenada yönünde yol aldıklarını söylüyorlardı. UPI'nin bildirdiğine göre, Pentagon'dan bir temsilci şu açıklamayı yapıyordu : "Deniz piyadelerinin, ya da başka birliklerin çıkarma yapması düşünülmüyor. Bu karar provakatif bir eylem olarak görülmemelidir"...

Tüm bu yatıştırıcı açıklamalar böyle birbiri ardına gelirken, 25 Ekim günü sabaha karşı 1000 Amerikan deniz piyadesinin ve hava kuvvetlerinin kara birliklerine ait askerlerinin katıldığı Grenada çıkarması başlıyordu. Bir süre sonra Pentagon sayısı ancak bir kaç yüz olan Jamayka, Antigua, Dominik, Barbados, St. Vincent ve St. Lucia'ya mensup askeri de adaya gönderdi.

Yukarıda isimleri sayılan ülkeler içindeki son beşinin toplam nüfusu 1980'deki duruma göre 700 Bin kişiyi aşmıyordu. Tamamen Amerika'nın verdiği sadakalara bağlı olarak yaşayan bu ülkeler, Pentagon'un direktifleri doğrultusunda 1982 yılında "Bölgesel savunma ve güvenlik sistemi" adı altında bir birlik oluşturdular. Barbados ve diğer ABD uydusu devletlerin toprakları üstünde Pentagon'un askeri üsleri bulunmaktadır. Bu ülkelerin saldırıya katılması, ABD tarafından kendi ayıbını örtmek için kullanıldı, ve bu yolla çıkarmaya "Kollektif" ve "Çok uluslu" süsü verilmeye çalışıldı.

Washington Grenada'ya yapılan çıkarmanın dört saatlik bir "Gezinti" olacağını umuyordu. Ama işgal-

ciler halkın kararlı direnişiiyle karşılaştılar. Amerikan Televizyon Şirketi NBC'nin 27 Ekim günü yayınladığı programda da vurguladığı gibi, en sert çarpışmalar adanın güneyinde Point Salines havaalanı çevresinde ve başkentin içinde meydana geldi. ABD, böyle bir direnişle karşılaşacağını beklemiyordu. 26 Ekim 1983 günü Amerikan askerleri için kanlı bir gün oldu. NBC'nin yorumcusu Thomas Brokaw'a göre "Başkentdeki savaş, özellikle Fort Frederic yakınlarında beklenmedik derecede sert oldu".

Amerikan Televizyon Şirketi CBS'ye mensup bir yorumcu olan P. Marthy de Pentagon'dan Amiral Mc. Donald'la 28 Ekim'de yaptığı söyleşiye dayanarak, adada çarpışmaların halâ sürdüğünü bildiriyordu. Çarpışmalar ağırlıklı olarak Grenada'nın güney bölümünde oluyordu. Amerikalılar direniş gösteren bölgeleri Point Salines'deki havaalanından topçu ateşine tutuyorlardı. "Independence" uçak gemisinden havalanan uçaklarda kullanılıyordu.

29 Ekim günü Güyon Radyosu şunları duyuruyordu : Son derece güçlü savaş gemilerinin, uçakların ve helikopterlerin açtığı ateş desteğiyle işgalciler, cesaretlerini ve kararlılıklarını kanıtlamış olan yurtseverleri St. George'den çıkartmayı ve diğer bazı bölgelerdeki bir kaç mavziiyi ele geçirmeyi başardılar. Grenada'yı savunanlar adanın içlerine doğru geri çekiliyorlar ve halk milislerinin talm kamplarının bulunduğu dağlık bölgelerde gizleniyorlardı. Bu gelişmeler Amerikan işgalcilerinin Grenada'daki direnişii en kısa zamanda kırma görevlerini önemli ölçüde güçleştiriyordu.

Bu çerçevede hükümetin davetlisi olarak Grenada'da bulunan Kübalı sivil kişilerin (Yapı işçileri, doktorlar ve öğretmenler) de savaşa katıldığına değinmek gerekir. Bu kişiler bir saldırı durumunda işyerlerini ve oturdukları bölgeyi savunmaları yönünde bir direktif almışlardı.

14 Kasım günü Fidel Castro'nun Grenada'da katledilen Kübalı sivil personel için Havana havaalanında düzenlenen törende yaptığı konuşmada belirttiği gibi, çıkarmanın yapıldığı saatlerde Kübalı işçilerin uyudukları kesin bir biçimde kanıtlanmıştır. Çıkarmanın doruk noktasına ulaştığı saatlerde Kübalı işçiler silahlara ulaşabildiler. Bu silahlarda herseke yetecek sayıda değildi. Kübalılar kendilerine saldıran birliklere karşı kendilerini savunmaya zorlandılar. İşgalciler saldırı sırasında bir grup silahsız Kübalı uzmanı rehin almışlardı.

Ekim sonunda, bu ada devletini kısıpaca almış 20 savaş gemisinin desteğinde 8000 asker daha adaya çıktı. Bu sırada Amerikalı subaylar sivil halkın arasında ölenler konusunda hiç bir şey bilmediklerini iddia ediyorlardı, daha doğrusu sivil halktan kimsenin ölmediği iddia ediliyordu. Nwe York Times gazetesi, ABD birliklerinin "Bir operatör dikkatliliği" içinde davrandıklarını ve sadece "Sınırlı ölçüde zor kullanıldığını" yayıyordu. Ama gerçek tamamen başkaydı. Topçu ateşi ve bombardıman sonunda St. George's deki bir çok bina tamamen tahrip olmuştu. Uçak hücumları sonunda buradaki hastahane enkaz haline gelmişti. Hastaların çoğu ölmüştü. Bu gerçekleri diğer çevrelerin yanında Amerikan Televizyon Şirketi ABC'de söyledi. Daha sonra Pentagon bombardımanın gerçek olduğunu itiraf etmek zorunda kalmıştı, ama bunun "Yanlışlıkla" yapıldığını açıklıyordu. ABD basını Savunma Bakanlığının sivil halk arasındaki ölüm sayısı konusunda bilgi verilmesini arzu etmediğini çok dukkatli bir şekilde ifade ediyordu. Washington Post gazetesine göre, Grenada'da yaşayan insanlardan önemli bir bölümünün öldürüldüğünü itiraf etmek istemiyordu.

Aşağıda çıkarma birliklerinin "Demokrasinin tekrar kurulmasına" ve Grenada'da "Düzenin sağlanmasına" nasıl yardım ettiklerini bir kaç görgü tanığından

dinlayacağız.

YURTSEVER AVI VE YAĞMA :

Bir ilkokulda görevli olan İngiliz Lisbeth de Block ve adadaki Halk sanatları Enstitüsünü yöneten İngiliz Yvonne Palmer 1979 yılından beri Grenada'da çalışıyorlardı. Adaya çıkmış ABD deniz piyadelerinin çevreye açtığı canice ateş sırasında iki Britanyalı da üniversitenin yurdunda bulunuyorlardı. Ahalinin çoğu öldürülmüştü veya yaralanmıştı. Sivil halkı başka bölgeye nakletmek için hiç bir girişimde bulunulmadı. Kadınlar ve çocuklar panik içinde sığınacak bir yer bulmaya çalışıyorlardı.

Her iki görgü tanığıda, Amerikan askerlerinin kurbanlarının birinci derecede sivil halk olduğunu doğruluyorlardı. İçinde öğretmenlerin ve öğrencilerin ateşten korunmaya çalıştıkları bir bina, ağır makinalı tüfeklerle tarandı ve binaya el bombaları atıldı. Her iki tanıkda batılı basının yaydığı, ada halkının Amerikan askerlerini "Selamladığı" iddiasını kesinlikle yalanlıyordu.

Lisbeth de Block şunları anlatıyordu :

"Amerikalı işgalciler önce adi suçluları serbest bıraktılar. Adada yığinsal yağmalar başladı. Profesyonel gangesterler ve 1977'de devrilen kanlı Gairy diktatörlüğünün gizli polisi olarak çalışan uşaklar, saldırganlar tarafından, Grenada devrimi sempatizanlarına karşı yürütülen aramalarda kullanıldılar. Havaalanında ve adanın her tarafında kurulan kontrol ve geçit noktalarında bu adamlar Amerikan askerleriyle yanyana duruyorlardı. Ve Amerikan askerlerine kimin tutuklanması gerektiğini, kimin geçişine izin verileceğini gösteriyorlardı"...

TAMAMEN SUÇSUZ İNSANLARI ÖLDÜRÜYORLARDI :

St.Georg's'den bir kaç kilometre uzaktaki sahilde oturan üç Federal Almanyalı öğrenci Amerika'nın Grenada'ya karşı yürüttüğü saldırının başlangıcının görgü tanığı oluyorlardı.Üç öğrenci bir dizi savaş gemisinin ve çok sayıda helikopterin korunaksız kente karşı nasıl yoğun bir ateş açtığını görmüştü.

Öğrenci Gerd Eisenbürger şöyle diyordu :

"Amerikan askerleriyle karşı karşıya kaldık.Onları kimsenin Grenada'ya çağırmadığını ve onların suçsuz insanları öldürdüklerini biliyoruz.ABD'ni bu cürmünü hiç bir şey haklı gösteremez.Biz Grenada'da şunu kendi gözlerimizle gördük: Washington, halkların ABD'den başka türlü bir gelişim yolu izlemelerine tehammül edemiyor.Dünya'yı hegemonyası altına alma plânlarını gerçekleştirmek için ABD her şeyi yapmaya hazırdır, hatta savaş açmak dahil"....

Amerikan birliklerinin adaya çıkışından üç gün sonra Gerd Eisenbürger ve diğer iki arkadaşı, Amerikan askerleri tarafından adayı terketmeye zorlandılar.

AMERİKALI ÇOCUK KATİLLERİ :

Amerikan çıkarmasının ilk günlerinde Grenada'da bulunan İsveçli doktor Margereta Andre, Stockholm'de yayınlanan "Aftonbladet" gazetesine şunları anlatıyordu :

"Korunaklı bir bölgeden Amerikan uçaklarının bir Ana Okulunun bulunduğu yere nasıl pike yaptıkları görülebiliyordu.Ana Okuluna açtığım telefona cevap veren çıkmadı.Daha sonra Amerikan roketlerinin binayı tahrip ettiği ortaya çıktı.Korunaklı bölgede bulunan herkes, ertesi gün Amerikan uçaklarının hastahaneyi de bombaladıklarını ve 130 hasta-

dan çoğunluğunun öldürüldüğünü öğrendi. Bu hava saldırısının kurbanları 17 Çocuk ve 47 yetişkindi. Adayı biraz tanıyan herkes, hastahanenin ve ana okulunun nerde bulunduğunu bilirdi. Amerikalı pilotlar bu sivil binalara bilinçli olarak saldırdılar"...

İ M D A T ! KURTARIN BİZİ !...

Peru'da yayınlanan "Oiga" gazetesi, amatör bir telsizcinin anlattıklarını yayınladı :
"Amerikan çıkarma birliklerinin Grenada'ya saldırısı başladığı gün evdeydim ve bir şeyler okuyordum. Telsiz istasyonu alıcıya bağlıydı. Birdenbire giderek zayıflayan bir ses "İmdat ! Kurtarın bizi, beni duyuyormusunuz ?" diyordu. Aracın önüne oturdum ve adımı söyledim. Benimle konuşan kişi, St. Georg's sahilinde gizlenen Lâtin Amerikalı gruptan biriydi. Gizlendikleri ev Amerikan topçuları tarafından bombalandı. Saat Grenada saatiyle 12,10 idi. Konuştuğum kimse, adının Roberto olduğunu, Venezuellalı olduğunu söyledi ve Amerikalıların bütün kenti vahşice bombaladıklarını anlatıyordu. Kendisi ve arkadaşlarından biri yaralıydı. Yardım istiyordu. Aynı gün saat 15,20'de Grenada vericisi yeniden çalışmaya başladı. Onun da yayın işareti aynıydı : 27705 LBS... Bu kez yerli birisi konuşuyordu ve Venezuellalı Roberto'nun az önce kan kaybından öldüğünü söyledi. "Dışarıda gürültüler duyuyorum, daha sonra tekrar ilişki kurarım" sözleri son sözleri oldu. O andan itibaren verici duyulamıyordu"...

AMERİKALILAR KONUŞUP GÖRÜŞMEYİ
HIÇ DENEMİYORLARDI :

1983'den beri uluslararası havaalanı yapımında çalışmak üzere Grenada'da bulunan Kübalı kamyon şöförü Amado Garcia şunları söylüyordu :

"Amerikan bmbalarının ilk seslerini yarı uykuda duydum.çabucak giyindik ve yurttan dışarı fırladık. Bu sırada havaalanı üzerinde paraşüt birliklerini gördük.Sayıları oktu.Helikopterlerden de atlıyordı.İnşaat işçilerinin oturdukları bölgeye saldırı  taraftan başladı.Amerikalılar bizimle ko- nuşmayı, görüşmeyi hiç denemediler.Yer, silah patlamalarıyla sallanıyordu.Daha hemen başlangıçta a- ramızda ölenler ve yaralananlar oldu"...

SAVAşIN GÖRGÜ TANIKLARI :

Amerika'nın Grenada'ya saldırdığı sırada adada bu- lunan Sovyet Matematik ğretmeni Boris Kutscherow şunları anlatıyordu :

"Savaşı sadece kitaplardan ve filmlerden tanıyorum. Ama burada Amerikalılar küçücük Grenada'ya karşı tam bir askeri saldırıya geçti, hem de hiç bir ne- den yokken.Grenada nasıl bir ada ki ? Karibik'de küçücük bir toprak parçası.Ama orada ilk olarak bir savaşa kendi gözlerimle tanık oldum.Bundan ı- karak, Amerika'nın bugünkü insanlık dışı yönetimi- ne zamanında "Dur" denmezse, patlayacak bir Dünya savaşının ne denli korkunç olabileceğini dşnebi- liyorum"...

ÖLÜM VE YIKIM :

1983 yılından beri Ada da telefon ağının yapımına yardımcı olmak için bulunan Demokratik Alman Cum- huriyeti'ne (DAC) mensup haberleşme mühendisi Gerd Freymark ise gördüklerini şöyle anlatıyor :

"24 Ekim'i, 25 Ekim'e bağlayan gece destek ateşi ve uçak grltleriyle uyandık.Amerikan çıkarması baş- lıyordu.çarpışmalar bir kaç gün sürdü.üzerimizde avcı uçakları gürlüyordu.St.Georg's'i bombalıyorlar- dı ve iskn bölgelerini roket atışına tutuyorlardı. Zenginlerin oturduğu mahallelere dokunulmuyordu. Saldırının ağırlığı kenar semtlere, yoksulların ku-

lübelerine yönelmişti. Daha sonra havaalanına giderken zarar görmemiş tek bir evin bile kalmadığı bu bölgeyi gördük. Kulübeler ya tamamen tahrip edilmiş, ya da hasar görmüştü. Yankiler (Amerikalılar) gözlerimin önünde, aralarında kadın ve çocuklarında bulunduğu sivil insanları öldürdüler. Bunu sadece hava saldırısıyla değil, hedefli topçu atışıyla yaptılar. Tam bir insan avıydı gördüğüm"...

BU GERÇEK FAŞİZMDİR :

Şili'li kocasının adını taşıyan Bulgaristanlı Nör-opatalog Nelli Corvalan da şunlara tanık olduğunu anlatıyor :

"Grenada'ki bombardıman, sivil insanların öldürülmesi bizi sarstı. Amerikalılar korumasız bir halka karşı tam bir savaş açtılar ve bu savaşta en modern yok etme tekniklerini kullandılar. Evimiz havaalanı yakınındaydı. Amerikan hava birliklerinin nasıl indirildiklerini gördük. Grenada'dan ayrılmadan önce eşyalarımızı almak için eve gitmemize izin verdiklerinde, eve giden yol boyunca sadece yıkıntı görüyorduk. Az önce piyade birlikleri burarlarda bulunuyordu. Evimizden alabilecekleri herşeyi çalmışlardı. Kişisel eşyalar, oğlumun oyuncaklarını ve hattâ aile fotoğraflarımızı bile. Yağmanın, tahribatın ve cinayetin bu tablosu bugüne kadar gözlerimin önünden hiç gitmedi. Bu gerçek faşizmdir"...

"AMERİKAN BİRLİKLERİ BİR İŞGAL
REJİMİ KURDULAR" :

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri J. Perez de Cuellar'ın yayınladığı "Grenada'da durum" adlı raporun yazarları bu sonuca varıyorlardı. Bu belgeye göre, ABD'nin fethettiği bu Karibit adasında "Varlığını" sınırsız bir süre sürdürmek amacındadır. Bu rapor Birleşmiş Milletler'deki tüm üye ülkele-

rin katıldığı bir toplantıda ezici bir çoğunluğun kararı gereğince yayınlandı. Ayrıca bu kararda, silahlı çıkarmanın hemen durdurulması ve adadaki askerlerin geri çekilmesi de yer alıyordu. Birleşmiş Milletler Genel Sekreterinden Grenada'daki durum hakkında bir rapor hazırlanması rica edildi. Perez de Cuellar'ın görev vermesi üzerine, politik özel konular temsilcisi D. Cordovez bir bilirkişi kuruluyla birlikte bilgi toplamak için Grenada'ya gitti.

ABD'nin işgalci yetkilileriyle yapılan görüşmeler sonunda, Washington'un Amerikan birliklerini adadan çektikten sonra da "Danışman ve askersel teknik yardımı sürdüreceği" ortaya çıktı. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'nin raporu, Amerikan birliklerinin adada yasalar ve düzenlemeler yaptığını, Grenada Halk Devrim Ordusu üyelerinin yığınsal olarak tutuklandığını belgeliyordu. İşgalciler Birleşmiş Milletler temsilcisinin, tutuklu Grenada'lı politikacılarla görüşmesinde izin vermediler. D. Cordovez Grenada'da ancak 30 saat kalabildi. Bu, Amerikalıların adayı ziyaret etmek isteyenlere gerekli izin işlemi düzenlemesinde işi son derece ağırdan alma politikasının bir sonucuydu. Birleşmiş Milletler Kurulu, ABD'nin silahlı çıkarma sırasında, aralarında Başbakanlık, Dışişleri Bakanlığı, Tarım Bakanlığı, Kübalı personelin yönetim binasının da bulunduğu pek çok resmi binanın ya tahrip edildiğini, ya da yağmalandığını öğrendi. Raporda, şu anda Grenada'da normal bir hükümetin işlevini yerine getirebilmesi için her türlü önkoşul eksik denilmektedir.

AMERİKALILAR ANLATIYOR :

Demokrat Parti'nin Başkan adaylarından biri olan Senotör A. Cranston Grenada'ya yapılan silahlı çıkarmaya eleştirisel yaklaşıyordu. 16 Kasım'da

Washington'da yapılan basın toplantısında Crans-ton, ABD'nin küçük bir ada devletini pratikte ta-mamen yok ettiğinin altını çiziyordu."ABD yöneti-mi, Amerikan silahları tarafından öldürülen Grena-dalı insanların gerçek sayısını gizliyor.Bizlere, inandırıcı olmayan, küçük sayılar söyleniyor" di-ye devam ediyordu Cranston.

Kasım ayı başında Washington Post gazetesi Grena-da ile ilgili şu raporu yayınlıyordu :

"ABD, Grenada'nın askersel olarak fethedilmesi eylemini tamamladı ve Washington'un en çok işine yarayacak biçimde, bilinen örneğe göre adada yeni bir hükümetin kurulması ve ekonominin yeniden dü-zenlenmesi yönünde büyük eylemlere başladı"...

Bu, prensipte Grenada'nın bir sömürge haline geti-rilmesinden başka bir şey değildi.Bu nedenle Avru-pa'da faşistlerin fethettiği ülkelerde kurdukları rejimleri hatırlatan bir işgalci rejimi kuruldu.

Amerikan işgalcileri yığinsal olarak yurtseverleri tutuklamaya başladılar.Washington Post gazetesinin bir muhabiri St.Georgs'dan diğer haberlerin yanın-da şunu da bildiriyordu :

"Bishop hükümetine sempati duyan veya sempati duy-duklarından kuşkulanan ve bununla suçlanan yüzlerce Grenada yurttaşı, Amerikan veya diğer Ka-ribik ülkelere ait birlikler tarafından tutuk-landı.Bütün bunlar ya ihbarlara göre, ya da hükü-met memurlarının düzenledikleri listelere veya benzer yöntemlere göre yapıldı"...

"SUÇSUZ İNSANLARI TUTUKLADIĞIMDA KENDİMİ
BİR GESTAPO AJANI GİBİ HİSSEDİYORUM" :

Yukarıdaki sözler "Philadelphia Inquirer" gazete-sinin bir muhabirinin Grenada'da Amerikalı bir as-kerle yaptığı söyleşiden alınmıştır.

İşgalciler Point Salines havaalanı yakınında pek

çok yönden Hitler'in ölüm kamplarını andıran bir toplama kampı kurdular. New York Times gazetesi muhabiri kampı şu şekilde anlatıyordu :
"Beş gözcü kulesi olan bu kampın çevresi dikenli tellerle çevrili. Kampın içinde kısa zaman önce yapılan iki sıra ahşap odalar var. Odaların her biri 8'e 8 ayak (adım) büyüklüğünde. Bunların yanında on tane tek kişilik hücreler bulunuyor. Bu hücreler öylesine dar ki, tutuklular içeriye zorlukla ve diz yüksekliğinde biten bir delikten sürünerek girmek zorundalar. Tutuklu içeriye girince delik sıkıca kitleniyor. "Köpek kulübesi" olarak adlandırılan bu kasalar yağmurdan da korunaklı değil. Tropikal güneşin yakıcı ışınları altında bu kasalar gerçek işkence odalarına dönüşmekte"...

Amerikalı askerlerin Grenada'da giriştikleri eylemler, Şili'de faşistlerin erki ele almasından sonra yurtseverlerle hesaplaşmaları sırasında kullandıkları yöntemlere de benziyor. İşgalcilere veya onların çıkarlarına karşı duran herkese baskı uygulanıyor.

Bu gerçeği Londra'da yayınlanan "Daily Telegraph" gazetesi de doğruluyor :

"Amerikan birlikleri, kendilerinin adadaki varlıklarına karşı duyduğu memnuniyetsizliği ifade eden herkese karşı sert biçimde saldırıyor... Solculara sempati duyduğundan kuşkulanılan Grenadalı yüzlerce yurttaş tutuklandı ve sorgulandı. Çoğu da Amerikan birliklerinin Point Salines'deki havaalanında kurdukları hapisaneye atıldı"...

Kukla bir rejimin oluşturulması manevralarında Amerikan işgalcileri, 1978 yılında, yani Grenada devriminden önce İngiltere Kraliçesinin (2. Elisabeth) Genel Vali olarak atadığı Paul Scoon'a dayanıyordu. Bu politikacı, adanın işgalini gizlemek isteyen ABD'nin kuklası oldu. P. Scoon halka "Gerçek özgürlük" vaad etti ve o günlerde mitingleri, top-

lantıları yasakladı. Tutuklama emri olmadan, tutuklama yapılmasını getirdi ve basına sansür koydu. Scoon tarafından getirilen düzenlemeler, özel bir "Danışma Halk Mahkemesi" kurulmasını da öngörüyordu. Bu Halk Mahkemesi "Anarşi" yaratmakla, ya da "Nankörlükle" suçlanan kimselerle, ve de işgal makamlarının Grenada'daki çalışmalarını engelleyecek olan kişilerle ilgili durumlara bakacaktı. Bütün bunlar da "Devlet Güvenlik Yasası" olarak isimlendiriliyordu. Washington Post gazetesinin yazdığı "Karibik devletleri tarafından kurulan polis kuvvetlerinin masrafını ABD'nin üstlenmiş olması" noktası da dikkate değer.

ABD'nin Grenada'ya yaptığı bu haydutça saldırı, Reagan yönetiminin uyguladığı uluslararası terörün açıkça ifade edilmesidir. Bu konu da tanınmış Amerikan tarihçisi, kamuoyu temsilcisi ve New York Üniversitesi profesörü Arthur Schlesinger'in "Wall Street Journal" gazetesinde yayınlanan görüşü şöyle :

"Grenada'ya sinsice vurulan bu darbe, savaş ilân edilmeden, Kongrenin açık onayı alınmadan uygulandı. Bu saldırıyla, Birleşmiş Milletler temel ilkeleri ve Amerika kıtasındaki devletler örgütü temel ilkeleri ve ABD'nin batı yarı küredeki ülkelerin içişlerine karışmayacağı yolundaki vaadleri çiğnenmiştir. Bu ülkelerin içişlerine karışmama vaadleri, 1933 yılında Montovidio'da yapılan görüşmelerden beri yürürlükte. Ve ABD bunu sık sık unutuyor"...

GRENADA'DAN ÖNCEKİ SALDIRILAR :

ABD'nin yayılmacı, çapulcu karakterdeki dış politikası ABD'nin güneydeki tüm komşularıyla ilişkilerinin tarihi gözden geçirildiğinde ortaya çıkıyor.

Haber Ajansı Prensa Lâtina, ABD'nin Lâtın Amerika ve Karibik ülkelerine yaptığı en önemli saldırı eylemlerinin tarihsel bir sırayla sayıldığı bir belge yayınladı. Biraz kısaltılmış olarak çıkarmalar tek tek şöyle :

1812-1813 : Kuzey Amerikan sömürgecileri Meksika topraklarına saldırdı. ABD zor kullanarak Batı Florida'nın tamamını zaptetti.

1817-1819 : ABD birlikleri Doğu Florida'ya girdi ve burayı işgal etti. (Bu bölge o zamanlar yeni İspanya Krallığına aitti.).

1831 : Kuzey Amerikalı gemiler Arjantin sahillerini bloka ettiler ve böylece Malvin adalarını işgal etmeyi denediler. Aynı adalarda Büyük Britanya'da hak iddia ediyordu.

1833 : Amerikan birlikleri, "ABD'nin çıkarlarını koruma bahanesiyle Buenos Aires'e (Arjantin) girdi ve iki hafta kaldı.

1835 : Amerikan deniz piyadeleri Peru'da "ABD'nin çıkarlarını koruma" bahanesiyle Lima ve Callao bölgelerini işgal etti.

1845 : ABD resmen Meksika topraklarını ilhak etti.

1847 : Nikaragua'daki Amerikan deniz piyadeleri, iki okyonus arasında bir kanalın açılacağı San Juan del Norte limanını işgal etti.

1848 : Meksika topraklarının yarısı ayrıldı. Meksika aşağılayıcı Guadolop anlaşmasını imzalamaya zorlandı (ki bu anlaşma toprakları ilhak için yapılan saldırıyı onaylıyordu).

1852 : Buenos Aires'deki deniz piyadeleri "ABD'nin Arjantin'deki çıkarlarını savunma" bahanesiyle ülkenin içlerine doğru yayıldı.

1854 : ABD deniz kuvvetlerine mensup gemiler, bir Amerikan diplomatının aşağılanması için öcünü almak

için San Juan del Norte limanına ateş açtı.

1855 : ABD deniz kuvvetlerine mensup bir gemi Paraguay'ı tehdit etti ve hükümeti Paraguay'daki nehirleri serbest gemi geçişine açmaya zorladı. Aynı yıl Amerikan birlikleri "Ülkedeki Amerikan çıkarlarını koruma için" Uruguay'a girdi.

1856 : Maceracı William Walker, Amerikan elçisi John Wheeler'in desteğiyle kendini Nikaragua'nın Başkanı ilân etti. Washington yeni "Başkanı" tanıdı ve ona kredi verdi. 22 Eylül'de Walker, yönetiminin ilk önlemi olarak köleliği yeniden getirdi ve İngilizceyi Nikaragua'nın resmi dili ilân etti.

1865 : Amerikan birlikleri sahte olarak üretilen "Panama'da yaşayan Amerikan yurttaşlarının hayatını ve mülkiyetini koruma" yalanıyla Panama'ya girdi.

1866 : Meksika'daki Amerikan birlikleri ülkenin içlerine doğru ilerledi ve Meksika silahlı kuvvetleriyle meydana gelen sınır çatışmalarında Amerikan birlikleri provakasyonlar uyguladı. ABD yasaları çiğneyerek El Chamizal bölgesini işgal etti.

1867-1871 : Yılları arasında ABD, Dominik Cumhuriyeti'ni ilhak etmeyi denedi. Bu girişim başarıya ulaşmadı. Ama Amerikan yönetimi askeri bir üs kurmak amacıyla Samana koyunu kiraladı.

1873 : Amerikan deniz piyadeleri, bir kez daha "Panama'daki Amerikan çıkarlarını savunmak için" Panama'ya girdi. Bu saldırının bir amacı da, Amerikan mallarının gümrüksüz geçişini güvence altına almaktı.

1890 : Buenos Aires'deki deniz piyadeleri, "Arjantin başkentindeki Amerikan misyonunu korumak için" ülkenin içine doğru yayıldı.

1891 : Amerikan deniz kuvvetlerine ait gemiler, Haiti sahillerini bloke ettiler ve Haiti hüküme-

tini Male de Saint Nicolas koyundan çekilmeye zorlamayı denediler. Aynı yıl Amerikan deniz piyadeleri Şili'ye çıktı.

1894-1896 : Yılları arasında Amerikan deniz kuvvetleri Rio de Janeiro'ya (Brezilya) çıktılar. Bahane yine aynıydı : "Brezilya'daki Amerikan yurttaşlarının gemilerini ve ticaretini korumak".. Kanal bölgesinde Amerikan çıkarlarını korumak için Panama'ya, Amerikan yurttaşlarının hayatını korumak için Nukaragua'ya girdiler.

1898 : Amerikan birlikleri, Küba halkına yardım bahanesiyle İspanya-Küba savaşına müdahale etti ve ulusal-yurtsever güçlerin İspanyol sömürgeciliğine karşı kazandıkları başarının meyvelerine ABD el koydu. Deniz kuvvetleri adayı işgal ettiler ve Puerto Rico'yu zaptettiler.

1899 : Amerikan deniz kuvvetleri Bluefields ve San Juan der Norte'ye girdi ve bölgeyi bir ay işgal etti.

1900 : Yılında Amerikan hükümeti tarihinin en büyük cürümlerinden birini işledi. ABD yönetimi Puerto Rico halkını teslim olmaya zorladı. Böylece ada bir Amerikan sömürgesi oluyordu.

1903 : ABD, Küba'yı kömür rezervelerini gemileri için ve stratejik noktalarda deniz kuvvetlerinin üs kurması haklarını ABD'ye veren bir anlaşma imzalamaya zorladı. ABD deniz piyadeleri Honduras'a girdiler ve daha sonra da "Amerikan çıkarlarını savunmak için" Dominik Cumhuriyeti topraklarına girdiler.

1906 : ABD Küba'ya girdi ve ülkeyi üç yıl işgal etti.

1907 : Honduras ile Nikaragua arasındaki askeri çatışma sırasında Amerikan deniz piyadeleri Trujillo, Ceibo, Puerto Cortes, San Pedro ve Cholo-

ma'yı yine "Amerikan çıkarlarını savunmak için" işgal etti.

1909 : Liberal güçlerin zaferinin kesinlik kazanmasını engellemek için, ABD deniz piyadeleri Nika-ragua'ya girdiler.

1912 : Başkanlık seçimlerini arzularına göre düzenlemek için ABD birlikleri Panama'ya girdi. Zenci ayaklanmalarını bastırmak için Küba'ya, "ABD çıkarlarını savunmak için" Puerto Cortes'e (Honduras) girdiler.

1914 : ABD birlikleri, Haiti başkenti Port an Prince'deki bankayı soydular. Dominik Cumhuriyeti'ne girdiler ve Meksika'nın Veracruz limanını işgal ettiler.

1915 : Amerikan birlikleri Haiti'ye çıktı. Anti Amerikancı görüşleriyle tanınan Doktor Bobo'nun başkan olmasını engellemek için adayı işgal ettiler.

1916 : "Ülkede düzeni ve demokrasiyi yeniden kurmak" bahanesiyle ABD Dominik Cumhuriyeti topraklarına girdi. Halkın direnişini hunharca kırdı.

1917 : Amerikan deniz kuvvetlerinin büyük bir bölümü, rüşvet alan Mario Garcia Menocal hükümetini ayaklanan liberallere karşı korumak için Küba'ya çıktı.

1918-1920 : Amerikan birlikleri Meksika sınırını ihlâl ettiler, Panama'ya girdiler ve "ABD'nin kutsal çıkarlarını korumak" bahanesiyle Honduras ve Guatamala'ya girdiler.

1924-1925 : Amerikan birlikleri, Amerikan "Unidet Fruit Company" ve toprak ağalarının kışkırtması sonucu başlamış olan Honduras iç savaşına karıştılar. ABD'nin Panama'daki eski temsilcisi maceracı Ricard Marsh, Panama toprakları üzerinde Tule sözde Cumhuriyetini kurmaya çalıştı. Bir kaç ay

sonra Amerikan birlikleri, bir halk ayaklanmasına dönüşme eğilimleri taşıyan grev hareketini bastırmak için ülkenin pek çok kentini işgal etti.

1926 : Amerikan birlikleri, Liberallerin kokuşmuş Adolfo Diaz rejimine karşı ayaklanmalarını kanla boğmak için Nikaragua'ya girdiler. Ayaklanmayı General Augusto Cezar Sandino yönetiyordu. Saldırganlara karşı yurtseverlerin direnişi başladı.

1932 : Amerikan gemileri Acajutla (El Salvador) limanına girdiler. Bu kez de "Amerikan çıkarlarına zarar verebilecek" olan halk ayaklanmasını bastırmayı desteklemekti amaç. Aynı zamanda diktatör Maxmiliao Martinez, binlerce emekçiyi öldürttü.

1933 : ABD deniz kuvvetleri Küba'yı bloke etti ve adaya silahlı bir çıkarma yapacakları tehditini savurdular.

1953'de Amerikan birlikleri Corinto limanına çıktı ve bir dizi Nikaragua topraklarını işgal etti.

1954 Yılında CIA'nın paralı çeteleri Guatamala'ya saldırdı."Demokrasiyi yeniden kurma bahanesiyle" anayasal Jacobo Arbenz hükümeti devrildi ve Albay Carlos Castillo Armas diktatörlüğü kuruldu.

1960'da CIA ajanları Havana koyunda "La Coubre" şilebini havaya uçurdular.Olay sonunda pek çok ölü ve yaralı vardı.Amerikan uçakları Ülkenin çeşitli bölgelerini bombaladı.

Amerikan birlikleri, Panama kanalı bölgesinden Ülkesinin bağımsızlığının korunması istemini yükselten ve kanal da Panama Bayrağı'nın çekilmesini isteyen Panamalılara ateş açtı.

ABD savaş gemileri Somoza yönetimini halk hareketine karşı yürüttüğü mücadelede desteklemek amacıyla Nikaragua limanına girdi.

1961'de ABD'de eğitilmiş ve CIA tarafından finanse edilen paralı askerler Küba'ya saldırdı.Burada emperyalizm Amerika'daki ilk büyük yenilgisini aldı.

1964 Yılında Panamalı öğrenciler saldırıya uğradı ve işgal kuvvetleri tarafından kurşunlandı. 21 kişi öldü, yüzlerce kişi yaralandı.

1965 Yılında Albay Francisco Caamano önderliğindeki devrimi yenmek için 40 Bin Amerikan deniz piyade askeri Dominik Cumhuriyetine saldırdı.Dominik halkı kahramanca direndi.Ama ülkelerinin Amerikan birlikleri tarafından işgal edilmesini engelleyemedi.

1973 Yılında CIA Şili'deki faşist darbeyi yönlendirdi.Halk Birliği hükümeti devrildi ve Başkan Allende öldürüldü.

1983'de ABD birlikleri Grenada'ya saldırdı.

Bütün bu gerçekler ABD'nin geçmişte de "Amerikan yurttaşlarının hayatlarının korunması" "Amerikan çıkarlarının korunması" ve benzeri yalan dolu, sah-

te "nedenleri" ni öne sürerek, saldırganlığına gerekçe yaptığını kanıtlamaktadır.

II. REAGAN EKİBİNİN KABA VE KÜSTAHCA ENTRİKALARI

Grenada'ya karşı yürütülen terör eylemiyle "Reagan Ekibi" bütün dünyaya iki yüzlülüğünü bir kez daha gösterdi. Washington'un "Barışa olan sevgisi" ise sadece ve sadece yeni saldırganlıklara maske olma görevini yüklenmektedir. Beyaz Saray'ın patronunun temel sorunlarla ilgili ifadelerinde ortaya çıkan gelişkilere bunu doğrulamaktadır.

REAGAN - REAGAN'A KARŞI

"Uluslararası topluluğun sorumluluğunun bilincinde olan üyeleri komşularını tehdit etmezler ve onların topraklarına saldırmazlar. Bunun dışında : bağlaşıklarının saldırdı bulunmalarına engel olur"... (Reagan'ın "Ülkenin durumu" konulu konuşmasından, 25 Ocak 1983).

"Bu sabahın erken saatlerinde Amerika Birlik Dev-letlerine ait birlikler Karibiklerin doğu bölümündeki Grenada adasına çıkartma yapmaya başladılar. ABD'ye enerjik ve kararlı bir tavır almaktan başka bir seçenek kalmamıştır"...

(Reagan'ın 25 Ekim 1983 tarihli açıklaması).

Grenada'ya karşı girişilen Amerikan terör hareketi yoğun bir propoganda kampanyasıyla ve bir tür "Psikolojik savaş"la birlikte yürütüldü. Bu kampanyayla hem ülke içinde, hem de ülke dışındaki kamuoyunu yanıltmak amaçlandı.

25 Ekim 1983 günü işgal birlikleri Grenada'ya çıktığında, Başkan Reagan Amerikan halkına başlattığı eylem hakkında "Açıklamalarda bulunmak" için bir basın toplantısı düzenledi. Reagan'a göre böyle "Kararlı bir eylemin" "En önemli nedeni", yaklaşık Bin

Amerikan vatandaşının ve diğer suçsuz insanların hayatını kurtarmaktı.

Reagan sözlerini sürdürürken : Amerikan birliklerinin "Ada'da demokratik kurumların yeniden kurulmasına yardım etmek ve kaosu artmasını engellemek için" Grenada'ya çıktıklarını önemle vurguluyordu. Çıkartma sözde, doğu Karibik Devletleri örgütünün "İvedi, resmi ricası" sonucunda yapılmış ve bundan ötürü de söz konusu olan "Kollektif bir eylem" miş. Duruma ve ihtiyaca göre Reagan ve en yakın yardımcıları bu tür "Gerekçelere" daha sonraları, daha başka düzmece ve yalnis iddiaları da katıyorlardı.

Şimdi onların getirdikleri saldırı "Gerekçelerini" tek tek ele alalım :

AMERİKAN VATANDAŞLARININ HAYATLARININ "TEHLİKEDE" OLDUĞU YALANI :

Burada ABD'nin sınırlarının güneyine yaptığı askeri çıkarmaları haklı göstermek için çok kez başvurduğu ve çok iyi bilinen, kelimenin tam anlamıyla artık gına getiren bir yöntem söz konusudur. Aynı yöntemi, Alman kökenli olup da, Çekoslovakya'da veya başka bir ülkede yaşayan kimseleri "Korumak" bahanesiyle, o ülkeleri işgal etmiş olan faşist Hitler'de defalarca kullandı.

Grenada'da yaşayan Amerikan vatandaşlarının güvenliği gerçekte tehlikede miydi ? Soruyu yanıtlamak için verilere başvuralım.

ABD saldırısından bir akşam önce, muhtemel bir Amerikan çıkartmasından huzursuz olan Grenada yetkilileri, Reagan yönetimine bir mesaj gönderiyordu. Mesaj da, ABD hükümetinin Grenada'da yaşayan Amerikan vatandaşlarının ada'dan nakledilmesi için savaş gemileri göndermeyi tartıştıkları konusunda gelen haberlerden ötürü duyulan endişe dile getiriliyordu.

Mesaj da konu şöyle vurgulanıyordu : "Ada'daki ABD

veya diğer ülkelerin vatandaşlarının mal ve can güvenliklerinin hükümetimizce tam olarak korunup, garanti altında olduğunu yineleriz"...Grenada'yı herhangi bir nedenden ötürü terketmek isteyen Amerikalı veya diğer yabancılar, bunu şimdiye kadar alışlagelmiş kurallara uygun olarak her an yapabilirler"

Hemen şunu hatırlatalım : Saldırıdan hemen sonra, Beyaz Saray'ın Basın Sekreteri'nin temsilcisi bay Speakes, Grenada'dan gönderilen sözkonusu diplomatik mesajın Beyaz Saray'a ulaştığını onaylamak zorunda kalıyordu.Bununla ilgili olarak da, "Amerikan vatandaşlarına yönelik, direk somut bir tehlikenin sözkonusu olmadığını" belirtiyordu.

26 Ekim günü NBC muhabiri C.Wallace bu konu da şunları söylüyordu : "Başkan askeri çıkartmayı Grenada Devrim Konseyi'nin ada'daki Amerikan vatandaşlarını rehin alabileceği konusunda duyulan endişelere bağlıyordu.Zira havaalanları trafiğe kapatılmıştı ve ada'daki Amerikan vatandaşları, ada'dan ayrılamıyorlar, deniyordu.Bu konu da açık değil.NBC'nin bildirdiğine göre, önceki gün Amerikan vatandaşlarını taşıyan dört uçak ada'dan havalanmıştı.Bütün bu olup bitenlerin izahı başka türlü de yapılabilir : ABD'nin Lâtin Amerika'da gövde gösterisi yapmaya hazır olduğunu göstermektir sözkonusu olan"...

Grenada'da okuyan Amerikalı 500 öğrencinin velilerinin pek çoğu Reagan yönetimine bir dilekçe göndererek, aceleye getirilmiş kışkırtıcı girişimlerden kaçınılmasını istemeyi kararlaştırdı.

1983 Ekim'i sonunda "New York Times" gazetesi Antony Lewis'in "Reagan acaba neleri gizledi ?" başlıklı makalesini yayınladı.A.Lewis makalesinde, Reagan'ın Grenada'ya yapılan saldırının gerçek nedenlerini gizleme çabalarını ele alıyordu.Makalede şöyle deniyordu : Grenada'da yaşayan Amerikan vatandaşları-

nın can güvenliğinin sağlanması... 25 Ekim'de duyurulan çıkartmanın baş gerekçesi sayıyor bunu başkan Reagan.Reagan ayrıca, Grenada'da yaşayan Amerikalıların büyük bir çoğunluğunun ada'yı terketmeye çalıştıkları yönünde haberler aldığını da iddia ediyordu"...

Antony Lewis şöyle devam ediyor : "Ama şimdi biliyoruz ki, hem Grenada, hem de Kuba en çabuk biçimde ABD ile ilişki kurarak bize bilgi vermişti : Amerikalı vatandaşlarımız (Bunların bir kısmında Tıp öğrencileri oluşturunuyordu) güvence altındadır.Havaalanının kapalı olmadığını ve Amerikalıların Grenada çıkartmasından bir gün önce ülkelerine uçtuklarını ve havaalanında hiç bir güçlkle karşılaşmadıklarını, hatta silahlı herhangi bir nöbetçi dahi görmediklerini biliyoruz"...

Yazar makalesini şöyle sürdürüyor : "Reagan yönetimi, Amerikan vatandaşlarının barışçıl bir biçimde ada'dan nakledilmelerinin örgütlenmesine hiç de ilgi duymuyordu.Bu işi yapacak gemi ve uçakların sağlanmasıyla ilgilenmedi Reagan yönetimi.Bu yönetim, Grenada ve Kuba'dan gelen mesajlara çıkartma başlایncaya kadar yanıt vermedi.Zira ABD hükümeti bir gövde gösterisi yapmaya kararlıydı"...

"KURTARILAN" AMERİKAN VATANDAŞLARI REAGAN'I YALANLIYOR:

St.Georges'deki Tıp Fakültesi Rektörü Charles Modica, 25 Ekim 1983 günü : 700 Amerikalı öğrencinin hayatlarının en ufak bir biçimde bile tehlikede olmadığını ve tam bir güvence altında olduklarını açıkladı. C.Modica, ABD saldırısını ada da yaşayan Amerikan vatandaşlarının hayatını gerçekten tehlikeye sokan ciddi bir tehlike olarak niteliyordu.

Beyaz Saray'ın başı Reagan ise, Grenada'ya yapılan çıkartmayı sözde "Ada'daki Tıp Fakültesinde okuyan

Amerikalı öğrencilerin hayatını kurtarmak için" yaptıklarını ilân ediyordu.

Bu konuda ada'dan nakladilen bir kaç öğrenciyi tanımak olarak dinleyelim :

St.Georges Tıp Fakültesi 3. sınıf öğrencisi J.Downheed şöyle diyor :

"Güvenliğimiz hiç bir tehlike altında olmamasına rağmen, çıkartma için bahane olarak kullanıldık. Ada'da yaşayan ABD vatandaşlarının hayatı, ABD'ye ait deniz piyade ve hava indirme birliklerinin ada'ya çıkıp, tam bir kaos içinde ateşe başlamasından sonra tehlikeye girdi"...

Kendisine Grenada'yı hemen terketme emri verildiği için, tahsilini tamamlayamadan anne-babasının yaşadığı San Francisco'ya dönen öğrenci V.Meyer de şunları anlatıyor :

"Hayatımın tehlikede olduğunu ilk defa Washington'un resmi temsilcisinin açıklamasını bir Amerikan gazetesinde okuyunca öğrendim"...

St.Georges'deki Tıp Fakültesinde uzun yıllar ders vermiş olan ve bu okulun ilk baş Rektörünün oğlu olan P.Burne anlatıyor :

"Grenada'daki ABD vatandaşları hiç bir tehlikeye maruz değildi. 19 Ekim günü bir vakıf üyesi bana telefon ederek, ABD yönetiminin Fakülte idaresini zorlayarak, Amerikalı öğrencilerin hayatının tehlikede olduğu yolunda resmi bir açıklama yapılmasını istediğini bildirdi.Ben kendisine buna karşı çıkmasını söyledim.Bu arada Grenada makamları babama, ada'daki Amerikan vatandaşlarının tam güvence altında olduğunu garanti etmişti.Bundan başka, ABD yönetimine Grenada'yı ziyaret etmesi için bir davetiye çıkarıldı.Barbados'daki ABD Elçiliğinden bir temsilcinin Grenada'ya gelmesinden sonra, biz soruna çözülmüş gözüyle bakıyorduk.Endişe edilecek bir neden yoktu.Bu arada bir öğrenci toplantısı yapıl-

dı.Toplantıda isteyen herkesin ada'yı terk edebileceği duyuruldu.Çoğunluğunu 1,5 aydan beri Grenada'da yaşayan yeni öğrencilerin oluşturduğu, toplam öğrenciler sayısının sadece yüzde 10'u oluşturan bir grup ada'dan ayrılma isteğinde olduklarını bildirdiler"...

"BAŞTAN SONA UYDURMA"

Grenada'daki eğitim, sağlık ve tarım alanlarında çalışma yapan danışmanlar kurulunun bir üyesi olan Kanadalı M.Green de bu konu da şöyle diyor :

"Amerikan deniz piyadeleri ada'ya çıktıktan sonra çeşitli silahlarla ateş açtılar.Sadece mevzilere, yerel savunma güçlerine değil, aynı zamanda havaalanı yapımında yardıma gelen Kubalı inşaat işçilerinin kaldıkları binalara da ateş ediyorlardı.Hatta bir düşkünler Evi bile kurşunlandı.Ada da bulunan danışmanlar Başkan Reagan'ın neden böyle bir adım attığını kavrayamadılar.Reagan, Grenada'da iç politikadaki çekişmelerin sonucunda ada'daki ABD vatandaşlarının ve öğrencilerin hayatlarının tehlikeye girdiğini iddia ediyor.Ama bu gerçek değil.Ada da bulunan ne Amerikalılar, ne de biz Kanadalılar hiç bir tehlike görmedik.Ada da serbestçe hareket edebiliyorduk.Çok açık olarak söylüyorum, hiç bir kısıtlama yoktu.Kısıtlamalar ABD'nin Grenada'ya asker çıkartmasından sonra başladı.Örneğin, bize çıkartmanın yapıldığı gün havaalanında bulunan bir uçakla Ülkemize, Kanada'ya uçmamıza bile izin verilmedi.Bundan başka, çıkartmayı izleyen uzun bir sürede de ada'dan ayrılmamıza izin verilmedi"...

St.Georges'deki Fakültede okuyan ve ABD birliklerinin yaptığı çıkartma sırasında Grenada'da bulunan New York'lu öğrenci Stewart Rash "Riverdale Press" adlı gazetenin yaptığı söyleşide şöyle diyordu :

"Ada da yaşadığım süre içinde beni tehdit eden en

küçük bir tehlike dahi sezmedim. Amerikalı öğrenci ve vatandaşların hayatı konusunda ilk gerçek tehlike, ABD birliklerinin bu insanları kurtarmak bahanesiyle ada'ya çıkmasından sonra doğdu. Washington yönetiminin, Amerikalı öğrencilerin rehin alındığı yolundaki açıklamaları ise baştan sona uydurmadır".

ABD'YE ÇIKARTMA YAPMASI İÇİN
"RİCADA" BULUNULDUĞU YALANI :

Şimdi Reagan'ın haydutluk eyleminin gerekçesi olarak gösterdiği diğer nedenlere bakalım.

Reagan, Doğu Karibik Devletleri Örgütü'nün "Ricası" üzerine harekete geçtiğini söylüyor. Bu örgütün içinde tamamen Washington'a bağlı ada devletlerinin ağırlıkta olduğu, olayları izleyenlerce farkedilmiş olmalı. Reagan'ın buradaki kendini haklı çıkarma gerekçeleri de kırık, dökük.

London Times gazetesi 28 Ekim günü gazeteci Jeff Newsmith'in Barbados'dan gönderdiği bir makaleyi yayınladı. Makalenin başlığı şöyle : "BARBADOS, İLK ÇIKARMA ÖNERİSİNİN ABD'DEN GELDİĞİNİ AÇIKLADI"...

Bu makale aşağıdaki noktaları açıklığa kavuşturuyordu :

Başkan Reagan ve ABD resmi çevreleri, ABD'nin bu işe girişmesini Doğu Karibik ülkelerinin ricasına bir yanıt, bir yardım olarak gösteriyorlar. Barbados Başkanı Adams ise şu açıklamayı yapıyor : Adams'ın adını vermediği bir Amerikalı sorumlunun kendisine 15 Ekim tarihinde Grenada Başbakanı Maurice Bishop'un içinde bulunduğu güç durumdan kurtarılması gerektiği görüşünde olduğunu bildiriyor.

"Times"deki makale şöyle sürüyor : "Adams'ın açıklamasına göre, Savunma Bakanlığı'nın ve Kamu Güvenliği Bakanlığı'nın bir temsilcisi kendisine, ABD'li bir yetkilinin Bishop'un "Kurtarılması" sorunu daha önceden, onu tutsak tutanlarca ve de "Kurtar-

ma" için taşıt aracı veren çevrelerce yapıldığı söylenmiş"...

Biz burada şu eklemek istiyoruz : ABD yönetimi burada da sahtekârılığa başvurmadan işin içinden çıkmayacaktı. Zira Reagan yönetiminin gerek kişisel olarak M.Bishop'a, gerekse savaş arkadaşlarına karşı ne denli düşmanca bir tavır aldığı biliniyor. Şu da pekalâ mümkün : ABD saldırısından bir akşam önce Grenada yönetiminde meydana gelen tartışmalarda, anlaşmazlıklarda ABD'nin parmağı olduğu ihtimali.

14 Kasım 1983 tarihinde Fidel Castro Havana'daki konuşmasında şöyle diyor :

"Bozgunculuğu, ikiliği çıkaranların, bunu kendi başlarına mı, yoksa emperyalizmin tezgâhlarında mı oluşturduğunu henüz kimse tam olarak söyleyemez. O'na karşı (Bishop'a) parti saflarında, ordu içinde, güvenlik teşkilâtı içinde komplo düzenleyenler kimlerdi ? Burada söz konusu olan aşırı politik bir grup mu ? Yoksa oportunist bir grup mu ? Yoksa Grenada'daki devrimi yıkmak isteyen düşman ajanlarmıydı ? Bu soruya ancak tarih geçerli bir yanıt verecektir"...

Bu arada Reagan'ın, 1978'den beri, yani 1979 devriminden önce, Londra'daki listelerde, Grenada Genel Valisi olarak adı geçen P.Scoon'un yaptığı yazılı "Rica"ya dayanarak bu haydutcasına çıkartmayı "Yasalara uygun" gösterme çabaları gözardı edilmemeli.

P.Scoon, Washington'un iddia ettiği gibi silahlı bir çıkartma yapılması yönünde "Yazılı bir ricada" bulunmamıştı. Karibik Haberler Ajansının bir muhabiri ile yaptığı görüşme sırasında Jamayka Başbakanı Edward Seaga'da böyle bir "Yazılı rica"nın yapılmadığını itiraf ediyordu.

Jamayka Başbakanı'nın söylediklerine göre, ABD deniz piyadelerinin ada'ya çıkmasından sonra, Grena-

da'ya asker' gönderen diğer ülkeler "Diplomatik kaynaklara" dayanan haberlere göre P.Scoon'un onların ada'ya çıkartma yapması arzusunda olduğu sonucuna varmışlar.

Canadian Press bu açıklamanın, ABD'nin dana önceki iddialarıyla çeliştiğini saptıyor. P.Scoon çıkartmadan bir gün önce kendisine verilen ve daha önceden hazırlanmış bir yazıyı imzaladı.Yani gerçekte Scoon yazıyı ancak Amerikan birliklerinin ada'ya çıkmasından sonra imzalamıştı.

Doğu Karibik ülkeleri örgütü ya da P.Scoon böyle bir "Rica" yı kaleme almış olsalar bile, bu bağımsız bir devlete saldırılmanın gerekçesi olamaz.

Fransa'da yayınlanan haftalık "Le Nouvell Observateur" dergisi : "Bu asker çıkartma eylemi için geçerli hukuksal bir gerekçe bulmak zor olacak" şeklinde yazıyor.Dergi şöyle devam ediyor : "Deniz piyadelerinin ada'ya çıkması devletler hukuku normlarıyla uyumsuzdur.Bu çıkartma yardım isteme sonucu da değildir.Çıkartma sadece ve sadece Reagan'ın emri üzerine yapılmıştır "...

"DEMOKRASİNİN YENİDEN KURULMASI" YALANI

Federal Almanya'da (FAC) yayınlanan "General Anzeiger" gazetesinin 26 Ekim tarihli sayısında şöyle deniyor : "Amerikan askerlerinin Karibik'deki Grenada ada'sına çıkması, anti-Amerikancı akımlara dünya genelinde yeni kozlar verecek olan bir kaba kuvvet gösterisidir.Çıkartma birliklerinin ada halkı tarafından çağrıldığı yolundaki açıklamalar bu tür askersel çıkartmaların artık kanıksanmış gerekçesi haline geldi.Bu nedenle de inandırıcı yönü son derece zayıf.Ada halkına demokrasinin yeniden kurulması yolunda yardımcı olunacağı vaadleri ise yabancı silah ve üniformaların varlığıyla uyumsuzdur.Bir süper gücün küçük bir ada'ya saldırması onun aleyhinedir ve saygınlığını azalt-

maktadır."...

Ünlü gazeteci Tad Szulc "New York Times"de şöyle yazıyor : "Başkan Reagan'ın ABD'nin Pentagon'a uyararak, diğer bazı Karibik Ülkelerinin ada'ya asker çıkartmasını haklı göstermek için yaptığı bu alaycı ve temelsiz açıklama karışıklıklara yol açabilir ve zaten epey gergin olan bugünkü durumda yeni sorunlar yaratabilir.Başkan Reagan'ın bu askeri müdahelenin ada da "Demokratik kurumları yeniden kurma"yı amaçladığı şeklindeki iddiası endişeleri daha da arttırıyor"...

T.Szulc şu sonuca varıyor : "Endişelerin en büyüğünü ise, Reagan'ın başka bir ülkede demokrasiyi korumak gerekçesiyle bu tür girişimlerde bulunabileceği doğuruyor.Aslında Reagan böylece dış politika da tamamen yeni bir doktrin oluşturmuş oluyor.

Bu durumda Grenada çıkartması bundan sonra Reagan'ın kendisinin anladığı biçimiyle dünyanın diğer bölgelerinde de demokratik kurumları kurtarmaya karar verecek olursa, oralara yapacağı askeri eylemleri "Yasal" göstermek için alışılmamış bir usul bulmuş olacaktır."...

REAGAN - REAGAN'I ÇÜRÜTÜYOR :

"Demokrasi dışardan zorla empoze edilemez" (Özgür seçimler uluslararası konferansı nedeniyle verilen resmi kabulde yapılan konuşmadan.R.Reagan, 9.11.82)

"NATO içinde Asyadaki, Lâtin Amerika'daki ve dünyanın diğer bölgelerindeki bağlaşıklarımız ve dostlarımızla birlikte kararlı bir biçimde barışı ve özgürlüğü savunuyoruz.Bağlaşıklarımız sayesinde biz ortak demokratik değerlerimizin yenilmezliği doğrultusundaki görüşlerimiz daha da güçleniyor"...(Reagan'ın "Ülkenin durumu" konulu konuşmasından, 25 Ocak 1983).

"Grenada'daki demokratik kurumların yeniden kurul-

masına yardımcı olmak için bu kararlı eyleme giriştik".(Reagan, 25.10.83).

"ABD, söz konusu sağ eğilimli veya faşist bir rejim bile olsa bağlaşıklarını sonuna kadar desteklemek zorundadır".(İtalya'da yayınlanan Settimanale adlı haftalık derginin Reagan ile 20 Ocak 81'-de yaptığı söyleşiden).

Reagan ve ekibi "Demokrasiyi koruma" safsatasını, uluslararası platform da boy gösteren ABD terörünü savunmak için öne sürüyorlar.

"New York Times" muhabiri Ronald Steel, Washington yönetiminin başının demokrasinin kaderi için gerçekte hiç de önemli olmadığını yazıyor. R.Steel şu saptamayı yapıyor : "Orta Amerika ve Karibik'ler zorbalarla dolu.Aralarında bazıları var ki, son derece zalim.Bunlar komşu Haiti'de iktidardalar.Koruduğumuz, desteklediğimiz canilerin son dört yıl içinde 37 Bin sivil katlettiği (ki bu yaklaşık Grenada'da yaşayan halkın 3'de bir'i kadar) bilinmektedir.Hele El Salvador'dan hiç söz etmeyelim"...

Ronald Steel devamla şunları yazıyor : "Bu ve diğer dost ülkelerin kurtuluşunu beklemenin boşuna olacağı görüşündeyim.(Herhalde Şili, Paraguay ve Guatemala'daki faşist rejimler kastediliyor -Redaksiyon). Durum bu olduğuna göre Reagan sahtekârlık yaptı.Bunun dışında aptal kafalılar diyerek Amerikan halkına hakaret etti.ABD'ye şirin görünmeyen yönetimlerden kurtulmak için, ABD'nin zor kullanmaya hazır olduğunu göstermek için Grenada'ya asker yolladı"...

İngiliz gazetesi "Daily Mirror", "Beyaz Saray Grenada'ya demokrasiyi kurtarmak için asker çıkardığını inandırmaya çalışıyor.Buna Amerika'da bile kimse inanmıyor.Amerikan çıkartması hukuk dışıdır"...

"TERÖR ÜSSÜ" YALANI :

Deniz piyadelerinin Grenada'ya çıkışından bir kaç

gün sonra Reagan yönetimi, çıkartma "Gerekçelerini" daha da süsleyerek tamamlama zorunluğunu duydu. Bunun içinde, Sovyetler Birliği'nin ve Kuba'nın ada'da giriştikleri göya "Entrikaların" ABD'nin ve bölgedeki diğer ülkelerin güvenliklerini "Tehlikeye soktuğu" biçimindeki eskimiş gerekçelere başvurdu. Resmi makamlar, selâhiyetli kişiler daha ayrıntılı bilgi vermeden, Grenada'da iki tabur Kubalı askerin varlığından söz etmeye başladılar.

"New York Times" gazetesi, bu çevrede "Reagan ekibinin" ülke içinde ve dışında yükselen sert eleştirileri gözönünde bulundurarak, böyle bir adım atmaya karar verdiğini yazıyor. Yani bu durumda ivedi olarak ek bir yalan, bir başka hile Reagan için zorunlu oluyordu.

ABD Savunma Bakanı Caspar Weinberger'de hemen buna katıldı. 28 Ekim'deki basın toplantısında şunları söyledi : "ABD'nin elinde, Kuba'nın ada'yı bir "Terör Üssü" haline getirmek istediği hakkında yeteri kadar kanıt vardır. Şayet bu kadar çok silah ve mühimmatın sevk edildiği gözönünde bulundurulacak olursa, ada'nın bir üs haline getirilmek istendiği çok berrak bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Biz, bu gerçekleşmeden müdahale ettik."...

Senato'daki Cumhuriyetçiler çoğunluğunun sözcüsü Howard Baker'in açıklaması ise çok daha saçma sapandı : "Benim görüşüme göre ada'ya saldıranlar Kubalılarıdır. Amerikan birlikleri bu ülkeyi kurtardılar. Biz doğru ve iyice düşündükten sonra, hukuk kurallarına uygun olarak hareket ettik. Böylece Grenada'yı Kuba ve Rus'lardan kaynaklanan yabancılaşıma derdinden kurtardık"...

Tüm uğraşılara rağmen "Sovyet-Kuba Üssü" yalanı da başarısız kaldı. "New York Times" gazetesi şöyle yazıyor : "Senatörler 28 Ekim tarihinde üst düzeyde iki resmi şahsiyetin dinlenmesinden sonra elde edi-

len kanıtlara dayanarak, gerçeklerin, Kuba'nın ada'daki etkinlikleri konusunda yapılan açıklamaları doğrulamadığı, yani Kuba'nın heran ada'yı işgal etmek istediği ve ada'yı devrim ve terör ihraç etmek için bir üs olarak kullanacağı iddialarının gerçek olmadığı sonucuna vardı"....

Senatör Patrick Moynihan ve Senato İstihbarat Özel Komisyonu'nun diğer üyeleri hükümetin ada'da bir silah deposu bulunduğuna dair yaptığı açıklamayı kuşkuyla karşıladılar. Senatör P. Moynihan bu konuda şöyle diyordu : "Grenada'nın, Sovyetler Birliği'nin ve Kuba'nın silah deposu olduğunu duyduk. Ama bugün gazeteyi açıp okuduğumda, saklanan silahların 100 yıl önce imal edildiğini ve 19. yüzyıldan kalma tarihi değeri yüksek silahların söz konusu olduğunu öğrendim"....

HAVAALANININ ABD'NİN "GÜVENLİĞİNİ"

TEHDİT ETTİĞİ YALANI :

Reagan, Grenada'nın ABD'nin güvenliğini "Tehdit ettiğini" inandırmak için yaptığı girişimlerde, turizmin geliştirilmesi için inşa edilmiş sivil havaalanını da yalanlarının dışında bırakmadı. "Sovyet-Kuba hava silahları üssü" yalanı buna rağmen açığa çıkmıştır.

Grenada'daki havaalanını inşa eden İngiliz şirketi Plessey, 30 Ekim tarihinde havaalanının tamamen sivil amaçlar için inşa edildiğini açıkladı. Böyle bir açıklamayı bir de bu şirketin temsilcisi olan Tony Deverux yaptı.

Londra'da yayınlanmakta olan "Sundey Express" gazetesinde şunlar vurgulanıyordu : "Büyük Britanya hükümetinin havaalanı inşa tasarısını onayladığı ve bu havaalanının gerçekten sivil amaçlar için düşünüldüğü gözönünde bulundurulacak olursa, ABD'nin çıkartmayı haklı göstermek için öne sürdüğü neden-

lerden en önemlileri doğruluğunu yitiriyor"...

"Sundey Express" devamla : "Havaalanı yapımında çalışan Kubalı işçilerin çoğunluğu Büyük Britanya Dışişleri Bakanlığı ile konuyu görüşmüş olan Plessey firmasının yönetimi altında çalışıyordu. Bu nokta, Bayan Thatcher ve diğer önemli bazı bakanların Amerikan çıkartması konusunda itirazlarda bulunduklarına ışık tutuyor. Yasa ve prensiplerden söz edilen resmi açıklamalarda İngilizlerin bu ada da önemli maddi çıkarlarının olduğunu göstermektedir", diyor...

Gerçekten İngiltere havaalanı yapımını onaylamışsa ve havaalanının gerçekten sivil amaçlar için kullanılacağından eminse, Reagan'ın askeri çıkartmanın nedeni olarak öne sürdüğü "Askeri havaalanı" iddialarının hiç bir doğruluğu kalmıyordu. Bunun sonucu olarakda, Reagan'ın "Amerika Grenada'ya tam zamanında müdahale etti" sözleri de saçmaydı.

"New York Times" gazetesi 2 Kasım günü Philip Taubman'ın bir makalesini yayınladı. Makalede şöyle deniyordu : "Reagan yönetimi üyeleri, Grenada'ya yapılan çıkartmanın kamuoyunca desteklenmesi için hiç bir kanıta dayanmadan Sovyet ve Kuba'nın işe karıştıklarını iddia etmelerinin, yönetime duyulan güveni sarstığını itiraf ediyorlar"... Gerçekler böylesi "Kanıtların" olmadığını ve olamayacağını sergiliyor.

ARTUR SCHLESİNGER : "REAGAN YALAN NEDENLERİN
ARKASINA SAKLANARAK GRENADA'YA SİNSİCE BİR
SALDIRIYA GİRİŞTİ"

ABD Ticaret çevrelerinin organı, sözü geçer Ameri-
kan gazetelerinden Wall Street Journal, 9 Kasım
1983'de Artur Schlesinger'in bir yazısını yayınladı.
Bu yazıda, Reagan yönetiminin Grenada'ya yapılan
alçakça saldırısını haklı çıkarmaya çalışan en ö-
nemli bahanelerin perde arkası aydınlatılıyordu.
Yazıdan bazı alıntılar şöyle :

"Reagan yönetimi tarafından yapılan bu aşağılık
saldırıyı haklı çıkarmak amacıyla öne sürülen "Ka-
nitlerin" hiç bir dayanağı yoktur. Bunlardan birin-
cisi, Grenada'daki Amerikan Tıp öğrencilerini kur-
tarmak gerektiği savunuluyor. Öğrencilerin tehlike-
de olduklarını ve adada kendi istemleri dışında
zorla tutulduklarını gösteren hiç bir bilgi yok or-
tada. Grenada Askeri Konseyi açık ve anlaşılır bir
biçimde Amerikan vatandaşlarının can ve mal güven-
liğinin garanti altında olduğunu daha önce açıkla-
mıştı. Ama bizim hükümet ne Kızılhaç, ne de başka
arabulucu bir kuruluşa herhangi bir kurtarma iste-
miyle başvurmadı. Bunu istemiyordu da. Çünkü savaş
bahanesine gereksinimi vardı. Yurttaşlarını başka
bir ülkedeki gerçek veya hayali bir tehlikeden kur-
tarmak için ne o ülkeyi işgal etmek, ne de o ülke-
nin hükümetini devirmek gerekir.

Grenada'yı işgal için bulunan başka bir bahane de,
bir karışıklığa son verme savının ileri sürülmesi.
Henüz bu karışıklığı kanıtlayacak hiç bir olay bi-
linmemektedir.

Bu bahane bize başka garip bir hikâyeyi, 1965'de
Başkan Johnson'un gerçekleştirdiği baskını, Domi-
nik Cumhuriyeti'ne yapılan saldırıyı hatırlatıyor.
Binlerce ölü, kan seli akan caddeler, sokak ortasın-
da asılan insanlar ve benzerleri gibi çıkarmaya

sebeb olarak gösterilen savların doğru olmadığı sonradan belgelendi.

Başkan Reagan'ın kendisinin de itiraf ettiği gibi, bu istilayı plânlayan ve gerçekleştirenler, adadaki durum hakkında hiç bir açık ve somut bilgiyi kamuoyuna vermemişlerdir."

Üçüncü olarak gösterilen neden, Doğu Karibik Ülkeleri Örgütü üyesi 6 devletin ABD'ye bu müdahale için ricada bulundukları yolunda.

Artur Schlesinger burada şunu vurguluyor :

"Amerika dış politikasını başka ülkelerin çağrılarına göre yönlendirmesi alışagelmış değildir. Tekrar ediyorum, bu sadece bir bahanedir. Barbados Başbakan yardımcısı, bir askersel karışmanın ilk olarak "Resmi bir Amerikan temsilcisi" tarafından ortaya atıldığını söylediği halde, Washington'dan yediği azar üzerine bu sözlerini geri aldı. Bu "Resmi davet" tezinin nereden uydurulduğu "New York Times" gazetesinin bir haberine göre şöyle açıklanıyor : "Washington'da kotarıлып hazırlanan plân özel kuryelerce Karibik ülkeleri yöneticilerine iletildi".

"Dördüncü neden (Başkan Reagan'ın sözlerine göre) Grenada'da düzen ve demokrasinin yeniden kurulmasına olan azmimizmiş.

Bu iddia, eğer biz aynı azmi Şili veya Haiti için de aynı anda ortaya atmış olsaydık inandırıcı olabilirdi.

Bu utanmazca saldırıya beşinci olarak gösterilen bahane, istilayı gerçekleştiren kuvvetlerin ani ve şiddetli bir direnişle karşılaşmaları olayından doğdu. Bu direnişten şaşkınlığa düşüp hemen yeni bir haklılık çıkardık : Kübalılar Grenada'yı işgale hazırlanıyorlardı. Ama bu ancak istila başladıktan sonra ortaya çıktı. Müdahalenin başlamasından epey sonra Başkan Reagan, "Grenada'da düzeni değiştirme girişimlerine güçlü bir set çekildiğini söylüyordu.

Ve biz, tıpkı Başkanımızın bir zamanlar oynadığı kovboy filmlerinde yardım nasıl son anda yetişirse, tam zamanında yetiştik (!)."

"Bütün bunlar biraz garip geliyor insana, çünkü Maurice Bishop'un erke gelişinden bu yana geçen 4 yıl boyunca Grenada Marksist bir yönetim altındaydı.(Bu Artur Schlesinger'in kendi iddiası). Devirmeden önce resmi ağızlarca kâh Sovyetlerin, kâh Küba'nın gözdesi olarak adlandırılıyordu.Fidel Castro ile sıkı ilişkileri vardı ve öldürülmesini Küba hükümeti sert bir dille kınamıştı.

Reagan yönetimi yaşamı sırasında çamura batmış Bishop'un ölümü üzerine büyük bir dramı sahneye koydu.Zavallı yaşlı Bishop'un bizim için ne kadar değerli olduğundan büyük bir ihtimalle haberi yoktu.Bütün bu yalanların arkasında gayet basit bir gerçek yatmakta : O da bizim Başkanımızın hoşuna gitmeyen bir rejime haince bir vuruşla, Amerika'nın gücünü göstermede kararlı olduğudur"...

Reagan bir basın toplantısında :

"Aslında ben bir ülkenin kendi çıkarları açısından çok yüksek değerler taşıyan gizli hareketler yapmasına hakkı olduğuna inanıyorum.Ayrıca bazı bilgilerin, bunları ele geçirmesi tehlikeli olacak kişilerin haberi olmaksızın kamu oyuna duyurma olanağı yoktur"...

Grenada için özel olarak Başkan Reagan bu doktrininin çerçevesini genişletti ve bu yolla da askersel bir istilayı bu doktrininin içine katmış oldu.

EAGLEBURGER : "BEN BİRLEŞMİŞ MİLLETLER ÖRGÜTÜNÜN İKİ YÜZLÜLÜĞÜNE ALIŞTIM"

Washington'un en yakın bağdaşıklarının bile Grenada'ya karşı girişilen haydutça saldırı ve bunu haklı çıkarma çabalarında nasıl şaşkınlıklarını Alman "Der Spiegel" dergisinin ABD-Devlet Bakanı Lawrence

Eagleburger' ile yaptığı söyleşi gösteriyor. Söyleşiden bir kaç alıntı :

Spiegel (S) : Grenada'ya çıkıldıktan sonra ABD Dışişleri Bakanı Schutz şöyle dedi : "Bu tarihi bir dönüm noktası olabilir. Her ne pahasına olursa olsun çıkarlarımızı koruyacağımızı Dünya'ya gösterdik". Bu sadece şu anlamda yorumlanabilir : ABD bundan böyle geçmişe kıyasla şimdi daha da çabuklukla dış politikasını askersel gücüyle sürdürme niyetindedir.

Eaglenburger (E) : Olay üzerine heyecana kapılan Batı Avrupalı yandaşlarımız şimdi daha açıkca Grenada olayının gerçekten ne anlama geldiğini kavramaları çok önemlidir. Grenada, bu özel durumda iki nedenle ABD'nin askersel müdahaleye hazır olduğunu kanıtladı. Bizim için 1000'den fazla Amerikan yurttaşının güvenliği söz konusuydu ve halâ da böyledir. Siz ister inanın ister inanmayın benim için gayet açıktı bu.

S : Bizim kuşkularımız vardır.

E : Bu sizin sorunuz. Binlerce kilometre uzaktan kestiğiniz bu ahkâm bizim ve Grenada'da tehlike içindeki Amerikalıların yargısının yerine geçemez. Ben, bizim Amerikan yurttaşlarını korumak için oraya girdiğimiz görüşünde ısrar ediyorum.

İkinci neden ise, Doğu Karibik Ülkelerinin kendi güvenliklerini Grenada'daki gelişmelerden ötürü tehlikede görmeleri üzerine bize ricada bulunmalarıdır. Bu iki nedenden ötürü bu yola başvurduk. Bundan çıkarabileceğiniz tek şey, Başkan Reagan'ın belirli şartlar altında Amerika'nın gücünü harekete geçirmeye hazır olduğudur.

S : Eğer Grenada demokrasisinin yardımına gitmede Amerikan mantığı izlenirse, şu soru geliyor insanın aklına : Neden sadece Grenada'ya ? Neden Şili, Haiti, El Salvador gibi ABD yurttaşlarının gerçekten kaçırıldığı, işkence edildiği, öldürüldüğü yerler-

de değil ?

E : Gördünüz mü, bu böyle bir iş işte. Grenada hareketinin iki nedenini açıklarken "Demokrasi" kelimesi benim ağızımdan çıkmadı. (Hatırlatmanın tam yeri, Başkan Reagan defalarca tekrarladı ki, ABD istilasının nedenlerinden biri, adadaki demokrasinin yeniden kurulmasıdır. Redaksiyon).

S : Eğer bu istilayı haklı ve dürüst görüyorsanız, en sadık yandaşınız İngiliz Başbakanı Bayan Thatcher'in tepkisini nasıl açıklıyorsunuz ? Bu istilayı çok sert eleştirdi.

E : Bu fikrinize katılmıyorum. Bizim Grenada'daki eylemimiz Batının başka ülkelere girmeye koyulması anlamına gelmiyor. ABD özel bir durumda gerekli gördüğünü yapmıştır sadece.

S : Yüzün üzerinde ulus bunu başka türlü görüyor. Birleşmiş Milletlerde bunlar size karşı oy kullandılar, ya da çekimser kaldılar. Bu hükümetler demi sorunu kavrayamadılar ?

E : Tamamen doğru tabii.

S : Başkan Birleşmiş Milletlerdeki oylamanın kendisinin kahvaltısını etkilemediğini açıkladı. Siz kahvaltı ettiniz mi ?

E : Hayır, ben kahvaltı etmem zaten. Ben Birleşmiş Milletlerin iki yüzlülüğüne alıştım artık.

Eaglenburger'in yanıtları öylesi yalan doluydu ki, Spiegel yazarı "Sizin savlarınıza göre küçük Grenada, ABD'yi tehdit ediyormuş, bu bile şaşırtıcı" gibisinden iğnelemelerden çekinmediler.

TÜM İNSANLIK SALDIRIYI YARGILIYOR

25 Ekim'de Grenada'ya saldıran Amerikan birliklerinin haberi tüm Dünya'da kaygı ve protestolara yol açtı.

Birleşmiş Milletler : Devletler arası hukuka kanlı saldırı.

Hemen aynı gün Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi olağanüstü toplantıya çağrıldı. Görüşmeler boyunca söz alan 60'dan fazla devlet temsilcisi saldırıyı ve saldırganı kınadı. 28 Ekim'de ABD'nin Grenada'daki silahlı saldırısının durdurulmasını ve tüm yabancı birliklerin adadan çekilmesini isteyen bir karar tasarısı oylamaya sunuldu. Grenada saldırısı tasarıda, devletler arası hukuka açılan bir yara ve bu ülkenin bağımsızlık, egemenlik ve bölgesel dokunulmazlığına vurulan bir darbe olarak nitelendi. Karar tasarısına güvenlik konseyi üyeleri, Guyana, Zimbabwe, Ürdün, Çin Halk Cumhuriyeti, Malta, Hollanda, Nikaragua, Pakistan, Polonya, Sovyetler Birliği ve Fransa "Evet" oyu kullandılar. Amerika'nın sadık bağdaşıkları İngiltere, Zaire ve Togo gibileri çekimser kalarak, bu saldırıdan kendilerini uzak tutma yoluna gittiler. Bir tek güvenlik konseyi üyesi ülke ABD'yi desteklemedi.

Karar tasarısına karşı sadece saldırgan söz aldı ve yanıtı : VETO oldu. Böylece Washington'un haydutluğu devlet politikası durumuna yükseltilmesinden ötürü yargılanan uluslararası toplulukta soyutlanması gözden kaçırılmış oldu.

Görüşmeler sırasında bir çok devletin delegeleri kaygılarını açıkladılar :

Arjantin delegesi Carlos Muniz : "Bu küçük ülkeye karşı Amerikan birlikleri ve bir kaç başka ülkenin silahlı kuvvetleri tarafından gerçekleştirilen saldırı, devletler arası hukuk ilkelerine açılan bir yara ve bir başka devletin iç işlerine karışmadır. Bu şiddet uygulaması bölgedeki durumu daha karmaşıklaştırmıştır. Başka devletlerin iç işlerine karışmama prensibi, Birleşmiş Milletler tüzüğünde ve bir çok uluslararası dökümanda yer almaktadır. Kimse egemen bir devletin iç durumunu şiddetle değiştirmeye izinli değildir".

Habeşistan delegesi Mohamed Hamid İbrahim :

"Grenada'ya çıkan ABD deniz kuvvetleri, ABD'nin emperyalist özlemlerini temsil ediyordu. Grenada'nın istilası haksız bir uygulamadır. Aynı zamanda da ahlaksız bir davranıştır. Washington etki alanını genişletmeyi deniyor ve Dünya'nın önemli bölgelerini hegemonyası altına almaya meyillidir. Nikaragua'ya karşı düşmanca eylemlerini de bunlara eklemek gerek"...

Vietnam delegesi Hoang Binc Son : "ABD silahlı kuvvetlerince gerçekleştirilen bu istila genel olarak büyük protestolara yol açtı. Bu saldırgan eylem tüm orta Amerika'da barışı ve güvenliği tehdit ediyor. Birleşmiş Milletler üyesi bir devletin egemenliğinin aldığı bu yara tek bir eylem değil, şimdiki Amerikan yönetiminin "Hücum Botlar politikası" zincirinin bir halkasıdır."...

Washington'dan yana, bu haydutça çıkartmayı haklı göstermeye çalışan aynı ABD'ninki gibi ağlamaklı bir açıklama da, Doğu Karibik Ülkeleri Örgütünden gelmişti. Guayana BM-Temsilcisi Noel Sinclair bunu "Grenada kimseyi tehdit etmedi" diyerek geri çevirdi.

Birleşmiş Milletler 38. Genel Kurulu olağanüstü oturumunda büyük çoğunlukla kabul edilen karar tasarısı ile Amerika'ya karşı sert bir karar çıkmış oldu. Karar tasarısı bağımsız ve egemen Grenada'ya karşı ABD'nin saldırısını kınıyor ve Reagan yönetiminin bu eyleminin ahlâksız ve haksızlığı ortaya çıkarılıyordu.

K A R A R : "GRENADA'DA DURUM"

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, Güvenlik Konseyinde Grenada'daki durumla ilgili kabul edilen açıklamalar çerçevesinde, devletler arasında dostça ilişkiler ve işbirliğini içeren uluslararası

hukuk ilişkilerine dayanarak, başka ülkelerin iç işlerine karışmayı ve müdahaleyi yasaklayan ilkeler ışığında, Grenada'nın hükümlerlik, kendi politik, ekonomik ve sosyal sistemini hür olarak kendisinin belirleme haklarını, uluslararası ilişkilerinin hangi şekilde olursa olsun dışarıdan müdahaleye, iç işlerine karışmaya, baskıya ve tehdite yol açmadan oluşmasını tastik eder.

Başbakan Maurice Bishop ve daha başka önde gelen kişilerin öldürülmesine yolaçan Grenada'daki olaylardan duyulan üzüntüyü belirtir.

Birleşmiş Milletler bildirisinin 4. madde, 2. bendine göre, her üye devletin, uluslararası ilişkilerde zor kullanmaktan, ya da başka devletlerin toprak bütünlüğüne, dokunulmazlığına ve politik bağımsızlığına karşı kuvvet kullanılmasından veya bunlara benzer Birleşmiş Milletler bildirisi ile çelişen davranışlarda bulunmaktan kaçınmak zorunda olduklarını dikkate alarak, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu yapılan askeri saldırıdan ciddi üzüntü duyduğunu belirtir ve Grenada'daki durumun en kısa zamanda tekrar normale dönmesinin temin edilmesinde kararlı olduğunu, bütün devletlerin Birleşmiş Milletler bildirisinin temel ilkelerine ciddi bir saygıyla eğilmeleri bilinciyle Genel Kurul :

1. Milletler arası hukuku temelden zedeleyen ve Grenada'nın bağımsızlığına, hükümlerliğine ve toprak bütünlüğüne darbe teşkil eden silahlı saldırıdan derin üzüntü duyduğunu belirtir.

2. Silahlı saldırı sonucu, masum, barışçı yerli halkın öldürülmesinden duyulan derin üzüntüyü belirtir.

3. Bütün ülkelerden Grenada'nın bağımsızlığına, toprak bütünlüğüne, hükümlerliğine saygı gösterilmesini talep eder.

4. Silahlı saldırının hemen sona ermesini ve yabancı orduların geri çekilmesini talep eder.

5. Grenada halkına kendi yönetimini demokratik yollardan seçme hakkını veren serbest seçimlerin yapılmasını talep eder.

6. Genel Sekreterden durumun acele bir şekilde analize edilmesini ve Genel Kurula bu doğrultuda 72 saat içinde bir rapor vermesini rica eder.

Nikaragua ve Zimbabwe tarafından hazırlanan kararlar lehine 108 ülke oy kullandı. Karşı oy kullananlar ise, ABD, Antiguana, Barbuda, Barbados, Dominica, El Salvador, İsrail, Jamayka, St. Lucia, St. Vincent ve Grenadinen olmak üzere sadece 9 ülkeydi.

Sovyetler Birliği Komünist Partisi Politik Büro üyesi, Bakanlar Kurulu 1. Başkan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Andrej Gromiko, 11 Kasım 1983 günü Moskova'daki Sovyet-Suriye görüşmeleri sırasında, Grenada'ya yapılan silahlı saldırı üzerine şunları söyledi :

"Diğer konularının yanısıra devam eden Birleşmiş Milletler Genel Kurulu toplantısının gündeminde bu kuruluşa üye olan devletlerin ezici çoğunluğu ile kabul edilen ve ABD'nin Grenada'ya karşı giriştiği saldırının genelde kınanmasını içeren karar taslağının kanıtladığı gibi, Washington için ciddi bir uyarı olması gerektiği söylenebilir. Bu olay, sadece ABD'nin emperyalist politikasının örtbas edilemeyecek bir yüzkarasından ibaret değildir. ABD yönetiminin toplumsal düzenini benimsemediği ülkelere karşı utanmazca hak istemeleri, Amerikan koşulları yaratmak istemeleri, dar çıkarlarını uluslar hukuku ve tüm insanlığın çıkarlarının üzerine çıkarma ve gücünü adalet ve yasallığın bir ölçüğü haline getirme çabaları ABD için ağır sonuçlara yol açacaktır"...

OAS SALDIRIYI LANETLİYOR

26 Ekim'de, Amerikan Devletleri Organizasyonu Po-

litik Konseyinin (OAS), ABD tarafından Grenada'ya yapılan silahlı saldırı üzerine olağanüstü bir oturumu yapıldı.

ABD Temsilcisi, bu oturumun problemsiz olarak yapılabilmesine inanmıştı. Buna karşın, üyelerin çoğunluğu ABD'nin Grenada'ya karşı girişilen silahlı saldırısının derhal durdurulmasını talep etti.

Birleşmiş Milletler bildirisi, Amerikan Devletleri Organizasyonu'nun (ADO) kuruluş kararları ve karşılıklı yardımlaşma üzerine Amerikan anlaşmasına dayanarak Arjantin, Brezilya, Bolivya, Kolombiya, Nikaragua ve diğer ülkelerin delegeleri, ABD'nin Grenada'ya giriştiği hukuk dışı davranışın maskesini düşürdüler ve bu ülkenin işgaline son verilmesini, ordularını derhal geri çekmesi için gerekli önlemlerin alınmasını talep ettiler.

Grenada'ya karşı girişilen saldırı sorunu, OAS'nin yıllık 13. toplantısının (Kasım 83) gündemine alındı.

ABD'nin Grenada'ya saldırısı ve Reagan yönetiminin Orta Amerika'ya ve Karibik'lere karşı asker kullanma eğilimini arttırması gündemde sert eleştirilere yolaçtı. Amerikan Devletlerinin izici bir çoğunluğunun ortaya koyduğu, Surinam, Başbakan ve Dışişleri Bakanı Errsl Alibux'un da açıkladığı gibi, Grenada olayları ne gibi huzursuzluklara yol açacağına açığa kavuşmuş bir delilidir.

Meksika Dışişleri Bakanı Bernardo Sepúlveda, silahlı saldırıyı ABD'nin askeri müdahalelerinin gelecekte daha da artacağına bir delili olarak niteledi.

Brezilya delegesi Doris de Castro Alves konuşmasında "Grenada'ya karşı girişilen saldırı, Lâtin Amerika bölgesindeki durumun hissedilir bir şekilde kötüleşmesine yol açmıştır", dedi.

Özellikle vurgulanmaya değer bir olay da, Washington'u kaşulsuz destekleyen Uruguay, Guatamala gibi ülkelerin temsilcileri de bu kez, bu zorbaca eylemi yargılayan diğer ülkelerin delegeleriyle birlikte hareket ettiler.

Associadet Press haber alma ajansı, ADO 13. oturumunun görüşmelerini iletirken, burada ABD'ye karşı hukuksal bir karşı saldırı açıldı haberini verdi.

ADO Genel Sekreteri Arjantinli Alejandro Orfila, 13. oturumun Amerikan devletleri için kritik bir ortamda yapıldığını açıkladı.

Ekvador Dışişleri Bakanı L.Valencia Rodriguez, ülkesinin ABD'nin Grenada'ya saldırısını lanetlediğini ve bunu diğer ülkelerin toprak bütünlüğüne ve iç işlerine karışmama ilkesini çiğneme olarak gördüğüne dikkati çekti. Tüm yabancı askerlerin Grenada'dan derhal geri çekilmesini talep ederek, OTS'ın bu bağımsız Karibik ülkesine karşı girişilen saldırıyı kararlılıkla lanetlemesini istedi.

Nikaragua Dışişleri Bakanı Yardımcısı, "ABD yönetimi, diğer ülkelerin iç işlerine karışmama, toprak bütünlüğü ve bağımsızlığına saygı gibi uluslararası hukukun önemli ilkelerini kabul etmeye yanaşmamaktadır" dedi.

Peru Dışişleri Bakanı F.Schwalb Lopez Aldana, ülkesinin Grenada'ya karşı yapılan saldırıyı şiddetle yargıladığını dile getirdi.

Panama Dışişleri Bakanı O.Ortega, ABD'nin Grenada'ya karşı giriştiği silahlı saldırıyı uluslararası hukukun ve OAS tüzüğüünün temel ilkelerini kabaca çiğnemesi olarak değerlendirdi. Bu ülkede yeniden huzur ve düzenin kurulması için tüm yabancı askerlerin adadan derhal geri çekilmesini talep ederek, Karibik'i bir barış bölgesine çevirmeyi önerdi.

SİLAHLI ABD SALDIRISININ YASALSIZLIĞI

Grenada'ya karşı silahlı ABD saldırısının yasal-sızlığı şu gerçeklerden ortaya çıkmaktadır :

- ABD'nin Grenada'ya karşı giriştiği eylem silahlı bir saldıdır. Washington böylelikle uluslararası en ağır suçu işledi. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu 1984'de saldırmanın tanımını "Bir devlet tarafından, bir başka devletin egemenliğine, toprak bütünlüğüne, dokunulmazlığına ya da politik bağımsızlığına karşı silahlı gücünü kullanması" olarak karar altına aldı. Tam da böylesi bir eylem Washington tarafından Grenada'ya karşı yürütüldü.

- ABD iç işlerine karışmama ilkesini çiğnedi ki, "Hiç bir devlet ya da devletler grubu herhangi bir nedenle doğrudan ya da dolaylı olarak bir başka devletin iç işlerine karışma hakkına sahip değildir". (Uluslararası hukuk ilkeleri üzerine açıklama, 1970'de Birleşmiş Milletlerin Genel Kurulunca kabul edildi.). ABD'nin Grenada'ya girişinden önce gelişen olaylar kuşkusuz bu ülkenin kendi iç işleriydi. Bunlar, hiçbir devlete, bu devletin iç işlerine karışma hakkını, dahası askeri birleşiklerini bu ülkenin topraklarına saldırma hakkını vermez.

ABD'nin Grenada'ya karşı saldırısı, "Devletlerin toprak bütünlüğü ve politik bağımsızlığının dokunulmazlığı" ve "Her bir devletin kendi politik, sosyal, ekonomik ve kültürel sistemini özgürce seçme ve geliştirme hakkına sahip olduğu" (1970'deki aynı BM açıklaması) demek olan, devletlerin egemenliklerinin eşitliği ilkesini çiğnemek demektir.

- ABD'nin OAS üyeleri arasında yer alan Grenada'ya karşı giriştiği saldırı, Amerikan Devletleri Örgütü statüsüyle de gelişmektedir. Bu statünün şu maddeleri çiğnenmiştir :

Madde : 15

"Hiç bir devlet ya da devletler grubunun, herhangi bir nedenle doğrudan ya da dolaylı olarak bir baş-

ka devletin iç ya da dış işlerine karışma hakkı yoktur.Söz konusu olan bu ülke yalnızca silahlı çıkarma ile ilgili değil, aksine karışmanın her türü ya da ülkenin varlığına ya da politik, ekonomik ve kültürel kurumlarına karşı yönelik saldırı eğilimleri ile de ilgilidir"...

Madde : 17

"Her devletin toprağı dokunulmaz olup, hareket nedeniyle ya da geçici karakterde yatırımlar olup olmadığına bakmaksızın, diğer devletlerce doğrudan ya da dolaylı olarak yürütülen silahlı işgal ya da diğer zor kullanma hedefi olamaz.Zor kullanma ya da benzeri yollarla elde edilen toprak kazanım ya da diğer yararlar tanınmaz"...

Madde : 18

"Amerikan devletleri, bilinen sözleşmelere uygun ya da bu sözleşmeler gereğı haklı savunma durumları dışında, uluslararası ilişkilerimde zor kullanmama yükümlülüğünü üstlenir"...

ABD, bağımsız, egemen bir devlete karşı giriştiğı saldırıyı, Doğı Karibik Devletleri Örgütüne bağılı bir kaç ada devletin "Çağrısına" ve bu devletlerce yapılan bir anlaşmanın saptamalarına dayanarak haklı çıkarmaya çalışmaktadır.Bunun doğru olmadığını iki gerçek kanıtlamaktadır.Birincisi, ABD'nin bu bölgesel anlaşmayla hiç bir ilişkisi yoktur.İkincisi, sözleşmeyi yapan ülkeler, anlaşmanın uygulanması konusu da dahil, gerekli bilgileri Birleşmiş Milletler Sekreterliğine veremedikleri için adı geçen sözleşme, Birleşmiş Milletlerce kayıt edilmemiştir.Birleşmiş Milletler bildirgesi 102. maddesi, her sözleşmenin, her uluslararası anlaşmanın Birleşmiş Milletler Sekreterliğince kaydedilmesi gereğini öngörmektedir.Aksi halde hiç bir devlet, "Birleşmiş Milletler organı önünde böylesi bir sözleşme ya da anlaşmaya dayanamaz"...

Saldırganın görüşlerinin yasal dayanaksızlığı

üzerine bu kadarı yeterlidir. Bir çok tanınmış hukukçu da bu noktaya dikkati çekmektedir. Uluslararası Demokratik Hukukçular Birliği (AİJD) kararında, uluslararası hukuk açısından, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi ABD'nin, Birleşmiş Milletler üyesi egemen bir devlet olan Grenada'ya karşı giriştiği saldırının uluslararası hukukun temel ilkelerinin çiğnenmesiyle yapıldığı ve bunun, Birleşmiş Milletler bildirgesine göre güçlendirilmesi gereken uluslararası hukuka karşı bir saldırı olduğunu vurgulamaktadırlar.

BARIŞSEVER KAMUOYUNUN SESİ

ABD'nin Grenada'ya karşı giriştiği saldırı, Dünya'nın sayısız toplumsal örgütlerince en sert bir biçimde mahkûm edilmiştir.

Dünya Barış Konseyinin girişimiyle, Kasım 1983'de Orta Amerika ve Karibik'de barış için, Meksika'nın Başkentinde toplanan konferans şu noktaları içeren bir önlem plânını karar altına aldı :

"Barış hareketlerine, Kuzey Amerikan işgal kuvvetlerinin Grenada'dan geri çekilmesi ve Nikaragua, Orta Amerika ve Karibik'e karşı sürdürülen doğrudan çıkarma yapma hazırlıklarının durdurulması için, önemli toplumsal örgüt ve parlamentolar da dahil, her ülkenin en geniş halk tabakalarıyla ilişkileri geliştirmeleri tavsiye edilir"...

Bu anlamda şunlar önerilir :

- ABD'nin Grenada'ya yaptığı, Birleşmiş Milletler bildirgesini çiğneyen saldırının yasalsızlığı üzerine uluslararası hukukçular arasında toplantı, tartışma, seminer ve görüş alış verişini desteklemek,
- Grenada'ya karşı girişilen saldırının durdurulması ve iç işlerine karışmama ve halkların kendi kaderini tayin hakkı ilkesine ABD'ce de saygı gösterilmesinin sağlanması için çeşitli hükümet ve par-

lamentolarâ yönelik adımların desteklenmesi.Hükümet ve parlamentolar tüm uluslararası görüşmelerde bu anlamda konuşmaları için teşvik edilmelidir.

- Orta Amerika ve Karibik halklarının toprak bütünlüğü ve ulusal egemenliği, bu bölgenin diğer halklarını da tehdit edebilecek saldırılara karşı korunmak amacıyla, halkların harekete geçirilmesi.

- Grenadalı savaşçıların dokunulmazlığının kabul ettirilmesi için bir kampanyanın yürütülmesi, sözüm ona çok uluslu kuvvetlerin, Grenadalı yurtseverlerin hakimi olma çabalarına karşı direniş, bu tür kuvvetlerin yasal olmayan karakterinin lanetlenmesi.

- Emperyalist saldırı ve iç işlerine karışma nedeniyle Birleşmiş Milletler ve çeşitli özgül kuruluşlar gibi uluslararası kuruluşlara, Karibik ve Orta Amerika halklarıyla dayanışma kampanyasına katkıda bulunmaları çağrısını yapma.

"Küçük Grenada adasına karşı yürütülen saldırı, emperyalist politikanın genişleme mantığının açığa çıkması demektir.ABD'nin kıtamızdaki politikası, Güney komşularına karşı saldırganlık anlayışıyla yapılmaktadır", sözlerini Dünya Barış Konseyi Başkan Yardımcısı ve Meksika eski Devlet Başkanı Luis Echeverria Alvarez bu konferansda dile getirmiştir.

Küba, ABD tarafından Grenada'nın toprak bütünlüğüne yapılan alçakça saldırıyı sert bir şekilde kınadı.Milyonlarca Küba vatandaşı, yapılan kitlesel gösterilere ve mitinglere katılarak, Washington'un haydutça baskınına karşı derin hınçlarını dile getirdiler.Yurttaşlarının Grenada'da şehit düşmelerinin haberi (ki bunlar İnşaat işçileri, Öğretmenler ve Doktorlardı) Kübalıların yüreklerini acı ile doldurdu.Barışçı Kübalılar, işgalcilerin saldırılarını geri püskürtmek isterken hayatlarını yitirdiler.Başkent ve çevresinden bir Milyon'a

yakın kişi, bu yiğit enternasyonalistlere son yolculuklarında refaket ettiler.Tüm Küba halkı anılarına saygı gösterisinde bulundular.

Küba Komünist Partisi Merkez Komitesi 1. Sekreteri, Devlet Konseyi ve Bakanlar Konseyi Başkanı Fidel Castro'nun 14 Kasım 1983'de Havana'da, Grenada'da şehit düşen Kübalı enternasyonalistlerin cenaze töreninde yaptığı konuşmadan :

"Gerek yüzölçümü, gerekse nüfusu bakımından Grenada Dünya'daki en küçük devletlerden biridir.Küba bu ülkeye geniş yardımlarda bulunmuştur.Biz, nicel olarak mütevazı, ama nitel olarak çok önemli olan yardımları bu ülke için büyük bir anlam taşıdığı için yaptık.Yardımların yanında, doktorlarımız, öğretmenlerimiz ve diğer uzmanlarımızda oradaydı.

Grenada ve Başbakan Maurice Bishop ile samimi bir dostluk bağı ile bağlanmıştık.Grenada'nın egemenliğine olan saygımız o derece sınırsızdır ki, Grenada'da neyin, nasıl yapılacağı konusunda, kendimize düşüncemizi açıklama hakkını bile tanımadık.Grenada ile olan ilişkilerimizi, diğer devrimci hareketlerle olan ilişkilerimiz gibi aynı prensipler yönlendiriyor : Görüşlerine, politikasına ve aldığı kararlara mutlak saygı.Bu veya şu sorunlar üzerine düşüncelerimizi sadece Grenadalılar bize sorarlarsa açıklayabiliriz.Emperyalizm, uluslararası devrimci hareketlerle olan ilişkilerimizin sırrını işte bu saygıdan oluştuğunu kavrayamamaktadır.

ABD yönetimi Grenada'yı hiçe saydı, Maurice Bishop'dan zaten nefret ediyordu.Grenada'daki gelişmeyi baltalamak, oradaki diğer ülkelere örnek olabilecek olumlu gelişmeleri boğmak istiyordu.ABD adanın işgali için hazırladığı askeri plânları, (ki bunlar daha iki yıl öncesinden Maurice Bishop tarafından açıklanmıştı), uygulamak için uygun bir bahane bulamamıştı.

Devrimin zaferinden sonraki geçen yıllarda adadaki ekonomik ve sosyal durum hissedilir bir şekilde

düzeldi. Halk daha fazla mal satın alabiliyordu. Ekonomik krizin etkilerine rağmen gayri safi ulusal üretim yükseldi. Grenada, Karibik'lerde bağımsızlığın ve ilerlemenin bir sembolü oldu"...

Fidel Castro sonra mutlak gerçeklerin ışığında Reagan'ın çeşitli yalan iddialarını çürüttü ve Grenada'nın işgalinin ani ve herhangi bir ön uyarı sezdirmeden "Pearl Harbo" baskını ve "Nazi" yöntemlerine göre yapıldığını vurguladı.

"Bu istila Amerikan halkına, Reagan'ın Sosyalist topluma ve devrimci hareketlere karşı yürüttüğü mücadelede anlamlı bir dış politik zafer olarak takdim edildi". Bütün bunlarla, Beyrut'daki 240 Amerikan askerinin ölümü, İran'da alınan rehinlerin anılması ve Vietnam'daki utanılacak yenilgi arasında bağ kuruldu.

Reagan yönetimine, Amerikalıların vatanseverliği, vatanın şerefi, ulusun şanı, büyüklüğü gibi kavramlar, hilekâr ve namusuzca hizmet etti.

Hitler'de 1938'de Avusturya'yı ve Çekoslovakya'nın Sudetenland bölgesini işgal ederken aynı şekilde davranmıştı.

Zafer, şan, büyüklük nedir ? Dünya'nın en küçük devletlerinden, ne ekonomik, ne de stratejik önemi olan bir ülkeyi işgal etmek mi başarıdır ?

Ani baskına, cephane yetersizliğine, silahlardaki eşitsizliğe ve yiğitçe direnmeye rağmen bir avuç işçiye, sivil uzmana karşı savaşmak mıdır kahramanlık ? ABD , ne politik, ne askeri ne de ahlâki açıdan bir zafer kazanmıştır.

Bu ancak ağır bir moral yenilgisidir.

ABD, tüm uluslararası hukuk ilkelerini çiğneyerek bütün Dünya'da nefret ve kırıngınlığa yolaçmıştır. Bu da, onun Dünya'nın tüm geri kalan kısmını nasıl hiçe saydığını gösterir. Bu hiçe sayma Başkan Reagan'ın kendi açıkladığı gibi o derece büyüktür ki,

Grenada olâyları onun hiç bir şekilde iştahını etkilememiştir. Bundan dolayı gerçek durumu ve Dünya'yı tehdit eden tehlikeyi sorumlulukla değerlendiremeyiz.

ABD'nin konvensiyonel veya nükleer bir savaş sürdürmek için en mükemmel ve en kuvvetli araçlara sahip olduğu ve bu ülkenin Başkanının hiç kimseye danışmadan bir savaş başlatmaya yetkili olduğu dikkate alınırsa, bu tüm insanlık için çok tehlikeli ve acı sonuçlara yolaçabilir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI
TÜSTAV

ABD'İN GRENADA SALDIRISINDAN SONRA
SOVYETLER BİRLİĞİ GÖRÜŞÜNÜ AÇIKLADI

TASS Ajansının açıklaması :

"25 Ekim'de egemen ve bağımsız bir devlet olan Grenada'ya karşı silahlı bir saldırı yapıldı. ABD savaş gemilerinin desteğiyle, yine ABD çıkartma birlikleri ada'ya indirildiler. Bu istilâ sözde Grenada'da bulunan Amerikan vatandaşlarının güvenliğini sağlamak üzere yapıldığı bahanesiyle yürütüldü. Halbuki, Grenada'nın yetkili makamlarının da açıkladığı gibi, söz konusu insanların güvenlikleri hiç bir zaman tehlikede olmadığı iyi bilinmektedir. Washington aynı anda, "İnsan hakları" konusunda duyduğu endişeden dolayı girişimin zorunlu olduğunu ileri sürüyor. İnsan hakları konusunda duyulan endişe bahane edilerek bir halkın özgür ve egemen varlığı kanla boğmaya uğraşılması kadar iki yüzlü bir açıklama düşünülebilir mi ? Gerçekte, hiç bir kimse için, hiç bir tehlike oluşturmayan ve hiç bir kimseyi tehdit etmeyen küçük bir ülkenin barışsever halkına karşı girişilen silahlı bir saldırı söz konusudur. Bu saldırının hedefi, ada'da geçerli olan toplumsal düzeni yıkmak, yerine Washington'un işine gelen bir düzeni zorla Grenada halkına dayatmak ve diğer barışsever Lâtin Amerika halklarına ve başka halklara göz dağı vermektir.

Grenada'ya karşı yaptıkları bu girişimle ABD yönetimi geçerli genel halklar hukuku kurallarını tümüyle tanımadığını ve Birleşmiş Milletler (BM) örgütü anlaşmalarının yüksek ilkelerini ayaklar altına aldığını göstermektedir. Kendi soyguncu amaçlarına ulaşmak için Washington'un, halkların bağımsız gelişme haklarını tanımadığına ve halkların iradesini ve dünya kamuoyunu açık ve küstah bir şekilde karşısına aldığına bu olay somut bir kanıttır.

Grenada'ya karşı girişilen bu haydutça saldırı,

şimdiki ABD' yönetiminin dış politikasının, halkların barışı ve özgürlüğü için ne denli bir tehlikeye teşkil ettiğini tüm çıplaklığı ile gözler önüne seriyor.

Sovyetler Birliği'nin, ABD'nin Grenada'ya karşı giriştiği saldırıyı sert bir şekilde mahkûm ettiğini ve bunu barışa ve insanlığa karşı işlenmiş bir suç olarak kınadığını TASS ajansı yetkili olarak açıklıyor. Washington tarafından girişilen zorbalığa ve kanunsuzluğa kesin karşı çıkmak ve Grenada halkının yanında yer almak tüm ülkelerin ve halkların acil görevidir. Grenada halkına karşı yürütülen saldırı son bulmalı ve istilâcılar bu bağımsız ülkeyi derhal terketmelidirler."...

Sovyetler Birliği Sendikaları, Sovyet Barışı Koruma Komitesi, savaş malûlleri birliği, Sovyet Kadınlar Komitesi, Birleşmiş Milletler Derneği, Sanatkarlar Birliği ve Ülkenin diğer toplumsal yığın ve kitle örgütleri, ABD'nin Grenada'ya karşı giriştiği saldırıyı şiddetle kınadılar. Milyonlarca insan adına, bir egemen Ülkenin istilâsına son verilmesini talep ettiler.

Sovyet insanların bu saldırıyı nasıl karşıladıklarına bir kaç örnek :

Moskovalı kaynakçı V.Kanaurov :

"Grenada'da Amerikalı katiller kol geziyor. Reagan yönetimi ise durumdan memnun bir şekilde ellerini ovuşturuyor. Çünkü hiç bir ceza görmeden küçük bir Ülkenin kanına girdi. ABD, kurbanını tırnaklarının arasında tutan yırtıcı bir kuş gibi seviniyor. Yaptığı bu soygun ve cinayetten sonra sarhoşe dönmüş durumda. Siz başkan hazretleri (Reagan kastediliyor) ve sizinle birlikte davrananlar, dönün ve çevrenize bakın : Milyonlarca insan sizden Grenada'da giriştiğiniz saldırıya son vermenizi istiyor, sürdürdüğünüz silahlanma yarışına, yeni nükleer füzele-

rin yerleştirilmesine, uluslararası gerginliği tırmandırmaya son verilmesini talep ediyor.Bu istemleri, yaşamın ve bugünün mantığı ve sağlıklı insan aklı dayatıyor"...

Azerbeycanlı Traktörcü S.Mehtiyev :

"Bu küçük ada da masum insanlar istilâcılar tarafından katlediliyorlar.Aynı anda Washington sinsi bir şekilde "Özgürlük ve demokrasiyi savunduğunu" iddia ediyor.Halbuki bu saldırının gerçek amacı apaçık ortadadır : Ada da yeni bir askeri üs kurmak"...

Saratov Hukuk Fakóltesinden bir grup öğrenci :

"Dünya kamuoyu, Beyaz Saray'daki "Barış yandaşlarının" saldırgan politikasının bir örneğine bir kez daha tanık oldu.Bu kez ABD, Grenada'ya karşı giriştiği açık bir müdahale ile, Birleşmiş Milletler kurallarını ve ölkeler arası ilişki normlarını berriz bir şekilde çiğnedi.Geleceğin hukukçuları olarak biz de tüm Sovyet halklarıyla birlikte ve tüm ilerici insanlarla bu saldırıyı uluslararası terörist bir eylem olarak sert bir şekilde protesto ediyoruz"...

BLOKSUZLAR HAREKETİNE KARşI

MEYDAN OKUMA :

Bloksuzlar Hareketi Koordinasyon Kurulu 29 Ekim 83 günü New York'da yaptığı toplantıda, "Grenada'ya karşı girişilen silahlı saldırıyı, halklar hukuku kurallarının açıkça çiğnenmesi olarak değerlendirerek kınadı ve ada'daki tüm yabancı askerlerin derhal geri çekilmesini istedi"...

Bloksuzlar Hareketi Başkanı ve Hindistan Başbakanı Bayan İndira Gandhi, "Unidet News of İndia" haber ajansıyla yaptığı söyleşide, "Grenada'nın bir başka yabancı ölkeden istilâsı için hiç bir gerekçe olamayacağını" açıkladı. 120 Bin gibi az

bir nüfusa sahip bu küçük ada'nın herhangi bir ülke için tehlike yaratabilmesinin anlaşılır olmayacağını söyleyen Bayan İ.Gandi : "Bir sis perdesi arkasında bu saldırıyı haklı göstermek için ileri sürülen gerekçeler bizi iknâ edemez" dedi.

Prensa Lâtina haber ajansının verdiği bir habere göre, 1 Kasım 83 günü İ.Gandi, Kuba Cumhuriyeti Devlet ve Hükümet Konseyi Başkanı Fidel Castro'ya, ABD'nin Grenada'ya saldırısıyla ilgili olarak özetle şu mesajı gönderdi :

"Birleşmiş Milletler anlaşmasının ve uluslararası davranış kurallarının böylesine açıkça ayaklar altına alınması bizler için endişe yaratıyor.Bizim resmi açıklamamızı bildiğinizi tahmin ederim.Bununla birlikte size ve sizin kanalınızla istilâ sırasında yaşamlarını yitiren Kubalı vatandaşların yakınlarına baş sağlığı dileklerimi iletmek isterim. New York'daki daimi delegemiz sizin ülkenizin daimi delegesiyle birlikte durumu analize etmek için Koordinasyon Kurulunu toplantıya çağırmıştır.İstila kuvvetlerinin derhal ada'yı terketmesi için elimizden gelen herşeyi yapacağız.Hükümetimin desteğine de güvenebilirsiniz.

Bu istilâya bazı bloksuz ülkelerin de katılması çok üzücüdür.ABD ile birlikte bu yüz kızartıcı müdahalede yer almaları, hareketimizin birliği için bir tehlike oluşturuyor.Gelişmeler akılcılıkla, ilkel davranmayı birlikte yürütmeyi gerektiriyor. Bölgenin diğer ülkelerinin de bu olaylar sonucu zarar görmemesini güvence altına almak için bu zorunludur.

Bloksuzlar Hareketi, Birleşmiş Milletler camiası içinde eylemlerini, Grenada'dan yabancı askerlerin geri çekilmesi, ülkenin yeniden egemenliğine, bağımsızlığına ve toprak bütünlüğüne kavuşması hedeflerinde yoğunlaştırmalıdır"...

Afrika Birliği Örgütü Başkanı, COPWE Merkez Komitesi Başkanı, Sosyalist Etopya geçici askeri yönetim kurulu ve Bakanlar Kurulu Başkanı Mengiste Haile Mariam, 29 Ekim 83 günü Birleşmiş Milletler Örgütüne ve Bloksuzlar Hareketine birer çağrıda bulunarak, saldırgan ABD'nin Grenada'dan askerlerini çekmesi için gerekli önlemlerin alınmasını istemiştir.

10-14 Ocak 83 tarihleri arasında Managua'da bakanlar düzeyinde toplanan Bloksuzlar Hareketi Koordinasyon Kurulunun gündeminin 54. maddesinde aşağıdaki karar kabul edilmiştir :

"Bakanlar, emperyalistlerin Grenada üzerindeki askersel, politik ve ekonomik baskılarını kuşkuyla izlemektedir. Aynı zamanda, ekonomik boykot uygulamalarını, düşmanca propogandayı, Grenada yakınlarında yürütülen deniz kuvvetlerinin manevralarını ve hava sahasının ihlâlini kınadılar. Bu tür tüm davranışlar, bu ülkenin hükümetinin konumlarını zayıflatma amacıyla yürütölmektedir.

Bakanlar gelecekte de Grenada hükümeti ve halkını destekleyeceklerini açıkladılar"...

Karibik bölgesindeki emperyalist müdahalelerle ortaya çıkan durum Mart 1983'de devlet ve hükümet başkanları düzeyinde Delhi'de toplanan Bloksuzlar Hareketi 7. Konferansı'nın gündeminde özel olarak yer aldı. Konferans'ın politik açıklamasında (Madde 153), devlet ve hükümet başkanları, Karibik bölgesinde süregelen sömürgeci politikanın, ekonomik baskıların, tehdit ve saldırıların artmasından endişe duyduklarını ve bu olguların bölgedeki barış, güvenlik ve gelişme için ciddi bir tehlike oluşturduğunu belirttiler. Bu belgenin Grenada'daki gelişmelerle ilgili 154. maddesi şöyle demektedir:

"Emperyalist güçler tarafından Grenada'ya karşı

yürütülen gizli ve açık eylemler, politik ve ekonomik baskılar, devlet ve hükümet başkanları tarafından kınandı. Bu baskıların, ekonomik gelişme alanındaki çabalara olumsuz etkilerine karşı, Grenada hükümeti ve halkının, hiç bir dış baskı ve tehdit olmaksızın, politik, ekonomik ve sosyal gelişmesi için vazgeçilmez haklarını desteklediklerini açıklarlar. Devlet ve hükümet başkanları, Grenada hükümeti ve halkına desteklerini bildirir ve tüm ülkelerin Grenada'nın bağımsızlığına ve egemenliğine saygı duymalarını isterler"...

ABD'nin Grenada'ya karşı yürüttüğü silahlı müdahale ile bağlantılı olarak Karibik bölgesinde ve Orta Amerika'da tehlikeli boyutlara tırmandırılan durumun Bloksuzlar Hareketi tarafından değerlendirilmesi ve yaptıkları çağrılar, ABD'nin Latin Amerika ve tüm gelişmekte olan ülkelere karşı yürüttüğü terörist politikanın birlikte geri püskürtülmesi için artan önem taşıyor.

Müdahaleci ve istilâcı güçler tüm dünya tarafından protesto ediliyor ve yargılanıyor. Milyonlarca insan miting alanlarında, yürüyüşlerde, uluslararası ve ulusal formlarda ve de kitle iletişim araçlarında bu saldırıya karşı protestolarını dile getirdiler. Daha saldırıdan sonraki dört gün içinde yeryüzündeki 78 ülke hükümeti tarafından bu saldırı mahkûm edildi veya kınandı.

Burada özellikle ABD içindeki tepkilere de dikkatleri çekmek gereklidir, çünkü : "Reagan'ın takımı" Amerika'nın bu saldırısının ülke içinde "Sınırsız bir şekilde onaylandığını" iddia etmektedirler.

Eski ABD Adalet Bakanı R.Clark'ın "Boston Globe" gazetesinde yayınlanan bir demecinde, Reagan yönetimini, uluslararası temel hukuk kurallarını çiğnemekle ve de, zindana atılan Grenadalı yurtseverlere nefretle karşılanan işkence uygulamakla suçla-

maktadır.Clark, Grenada'ya gitmiş ve istilâcı güçlerin saldırganlıklarına tanık olmuştur.

ABD Senato'sunun Dışişleri Komisyonunda görevli Senatör Ernest Hollings, Reagan yönetiminin Grenada'ya karşı yürüttüğü saldırı ile, Amerika kıtası ülkeleri örgütünün tüzüğünü ağır bir şekilde çiğnediğini ve Lâtin Amerika'daki müttefiklerinin öfkesini üzerine çektiğini belirtmiştir.

ABD Temsilciler Meclisinin 7 Demokrat Parti'li Üyesi Ted Weiss, New York eyaletinden John Conyers, Michigan'dan Julian Dixon, Kaliforniya'dan Mervyn M.Dymally ve Henry B.Gonzalez, Teksas'dan Mickey Leland ve Parren J.Mitchell, Maryland, 10 Kasım 1983'de meslekdaşlarına, ABD silahlı kuvvetlerine Grenada'yı istilâ emrini verdiğiinden dolayı Başkan Reagan hakkında anayasa soruşturması açılması için çağrıda bulunmuşlardır.İmzaladıkları çağrıda, Reagan'ın tutumunun ABD anayasasına ters düştüğünü, kendisinin, kongrenin savaş ilân etme yetkisini gasp ettiğini, uluslararası anlaşmalar gereği olan, ülkenin yükümlü olduğu sorumlulukları gözardı ettiğini ve anayasanın 1 numaralı ek maddesini, istilânın ilk günlerinde gazetecilerin ada'ya gidip olay yerinden haber iletmelerini yasaklamasıyla ihlâl ettiğini dile getirdiler.

Aralarında Reagan hakkında güvensizlik oylaması yapılmasını da savunan 11 tanınmış Amerikalı Kongre Üyesi Washington eyalet mahkemesine başvurarak, Başkan Reagan'ın, Savunma Bakanı C.Weinberger'in, Dışişleri Bakanı Schultz'un ve Genel Kurmaylar Komitesi Başkanı Wessey'in, Grenada'ya karşı silahlı bir saldırıyı hazırlamak ve yürütmekle, ABD yasalarını ağır bir biçimde çiğnediklerinden dolayı yargılanmalarını istemişlerdir.İddianamelerinde zanlıların bu tutumlarıyla, ABD anayasasını açık olarak ihlâl ettikleri belirtilmektedir.Bu belgede hem ada'nın işgalinin, hem de oradaki askeri ope-

rasyonların yasalara aykırı olduğu söylenmektedir. Reagan'ın, bir egemen ülkenin hükümetini devirmek ve yerine ABD'nin işine gelen bir hükümeti işbaşına getirmek için o ülkeye savaş ilân etmeye hakkı yoktur, denilmektedir.

ABD Komünist Partisi Genel Sekreteri Gus Hall partisinin 23. olağan kongresinde, Reagan'ın Grenada'ya karşı yürüttüğü açık saldırı ve ABD'nin her ülkeye karşı, her uygun gördüğü zaman askeri müdahale "Hakkının" varolduğunu dolaysız bir şekilde dile getirmesinden sonra, Beyaz Saray'da Reagan yönetimi söz sahibi olduğu sürece yeryüzünde kendisini emin hissedebilecek, özellikle hiç bir küçük devlet kalmayacaktır. Gus Hall, Grenada'nın zalimce istilâsı ve bu ülkenin işgali, Reagan yönetiminin ne kadar düştüğüne bir gösterge olduğunu vurgulamıştır.

Lâtin Amerika ülkeleri hükümetlerinin ve parlamenterlerinin ezici çoğunluğu ABD'nin Grenada'ya saldırısını kınamışlardır.

Meksika hükümeti, özellikle uluslararası temel ilke olan "Barış içinde yan yana yaşama" prensibinin çiğnenmesini kınamış ve Grenada halkının, hiç bir yabancı karışma olmaksızın, devlet erkinin ne şekilde olacağına karar verme hakkının yalnızca kendisinde olduğunu belirtmiştir. Meksika Parlamentosunun Senato ve Temsilciler Meclisi, yabancı orduların Grenada'dan derhal geri çekilmesini istemiştir.

Venezüela hükümeti, sözde çok uluslu askeri güçlerin Grenada'da bulunmasına karşı çıkmıştır. Venezüela Dışişleri Bakanlığı yaptığı bir açıklamada, ABD saldırısını sert bir şekilde eleştirmiş, Grenadalıların bağımsızlık ve kendi yazgılarını belirleme haklarını desteklediklerini bildirmiş ve hükümetlerinin ada'daki durumun normalleşmesi için katkıda bulunmaya hazır olduğunu belirtmiştir.

Kolumbiya hükümeti resmi açıklamasında, Grenada'nın silahlı işgalini yasa dışı kabul ettiklerini ve saldırıda yer alan ABD'nin ve diğer ülkelerin silahlı kuvvetlerinin ada'yı derhal terketmeleri görüşünde olduklarını belirtmişlerdir.

Guyana Birleşik Cumhuriyeti Başkanı Forbes Burnham, Georgetown'da APN haber ajansı ile yaptığı söyleşide, "Eski sömürgeci devletler bugün bölgemizde sömürgeciliği yeniden hortlatmak istiyorlar ve ABD'de bu arada, hukuk ve düzeni "Yeniden kurmak" bahanesiyle yasa dışı eylemleriyle aktif rol oynuyor.Yalnız Grenada halkı kendi iç sorunlarını çözümüleme hakkına sahiptir.Kimsenin diğer bir kimseye kendi istemlerini zorla kabul ettirmeye ve istediği hükümeti seçtirmeye hakkı yoktur.Guyana, Doğu Karibik Ülkeleri Örgütü, Bloksuzlar Hareketi ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin Üyesi olarak tüm yabancı askerlerin geri çekilmesini talep ediyor"...

Grenada'ya yapılan silahlı müdahale komünist ve işçi partileri tarafından da sert bir şekilde kınandı.Bunlar açıklamalarında, Washington'un Orta Amerika ve Karibik bölgesi ve de bölgenin ulusal kuruluş hareketlerine karşı yürüttüğü emperyalist plânların güncel bir tehlike oluşturduğuna işaret ettiler.

REAGAN YÖNETİMİNE GÜVEN OLMAZ :

London Times gazetesi, Margaret Thatcher'in, ABD'nin Grenada istilâsı ile ilişkili olarak, batılı ülkelerin, bir başka ülkede olup bitenlerin kendilerine uygun görmedikleri için bu ülkeye saldırımayacakları şeklindeki açıklamasını yayınlamıştır.

İngiltere muhalefетinin gölge kabinesi Dışişleri Bakanı Denis Haeley, Reagan'ın Commonwealth Üyesi

olan Grenada'yı istilâ etme kararını almakla affedilemeyecek bir hata işlediğini vurgulamıştır.

"Christian Science Monitor" da, Grenada sorunu ile Büyük Britanya'ya ve diğer Batı Avrupa Ülkelerine yerleştirilmesi plânlanan ABD orta menzilli füzelerin birbirine bağlantılı olarak ele alındığında çok endişe yaratan bir durumun ortaya çıktığını vurgulamaktadır. Aynı değerlendirmeyi yapan Denis Healey'de, Başkan Reagan'ın Karibik bölgesindeki davranışlarıyla kendisinin yönetimine, özellikle kanatlı füzelerin kontrolü ve de kullanımı üzerine yapılan anlaşma açısından güven duyulamayacağını kanıtladığını belirtmiştir.

"Daily Mail" gazetesi, "ABD-İngiltere ilişkilerinin zarar gördüğünü, Başkan Thatcher ve kabinesinin itibarının düştüğünü yazmaktadır.

AFP Haber ağansının bildirdiği gibi, Fransa Başbakanı Pierre Mauroy, 26 Ekim 1983 günü Parlamento'da yaptığı konuşmada, "Bugüne kadar elimize geçen bilgilere göre, ABD ve bir takım Karibik Ülkelerinin Commonwealth üyesi olan Grenada'nın egemenliğine karşı açık saldırısı hiç bir şekilde haklı gösterilemez" demiştir. Başbakan devamla : "Biz uluslararası hukuka karşı işlenen bu suçu ve vurulan bu darbeyi daha kesin kınamak zorundayız, çünkü, ABD elçisinin, ada'daki vatandaşlarının yaşamları hiç bir kimse tarafından tehdit edilmediğini belirttikten sonra, böylesi eylemleri haklı gösterebilmek için hiç bir anlaşma yoktur."...

Federal Almanya'da yayınlanan "Unsere Zeit" gazetesinin, ABD'nin Grenada'ya karşı saldırgan eylemiyle ilgili bir yorumunda, Reagan'ın, Hitler'in misilleme savaşının askeri doktrin şemasını yalnız devralmakla kalmadığını, bunu daha da geliştirdiğini tesbit edilmektedir, demektedir. Gazete devamla : "Karibik bölgesinde misilleme savaşı yürüten, nük-

leer ilk vuruş silahlarının düğmesine de basar. Hitler gibi anti-komünist haçlı seferleri ilân eden kimse, gözünü kırpmadan Avrupa'yı nükleer savaş alanı da yapabilir" demektedir. Gazete, "ABD Grenada'dan defol !" istemiyle Avrupa'nın, Yakın Doğu'nun ve Güneydoğu Asya'nın yaşamsal çıkarlarının da savunulacağına işaret ediyor.

Bir diğer Federal Alman gazetesi "Westfälische Rundschau", Başkan Reagan'ın daha hangi hedeflere nişan aldığı belli değildir, diyor. "Bugün, güçlü olan haklıdır da politikasını benimseyenler, yarın da başka bir yerde zor durumdan kurtarılması gereken Üniversite öğrencilerinin olduğunu hatırlayabilir" diye yazmaktadır gazete.

Bu tür silahlı eylemlerden duyduğu endişeyi dile getiren İspanyol hükümeti, Amerikan askerleri tarafından Grenada'nın istilâ edilmesini açıkça kınadı. İspanya tarafından bölgedeki çeşitli çelişkilerin barışçıl yoldan, görüşmeler aracılığı ile hal olunmasına katkıda bulunurken, böylesine bir zorbalığın, Birleşmiş Milletler örgütünün bir üyesinin kendi yazgısını özgürce belirleme hakkına karşı bir darbe olmaktan öteye, Amerika bölgesindeki sorunların artmasına neden olabileceği de dile getirildi.

Kanada Başbakanı Pierre Trudeau Parlamentoda yaptığı konuşma da, Reagan yönetiminin bugüne kadar Grenada'nın istilâsını gerekli kılan, akla yatkın bir açıklamada bulunmadığını belirtti. Trudeau, ABD'yi, "Kendi vatandaşlarını korumak" amacıyla değil, kendilerine uygun bir hükümeti erke getirmek amacıyla bu ülkeye saldırmakla suçladı.

IV. GRENADA İSTİLÂ EDİLDİ, BUNDAN SONRA NE OLACAK ?

Grenada istilâ edildi. Reagan takımı bu gerçeği ABD

halkına bir "Zafer" olarak göstermeye çalışıyor. Artık herkesin, ABD'nin ne kadar "Güçlü" ve "Kararlı" olduğunu görebileceği ileri sürülüyor. Bilmem kaçınıcı kezdir ABD halkına, zorbalık ve yabancı ülke topraklarının ele geçirilmesi, uluslararası soygunculuk ve terörizm "Şirin" gösterilmeye çalışılıyor.

4 Kasım tarihli basın toplantısında Reagan, ülke-
sindeki şöven duyguları daha da kamçulamak için
"Bu operasyon bize pahalıya mal oldu" diye açıklama-
da bulundu. "Kanımca bu operasyon da ölen veya ya-
ralanan veya başka şekilde zarar görenler, özgürlü-
ğün hizmetinde birer kahramanırlar. Onlar yalnız
kendi vatandaşlarımızı zor bir durumdan kurtarmak-
la kalmadılar, aynı zamanda Grenada halkını zorba-
lığa karşı savundular ve Karibik bölgesinde yaşı-
yan insanları bekleyen büyük bir tehlikeyi de ön-
lediler."...

Reagan'ın bu sözleri de yalandır. Bu dünya kamuoyu-
na karşı (ki onun gözünde Reagan'ın 'Kahramanları'
Grenada yurttaşlarını özgürlüklerini ve bağımsızlık-
larını savundukları için öldürmüşlerdir) bir meydan
okumadır.

"Washington Post" gazetesine verdiği bir demeçte
Guyana Başkanı Forbes Burnham : "Grenada'da olup
bitenler, ABD ve onun kuklalarının, her ülkenin sa-
hip olduğu, "İsteddiği hükümeti seçme hakkını" yok
etme anlamına gelmektedir" demektedir. Washington'un
insanlığı yalan propogandasıyla yanıltma girişimle-
riyle ilgili olarak Burnham sözlerine şöyle devam
etmiştir : "Biz aptal da, Reagan'da böylesine güç-
lü mü ? . Franko ve Mussolini istemlerini silah zo-
ruyla gerçekleştirmek istediler. Ancak bunu başara-
madılar. Halk, arzusuna uygun bur hükümet şeklini
ergeç seçecektir"...

Tüm "Üçüncü dünya" ülkelerini ABD'ye bağımlı sömür-

geler haline getirmek Reagan'ın ilân ettiği "Haçlı seferi" nin bir parçası olduğu apaçık ortadadır. Paris'de yayınlanan "Afric-Asia" dergisinin Baş Redaktörü Simon Mallet, Grenada saldırısı ile ilgili olarak bu konuda şunları yazıyor :

"Durum daha basitleşti. Reagan ve düşünürleri kendileri için gerekli olan kavramı buldular : "Yatay strateji". Ve bu kavramı şöyle açıklıyorlar : Kapitalizmin hegemonyasını kendi ülkelerinde gerekli görmeyen, az gelişmişlik sorununu, insanın insan tarafından sömürülmesini uygulamadan çözmek isteyen tüm halk hükümetleri Sovyetler Birliğinin ajanlarıdır. ABD Başkanının Grenada'ya saldırıyı haklı göstermeye çalışan konuşmasına inanırsak, bazen başka ülkelerin ve örgütlerin aracılığı ile faaliyet gösterenlerin hepsi ABD'nin baş düşmanıdır"...

Tüm dünya da çok sayıda bulunan ABD üslerinin de dahil olduğu çok yaygın bir alt yapıya sahip "Önleyici darbeleri" ve "Misilleme savaşlarını" içeren kaba bir strateji hazırlanmakta ve uygulanmaktadır. Bu arada "Çevik kuvvetlerin" daha da güçlendirilmesine özel önem verilmektedir. Grenada örneğinde olduğu gibi, bir hesaplaşmayla yeryüzündeki tüm halkları zincire vurmak için Reagan yönetimi, "Yeşil berelileri", deniz piyadelerini, paralı askerleri ve CIA ajanlarını, uluslararası terörizmin birer araçları olarak hazır tutuyor. Tüm bunlar, "Sovyet etki alanının genişlemesini önleme" iki yüzlü bahanesiyle yapılıyor.

Tüm dünya halkları için ABD tarafından devlet politikasına yükseltilen, terörizme karşı savaşım, insanlığın en önemli ödevi olan, bir nükleer dünya savaşını önleme mücadelesinden ayrılmaz. ABD'nin geniş kapsamlı askersel hazırlıkları yalnızca sosyalist ülkeler için değil, aynı zamanda diğer ülkeler ve halklar için de bir tehlike oluşturuyor.

Sovyetler Birliği Komünist Partisi Politik Büro Üyesi ve Sovyetler Birliği Savunma Bakanı Mareşal Dmitri Ustinov, 19 Kasım 1983 tarihli "Prawda" gazetesinde yayınlanan yazısında : "Sanki ne sınırlar, ne de uluslararası ilişkilerde kurallar yokmuş gibi, ABD hükümeti yer küresinin çeşitli bölgelerini hiç bir gerekçe olmadan "Amerikan güvenlik alanları" olarak ilân ediyor. ABD her yerde egemen devletlerin içişlerine karışıyor" diyor... D.Ustinov, "İçişlerine karışmanın metodları değişik olmakla birlikte, hep küstahça ve saldırgan. Gerek ABD askerleri tarafından Grenada'daki geçerli hükümetin devrilmesi veya açık askeri saldırı olsun, gerekse Lübnan halkına karşı, sözde çok uluslu askeri kuvvetler bayrağı altında ilân edilmemiş gaddarca savaş olsun veya Nikaragua ve Angola'ya karşı ABD ve Washington'un yandaşları tarafından paralı asker çeteleri aracılığıyla sürdürülen haydutça saldırılar olsun. Orta ve Güney Amerika'da, Afrika'da ve Asya'da, ABD, halklara onların nefretlerini üstüne çeken gerici askeri diktatörlükler dayatıyor ve saldırı ve sürtüşme odakları yaratıyor" diyor...

ABD tarafından, müttefiklerinin görüşü alınmadan, hattâ onlara önceden haber verilmeden plânlanan ve yürütülen silahlı saldırı "Grenada dersinden" sonra, Amerikan füzelerinin Batı Avrupa'ya yerleştirilme sorunu, Batı Avrupa ülkeleri için daha tehlikeli boyutlar kazanıyor. Füzelerin yerleştirilmesi, yalnız bu ülkelerin istemlerine karşı değil, hattâ bu ülkelerin halklarının ve hükümetlerinin önceden bilgisi olmadan da bir nükleer çatışmaya girme tehlikesini de bağında taşıyor.

Sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri ve Sovyetler Birliği Yüksek Sovyeti Prezidyumu Başkanı Y. Andropov'un 24 Kasım 1983 tarihli açıklamasında : "Biz daha bugünden çok çabuk kırılacak, na-

zik bir dünyada yaşıyoruz.Bu nedenle sorumlu devlet adamları dünyamızda neler olup bittiğini doğru değerlendirip, akılcı kararlar almalıdırlar. Yalnızca insan akli, insanlığı tırmanan tehlike karşısında korumalı, hattâ korumak zorundadır. Biz, dünyayı tehlikeli bir yol olan silahlanma yarışına itenlere, bu yolla diğer ülkelere ve devletlere kendi istemlerini dayatmak için askersel üstünlükler arayanlara bu gerçekleşmez plânlarından vazgeçmeleri için çağrıda bulunuyoruz" diyor...

ABD'nin Grenada'ya haydutça saldırısı, Washington'un emperyalist hedeflerine ulaşmak için kimseye ve hiç bir şeye dikkat etmeden herşeyi göze alabileceğini somut bir şekilde örnekliyor.O, böylelikle gerçekten herşeyi yapıp, yapmamaya izinli olup olmadığını ölçmek istiyor.Hiç bir ülke, özellikle de küçük bir ülke, Amerikan terörizmine karşı aşıllı değildir.Bu nedenle, insanlığın yüksek ilkeleri, barışın ve halkların güvenliği gereği bu bir avuç politik serüvencilere ivedi ve unutamayacakları bir ders verilmelidir.Bunların, gelecekte de bir çok ülkenin, tüm insanlığın yazgısı ile oynamasına izin verilmemelidir.

"Grenada dersi" bize bir kez daha ve ısrarla öğretici bir ihtar olmalıdır...

SSCB'nin kuruluşunun 60.nci yılında onun bu kısa zamanda ulaştığı her yönlü ve basdöndürücü gelişmesi önünde saygıyla eğiliyorum, selamlıyorum ve coşuyorum

YASASIN DÜNYA İSCI SINIFININ VE EMEKÇİ HALKIN YÜCE GÜVENCESİ BÜYÜK SSCB !

Bu gün SSCB'nin 60.nci kuruluş yılını kutluyorsak, bu kurulusta gücünü yüce ekim devriminden almaktadır. Ekim devrimi yapılmıca batı ülkelerindeki işçi sınıfı derinden etkilendi. ABD'de "Der ausbruch der grossen russischen Revolution" kitabında William Z. Forster "Diğer ülkelerde olduğu gibi ABD'de bu devrim geniş yığınları sınıf savaşımı havasına büründürdü. Yine geniş halk yığınları Rusya'da başarılan bu devrimin aynı zamanda da kendilerinin başarısı olduğunu haykırıyorlardı. Yine ABD'de Rusya'daki durum örnek alınarak işçiler, askerler ve gemicilerden oluşan sovyetler kurdular ve geniş kapsamlı direniş, yürüyüş ve mitingler düzenlediler. ABD başkanına, sovyetler hükümetini tanımasını ve Sovyetlerin icislerine karışmamasını istem olarak haykirdılar. Yine bazı bölgelerde ise "Sovyet Rusya'dan elinizi çekin !" sloganları yükseltiliyor ve bağış kampanyaları sürüyordu.

Ekim devrimini yerinde yaşamış olupta ABD'ye dönen yazarların verdikleri bilgilere işçiler ve emekçi halk büyük ilgi gösteriyordu. İşçiler komiteler kuruyor ve gönüllülerin Rusya'ya giderek Rus halkıyla birlikte devrimi saldırganlara karşı korumaları için engin bir çalışma yürütülüyordu. Mart 1918 de ABD'den bir telgrafla "Sizlerle omuz omuza devrimi düşmana karşı korumak için yurtseverlerden oluşan bir ordu emrinize amadedir. Yine çekilen diğer bir telgrafta sadece Seattle'de 500 gönüllü Rusya'daki sınıf kardeşlerine yardıma gitmeye hazırdı ama bunlara çıkış izni verilmedi. 918 de gücünü Ekim devriminden alan 3285 grev savaşımına 1.200 000 işçi katıldı. Mart 1919 da W.I. Lenin "Genc ve en güçlü kapitalist ABD'de de işçi sınıfı Sovyet'lere engin bir sempati gösteriyorlar" diye yazmısti. Yine Latin Amerika'da Arjantin Brezilya, Meksika'da, Sili ve Peru'da 1918 ve 1919 da büyük grevler organize edildi. Rusya'daki devrimle dayanışma dile getirildi. Kasım 1918 de Rio de Janeiro'daki genel grevde bas slogan "Yasasin sosyalist devrim idi.

Böylece 1919 dan 1922 ye kadar olan devrede Latin Amerika'da komünist partileri kurulmaya basladi. Yine Japonya'da ekim devrimin hemen ardindan agustos-eylül 1918 de yapilan genel grevlere 10 milyon insan katildi. Bu grevlerde Rusya'nin üzerine gönderilen askeri kuvvetler protesto edildi. Ekim devrimi ayni zamanda da sömürgecilik zincirlerinde inleyen ve kurtulus mücadelesi veren halklarada güc kaynagi oldu. savaşımda canlanma oldu. Bu ülkeler bu yeni ülkeyi büyük bir dost ve koruyucu olarak degerlendirdiler. Ekim devrimi Cin, Hindistan ve Endonezya isci sinifi emekci halki icin büyük bir güc kaynagi oldu. Kore'de Japon emperyalistlerinne bagimli olan hükümet karsi genis kapsamli grevlerin yaninda silahlı direnisler örgütlendi. Ekim devrimi Cin'de büyük bir coskuyla isciler ve aydinlar tarafından kutlandi. Devrimci Sun Yat-sen cektigi bir telgrafta Rusya'daki devrimi coskuyla kutladiklarini, yakin bir gelecekte devrimci Rusya ve cin isci sinifi partilerinin birlik-te ortak düşmana karsi mücadele vereceklerini diliyordu. Gerici Pekin hükümeti'nin Rusya'da devrimi bogmak icin göndermek istedigii askeri kuvvetler protesto edildi. Lenin Moskova'da kabul ettigi Cin delegasyonu ile yaptigi görüşmede, delegasyon konusmacisi devrimi coskuyla savunduklarini dile getirdikten sonra Sovyet devriminin yasamasi gerekir, çünkü doguda yasmak veya yokolmak bu devrimle yakindan baglidir. Devrimden hemen sonra Hindistan'da halk yiginlari arasinda görülmemis bir canlilik, savaşımda gücü kendini belli etti. Nehru diyorduku "Biz Hindistanlılar bu devrimle yeni bir savaşımda devresine girmis ve özgürlük icin verdigimiz kavga büyük bir güc kazanmistir. Bizler Lenin'e hayraniz. Bu devrim bizleri derinden etkiledi." 1918 de de tüm tehlikelere ragmen bir Hindistan delegasyonu devrimi selamlama mesajini Sovyet bassehrine ılastirmayi basardi. Götürülen bu mesajda "Rus devriminin önderi! Hindistan bu büyük zferinizi yürekten kutluyor. Bu zafer demokrasi ve tüm dünyanın baris zaferidir."

Ekim devrimi gerek orta dogu gerekse yakin dogudaki
ülkelere,oralarin isci sinifi ve emekci halki üzerin
de de tesirini göstermekte gecikmedi.Ekim devrimi
Türkiye'nin kurtulus savasindan zaferle cikmasini
garantiledi.Carlik idaresi zamaninda Türkiye'yle
baglanmis olan tümüyle Türkiye'nin aleyhine olan an-
lasmalar iptal edildi.Kafkasya bölgesinde Rus ve
Türk askerleri arasinda kardesce iliskiler gelisti.
Rusya'daki ekim devrimi üzerine anilarini Türkiye'de
anlatan harb esirleri öylesine coskulu bir hava
yarattilar ki,kisa bir zaman sonra Şubat 1918 de
ilk komünist gazete olan "YENI DÜNYA "cikmaya basla-
di.Bu gazete Ekim devrimi hakkında Türkiye'deki
halk yiginlarina bilgi veriyor ve devrimi tanitiyor
du.Bu gazetenin kurucusu ve yayincisi Temmuz 1918 de
TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ'ni kuran MUSTAFA SUPHI idi
Devrimci ruh askerler arasinda,ilerici subaylar
arasinda da gelisiyordu.Türkiye iscileride Sovyet
devrimine hayranliklarini ve dayanismalarini dile
getiriyorlardi.1918 de Istanbul Üniversitesinde
yapilan bir toplantida Nobel baris ödülünün Lenin'e
verilmesi yönünde bir öneri karari alindi.
Yine Suriye'de devrimin hemen sonrasi"Iscileri birles-
tirme komitesi kuruldu."Suriye'de,Misir'da Irak ve
Lübnan'da kurtulus hareketleri dahada güçlendi.
Iran kurtulus savasini ve Carligin baskisiyla Ingiliz
baskisindan kurtulusunu ekim devrimine borclu oldugu-
nu acikliyor.Lenin'i kurtarici olarak belirliyor.
Ülkede sendikalarin kurulmasi,demokrasi güçlerinin
calismalar yapabilmeleri icin yapılan eylem,grev
ve direnislerin genel kaynaginin ekim devrimi oldu-
gu belirleniyor.

Devrim tüm doguda kurtulus savaslarinin gelismesine,
sömürgecilere karsi direnislerin gelismesine büyük
imkanlar sagladi.Bu gelisim genis yiginlari etkiledi
Ekim devrimiyle dünya üzerinde yeni yeni bagimsiz
ülkeler belirdi,gerek doguda gerekse batida politik
ve sendikal organizasyonlar kurulmus ve devrimci
proletarya dahada belirgenlesmistir.

Ekim devriminin beraberinde getirdiklerinden biride
Dünya halklarina sinifsal cikarlarini göstermede,
sinif savasi sürdürmede,politik mücadele yürütmede
ulusal kurtulus savaslarinin dahada aktiflesmesine
öncülük etmistir.

Lenin diyordu ki "Rusya'da yapılan bu devrim tüm dünyada sosyalizmi tanıttı ve burjuvazinin hükümlerinin artık sonuna doğru gittiğini belirledi." Ekim devrimi sadece tüm dünyada devrimci hareketin hararetlenmesini sağlamakla kalmadı, aynı zamanda da gelecekteki sosyalist devrimlerin çığırını açtı. Lenin 1920 yılında diyordu ki "Rusya'da yapılan bu devrim bütün ülkelere bir örnektir. Bu örnek uzak olmayan bir gelecekte dünyadaki tüm ülkelerde belirlenecektir.

Yine Ekim devrimi gösterdiği sosyalist devrim işçi sınıfının öncülüğü olmadan yapılamaz. Tarih gösterdiği ancak işçi sınıfı devrimin en savaskan, en devrimci öncüsüdür. Tarih bu öncülük ödevini savaskan, devrimci proletaryaya verdi. Böylece işçi sınıfının öncülüğünde sömürü düzeni ortadan kalkacaktır.

Deneyimler gösterdiği sömürü düzenine karşı verilecek sınıf savaşında işçi sınıfının Marksist-Leninist partisine gerek vardır. 1917 yıllarında batı Avrupada devrimlerin başarıya ulaşamamalarında işçi sınıfının devrimci partisinin bulunmamasıdır. Ama Rusya'da işçi sınıfının bilimsel teorisiyle donanmış Rusya Bolşevik partisi sömürü düzenine karşı verilen savaşta öncülük ve politik etkinliğini isbat etmiş ve işçi sınıfının öncülüğünde emekçi halkın kavgasını zaferle sonuçlandırmıştı sağlamıştır.

Ekim devrimiyle birlikte bir takım temel kaideler gündeme geldi. Sosyalist ilerlemede tüm ülkelerde bu kaideler geçerliliğini korumaktadır. Bu kaideler: Sömürü düzenini yıkmalı, özel mülkiyete son vermeli ve üretim araçları kamulaştırılmalıdır. Yavaş yavaş ziraatin planlı bir ekonominin ışığında kamulaştırılması, İşçilerin ve emekçilerin yaşam düzeylerinin iyileştirilmesi, sosyalist devrimin ideoloji ve kültür alanlarında da yasama geçirilmesi gerekmektedir. Diğer bir kaide de Sosyalist devletin iç ve dış düşmana karşı savunulmasıdır. Bir ülkedeki proletarya ile diğer ülkedeki proletaryanın dayanışması ise proletarya uluslararası sosyalist devrimin getirdiği temel kanunlardan biridir. Böylece bu kanun ışığında ülkeler arasında dayanışma sağlanır birlikte barış, demokrasi ve sosyalizm için savaşılır.

- Ekim devrimi aynı zamanda da ulusal sorunu çözümlledi. Devrim ulusal baskıyı sona erdirdi, halklar arasında kardeşliği sağladı, dostluğu geliştirdi. Bu sunu gösteriyor ki, sosyalizme kavuşan tüm ülkelerde ulusal sorun çözüm bulacaktır. Sosyalist Sovyet ülkesinin belirgin karakterlerinden biride onun barışçı oluşudur. Ta kuruluşundan beri ve bugüne dek barış mücadelesi SSCB'nin gündeminden hiç bir zaman inmemiştir. 24. ncü parti kongresinde yapılan barış programı 25. nci parti kongresinde dahada geliştirildi. Bu SBKP'nin barışa ne derece önem verdiğini pek açık göstermektedir. Barış programında barış, özgürlük ve halkların güvenliği SBKP'nin dış politikasını göstermektedir. Bu barış programı aynı zamanda da halkların ortak istemlerini içermektedir. Tarihi deneyimler göstermiştir ki, sosyalizm için savaşım verilen her ülke genel yasaların yanında kendi ülkesindeki durumu göz önünde bulundurmak zorundadır. Sosyalizme geçiste bazı ayrıcalıkları, tarihi gelişim, iç ve uluslar arası durum, sınıfsal güç oranı, ve tüm bunları göz önünde bulundurarak sosyalist devrimin barışçı veya barışçı olmayan yöntemlerle mi yapılacağı belirlenir.
- 14/16 Kasım 1957 yılında Komünist ve işçi partileri temsilcilerinin yaptıkları toplantıda her ülkenin işçi sınıfının partisinin sosyalizm savaşımında genel prensiplerin ışığında yol ve yöntemleri kendisinin belirlemesi gerektiğini, doğrudan doğruya bir kopya yöntemle hareketin sağlanmasının başarılı bir çalışma olmayacağı üzerinde fikir birliğine varıldı. Her parti kendi ülkesinin şartlarını gözönünde bulundurmak ve ona göre savaşım rotasını çizmek zorundadır dendi.
- Sosyalist Ekim devrimi aynı zamanda Marksizm-Leninizmin yasama geçmesiyle bu devrimci bilimin gerçekliliği varlığı ispatlandı. Bu temeller ışığında Sovyet ülkesi, Sovyet demokrasisi, bilim, teknik ve kültür her geçen gün geliştirilmekte, insanların emrine tevdi edilmektedir. Her geçen gün dahada iyileştirilen yaşam standardı sosyalist sistemin yüce başarılarından biridir. Bu başarılar karşısında kapitalist, emperyalist kesim sınırlı kirizleri gecirmektedir. Bir türlü bu basdöndürücü ve insanların rahatı ve refahi için gerçekleştirilen gelişmeleri gerici emperyalist çevreler hazmedememektedirler.

Kisa bir zamanda Sovyet ülkesi her sahada yüksek düzeyde basarilar sagladi.Gerek endüstride,Koopera-tifcilikte,agir endüstride,tarim alanindaki gelisme-lerde,üretimde,sosyalist kültür devriminde,isci sinifinin ve emekci halkin yasam düzeyinin yükseltil-mesinde,ideolojide gerekse halkin biribiriyle olan kardesce iliskileri ve halklarin dostlugu ve kardesligi sahalarindaki basarilar sosyalist ekim devriminin yüce kazanimlaridir.Bu kazanimlar sadece sevinc ver-mekle kalmiyor,basdöndürücü bir basari,ilerleme bir cokta kurban aldi.Bu kurbanlar saldirganlarin SSCB 'ne baslattiklari azginca saldirilarda verildi. Bu gelisme her zaman kolay olmadı,bazanda cok büyük güçlüklerle karsilandi.Saldirganlarin yakip yiktigi ülkeyi yeniden yapmak ve yaralari sarmak kolaç olmadı.Ama SSCB nin gözbebeği SBKP nin öncülüğünde Sovyet halki nice nice imtihanlari basariyla bitirdi.Deneyim sahibi oldu ve bu deneyimler baska uluslara örnek olmaktadır.Sovyetler Birliği her sahada bilegi bükü-lemeyi güce ulasti.Bu durum dünya proletaryasinin büyük güvencesidir.Iste böylesine bir gelisimin isigin da sovyet halki emin adimlarla komünizme dogru yol aliyor.

SBKP nin 25.nci kongresinde L.I.Brejnev diyordu ki: "Ekim devriminin kazanimlarini ve idelerini devametti-relim ve gelistirelim.Bunlar Lenin'in idelerinin pratige dönüştürülmesidir.Bizim partimiz bu gerceklere bagli kalarak calismalarına tüm gücüyle devamedecektir.Sovyetler Birliginin varligi,onun ekonomik gelismesi, ve yine onun askersel gücü ,uluslar arasindaki her gecen gün artan sayginligi ve baris savasindaki öncülüğü,baris icin,demokrasi ve sosyalizm icin verdi-gi savas onun dünya üzerinde hakli olarak sayginligi-nin ve otoritesinin artmasini sagliyor.Bu arada insan-ligin gelismesindeki katkisi onun sosyalizmden komüniz-min yolunu coktan tuttgunun ifadesidir.

- Ekim Devrimi sosyal politik alanda da varligini ken-dine yaransir gücte ispat etti.Dünya üzerindeki bu yöndeki haritayi degistirdi.Dünyanın cehresini temelinden degistirdi.Sosyalist devrimin basariya ulasmasiyla Avrupa'da,Asya'da,Amerika'da ve Afrika'da sosyalist sisteme gectiler.Her gecen gün dünyanın bu

sahada cehresi dahada sosyalizm yararına ve emperyalizm zararına degismektedir. Böylece her gecen gün konumlarını yitiren kokusmus emperyalizmin ve onun etkisindeki ülkelerin yerine tap taze bir dünya meydana cikıyor. Öyle bir dünya ki genc,güclü,baris,özgürlük ve sosyal ilerlemeden yana ,savasiz ve sömürsüz bir dünya. Ekim devrimiyle tarihi bir gelisim baslamistir.Bu artık geri döndürülemez ve emperyalizmin gidiside artık önlenemez,Cünkü Ekim devrimi ve getirdigi kazanimler bu gün tüm dünya iscilerinin ve emekcilerinin ortak kazanimi oldu.Onu birlikte korumakta yine dünya isci sinifinin ortak meselesidir.

- Ekim devrimi süphe yokki ulusal kurtulus hareketini dahada güçlendirdi.Bir çok Asya ,Afrika ülkesi ulusal kurtulus savaslari verdiler ve ulusal bagimsizliklarına kavustular.Bu kurtulus,savaslariinin basariya ulasmasi ve kendi baslarına buyruk ülkelerin ortaya cikmasi Ekim devrimi sonucu sosyalizmin gelismesiyle ve komünizm kuruculuguyla yakindan ilgilidir,Böylesi ülkelere Sovyetler birliginin engin ekonomik ve politik yardımlari oldu vede olmaktadır.Böylesi ülkelerin bagimsizliklariinin dahada pekistirilmesi ekonomik ve sosyal sahalarda güçlenebilmeleri icin Sovyetler birligi gerekeni yapmaktadır.Sovyet Halkinin kazandigi her 6 rubleden birinin yardım olarak böylesi ülkelere Sovyet halki tarafından seve seve gönderildigi bir gercek olarak gözler önündedir.

- Ekim devriminin basariya ulasmasiyla uluslar arasi komünist hareket ve isci hareketide gelisti.1917 de ekim devrimi sirasinda Sovyetler Birliginin disinda ufak tefek devrimci gruplar görölüyordu.Ama bu gün dünya üzerinde Avrupa'da,Asya'da,Afrika'da,Avustralya'da Amerika'da ve Okyanuslardaki adalarda Komünist veya isci partisinin bulunmadigi bir tek ülke yoktur. Düzinelerle milyon insan sendikalarda ,demokratik kadın hareketinde,Genclik örgütlerinde örgütlenmekte ve birlesmektedirler.Dünya komünist hareketi bu gün dünyamız üzerinde basi ceken büyük basdöndürücü güce sahip bir harekettir.En büyük güctür.

Büyük Ekim devrimi Marksizmi-Leninizmi tasdik etti ve Kapitalizmin her gecen gün karsilastigi buhranlarla birlikte yerini sosyalizme bıraktigini da ispat etti. Bu tarihi gelisim göstermektedir ki,kapitalist sömürü düzeni tarihe karisacaktır.Bir ceyrek asir kadar bir zaman Sovyetler Birligi dünya üzerindeki yegane sosyalist ülkeydi.Kapitalizmin ideologlari böylesi bir sosyalist ülkenin tesadüfi bir olay oldugunu ve bu ülkenin katiyyen basarili olamayacagini yaymaya caba harcadilar.Ama bu gün gerek Avrupa'da gerekse Asya'da bir cok ülkede sosyalist sistem kuruldu.Bu gün dünya üzerinde yüz milyonlarca insan sosyalizm için savaşı veriyor.Bu gün insanlık Ekim devriminin getirdiklerinin tesadüfi olmadigini ve onun getirdiklerinin insanligin gelecegi oldugunu anladı.Bu gün sosyalist dünya sistemi,emperyalizme karsi savaşı verenler onun yerine sosyalist bir dünyayı kurmak için caba harcayanlar çağımızın üzerinde söz söyleme hakkına tam yetkilidirler.

- Büyük Ekim devrimi sadece isci sinifini ve emekçi halkı kurtarmakla veya kalanları kurtarmaya çalışmakla kalmadı,aynı zamanda da bilimin ilerlemesi,dünya edebiyatı ve sanatının gelişmesine de yardım etti. Sovyetler Birliğinin bu alandaki başarıları insanlığın mutlu geleceğine hizmet etmektedir.Insancıl ideallerin gelişmesine,dünya üzerinde ilerici güçlerin gelişmesine yardım etmektedir.Tüm ilerici ve insancıl güçlerin saldırgan emperyalistlere ve revizyonist anti Leninistlere karsi birlikte savaşı vermelerine katkıda bulunuyor.Bu yöndeki insanlığın emrine verilmiş ve ona hizmet eden cabalar dahada geliştirilecektir.Yüzyıllar geçti.Dünya üzerinde kapitalistler saldırgan emperyalistler sadece insanları sömürdüler ve insanları actıkları harplerde kıldılar.Gelecek kusakları "kapitalizm" ve "harp" kavramlarını ancak sözlüklerde bulabileceklerdir.Kitaplarda okuyabileceklerdir.Ama insanlık 25 Ekim 1917 yi hiç bir zaman unutmayacaktır.Bunun insanlığın yararına yeni bir dünyanın kurulmasında yüce bir dönüm noktası olduğu daima canlı yaşayacaktır. Bu tarihin hemen yanında Lenin ismi ebediyete kadar yaşayacaktır.0 sosyalist devrimin organizatörü ve onun öncüsüydü.

SOSYALİZMI SAVUNMAK,DÜNYAYI BİR ATOM HARBİNİN ESİGİNDEN
KURTARMAK İCİN SOVYETLER BİRLİĞİ NEDEN GENİŞ CABA LAR
HARCİYOR VE
NEDEN HERŞEY BARİS İCİN SLOGANINI ALABİLDİĞİNE YÜKSEL-
TİYOR ?

(Bu soruya cevabi Sovyetler Birliği maresali D.F.Ustinow'un 25/temmuz/1981 günü "Pravda"da yayınla-
nan yazisi cevap verecektir.Bu yazı KURTULUŞ tarafından
türkceye cevrilmistir.)

Maresal Ustinow diyor ki:

"Sovyet halki Sovyetler Birliği Komünist partisi'nin
26.nci kurultayında alınmiş olan kararları yerine
getirmek için yaratıcı bir coşku ile çalışıyor.Bütün
ülkede komünizmi kurma planlarını gerçekleştirerek için
uğraş veriyor.Sovyetler Birliği aynı zamanda tüm baris
sever güçlerle birlikte baris için ,savaş tehlikesine
karşı,herşeyi yokedecek bir savaşın önünü almak için
savaşım veriyor.ve bu savaşım ,emperyalizmin ve diğer
gerici güçlerin sert direnme koşulları altında sürüyor.

SSCB Yüksek Sovyeti'nin geçenlerde yapılan 5.nci
oturumunda somut olarak gösterdi ki,Sovyetler Birliği
yüce amaçlara "Barışa,ilerlemeye ve insanlık yararına
barışçı kuruculuğa "bağlı kalmıştır.SBKP'sinin 26.nci
parti kurultayının onayladığı 80 li yıllar baris
programinin gerçekleştirilmesi için partimizin ve
devletimizin ardıcıl bir biçimde çalıştığını,SBKP MK
Genel Sekreteri ve SSCB yüksek sovyeti başkanı L.I.
Brejnev'in bu oturumda yaptığı konuşma ve ülkemizin
en yüksek yasama organınca kabul edilmiş olan ,dünya
halklarına seslenen çağrı bir kez daha doğruladı.
Sovyetler Birliği uluslar arası durumu ve silahlanma
yanışını keskinleştirme amacı güden emperyalist politi-
kaya kesinlikle karşı çıkıyor.Tüm halklarla güvenlik
ve halkların kalkınma sorunlarına başarılı bir çözüm
yolu bulunması,silahlanmanın doğurduğu yüklerin azal-
tilmesi,bizim temel görüşümüzdür.SBKP'nin hazırladığı
baris programı,kardeş sosyalist ülkelerin uyumlu dış
politikası ve tüm ilerici insanlığın dev cabaları
sayesinde 70'li yıllarda uluslar arası ilişkilerin
yumuşama rayına oturtulması ve bu ilişkilerin baris
icinde yanyana yasama ilkesine göre yeniden düzenlen-
mesi dönemine geçiş başarıldı.

Yumusamanin ürünleri az olmadı.Devletler ve halklar arasında güven pekişti.Insanlar geleceğe daha büyük umutlarla bakar oldu.Avrupa'da devletlerarası ilişkilerin iyileştirilmesi ve dünyada daha sağlam bir dengenin kurulması yönünde bir dizi önlemler gerçekleştirildi. Savaş sonrasında Avrupa'da oluşan devletler arası sınırların dokunulmazlığını onaylayan politik,ekonomik, ve askersel alanda olduğu gibi bilim ve kültür alanında da işbirliğine sağlam bir temel yaratan Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı Kararları,geride kalan son on yılın en önemli olayı oldu.

Sovyet-Amerikan ilişkileri yapıcı bir temele oturtuldu.Taraflar barışın korunmasının ve barış içinde yan yana yasamanın hem Sovyetler Birliği için,hemde ABD için ölçüde zorunlu ve yararlı olduğunu benimsediler. Esitlik esit güvenlik,cikarlara karşılıklı saygı ve icislerine karışmama ilkeleri temeli üzerinde,aralarında bir atom savaşını önleme,stratejik saldırı silahlarının sınırlandırılması için önlemler alınması ve roket-savar sistemlerinin sınırlandırılması anlaşmaları da bulunan,bir dizi anlaşma ve sözleşme bağlandı. Hint Okyanusu'nda askersel etkinlikleri azaltma,bir çok silah türünün yasaklanması,yada sınırlandırılması silah satışlarının sınırlandırılması ve daha başka silahsızlanma sorunları konusunda Sovyet-Amerikan görüşmeleri baslatıldı.1979 yılında SSCB ve ABD devlet başkanları,Stratejik Saldırı Silahlarının Sınırlandırılması "SALT-II" Anlaşması'na imza koydular.

Ancak 80'li yılların esiginde ABD ve kimi Nato ülkelerinin politikalarında geriye doğru bir dönüş oldu. Uluslar arası ilişkilerde gövde gösterisi politikasını seçen,dünyadaki tarihsel belirlenmiş değişiklikleri kabule yanasmayan ve ne pahasına olursa olsun dünyadaki güçler dengesini kendilerinden yana degistirmeyi amaç edinen bu çevreler,bu ülkelerde ağır basar oldu.

Nato-Konseyi 1978 mayıs ayında askersel bütçeleri geniş ölçüde arttırmayı ön gören bir karar ile 1995 yılına değin uzanan uzun erimli silahlanma programını onayladı.1979 aralık ayında Amerika'nın orta menzilli yeni atom silahlarının Avrupa'da yerleştirme planı , Federal Almanya Cumhuriyeti'nin desteğiyle,ABD tarafından öteki bağlasıklara dayatıldı.ABD bu adımı atarken

karsilikli iliskilerde esitlik ve esit güvenlik ilkesinin korunmasi konusunda Sovyetler Birligi ile bagladigi anlasmayi cignediginin ve SSCB ile ABD arasindaki iliskilerin bozulmasini kasitli olarak amacladiginin elbette bilincinde idi.Bu davranislar,SSCB ile ABD arasindaki esitligin korunacagi,barisin ve öteki devletlerin egemenliginin gözetilecegi yönünde ABD baskani tarafından 1979 da yapilmis olan aciklamalara da ters düsüyordu.

ABD-Atom silahlari da icinde olmak üzere -silah gücüne basvurma,yada bununla tehdit etme politikasina gecmeyi amacladigini acikca duyurdu.Dünyanın bütün bölgeleri piskinlikle ABD'nin "Yasamsal cekar"alanlari olarak ilan edildi.Müdahale amaci ile "Cevik Kuvvetler olusturdu.Hint Okyanusunda,bir cok Orta Dogu ülkelerinde ve öteki bölgelerde Amerikan üslerinin sayisi artti.Avrupa'da ikili üslerdeki birlikler icin silah ve askersel teknik yedekleri cogaltildi.Vasington yönetimi Sovyet-Amerikan iliskilerinde 70'li yillarda erisilmis olan tüm olumlu sonuclari ve SSCB ile ABD arasindaki askersel alanda olusmus yaklasik dengeyi bozmayi amac edindi.

Okyanus'un ötesinde,Avrupa'da"sinirli"bir atom savaşı olanagi,SSCB topraklarindaki askersel hedeflere karsi bir önleyici darbe olanagindan yine söz edilme-ye baslandi.Atom silahlari herhangi bir bicimde kullanildiginda bunun ne gibi yikimlara ve kurbanlara mal olacagi konusunda cok az bilgisi olan bir insan icin bile Hirosima ve Nagazaki üzerinde Amerikalilarin patlattiklari atom bombalarinin bu gün bile insan yasamini yoketmekte oldugu cok iyi bilinmektedir.

Böylesi bir sorumsuz politika nereye varir?ABD'nin yeni yöneticileri ne amac güdüyorlar?ADB egemen çevreleri uluslar arasi gerilimleri keskinlestiriyor ve Sovyet-Amerikan iliskilerini sertlestiriyorlar.

ABD dis politikasinda temel olarak anti-Sovyetizm,ulusal kurtulus hareketlerini bastirma,sosyalist ülkelerin icislerine karisma ve sosyalizmin bir sistem olaral temellerini dinamitleme yolunu izliyor.Amerikan hükümetince desteklenen gerici politik güçler-Sovyetlerin askersel tehdidi-yönlü iftira kampanyasini baslattilar.Kasitli olarak Sovyetler: ve onun politikasina karsi korku ve güvensizlik tohumlari ekmeye cabaliyorlar.

Ayrıca Sovyetler Birliği ABD'nin bas düşmanı ilan edil-

yor. Bu amaçla ölçsüz aldatmalara ve yanlışçı yogan

yayınlarla basvuruluyor. Bu aldatıcı propagandalarda

SSCB'nin yabanci bölgeleri ele geçirmek istediğini,

savunma gereksinimlerini asan bir askerel bütçesi

olduğunu, Nato'nun sözde -benzerini karışına koyamaya-

cağı saldırtı silahları-geleceğini öne sürüyorlar.

Tüm bunlar halkları yanıltmak ve kendi saldırtı plan-

larını gizlemek amacıyla gerçeklerin kabaca carptılma-

sından başka bir sey değildir. Böylece öteki ülkelerin

SSCB ile ilişkilerini bozmak, kurtulus hareketlerini

silahlı girişimlerle bastırmayı haklı göstermek ve

askerel amaçlarla kredilerin alınmasını, bütçelerin

genişletilmesini sağlayarak tüm bu paraların temini

içinde işçilerin ve emekçi halkın sosyal kazanımlarını

budamak amacıyla icermektedir.

(Sovyetler Birliği'nin bu degerlendirmesinin haklılığı

daha 23/ekim/82 de FAC'de Frankfurt, Nürnberg ve Dortmund

kentlerinde sosyal kazanımların budanmasına karşı 250

bin insanın yürüyüş ve miting yaparak protesto etmesi

göstermektedir ki, askerel harcamaları haklı göstermek

icin egemen güçler ve onların hükümeti sosyal kazanım-

ları budama saldırtısına gecmistir.)

ABD dünyanın en gerici rejimlerini, Kamboç'taki Pol-Po-

haydutlarını, Latin Amerika'daki diktatörük rejimlerini

Güney Afrika tükçileri ile baglasiklar kuruyor. Çin'in

askerel olanaklarını arttırması etkin destek oluyor.

Japonya'ya silahlanma carkına sokmak istiyor. ABD aynı

zamanda İsrail'in canice ve haydutca girişimlerini

örtörek onu Arap devletlerine karşı saldırtılara, kırtım-

lara yöneliyor.

(İsrail'in Lübnan'a ABD silahları ve desteğinde yaptığı

saldırtı ve Batı Beyrutta yapılan kırtım SSCB'nin konuyu

ne derece dogru degerlendirdiğini ispatlamaktadır.)

ABD'nin politikasında zora basvurma eğilimi -soguk

savas-döneminde bu yana hic böyleline acikca yüze vu-

rulmadı. Savunma bakanı C. Weinberger "silahlı kuvvetleri

mize yeniden yüksek bir hareketlilik kazandırmak ve

dünyanın herhangi bir bölgesindeki değısıklığe cabuk

tepki göstermek zorundayız... Dünyadaki konumlarımızı

silah yardımıyla güçlendirmek zorundayız" iddialarını

öne sürüyor. Bu savası savunmaktadır ve bu emperyalist

cevrelerin savası kışkırtmasıdır, bu başka türlü tanım-

lanamaz.

ABD'nin simdiki yönetimi, Sovyetler Birliği karışısında

askerel üstünlük kazanmayı önümüzdeki yılların basta

gelen amacı olarak açıkladı. -13-

ABD-

Hepsi bizim çıkar sahamızdır

Bu amacla gelecek yillarin silahlanma giderleri sadece sadece savunma bakanligi bütçesinde 40 milyar dolar dan fazla bir artirmayla 226 milyar dolara yükseltildi. Bu artirmayi az bulan simdiki yönetim askersel bütceyi dahada artirmaya cabalamaktadır.ABD gelecek 5 yıl icinde silahlanma giderleri için 1,5 trilyon dolara cikarmayi planladi.ABD böylesine dev askersel harcamalara neden gereksinim duyuyor?

(ABD'de yuvarlak hesap 12 milyon insan issizken, isyerleri ve sosyal kazanimler budanirken Sovyetler Birligi tarafından böylesine bir sorunun ortaya atilmasi ve neden bu kadar askeri masraf ? sorusu haklica bir soru)

Ama ABD savunma bakani Weinberger bu soruyu söyle cevapliyor:"Amerika'nin askersel gücünü arttirmek ve Sovyetler Birligi'ne üstünlük saglamak için elden gelen her seyi yapacagiz"Esitlik ve denge kavramlari ona göre anlamsizdir.Yine ona göre SSCB ile ABD arasinda bir esitlik sözde artik yokmus, ABD askersel bakimdan Sovyetler Birligi'ne göre geride kalmis.Bu nedenle de Amerika'yi yeniden silahlandirmek gerekiyormus.

Halbuki Carter hükümetinin kongreye sundugu raporda SSCB ile ABD arasinda yaklasik bir denge olduğu belirtilmistti.Simdi Carter hükümetinin raporu ile simdiki ABD yöneticilerinin iddialarini biribiriyile nasıl bagdastirabiliriz?Yeni hükümetin basa geldigi bu kısa bir zaman icinde bu dengeye ne oldu?Yoksa ABD'de hesap yapmayi bilmediklerimi aciga cikti?Yoksa gözönünde tutulmamis yeni yeni verilermi bulundu?Hayir,gercekler degismedi.Fakat ABD'nin gerceklere karsi takindigi tavir degisti.Washington politikasini degistirdi.ABD silah acigini kapatmak zorunda degildir,cünkü ABD Sovyetler Birligi'nden geride kalmis degildir.Burada amaçlanan baskadir.Askersel strateji bakimindan iki ülke arasinda saglanan denge ABD'nin dünya üzerindeki saldirgan amaclarini tedirgin ettiginden ve onun yayilimci politikasina set cektigi için simdiki ABD hükümetinin militan güçlerine uygun gelmiyor.Bu nedenle Denge kurban ediliyor.Onun yerine üstünlüğe oynaniliyor.

ABD'nin "geri kalmis"oldugu iddialarainin bilincli bir yalan oldugunu gecenlerde eski disileri bakani A.Haig de dogruladi.Tüm silahlar yönünde iki ülke arasinda ilerden beri bir dengenin bulunduğunu acikladi.Onun sözlerine göre SSCB ancak gelcekte ABD'yi gecebilir.Öyleyse Sovyetler'in su soruyu sormalarinda haklari var.

Stratejik silahlarda dengeyi öngören, her iki tarafta atom silahları taşıyıcıları sayısı 2250 olarak sınırlayan ve bu silahların nicel ve nitel olarak çoğaltılmasına set çeken SALT-II Anlaşması'nın yürürlüğe girmesini Amerikan hükümeti neden engelliyor?

Buna verilecek tek yanıt vardır. ABD silahların sınırlandırılmasına ilgi duymuyor. Reagan yönetimi uzlaşma aramak yerine SSCB'ne karşı üstünlük yaratma politikası izliyor. OHIO tipindeki atom roketi taşıyan denizaltılar, kıtalararası MX roketleri, yeni stratejik bombardıman uçakları, havadan, denizden ve karadan atılabilen stratejik kanatlı roketler ve balistik PERSHING 2 roketleri yapımı alabildiğine hızlandırılıyor. Uzay sistemleri askeri amaçlar uğruna kullanılıyor. Orduya çok sayıda yeni silahlar veriliyor ve 1986 yılına kadar 250 bin asker arttırılması da planlanmış bulunmaktadır. Tüm bu cabalarıyla ABD yöneticileri aba altından sopa göstermeye çalışıyorlar. Ama ABD yöneticileri bunu pek iyi kavramalıdır ki: Bu günkü dünya eski dünya değildir ve güçlü olanda sadece ABD değildir. ABD'nin SSCB'ne karşı üstünlük sağlamaya çalışması ABD'nin kendi güvenliğini dengesizleştiriyor.

ABD adım adım bir çok anlaşma ve sözleşmelerin de içini boşaltmaya uğraşıyorlar. Örneğin Pentagon'un sefi SSCB ile ABD arasında yapılmış olan Roketsavar Sistemi anlaşması'na karşı itiraz sesleri yükseliyor, ABD'nin kendisine uygun gelen koşullarda bu anlaşmayı gözden geçirilmesini isteyebileceğini açıklıyor ve böylece bu anlaşmanın içini boşaltmaya çalışıyor.

Bir atom savaşını önlemek için SSCB ile ABD arasında varılan anlaşma Washington'un politik çizgisini tedirgin eder görünüyor. Sovyetler Birliği'ne karşı -ABD atom silahları da içinde olmak üzere, silah gücüne başvurmakta geri durmayacaktır-yönündeki açıklamaya ne denir? ve bu başka nasıl değerlendirilebilir? Buda gösteriyor ki, ABD anlaşmalarına verdiği sözlere sadık kalmıyor. Eğer ABD yöneticileri verdikleri söze ve yaptıkları anlaşmalara sadık kalsalar, böylesi açıklamaları yapmamaları gerekir.

Yine Washington yönetimi, SALT-II anlaşmasının ABD'nin yararına olmadığını ve bu anlaşmanın bir kez daha gözden geçirilmesi gerektiğini söylüyor. Tuhaf bir yöntem. Önce bir anlaşmanın kabul edilmez olduğu açıklanıyor, arkasından bu anlaşmanın gözden geçirilmesi gerektiği söyleniyor. Bu anlaşma neden ABD'nin yararına değil?

KİM NE KADAR ASKERİ HARCAMA YAPIYOR ?

Sovyetler Birliği'nde askeri harcamaların devlet bütçesindeki payı 1953'de % 20,9 iken, 1977'de %7,2'ye düşüyor. 1971'de askeri harcamalar 17,9 milyar, 1978'de 17,2 milyar Ruble tutuyordu.

ABD bütçeden askeri harcamalara 1965'de 52 milyar Dolar ayırıırken, 1979'da 117,8 milyar Dolar ayırdı.

Emperyalist ülkelerde bütçenin ortalama %30'u askeri harcamalara ayrılmaktadır.

Bugün SSCB'nde kişi başına 93 Dolar, ABD'nde ise 391 Dolar askeri harcama yapılmaktadır.

(Kaynak: G.Kade " Die Bedrohungslüge", Pahl Rugenstein, Köln)

Her iki tarafın en üst düzeydeki yöneticileri bu anlaşmanın her iki tarafında yaratına olgunu açıkla-
madılar mı? Öte yandan bu anlaşmanın temelini Nixon ve
Ford tarafından hazırlanarak Carter hükümeti tarafın-
danda bitim çalışmalarını yapılmad mı? Demek ki 3 daha ön-
ceki hükümetlerin katkılarının bulunduğu bu anlaşma
simdi ki Reagan yönetimi tarafından birden bire ABD'nin
yaratına degildir şekilde verilen bir anlaşmayı carpi-
tarak içini boşaltıyorlarmı?
Simdi ki ABD yönetiminin açıklamalarına bakılırsa ,
temelinde esitlik ve esit güvenlik ilkelere bulun-
ması, bu anlaşmanın eksik yanlarıdır. Yürürlüğe girmesine
engel de sadece ve sadece budur. Beyaz Saray Salt-II

anlaşmasının ABD yaratına tekrar gözden geçirilmesini
istiyor. SBKP'nin 26.nci kurultayında L.I. Brejnev'in
su sözlerini anımsamakta yarar var. "ABD'ye tek yanlı
bir üstünlük sağlayabilecek bir anlaşmaya razı olmaya-
cağız. Bu konuda hayallere kapılmaya yer yoktur."
ABD son zamanlarda tek tarafı olarak bir çok önemli
asker sel sorun un görüşülmesine yan çizdi. Hint Okyanusu
daki sorun lar konusunda ve atom denemelerinin tümüyle
ve genel olarak yasaklanmasi konusunda yapılan görüş-
meler basarısızlığa mahkum edildi. Orta Avrupa'daki
silahların ve silahli kuvvetlerin azaltılması için ya-
pılan görüşmeler, tarafların bölgede bulundukları
silahli kuvvetlerin gücü konusunda anlaşmaz sayı oyun-
ları ile ABD tarafından cıkma za sokuldu. Oysa ki tarafla-
rın sayısal güçleri yaklaşık olarak esitti: Nato ülkeler-
nin 991 bin ve Varsova sözleşmesi ülkelerinin ise
979 bin askeri vardı.

ABD yönetiminin tüm girişimlerinin amacı, SSCB ve
öteki sosyalist ülkeler karşısında asker sel alanda
üstünlük kazanma ve bun un yan ında esi görülm em is bir
silahlanma yarış ıyla onların ekonom i lerini cökert me
denemesidir. Vasington'da kimileri daha simdi den SSCB'n
ekonomik program ının bu yoldan ne ölçüde aksatabilecek
lerinin ve böylece sosyalist ülkelerde ki insanlar içi
gıda maddeleri, tıbbi yardım ve buna benzer şeylerin
ne kadar azalacag ının hesaplarını yapıyorlar.
Ancak bu devirler geride kaldı. Düsm anın bu ümitleri
su üzerine yazılmış bir yazıdır. Gerçelliğin asker sel
üstünlük planlarını bosa cıkarmak için sosyalist ülke-
lerin elinde tüm olanaklar vardır.

Simdiki Amerikan yönetimi bagimsiz devletlerin

icislerine karismayi ve ulusal bagimsizlik hareketlerine karsi acik saldiriye devlet politikasi edindi. ABD'nin Afganistan'a sizdirilan ceteleri aciktan aciga silahlandirma karari,Güney Afrika Cumhuriyeti ile bagimsiz Angola'ya karsi eylemlere girisen Unita-grupcuguna ABD'nin silah verdigi yolunda ABD disisler bakanligi aciklamasi,silah zoruyla El Salvador'un icislerine karisma ve CIA'nin Mozambik ve Zambiya'daki komplolari,dünya kamu oyunun öfkeli tepkisi ile kar-silaniyor.ABD'nin CIN'e silah ve cagdas askersel teknik satma yasagini kaldırma karari acikca SSCB'ne yönelik düşmanca bir karar ayni zamanda Vietnam,Laos,Kambocya ve uzak dogu ile güney dogu Asya'daki öteki ülkeler icinde reel bir tehlikedir.

ABD,Israil'inde yardimiyla yakin doguda kaba kuvvet tehdit ve terör politikasi izliyor ve Israil'in özellikle Lübnan'a karsi giristigi saldirgan eylemler tam arka cikiyor.27/ekim/1982 günü Israil'in Birles-mis Milletlerden atilmasi yönünde 47 ülkenin imza-siyla gelen öneri sadece ABD'yönetiminin karsi oyu ile önlenmeye calisildi.ABD ayni zamanda kimi zaman zorla,kimi zaman rüşvetle,Somali'de,Ummman'da,Kenya'da Misir'da,Pakistan'da askersel üsler elde etme cabasin-da ve Ateskes gözlemcisi kiliginda Sina Yarimadasini fiilen isgal etmek icin Amerikan kara ve hava kuvvet-lerini burada üstlendirme pazarligi yapıyor.Pentagon'un planlarına göre bu bölgelerdeki Amerikan birlikle-ri Yakın Dogu ve Basra Körfezi'ndeki ülkeleri isgal edecek Cevik Kuvvetler'in öncüleri olacaktır.

Vasington'da kendi bencil cikarlari ugruna insanli-gin yasam cikarlariyla oynamaya hazır olan çevrelerin erke geldigi izlenimi oluyor.Bunlar "Özgür Dünya"nin korunmasi adi altında dünyanın cesitli bölgele-rinde catismalar cikartiyorlar.Silahlanma yarisini körüklüyorlar ve Avrupa'da ikinci dünya savasindan sonra olusan sosyal politik durumu sarsici bir poli-tika güdüyorlar.Bu durum gerek SSCB icin gerekse Müt-tefikleri icin dolaysiz bir tehlike meydana getiriyor Böylesi bir tehlikeye örnek olarak karsi devrimci ic güçlerin eylemlerinin yanisira az bucuk gizlenen emperyalist karismanin acikca söz konusu oldugu Polonya'daki olaylar gösterilebilir.Taninmis kisiler ve hatta ABD senatosu aciklamalarla Polonya'nin icislerine karisiyorlar.ABD'nin disisleri bakanligi-

na bagli özel bir komisyon,hükümetin direktifleriyle Polonya'da kontrol edilebilir bir gerginliksaglamak amaciyla yapilan önerileri gözden geciriyor.

Bunlar bugünkü ABD yönetiminin militarist politikasi- nin bir kac örnegidir.Bunlar ve verilebilecek daha bir cok örnek ABD yönetiminin ve arkasindaki emperya- list saldirgan,gerici güçlerin SSCB'ne karsi soguk savas diliyle konusmak istediklerini aciga cikariyor. Iki ülke arasinda 1972 yilinda baglanan anlasmalari tanımak istemiyorlar ve "Bu bizi ilgilendirmez"diyebi- liyorlar.Bu sorumsuzluktur.

ABD yönetimi tüm bu davranislariyla nereye varmak niyetinde?Tüm olumlu yönler yıkılmakmi isteniyor? Fakat ABD yönetimi böylesi tavirlarla basta SSCB ve onun baglasiklarinin ayni zamanda da kapitalist ülke- lerdeki isci sinifinin gözünü korkutamaz.Gelisen baris hareketi ,Avrupa'da senikalarin,ilerici güçlerin ortak cikislari ve baris hareketinde uluslar arasi düzeyde gelisen potansiyel hicte ABD nin aba altinda sopa göstermesinin ve göz korkutmasinin tesirli olacagini göstermemektedir.

Lenin'in partisinin 26.nci kurultayinda karara bag- ladigi 80'li yillarin baris programi,atom ve diger silahlarin azaltilmasi,bölgesel catismaların durdurul- masi ve tartismali uluslar arasi sorunlara bariscil bir çözüm için somut öneriler yapilmasini icermektedir

Bu konuda Sovyet önerilerinin ana noktasini Avrupa'da barisin güclenmesi yolunda atilacak adimlar olusturuyor. Bu anlasilmaz bir durum degildir.Iki tane dünya sava- sini yasamis olan harbin korkunclugunu görmüs olan Avrupa ülkeleri ve halklari yumusama sürecinin sürdü- rülmesine özel bir ilgi gösteriyorlar.Avrupa'da duru- mun kizismasinin bilhassa tehlikeli oldugunu herkes kavramalidir.Cünkü burada Nato ve Varsova anlasmasi ülkeleri olmak üzere iki askersel politik pakt en kapsimli askeri gruplariyla karsi karsiyadirlar.Burada dev atom silahlari ve geleneksel silah depolari bulun- maktadır.

SSCB Avrupa'da güvenligin güclenmesi için ,askersel alanda ve bu önlemlerin gecerli olacagi diger alanlar- da güven verici önlemleri genislötmek için tartismak ve anlasma önerilerinde bulunuyor.SSCB batili ülkeler tarafindanda buna iliskin bir adim atilmasi kosuluyla bu önlemlerin Sovyetler Birliginin tüm Avrupa bölgesin kapsayabilecegini belirtiyor.

Sovyetler Birliği güven verici önlemlere ilişkin olarak bu kapsamda önerilerde bulunurken, bunların tümüyle Helsinki anlaşması temelinde ve onun ilkelerine uygun olması, batılı ülkelerin konumlarının gözönünde bulundurulması Madrid toplantısının başarılı sonuca ulaştırılması ve Avrupa'da bir askeri yumuşama ve silahsızlanma konferansının toplanmasına hizmet etmesi noktasından yola çıkarken batılı ülkeler bu önerileri nasıl karşılıyorlar?

Onlar bir anlaşmaya varılmasına, hiç ilgi göstermezken, sorunu ciddi bir şekilde tartışmaktanda kaçınıyorlar. Bu yılın Mayıs ayında yapılan Nato toplantısında çıkarılan bildirgede Batı'nın güven verici önlemler bölgesinin Urallara kadar genişletilmesi fikrini destekleme fikri söylenirken, batılılardan, Nato çevrelerinden hiç bir öneri gelmiyor. Batılı ülkeler yöneticileri SSCB'nin tek yönlü Avrupa bölgesini güven verici önlemler bölgesi kapsamına alınmasını istiyor ve bunun söz konusu kitânın Avrupa kitasi olduğunu ve bunun için gayet doğal olduğunu ifade ederken ancak ABD SSCB'nin girişimlerini tümüyle karalamaya cabalıyor. Bunun batı için bir tuzak olduğunu, amacın Nato'nun Avrupa ülkeleriyle Amerika arasında çatlak yaratmak olduğunu ileri sürüyor. Elbetteki ABD'nin bu yanasımı hem iyi niyetten ve hemde gerçekçilikten yoksundur.

SSCB'nin iyi niyetine en büyük kanıt, Nato ülkeleri ile SSCB tarafından Avrupa'ya orta menzilli roket yerleştirilmesinin durdurulması önerisidir. Önerinin yapıcı karakteri açıktır. Avrupa'ya yeni atom silahlarının yerleştirilmesinin veya varolanların yenilenmesinin durdurulması adımı Avrupa'da durumun dengelenmesi ve görüşmeler için olumlu koşullar yaratacaktır.

Bu durdurma önerisi Nato ve Sovyetler Birliği arasında orta menzilli atom silahlarının bir kaç yıldan beri Avrupa'da varolan dengeyi temel almaktadır. Bu denge karşılıklı olarak aşağı yukarı 1000 taşıyıcı birimi içermektedir. Nato tarafından söz konusu olan silahlar bir dizi Batı Avrupa ülkesinin hava alanlarına yerleştirilmiş bulunan atom silahı taşıyan Amerikan F 111 ve F 4 uçakları, FB 111 tipli orta menzilli bombardıman uçaklarıyla Amerikan uçak gemilerine yerleştirilmiş bulunan atom silahı taşıyan A 6 ve A 7 uçaklarıdır. Bunlar toplam 700 birime ulaşmaktadır. Bunlardan başka

ABD'nin müttefiklerine ait toplam 300 birim orta menzilli balistik kara roketleri, roket taşıyan denizaltılar ve bombardıman uçakları söz konusudur. Tüm bu silahların 1000 ile 4500 kilometre arasında bir etki alanı vardır. Rabiiki bunlar SSCB toprakları için reel bir tehlike oluşturmaktadır.

Yukarıda bahsi geçen Nato silahları birkaç kere modernize edilmişlerdir. Her geçen gün biraz daha geliştirilmektedirler. İngiltere'de denizaltılara yeni Polaris A-3 TK roketleri konulmakta ve Trident roketleri de bunun için öngörülmektedir. Fransa'da tek başlıklı kara ve deniz roketlerinin yerini yedi başlıklı roketler almaktadır. ABD'nin ileri üslerinin donatımında yenilenmektedir. SSCB içinde modernize etme söz konusudur. Ancak 10 yılı aşkın bir zamandır yenileme süreci içinde Avrupa'daki orta menzilli Sovyet roketlerinin sayısında bir tane dahi arttırılmadı. Yine SSCB'de her yeni roketin yerleştirilmesiyle birlikte iki eski roket (simdiye değin) geri çekildiğinden roket rampalarının sayısı azalmaktadır. Azaltılan bu roketler başka bölgelere yerleştirilmektedir.

600 yeni orta menzilli Amerikan atom roketlerinin Avrupa'ya yerleştirilmesiyle Nato taşıyıcı araçlarda 1,5 kat üstünlüğe erisecektir. Nato'nun atom başlıklarında avantajı dahada büyüyecektir. Sonuç olarak ABD tarafından düşünülen atom silahlarındaki yaklaşık dengenin Nato lehine ağır bir şekilde bozulmasıdır.

Bu sorunun daha az önemli olmayan bir yanı daha var. Orta menzilli yeni Amerikan roketleri Sovyetler Birliğine yönelik stratejik silahlardır. Amerika Birleşik Devletleri bunun böyle olduğunun bilincindedir. Ancak ABD kendi çıkarlarını gözeterek, Avrupa'lı Nato müttefiklerine kendi gerçek planlarını açıklamamaktadır. Resmi olarak yeni roketlerin Batı Avrupa'lı ülkeleri koruması için yerleştirileceği söyleniyor. Gerçekte Vasington bunları Sovyetlerin kitalararası balistik roketlerine ve Sovyetler Birliği'nin batı bölgelerindeki diğer yasadışı hedeflere karşı önleyici vurular için öngörüyor. Menzilleri 2500 km.'ye varan ve yüksek bir isabet gücüne sahip olan Pershing II roketleri yönlendirildikleri Sovyet hedeflerine kalkışlarından 5-6 dakikada inebiliyorlar. Ancak bu durum stratejik konumu önemli ölçüde değiştirmektedir. ABD'nin buradaki ana

KİM KİMİ TEHDİT EDİYOR ?

1945 ten beri ABD,215 kez askeri gücünü kullanma tehdidinde bulundu,yada kullandı.

2 kez Sovyetler Birliği'ne karsi olmak üzere 33

kez nükleer silah kullanma tehdidi yaptı.

ABD ve diger emperyalist ülkeler,saldirilarini hep

"Sovyet tehlikesini önleme ","komünizmi durdurma"

yalaniyla yapmislardir.

Ö R N E K L E R :

ABD Kore'ye saldırdı1950

ABD Guatemala'ya saldırdı1954

ABD - İngiltere birlikte Lübnan ve Ürdün'e saldırısı.....1958

ABD Vietnam'a saldırısı.....1961-1971

ABD Laos'a saldırısı.....1964-1974

ABD İran'a saldırısı.....1980

ABD Israil'le beraber Lübnan'a saldırı.1982

ABD Dünya barısına saldırısı devam ediyor.

amaci Avrupa'nin güvenligi icin duydugu endise degil, Sovyetler Birligine karsi bir saldirida buradan gelecek ve ABD topraklarına yönelecek yaniti zayıflatmak cabasıdır. Gerekli görüldüğü zaman elbetteki SSCB bu yöndeki ABD planlarına gerekli yaniti tam manasiyla verecektir. Sovyetler Birliğinin önerdiği moratoryumun anlamı, her iki tarafında Avrupa'da var olan orta menzilli atom roketlerinin sayisini artirmayi durdurmak, L.I. Brejnev ile Willy Brandt arasında gecen bir konusmada L.I. Brejnev söyle demisti. "Sovyetler Birliği ülkesinin Avrupa kesiminde orta menzilli roketler yerleştirmeyi görüşmeler baslar başlamaz durdurmaya hazirdir. Ancak ABD'de ayni sekilde görüşmeler sirasinda Avrupa'ya orta menzilli atom silahi yerleştirmekten vazgececegini bize bildirsin."

SSCB, SBKP'nin 26. nci kurultay kararlarından cikarak barisin güclenmesi, silahlanma yarısının durdurulması yolundan yürümektedir. Tüm dünya halklarının barisin meyvalarından tadabilmesi icin yasamlarını özgürce gelistirebilmeleri icin yumuşamanın savunulmasını ve derinleştirilmesini kendisine hedef olarak almıştır. Bu yönde sosyalist ülkeler ve tüm ilerici insanlar Sovyetler Birliğinin bu baris politikasını destekliyorlar.

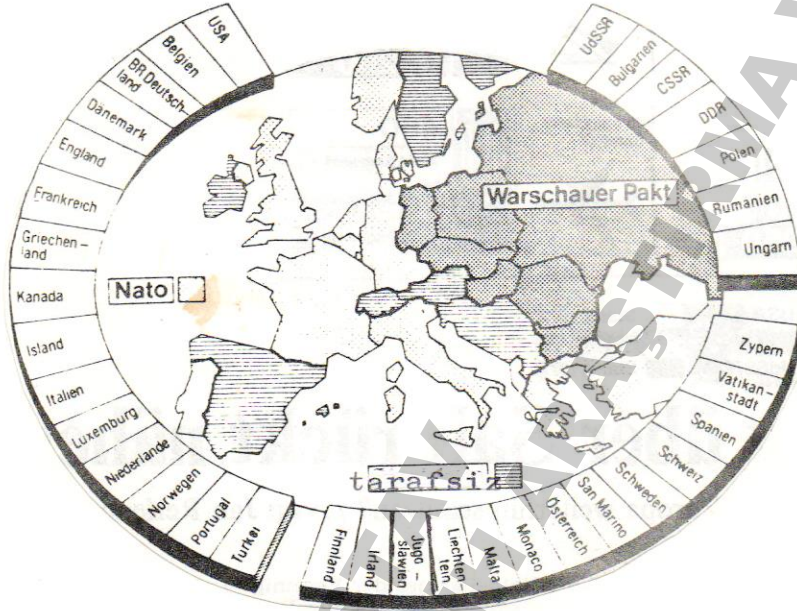
SSCB'nin hic bir zaman, herhangi bir ülkeye veya ülkeler grubuna karsi saldiri amaci yoktur. ve olmamıştır. L.I. Brejnev inde acikladigi gibi stratejik amacımız sadece savunmaya yöneliktir. Buda anayasamızda yeralmaktadır. Sovyetler Birliğinin askersel doktrininin özü Lenin'ci dis politikanın baris ve uluslar arası güvenlik ilkelerinden cikarak, SSCB'ni ve diger sosyalist ülkeleri korumak ve emperyalist bir saldiri önlemektir. Istilaci savaşlar ve önleyici nükleer darbeler SSCB'nin askersel doktrinine yabancidir.

Yine L.I. Brejnev'in acikladigi gibi "Sovyet birliklerinin Afganistan'da olusu sorununu gözden gecirmeye hazırız, Eger Afganistan'a karsi acilan ama ilan edilmemiş savaş tümüyle durdurulur ve bu ülkeyi rahat birakipta icislerine karismama garantisi verilirse "

ABD'de hizlanan silahlanma yarisi, ABD ve Nato'da SSCB'ne karsi körüklenen düşmanlik atmosferi, acik tehditler ve sosyalist ülkelerin icislerine karisma girisimleri de gözardı edilemez. Bu iliskide ABD'deki bazı politikacılara Sosyalist ülkelerin baris sevgisi- nin zayiflik olarak yorumlanamayacagini ve bunu 2.nci dünya savasinin tecrübeleriyle inandırıcı bir kanit olarak ortaya koymak mümkündür. Sosyalist Ülkeler haklarini korumak icin gereken herseye sahiptirler. Sosyalist dünyada gelecek bir saldiriye geri cevirecek güc vardır. Sosyalist dünya dize getirilemez!

L.I.Brejnev 26.nci kurultayda yaptigi konusmasinda söyle demisti: Herseye ragmen, bugün ABD politikasini belirleyenlerin, sorunlara eninde sonunda daha gerçekci bakacaklarina inanmak isteriz. SSCB ve ABD Varsova anlasmasi ve Nato arasinda olusan askersel denge nesnel olarak dünyada barisin korunmasina yariyor. Biz karsi tarafa göre bir askersel üstünlük amaclamiyoruz. Fakat karsi tarafta bizim üzerimizde üstünlük saglamaya kalkmasin, çünkü buna izin vermeyecegiz. Böylesi cabalar ve bizimle üstünlük konusunda görüşmeler yapma girisimleri kesinlikle sonucsuz kalacaktır.

AVRUPA GÜVENLİK VE İSBİRLİĞİ KONFERANSI'NA
KATILAN 35 ÜLKENİN KONUMU

Basta SSCB'nin ve diğer sosyalist ülkelerin büyük değer verdikleri bu konferansın başarıyla sonuçlanması çalışmalarını basta ABD olmak üzere yine etkisinde tuttuğu diğer Nato ülkeleri çıkmaza sokmaya çalışmaktadırlar.

BAZI ÜLKELERİN ENDÜSTRİYEL ÜRETİM HIZI TEMPOSU (1950 = 1 olarak alınmıştır.)				
ÜLKE ADI	1950	1965	1970	1980
S S C B	1	4,6	6,9	12
BULGARISTAN	1	6,9	12	24
MACARISTAN	1	3,9	5,2	8,4
VIETNAM	1	9,2	9,7	21
D A C	1	3,9	5,4	9,3
K Ü B A	1	0,99	1,1	2,0
MOĞOLISTAN HALK CUMHUR.	1	4,5	7,1	16
POLONYA	1	4,7	7,1	14
R O M A N Y A	1	6,5	11	33
CEKOSLAVAKYA	1	3,5	4,9	8,4
ARNAVUTLUK	1	8,4	15	30
C İ N	1	13	14	34
KORE HALK CUMHURİYETİ	1	12	21	90
YUGOSLAVYA	1	4,3	5,9	12
İNGİLTERE	1	1,6	1,8	20
İ T A L Y A	1	3,3	4,6	6,6
A B D	1	2,0	2,4	3,3
F A C	1	3,2	4,3	5,3
FRANSA	1	2,3	3,0	3,9
JAPONYA	1	7,5	15	24

SÖN ÖN YILDA SSCB SANAM ÜRÜNLERİ ÜRETİMİ İKİ KATINA ULASTIĞI HALDE İNGİLTERE'YE BU ÜRETİMİ İKİ KATINA ÇIKARMAK İÇİN 26, FAC VE FIRANSA'YA 18 ER VE ABD'YE 17 YIL GEREKTİ.

ÜLKELERİN EKONOMİK GELİŞİM HIZI

	1951 - 1980 YILLIK ORTALAMA ORANI %		
	ULUSAL GELİR	SANAYİ ÜRETİMİ	ZİRAAT GELİRİ
SOSYALİST ÜLKELER	7,3	9,3	3,4
(RGW) COMECON ÜLKELERİ	7,2	8,8	2,9
SSCB'NİN SON DURUMU	7,4	8,7	3,0
SANAYİDE GELİŞMİŞ OLAN KAPİTALİST ÜLKELER	4,0	4,6	2,2
ABD'NİN SON DURUMU	3,3	4,0	1,6
GELİŞMEKTEKİ ÜLKELER	5,4	7,0	2,9

**Bariş ve Ulusal
Bağımsızlık Açısından
SAVUNMA ve EKONOMİK
İşBİRLİĞİ ANLAşMASI**

Dr. CÜNEYT BAşBUĞ

**Bariş Komitesi
Genel Sekreter Yardımcısı**

Ö N S Ö Z

Bugün ülkemizin gündeminde bulunan ABD ile imzalanmış SAVUNMA VE EKONOMİK İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI (SIA), topraklarımızda bulunan yabancı askeri üs ve tesislere ilişkin askersel teknik bir işbirliği anlaşmasından öte boyutlara sahiptir.

Bölge ve dünya barışını tehdit eden, komşularımıza ve bölge halklarına yönelik emperyalist saldırı planlarına ülkemiz topraklarını açan bu anlaşma ulusal bağımsızlık ve egemenliğimizi de zedelemektedir.

SIA ile zaten sınırlı ve zayıf olan ekonomik kaynaklarımız ABD emperyalizminin çıkarları uğruna daha fazla oranda silahlanma harcamalarına ayrılacaktır. Böylece bir tutumun ekonomik yaşamda yol açacağı bunalımlar ise sonuçta emekçi halkımızın omuzlarına yüklenecektir. Oysa halkımız yükselen fiyatlar karşısında düşük ücretlerle yaşamın ağır yükünü çekemeyecek bir hale gelmiştir. Bir de SIA'nın getireceği yükleri taşımak istememektedir.

Yaratıldığı değerlerin yıkılıp yıkılması demek olan, insanlığa ölümü ve yok olmayı getiren savaşa ve silahlanmaya karşı olan emekçi halkımız barış ve güvenlik istiyor. Barışın silahlanarak değil, tersine tam ve genel karşılıklı kontrollü bir silahsızlanmayla gerçekleştirileceğini halkımız artık bilmektedir.

Halkımızın çıkarına olan, kaynakların daha fazla silah-

Dizgi ve Baskı :
KARDEŞLER MATBAASI
10 Haziran 1980

lanmaya değil, yaşam düzeyinin yükseltilmesini sağlayacak alanlara yoğunlaştırılmasıdır.

Halkımızın çıkarına olan ulusal egemenliğimizi ve bağımsızlığımızı zedeleyen, komşularımıza ve bölge halklarına karşı tehdit edici ve güvensizlik verici, ABD emperyalizminin saldırgan amaçlarına hizmet edici SİA'yı imzalamak değil, dostluk ve saldırmazlık anlaşmaları imzalamaktır.

Bağımsızlığını ve ulusal egemenliğini kurtuluş savaşında kan dökerek, şehit vererek kazanmış halkımızın komşularıyla barış, güvenlik, dostluk ve karşılıklı yarar dayalı işbirliği içinde yaşama arzu ve iradesi bu broşürün hazırlanmasında etken olmuştur.

«SAVUNMA VE EKONOMİK İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI»

Dünyamız silahlanma harcamalarının günde 1.5 milyar doları bulduğu, sıcak savaş kıskırtmalarının alabildiğine güçlendiği bir dönem yaşıyor. «Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması», emperyalizmin dünya çapında ve bölgemizde uyguladığı saldırgan ve gerginliği artırıcı planlarının uygulamaya konulduğu, savaş tehlikesinin arttığı bir dönemde imzalandı. ABD emperyalizmi özellikle bölgemizde yoğunlaştırdığı yeni ve tehlikeli girişimler peşinde koşuyor. Silahlanma yarışını hızlandırma, detantı baltalama girişimlerinin yanı sıra çeşitli bölgelerde askeri varlığını artırıyor, yeni askeri paktlar oluşturmaya ve bu bölgelerdeki askeri üslerini sağlamlaştırmaya çalışıyor.

Ülkemiz, ABD emperyalizminin ve NATO çevrelerinin bu yeni girişimleri içinde önemli bir yere sahiptir. Bu savaş kıskırtıcısı çevrelerin sözcüleri, sözde savunma ve işbirliği maskesi altında Türkiye'nin NATO ve emperyalizm açısından taşıdığı önemi defalarca dile getirdiler. Kuşkusuz Türkiye'nin önemi, emperyalizmin bölgemizde yitirdiği eski konumları yeniden kazanmak açısından da büyük önem taşımaktadır.

ABD ile imzalanan «Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması», ulusal bağımsızlık ve egemenliğimizi ayaklar altına almasının yanı sıra, ülkemizin komşularıyla iyi komşuluk ilişkilerini derinden zedeleyecek, hiç beklemediği bir anda okyanus ötesi bir ülkenin, ABD'nin çıkar-

ları için bir uçtan bir uca tüm ülkemizi kana boyayacak, nükleer mezarlığa çevirecek bir savaşla karşı karşıya getirebilecektir. Bu anlaşma, ülkemizi bölgedeki ulusal kurtuluş hareketlerine karşı saldırı üssü haline getirecek niteliktedir.

Ülkemizin egemen çevreleri topraklarımızı ABD emperyalizminin saldırgan politikasının aleti yapıyorlar. Türkiye'nin emperyalizme olan askeri, ekonomik ve politik bağımlılığını arttırmaya, çokuluslu tekellerin elinde kukla yapmaya çalışıyorlar. Türkiye'nin işbirlikçi egemen güçleri bir yandan bölge ve dünya barışını baltalayıcı girişimlerde bulunulmasını, komşularının güvenliğini zedeleyici anlaşmalar imzalanmasını, silahlanma projelerine katılınmasını, öte yandan halkların dostluğu ve kardeşliği yolunda önemli bir adım olan Olimpiyatların boykot edilmesini öngörüyorlar.

«SAVUNMA VE EKONOMİK İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI» ÖNCESİ İKİLİ ANLAŞMALAR

NATO Anlaşmasının üçüncü maddesine dayanılarak ABD ile imzalanan 91 ikili anlaşma ile bir zamanların kapitülasyonlarına benzeyen ayrıcalıklar tanınmıştır. İlki 1945 yılında yapılan bu ikili anlaşmalarla milyonlarca metrekaresel vatan toprağı «askeri yardım» karşılığında ABD'ye üs olarak verilmiştir. Ülkemiz sınırları içinde bulunan bu üsler bir çok kez emperyalizmin çıkarları için bölgede ve dünyamızda savaş kışkırtmak için kullanılmıştır. Örnekleyelim.

— 1958'de Lübnan'daki iç savaşa müdahale eden ABD atom uçakları ve askerleri, İncirlik üssünü kullanmıştır.

— 1960'da Sovyetler Birliği topraklarında düşürülen U-2 casus uçağının pilotu Türkiye'de İncirlik'ten havalandığını itiraf etmiştir.

— Aralık 1970'de Sovyetler Birliği'nin Türkiye sınırına yakın bir kenti üzerinde inişe zorlanan U-8 casus uçağının içinde iki ABD generali ile bir Türk albayı bulunuyordu.

— 1970 Ürdün iç savaşında demokratik güçlere karşı Kral Hüseyin'in saltanatını savunmak için çarpışan emperyalizmin askerleri, yakıt, cephane ve silah ikmalini Adana'dan yapıyordu.

— 1979'da Sinop üssü yakınında düşen ABD uçağının üzerindeki esrar perdesi, bu uçağın da U-2 ve U-8 uçaklarına benzer bir işlevle görevli iken düştüğü gerçeğini gizleyememiştir.

Tüm bu olaylar kamuoyunda açığa çıkmış örneklerdir. Bölgemizde sıcak savaş kışkırtmalarının alevlendirildiği bir dönemde, ABD emperyalizminin komşularımızın topraklarına silahlı müdahalede bulunma girişimleri içerisinde olduğu şu günlerde, ülkemiz topraklarında bulunan bu üslerin ne gibi tehlikeli sonuçlara yol açabilecek işlevlere sahip olduklarını göstermektedir.

«SAVUNMA VE EKONOMİK İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI» NEDİR?

29 Mart 1980 günü Ankara'da imzalanan «Savunma

ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması» topraklarımızı, ABD'nin, komşularımıza özellikle Sovyetler Birliği'ne karşı casusluk yapması, saldırı planlaması, hatta saldırması için peşkeş çeken, 1945'lerde başlayan ikili anlaşmalar zincirinin son halkasıdır.

Kısa adıyla SİA, temel bir anlaşma, ona bağlı üç tamamlayıcı anlaşma ve kapsamına alınmış üs ve tesisler ile sayıları henüz tam olarak açıklanmadığı için bilinemeyen bir dizi muhabere yerinin kullanımına ilişkin uygulama anlaşmalarından oluşmaktadır. Yapılan açıklamalara göre SİA kapsamına giren üsler şunlardır: Sinop, Pirinçlik, Incirlik, Yamanlar (İzmir), Şahintepe (Gemlik), Elmadağ (Ankara), Karataş (Adana), Mahmurdağ (Samsun), Alemdağ (İstanbul), Kürecik (Malatya), Belbaşı ve Karaburun (Ankara yakını). Türk kuvvetlerine devredildiği söylenen Karamürsel vb. tesisler bu anlaşma kapsamında sayılmamıştır.

«SAVUNMA VE EKONOMİK İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI»NIN GERÇEK DIŞI GEREKÇELERİ

«Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması»nın girişindeki bölümde; «Demokrasi, insan hakları, adalet ve sosyal gelişme ilkeleri»nden söz ediliyor. Güneşin balçıkla sıvanması örneği yalın gerçekler gözardı edilmek isteniyor.

Bugün ülkemizde 40 bini aşkın insan tutuklu bulunmaktadır. Her gün çift rakamlı sayılarla yurttaşımız öldürülmektedir. Yine insan haklarından söz eden ABD'n-

de geçtiğimiz günlerde meydana gelen Miami'deki olaylar Carter yönetiminin insan hakları konusunda ne denli ikiyüzlü olduğunu gözler önüne sermektedir. Bugün Kuzey Carolina'da ölüm hücresinde bekleyen 70 kişinin 50'si siyahtır. Polis ve ceza sisteminde ırkçılığın egemen olduğu, 1,5 milyondan fazla insanın hapishanelerde çürüdüğü, 10 milyon insanın çalışma hakkından yararlanmadığı, insan haklarının her gün çiğnendiği bir ülke olan ABD, kendi ülkesinde insan haklarına saygı göstermeksizin Türkiye ile imzaladığı bu anlaşmada insan haklarına saygıdan söz etmektedir. Türkiye açısından da durum farklı değildir. ABD emperyalizminin desteğinde tırmanan faşizm hergün onlarca yurtseverin canını alıyor. Yaşama hakkının en ufak bir güvencesi kalmamıştır. Öteki temel insan hakları da aynı saldırı ve tehdit altındadır. Ama, anlaşmanın girişinde tarafların arasındaki ilişkinin insan haklarına saygı ilkesine dayandığından söz ediliyor. Gerçeklerin karşısında bu betimleme inandırıcı olmaktan uzaktır.

«SAVUNMA VE EKONOMİK İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI» HALKLARIN YAŞAM DÜZEYİNİ YÜKSELTMEZ

Yine giriş bölümünde şöyle deniliyor: «Ülkelerin güvenlik ve bağımsızlıklarını sürdürme ve halkların hayat seviyelerini yükseltme arzularını ifade ederek...»

Anlaşmanın halkların yaşam düzeyini yükselteceğini ileri süren taraflarından ABD Hükümeti Vietnam'da her

bir Vietnamlının öldürülmesi için 332 bin dolar harcar-ken «yoksulluğa karşı açılan savaşta» kişi başına 5.3 do-lar harcamıştır.

Ülkemizde ise her 1000 çocuktan yaklaşık 500'ü 10 yaşına gelmeden açlıktan ve hastalıktan kırılmaktadır. Ülkesindeki çocuklara bir şişe süt bile vermekten aciz bir hale gelen egemen güçlerin, silahlanma yoluyla çocukla-rın ölmesini nasıl önleyeceğini akıl almamaktadır. Sis-temi yapmak değil yıkmak, yardım değil sömürü olan ABD'nin geçmiş deneylerin de ışığında ülkemiz halkının yaşam düzeyini değil tekellerin gelir düzeyini yükselte-ceği anlaşılmaktadır.

«SAVUNMA VE EKONOMİK İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI» EGEMENLİK HAKLARININ HİÇE SAYILMASIDIR

«Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması»nın giriş bölümü şöyle devam ediyor: «Bütün alanlarda (...) ta-rafların egemenliğine tam saygı ilkesine dayandığını ka-bul ederek...»

Hemen akla 1964 Kıbrıs olayları sırasında ABD Cum-hurbaşkanı Johnson'un Başbakan İnönü'ye yazdığı mek-tup geliyor: «Bay Başkan, askeri yardım sahasında Tür-kiye ve Birleşik Devletler arasında mevcut iki taraflı an-laşmaya dikkatinizi çekmek isterim. Türkiye ile aramızda mevcut bulunan askeri yardımın veriliş maksatlarından gayri gayelerle kullanılması için, Hükümetinizin Birle-şik Devletlerin muvafakatini almış olması icabetmekte-

dir. Hükümetiniz bu şartı tamamen anlamış bulunduğ-u-nu, muhtelif vesilelerle Birleşik Devletlere bildirmiştir. Mevcut şartlar altında Türkiye'nin Kıbrıs'a yapacağı bir müdahalede Amerika tarafından temin edilmiş olan as-keri malzemenin kullanılmasına Birleşik Amerika Dev-letlerinin muvafakat etmeyeceğini size bütün samimiye-timle ifade etmek isterim.»

Bu noktada «Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaş-ması»nın 2 nolu tamamlayıcı anlaşmasının 8. maddesine bakalım: «Her iki hükümet bu tamamlayıcı anlaşma çer-çevesinde sağlanmış olan teknik bilgi paketlerinin, mül-kiyet haklarını ellerinde bulunduran ve kontrol edenlerin ön mutabakatı olmadan ihale ve geleceğe yönelik savunma amaçlı mukavelelerin icrası dışında başka bir maksatla kullanılamayacağını ve sözkonusu mülkiyet haklarının ve teknik bilgi paketlerinde bulunan imtiyazlı mahfuz veya gizlilik dereceleri olan veri ve bilgilerin en iyi şekilde korunacağını garanti edecektir. Teknik bilgi paketleri bunların menşei olan hükümetin yazılı rızası olmadan üçüncü bir ülkeye veya herhangi bir alıcıya hiç bir su-retle verilmeyecektir.»

Görüldüğü gibi şimdiki ABD Başkanı Carter'ın aynı biçimde bir mektup yazması için gerekli her türlü olanak bu anlaşma metninde de vardır. Ayrıca bununla da kalın-mamaktadır. Aynı bölümde 9. maddede şöyle denilmek-tedir: «Aksine mutabakat olmadıkça bu tamamlayıcı an-laşma çerçevesinde sağlanan savunma malzemeleri veya teknik bilgilerin ve bu bilgilerle imal edilen savunma malzemelerinin üçüncü taraflara devri, savunma malze-

melerini ve teknik bilgileri sağlamış olan hükümetin (yani ABD'nin) mutabakatına tabi olacaktır.»

Bu maddeyi biraz açtığımızda, Türkiye'de ABD'den alınan teknik bilgilerle üretilecek silahların bile başka ülkelere verilemeyeceği anlamı çıkmıyor mu?

Egemenlik haklarına saygının bu denli çığnendiği bir anlaşmaya en güzel yanıtı Mustafa Kemal Atatürk veriyor: «Tam bağımsızlık elbette siyasa, maliye, iktisat, adalet, askerlik, kültür gibi her alanda tam bağımsızlık ve özgürlük demektir. Bu saydıklarımın herhangi birinde bağımsızlıktan yoksun ulusun ve ülkenin, gerçek anlamıyla tüm bağımsızlığından yoksun olması demektir.»

«SAVUNMA VE EKONOMİK İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI» DÜNYA BARIŞI İÇİN TEHLİKELİDİR, SILAHSIZLANMA ÇABALARINA İNDİRİLEN BİR DARBEDİR

«Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması»nın giriş bölümü şöyle devam ediyor: «Dünya barışının güçlendirilmesine katkıda bulunmaya kararlılıklarını teyit ederek, yeterli bir savunma düzeyinin sürdürülmesi ilkesinin dünya barış ve istikrarının korunması için önemli bir unsur teşkil ettiğini gözönünde bulundurarak, silahsızlanma çabalarının hızlandırılmasına olan inançlarını ve bu sürece katkıda bulunmaya karşılıklı isteklerini ifade ederek...»

Böylesi bir gerekçe karşısında «Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması»nın silahsızlanma çalışmalarına,

dünya barışına nasıl katkıda bulunacağını anlamak olanaklı değildir. Yeni askeri üsler açıp, buraları yeni yeni silahlarla donatmak ancak ABD emperyalizminin silahsızlanma ve dünya barışını sağlama mantığının ifadesi olabilir.

Gerçekten adil ve kalıcı dünya barışı için çalışan, tam ve genel kontrollü bir silahsızlanma için savaşım verenler bu gerekçelerin gerçek dışı olduklarını biliyorlar.

Silahsızlanma silahlanarak olmaz.

Afganistan ve İran'daki gelişmelerin kendi öz çıkarlarına önemli darbeler indirdiğini gören ABD emperyalizmi öteki müttefikleriyle birlikte dünyada soğuk savaş geri getirmeye ve bölgede bir savaşı kışkırtmaya vargücüyle uğraşıyor. Böylesi bir yönetim ile yapılan bir anlaşmada «dünya barışının güçlendirilmesine katkıda bulunmaya kararlılıklarını teyit etmek» hiç kimse için inandırıcı olamıyor.

Carter'in SALT-2'nin Amerikan Senatosunda onaylanmasını engellediğini de anımsarsak «Silahsızlanma çabalarının hızlandırılmasına olan inançları»nın sahteliği de açıkça görülmektedir. Açıktır ki tüm bu yaldızlı sözlerin gerisinde dünya barışına ve silahsızlanma çabalarına bir darbe daha indirilmektedir.

Türkiye son 25 yılda NATO ülkeleri içinde askeri harcamaları en çok artan ülke olarak göze çarpıyor. Askeri harcamalar İngiltere'de 4, Belçika ve Kanada'da 6, Fransa'da 8, Portekiz'de 11, Yunanistan'da 13 ve Türkiye'de ise 22 kez artmıştır. 1960-1970 döneminde Türkiye'nin askeri harcamaları % 10 artarken 1971-1978 döneminde bu artış % 33'e ulaşmıştır.

1975 - 1978 döneminde Türkiye'nin silahlanma giderlerinin bütçe harcamalarına oranı ortalama %25'tir. Bu oran aynı dönem için ABD'de % 23, İtalya'da % 8'dir. Ülkemizin darboğa girdiği ve ekonomisinin batağa saplandığı 1977 - 1979 döneminde bile askeri harcamalar devlet bütçesinden yaklaşık % 40 pay almaktadır.

Türkiye NATO ülkeleri içinde en çok askeri silah altında tutan ülke durumundadır. ABD'de silahlı kuvvetlerin sayısı toplam nüfusun binde 95'ini oluştururken, Türkiye nüfusunun % 1,15'i silah altında tutulmaktadır. 1974'ten bu yana NATO içinde Yunanistan'dan sonra en fazla asker artışı yine Türkiye'dedir. Hollanda, Danimarka, Kanada, Belçika gibi ülkeler asker sayısını azaltırken, Türkiye'de % 7 oranında bir artış olmuştur.

1978 yılında silahlanma harcamaları için ayrılan 52,9 milyar lira ile 10 merkezi sulama ve drenaj projesi (4,2 milyar lira), 1 termik ve iki hidrolik santral (13,2 milyar lira), 50 merkezi içme suyu ve 50 kanalizasyon projesi (8,5 milyar lira) ve 35 çeşitli hafif ve ağır sanayi tesisi (2,7 milyar lira) gerçekleştirilebilirdi. Yine 1978 yılındaki askeri harcamalara ayrılan ödenegin yaklaşık üçte biriyle 500 yataklı tam donatımlı 30 adet hastane, kreş, çocuk parkı ve ana çocuk sağlığı merkezini içeren 500 bin çocuk ve anaya yönelik sosyal tesislerin ve kişi başına süt tüketimini iki katına çıkaracak süt ürünleri işleme tesislerinin kurulması olanaklı görülmektedir.

Ama, halkımızın yoksulluğuna, enflasyona, hayat pahalılığına karşın sürdürülen bu silahlanma nereye varacaktır? İkili anlaşmalar çerçevesinde ABD üslerine yerleştirilecek olan nükleer başlıklı Pershing ve Cruise füze-

leri ve büyük bir olasılıkla nötron bombaları, Türkiye'nin kendisiyle ilgili olmayan bir sorun yüzünden ilk anda nüfusunun beşte birini yitirmesine neden olabilecek nükleer bir mezarlık haline gelmesiyle sonuçlanacaktır. Ülkemizi böyle kanlı bir serüvene sokmaya kimsenin hakkı yoktur.

Gerçekten Dünya barışı ve silahsızlanma isteniyorsa her iki ülke de askersel harcamalarını azaltmalıdırlar.

ÜSLER

GERÇEKTE KİMİN?

«Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması»nın Temel Anlaşma bölümünün 5. maddesinde «TC Hükümeti ABD Hükümetinin belirli Türk Silahlı Kuvvetleri tesislerinde müşterek savunma tedbirlerine katılmasına izin verir» denilmektedir.

Anlaşmada genellikle kullanılan üslup ilk bakışta üslerin, (anlaşmanın deyişi ile tesislerin) Türkiye'ye ait olduğunu, ancak ABD kuvvetlerine bu tesislerden ortaklaşa yararlanabilmesi için lütfen izin verilmiş gibi izlenim yaratmaktadır. Oysa gerçek hiç te böyle değildir. Bu anlaşma kapsamına giren yerler doğrudan ve açıkça ABD'ye verilmiştir. Ancak bağımsızlık, egemenlik, ve barıştan yana yurtsever kamuoyunun yıllardır süren savaşım ve baskıları sonucu ABD üsleri şimdi ortak savunma tesisi adını almış bulunuyor. Üslere bir de Türk komutan atanmakta, üslerin çevre koruması Türkiye'ye bi-

rakılmaktadır. Üssün kapısına ulusal bayrağımız da çekilmektedir. Ama bütün bunlar bu üslerin gerçek sahibinin Türkiye olduğunu göstermeye yetmemektedir. Sözleşme metninde «ABD'ye izin verilmiştir.» denilerek sahipliği vurgulayan bir üslup kullanılsa da bu böyledir.

Türkiye'nin uzay biliminde yer yoktur. Herhangi bir uzay aracımız ve çalışmamız bulunmamaktadır. Ama uzay çalışmaları yapılan üssümüz vardır. Nasıl mı? 2'no-lu ek uygulama anlaşmasının 4. maddesinde; «Birleşik Devletler hükümetinin, uzay araçlarını tespit, teşhis, izlemek ve bunlar hakkında bilgi toplamak ve uydu muhabere terminali işletilmesine dahil diğer ilgili destek faaliyetlerini yürütmek için PİRİNÇLİK TESİSİNDEKİ FAALİYETLERE (Türkiye'nin faaliyetlerine) KATILMASINA İZİN VERİLMİŞTİR denilmektedir. İnsaf ile söylemek gerek; bu uzay çalışmalarının yürütüldüğü Pirinçlik üssünün gerçek sahibi kim? Kim, hangi çalışmalarına katılmak için, kime izin veriyor? Türkiye kendine ait Pirinçlik tesisindeki uzay çalışmalarına katılması için ABD'ye mi izin veriyor, yoksa gerçek bunun tersi midir?

Bu yalnız Pirinçlik için değil, öteki tüm üs ve tesisler ile muhabere yerleri için de geçerlidir.

Ne ki, anlaşmanın bu aldatıcı üslubu halkımızı yanıltamayacaktır. Ulusal egemenlik ve bağımsızlığına bilinçle sahip barışsever halkımız ülkemiz topraklarının ABD emperyalizmine verilmesine karşı savaşımını sürdürecektir.

KİM KİMİN SAVUNMASINI YAPIYOR?

«Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması»nın 1. Tamamlayıcı Anlaşma bölümünde savunma teçhizatı, teçhizatla ilgili teknik bilgilerin başka bir ülkeye ABD'nin izni olmadan verilemeyeceği, hatta ülkemizde bu teknik bilgiler çerçevesinde üretilen silahların da üçüncü bir ülkeye verilemeyeceği karar altına alınmış. Bunun açık anlamı ABD'nin izni olmaksızın Türkiye'nin elindeki silahların hiçbirini kullanamaması, kimseye verememesidir. Böylelikle Türkiye'nin eli kolu daha başından bağlanmış, tüm altyapısı, biçimlenmesi ABD silahlarına göre düzenlenmiş bir ordu, koşulsuz paralize (felç) edilmiştir. Yani bu silahlar ancak ABD çıkarları savunulacağı zaman kullanılacaktır. Yani Okyanus ötesi bir ülkenin çıkarlarının savunulması için ülkemizin geleceği ateşe atılmıştır.

Bu üslerde alınan bilgiler, kaydedilen veriler doğrudan doğruya ABD'ye gönderilmektedir. Bu bilgi ve verilerin tüm değerlendirilmeleri, Türkiye'nin mutlak bilgi, kontrol ve katılımı dışında yapılmaktadır. Üslerdeki teknik aygıtların başında görev yapan personelde yalnızca ABD personeli olup, Türk personel bulundurulmamaktadır.

Bu çalışmalar sonunda elde edilen ve ABD'de değerlendirilmesi yapılan bilgi ve verilerden Türkiye'yi ilgilendirenleri, ABD isterse Türkiye'yi verebilecektir.

Öte yandan bu üslerde ABD uçaklarının uçuş planla-

rı üsdeki ABD uçuş kontrol merkezinde gizli olarak saklanacaktır. Bunun anlamı, Türkiye'nin bu üslerdeki ABD uçaklarının uçuş planlarından haberdar olma olanağının bulunmadığıdır. Nitekim geçmiş dönemde U-2 olayında uçakların uçuşlarından Türkiye'nin haberdar olmadığı ortaya çıkmış ve saptanmıştır.

Böyle olunca ABD'nin, komşularımıza yönelik herhangi bir saldırı kararından ülkemiz haberdar olamayabilecektir. Son İran saldırısında bir kez daha saptanmıştır ki, ABD askersel planlarından ve girişimlerinden, bağlaşıklarına bilgi vermemektedir. Öte yandan, Pirinçlik üssünde görevli bir subayımızın yaptığı açıklamadan anlaşıldığına göre; bağlı olduğumuz bu sistem içinde Sovyetler Birliği ile herhangi bir savaş durumuna girdiğimizde, oradan atılacak füzeler 2 dakikada ülkemize ulaşacaktır.

Bu füzeleri izleyecek tesisler ise doğrudan ABD'ye bağlıdır. Ancak ABD, Türkiye'ye bilgi verir ise füzelerin atıldığından haberdar olunabilecektir. ABD'nin haber verip vermeyeceği tartışması bir kenara, Türkiye'nin 2 dakika içinde topraklarımıza düşecek füzelere karşı savunmasını gerçekleştirecek herhangi bir tesisi bulunmamaktadır.

Ama, ABD geçmiş dönemde birçok örneğini gördüğümüz gibi ülkemizin güvenliğini tehlikeye atarak komşularımıza karşı sürdürdüğü provakatif girişimleri sonucunda böylesine bir yanıt verildiğini öğrenip, kendi ülkesinin savunma sistemini harekete geçirebilecektir. Yani sözün özü, ABD bu tesisler sayesinde kendisinin doğrudan yada dolaylı tarafı olacağı bir savaştan zamanında

haberdar olacak ve savunması için gerekli önlemlerini alacaktır. Bu arada ülkemiz de bir nükleer mezarlığa dönmüş olacaktır.

Öyle ise soruyu tekrar soralım: Bu anlaşma sonucunda kim, kimi savunacaktır?

ACIK KAÇAKÇILIĞIN TESCİLİ

«Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması»nın 1. Tamamlayıcı Anlaşması'nın 6. maddesinde yerli malların korunmasıyla ilgili yasanın çalıştırılmayacağı belirtilmektedir.

3 Nolu Tamamlayıcı Anlaşma'nın 5. maddesinde ise Amerikalı personelle ilgili her türlü eşyanın ABD'den ithal edilebileceği söylenmektedir. Yasalara aykırı olduğu halde radyo istasyonlarına varıncaya dek «eşya» getiren Amerikalılar bu kolaylıklar sayesinde yasal bir «kaçakçılık» müessesesi kurmuş olacaktırlar. Yalnızca Amerikalılara satış yapan PX mağazalarında günlük süt ve ekmekten, en nadir elektronik cihazlara kadar her çeşit mal bulunmaktadır. PX mağazaları ülkemizde pek yaygın olan «Amerikan Pazarlarının» mal kaynağı olmuştur.

KİM KİMİ ARAYACAK?

«Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması»nın Uygulama Anlaşmaları bölümünde 12. maddenin 6. bendine göre Türk yetkililer Amerikalıların kriptu (şifre çözülün ve bağlanan yer) odalarına giremeyeceklerdir ve bu

odalara girilmesinin önlenmesi için her türlü önlem alınacaktır. Ayrıca, ABD yetkilileri diğer bölgelere de yasak niteliği koyabilecekler ve bu bölgelere Türklerin girmesi önlenecektir.

Yine aynı bölümde, 13. maddenin 3. bendine göre, üslere giren Amerikan personel ve askeri araçlarını ancak Amerikan yetkilileri arayabilecektir. 4. bend ise, üslerden çıkacak olan askeri araçlara hareket ve görev belgesinin Amerikalılar tarafından verileceğini düzenlemektedir.

İncirlik üssüyle ilgili anlaşma bölümünde ise Amerikan uçaklarının uçuş ve faaliyetleri kendilerine ait meydana odalarından kontrol edileceği, Türk askeri personelinin ABD tarafından kiralanmış sivil uçaklar da dahil olmak üzere hiçbir Amerikan uçağının uçuşunu kontrol etmekle sorumlu ve yetkili olamayacağı açıkça belirtilmiştir.

Burada sözü edilenlerden çıkan apaçık sonuç şudur: Türkiye topraklarında yabancı bir ülkenin askerleri, o askerlerin faaliyetleri denetleme dışı kılınmakla, egemenlik ve bağımsızlık hakları daha baştan çiğnenmektedir.

OLAĞANÜSTÜ HALLERDE NELER OLACAK?

Uygulama Anlaşmaları'nda 12. maddenin 4. bendinde « Olağanüstü hallerde ve tabi afet hallerinde » yerel halka yardım etmek için Amerikalıların girişimde bulunacağı belirtilmektedir. Ülkemizde demokratik hak ve özgürlüklerin askıya alınmak istendiğini, bu amaçla TBMM'ye « olağanüstü haller yasası » sunulduğunu gözönüne alırsak,

ABD üslerinin bu olağanüstü hallerdeki tutumunun ne olacağını sormak her yurtsever vatandaşın en doğal hakkıdır. ABD üslerindeki askerler bir toplu gösteri, kitlesel bir eyleme karşı gönderilen Türk askerleriyle birlikte mi hareket edeceklerdir? Bölgede sükunun sağlanması için Türkiye topraklarında jandarmalık görevi mi yapacaklardır? Örneğin, Adana bölgesinde olağanüstü hal ilan edilirse, İncirlik üssündeki ABD kuvvetleri Adana halkına nasıl yardım edeceklerdir? Yurtsever halkımız bu soruların yanıtını istiyor.

TÜRKİYE TOPRAKLARI SICRAMA NOKTASI MIDIR?

Uygulama anlaşmalarıyla ABD kuvvetlerine tahsis edilen havaalanlarının, İncirlik, Sinop vb., Amerikan uçaklarının kontrol dışı kullanılabileceği belirtilmiştir. Ayrıca ABD'nin Avrupa'daki diğer üslerinde bulunan uçaklar da bu havaalanlarını kullanabileceklerdir. Yani Türkiye toprakları ABD'nin, komşumuz Sovyetler Birliği'ne ve Ortadoğu ülkelerine karşı girişebileceği bir askeri saldırı, hatta bir nükleer saldırı sırasında kullanılabilecektir. Bizimle hiç bir ilgisi olmayan bir sorun yüzünden emperyalizmin saldırgan politikasına alet olmamız, insanların bir hiç uğruna kırıdırılması, bölgede barış ve güvenliğin temelinden sarsılması demektir. Böyle bir anlaşmaya imza koymak, Türkiye'nin gelecek kuşaklarını da büyük yüklerin, sorumlulukların altına sokacaktır.

Ülkemiz, bu emperyalist mekanizmaya bağlanmakla, halkımızın çıkarlarına ve istemlerine aykırı olarak, salt

bu mekanizmanın harekete geçmesiyle, bilgisi ve iradesi dışında kendisini komşu ülkelerin halklarıyla bir savaşın içinde bulabilir. Böylesine tehlikeli sonuçlarla karşılaşmak, geçmiş yılların deneyimleri ve yaşadığımız günlerin gelişmeleri karşısında uzak bir olasılık değildir.

SİA'NIN YAŞAMIMIZDAKİ YANSIMASI

Ortadoğuda kaybettiği konumlarını geri almak, en azından yeni direnme mevzileri kurabilmek için saldırıya geçmiş bulunan ABD emperyalizmi, bölgemizdeki askersel yığınağını artırmış ve askeri müdahale girişimlerine hız vermiştir. Türkiye, işte tam da böylesi bir dönemde SİA'yı imzalamış bulunuyor. Böylece ülke topraklarına, komşularımıza ve bölge halklarına yönelik ABD saldırıganlığa yataklık işlevi verilmiş olacaktır. Bu çok tehlikeli sonuçlara yol açabilir. Türkiye, ABD emperyalizminin peşi sıra bölgede tehlikeli serüvenlere, savaşlara sürüklenebilir.

Halkımızın böylesi sonuçlara razı olmamak ve muhalefetini her yoldan göstermek hakkı vardır. Buna karşın emperyalizm halkımıza faşist bir iktidarı dayatmaktadır. Her gün onlarca yurtseverimizin canını alan faşist cinayet şebekelerinin estirdiği terör bu amaçla da körüklenmektedir. Anayasa değişiklik önerileri ve yeni baskı yasa tasarılarının yasalaşması halinde halkımızın üzerinde kurulacak anti demokratik faşist baskılardan en önce ABD emperyalizmi yararlanacaktır. Bu bakımdan

SİA'ya karşı çıkmak aynı zamanda bir demokrasi kavgasıdır.

Bugün ülkemizde yüzbine yakın işçi grevdedir. Fiatlar hızla artarken işçi ücretleri dondurulmak, işçi sınıfının sendikal örgütleri dağıtılmak isteniyor. Ülkeyi ABD'ye bağlayan bu anlaşmayı alkışlayanlar ile, ücretlerin dondurulmasını isteyen, sınıf sendikalarına saldıran ve işçi sınıfının sendikal eylem birliğine kama sokanların aynı çevreler olması rastlantı değildir.. Fiatları yükseltenler ücretleri artırmayan ve yaşamı çekilmez yapanlar, işçileri grevlere itenler şimdi de SİA ile ülkenin egemenlik ve bağımsızlığını çiğnemekte, halkımızı komşu ülkelerin halkları ile ABD emperyalizminin çıkarı uğruna savaşa sürüklemekte, ateşe atmaktadırlar. Bu anlaşma ile zaten sınırlı ve zayıf olan kaynaklarımız halkımızın yaşam düzeyini yükseltmek yerine silahlanmaya tahsis edilerek heba edilecektir. Halkımız daha fakirleşecek, silahtekelleri daha bir zenginleşecektir.

Anlaşma ortak askeri yatırımlardan, yani bazı silahların parçalarını üretecek fabrikalar açılacağından söz ediyor. Böylece, emperyalizm Türkiye'yi yalnızca ucuz asker deposu olmaktan öte, ucuz emek yatağı olarak ta kullanmak kararını açığa vuruyor. Grevsiz toplu sözleşmelerle halkımızın emeği ABD emperyalizminin saldırıganlığı hesabına ucuza kapatılmak isteniyor. Gübre fabrikalarında, ampul fabrikalarında milli güvenlik gerekçesi ile grev erteleyenler, bu anlaşma uyarınca kurulacak işyerlerini askeri işyerleri sayarak, grev yasağı kapsamına sokabileceklerdir. Ya da olağanüstü hal yasası içersinde grevleri kırabileceklerdir.

Bu açıdan, StA'ya karşı savaşım, aynı zamanda ekmek, ve sendikal savaşımın da bir parçasıdır.

«SAVUNMA VE EKONOMİK İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI»NIN METNİ GİZLİ TUTULAMAZ

Senato Savunma Komisyonu Başkanı Kemal Kayacan'ın açıklamasına göre «Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması»nın bazı bölümleri kamuoyundan gizli tutulmaktadır. Ülkemizin egemenliğini, bağımsızlığını, geleceğini böylesine ilgilendiren, bağımsızlığımız üzerine ipotek koyan bir anlaşma Türkiye kamuoyundan gizli tutulamaz. Toplam nüfusumuzun bir anda beşte birinin yokolmasına neden olacak, ülkemiz topraklarını nükleer bir mezarlığa çevirecek savaşlara ışık yakan böylesi bir anlaşma kapalı kapılar ardında oldu bittiye getirilip halkımıza dayatılamaz.

«Yurtta barış, dünyada barış» ilkesini benimsemiş halkımız, bölgede ve tüm dünyada silhlanma yarışını hızlandıracak, yeni savaş odakları yaratacak, bölgeyi ve dünyayı kana boyayacak girişimlere yeşil ışık yakan bu anlaşmayı kabullenemez.

Halkımız yüzyıllardan beri hep barıştan yana olmuştur ve olacaktır. Barışsever halkımızın barış özlemlerine hiç kimse ket vuramaz.

«Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması»na karşı elele vermek, yurdunu seven, insanlarını seven herkesin görevidir. Milliyetçiliği hiç kimseye bırakmayan ama ülkesini kölelik anlaşmalarına sokanlara karşı tüm barışseverler, tüm yurtseverler barış, bağımsızlık ve egemenlik için güç ve eylembirliği yapmalıdırlar.

" S İ L A H L A N M A " - 1 -

Elinizdeki bu broşür, çeşitli basın-yayın organlarından yararlanılarak derlenmiştir.

Broşürün içersindeki bir çok materyal, çeşitli yerlerde rastladığınızdan sizlere yabancı gelmeyecektir. Ayrıca, şüphesiz ki, bir çok konuyu da bilmektesiniz.

Amacımız: Eksiksiz bir derlemeden öteye, son günlerde çeşitli basın-yayın organlarında "Silahlanma" üzerine yayınlanmış olan dökümanlardan bazılarının biraraya toplanmasıydı.

Çalışmalarınızda yararlı olur ümidiyle...

SAVAŞLAR ve SONUÇLARI :

- Son 1500 yıl içersinde 14.000 savaş olmuş ve bu savaşlarda Dünyanın bugünkü nüfusuna yaklaşık olarak 4 Milyar insan ölmüştür.
- 1. Dünya savaşında 11 Milyon insan ölmüş, 20 Milyon insan sakat kalmıştır.
- 2.Dünya savaşında 54 Milyon insan ölmüş, 90 Milyon yaralı ve 28 Milyon insan da sakat kalmıştır.Avrupa'nın 1/3'ü yerle bir olmuştur.
- 1.Dünya savaşı 338 Milyar Dolar, 2.Dünya savaşı ise, 4000 Milyar Dolar maddi zarara yolaçtı.(o zamanki para değerine göre).
- 1.Dünya savaşının doğrudan savaş harcamaları 208 Milyar Dolar, 2.Dünya savaşının doğrudan savaş harcamaları ise, 1380 Milyar Dolardır.(o zamanki para değerine göre).
- ABD, Vietnam'a, 2.Dünya savaşında atılan, kullanılan patlayıcı maddelerin (bomba-mermi ve benzeri) 3 mislini attı, kullandı.
- 2.Dünya savaşından 1975'e kadar 30 emperyalizmin yolaçtığı savaş meydana geldi.
- Washington Politik Araştırmalar Enstitüsü Müdürü ve ABD eski Bakanlarından R.Barnet "İç işlere müdahale ve Devrim" adlı kitabında şöyle diyor :

"1950-60 yılları arasında ABD'nin dış politikasını belirleyen girişimlerin başında iç işlere müdahale geliyor.Yaklaşık olarak her 18 ayda bir, ABD askeri gücü ya da, yarı-askeri güçleri, ayaklanma hareketlerini bastırma gerekçesiyle Asya, Afrika ve Lâtin Amerika ülkelerine yollanıyorlar!"

- 2.Dünya savaşı sırasında bir Mayın Gemisi 8,7 Milyon Dolar'a mal olurken, bugün aynı Gemi 250 Milyon Dolar'a, bir Denizaltı 4,7 Milyon Dolar'a mal olurken, bugün aynı Denizaltı (Atom Denizaltısı) 250 Milyon Dolar'a mal olmaktadır.
- 6 Ağustos 1945'de US-Cumhurbaşkanı Truman'ın emriyle Hiroşima ve Nagazaki'ye Atom Bombası atıldı.S o n u c u :
 - 200.000 kişi öldü.(halâ etkisiyle çıldıranlar-delirenler ve ölenler var).
 - Her iki şehrin yüzde 60'ı yerle bir oldu.
 - 1979'da: Hiroşima'da 2279 ve Nagazaki'de 1386 insan Atom bombasının etkisi sonucu öldüler.

- Silâh tekellerinin iki Dünya savaşındaki net kârları :
 1. Dünya Savaşında 50 Milyar Dolar
 2. Dünya Savaşında 70 Milyar Dolar
 (o zamanki para değerine göre)

NATO ve SİLAHLANMA :

- Nato, kurulduğu yıldan 1976 yılına kadar üye ülkelere 1800 (!) Milyar Dolar askersel harcamalara malolmuştur.

ABD'nin önümüzdeki 5 yılda planladığı silahlanma giderleri 1,5 Bilyon(.)DM.

(.): Bilyon'un ne olduğunu dilimi büyük rakamlara alıştıramadığım ve bana lâzım olmadığı için bilmiyorum, ama, bazı örneklerle aşağıda açıklamaya çalışacağım. (Derleyeninin notu).

1000 tane 1000 : 1 Milyon eder.

1000 tane Milyon : 1 Milyar eder.

1000 tane Milyar : 1 Bilyon, yani, 1 Milyon tane Milyon: 1 Bilyon eder.

ABD'nin silahlanma giderleri 1,5 Bilyon DM. demiştik.

1,5 Bilyon parayı 1000'er Mark'lık kağıt para haline getirsek ve bu 1000'er Mark'ları üstüste koysak, ACABA bu kağıt paraların yüksekliği ne kadar olur?...Bilemedinizse ben söyliyeyim :

1 7 0 0 kilometre (Bonn'dan Frankfurt'a kadar)

- UNO raporlarına göre, Dünya'da 600 Milyon insan kelimenin tam anlamıyla açlık çekmekte.
- Bir Pershing II roketine yapılan harcama ile (tanesi 30 Milyon Mark) Afrika ülkelerindeki 1 Milyon insan 1 yıl boyunca beslenebilir.
- Birleşmiş Milletler uzmanlarının yaptıkları araştırmalara göre: Yeryüzünde açlık, hastalık ve okuma-yazma bilmemezlik, silahlanmaya yapılan harcamaların yüzde 8 ile 10 kadarlık bir bölümüyle ortadan kaldırılabilir.
- ABD Bütçesinde plânlanan silahlanma giderlerinin arttırılması: 1981'deki 200 Milyar Dolar, 1986'ya kadar 370 Milyar Dolar'a çıkartılacak.Yani yıllık Devlet bütçesinin 1/3"ü silahlanmaya harcanacak.
- Dünya'da yılda 950 Milyar DM. silahlanmaya harcanmaktadır.
- Dünya'da Tıbbi araştırmalara yılda 4 Milyar Dolar, askersel araştırmalar için 25 Milyar Dolar harcanmaktadır.

- Bir Askerin eğitimi için harcanan ortalama 14.800 Dolar, Okul çocuğunun eğitimi için harcanan para ise, 230 Dolar'dır.
- 114 Dünya ülkesinde yaklaşık olarak 600 bin ABD askeri var.

Silahlanma - Barış :

- Alexander Haig, US-Dışişleri Bakanı :
"Dünya'da barıştan daha önemli şeyler de var"
- R.Reagan, ABD Cumhurbaşkanı :
" Barış sağlanacak diye, hiç bir zaman teslim olmak niyetinde değiliz ".
- İskandinav Barış Araştırmaları Enstitüsü SIPRI'nin Mart 1981'de yaptığı açıklamaya göre: Dünya'da bir saniye'de silahlanma için yapılan harcamalarla, 75 kişilik bir çocuk yuvası yapmak olanaklıdır.Yine aynı para ile 1000 aile için 10 tane içme suyu kuyusu açılabilir.
- Silah endüstrisi işyerleri açıyor, denilmekte.Acaba öylemi ?..
1 Milyar Dolar ile:

Savaş endüstrisinde	: 76.710 işyeri
Eğitim alanında	: 187.299 "
Resmi dairelerde	: 186.977 "
Sağlık hizmetlerinde	: 138.939 "
İnşaat alanında	: 100.072 "
Kitle ulaşımı alanında	: 92.071 "
Makina yapımı işlerinde	: 86.114 yeni işyeri açılabilir.

FAC ve SİLAHLANMA :

- CSU üyesi, Barış araştırmacısı ve emekli Hava Subayı Alfred Mechttersheimer :
"Yeni Amerikan tehdit stratejisi (Derektif 59) Avrupa için savaş tehlikesini büyütmede ve FAC güvenlik politikasını temelinden değiştirmekte, altüst etmektedir".
- FAC'de günlük silahlanma gideri: 159 Milyon Mark'tır.
- FAC yıllık bütçesinden her 5 Mark'tan bir Mark'ını silahlanmaya harcamaktadır.
- FAC'de son 10 yılda paranın satın alma gücünün düşmesi sonucu 100 DM'in satın alma gücü 1981'de 59.21 DM'dir.Yani DM. son 10 yılda 40 Mark 79 fenik'lik bir değer kaybına uğramıştır.

- Tornado savaş uçaklarının fiatları (maliyeti) biz vergi ödeyicileri için "Tornado" hızı ile yükselmektedir.
- Bu uçaklardan FAC 644 tane ısmarladı.İsmarlandığı zamanki fiatı tane başına 10 Milyon DM. olarak plânlanan Tornado'nun bugünkü fiatı (maliyeti) TANESİ 67 Milyon Mark'a yükselmiştir.

644 Tornado'nun hepsinin yerine (FAC'ye) teslimi sırasında bir tane Tornado'nun fiatı (maliyeti) 110 MİLYON MARK olarak hesaplanmaktadır.

- 1 Milyar DM. bilindiği gibi, 1000 Milyon DM'dir. 1981 yılında FAC'de silahlanmaya harcanan para 65 Milyar Mark'tır.Yani, 65 tane 1000 Milyon DM.(Yıllık bütçenin yüzde 35'i).
- Yukarıdaki hesaba göre: FAC'de çalışan her emekçi 12 yılda kişi başına 45.000 DM. ile silahlanmaya katkıda bulunacaktır.Diğer bir deyimle: Ayda 2200 DM. kazanan bir emekçi, 18 aydan fazla bir zaman silahlanma için çalışacaktır.
- FAC Hükümetinin 250 Milyar DM. borcu vardır.Özellikle Deutsche Bank, Dresner Bank ve Commerzbank gibi özel bankalara.

Bir çoğu silahlanma giderlerini karşılamak için alınan bu borcun yıllık faizi (yüzde 5'den (!) hesap edersek) yılda 12 MİLYAR DM. etmektedir.

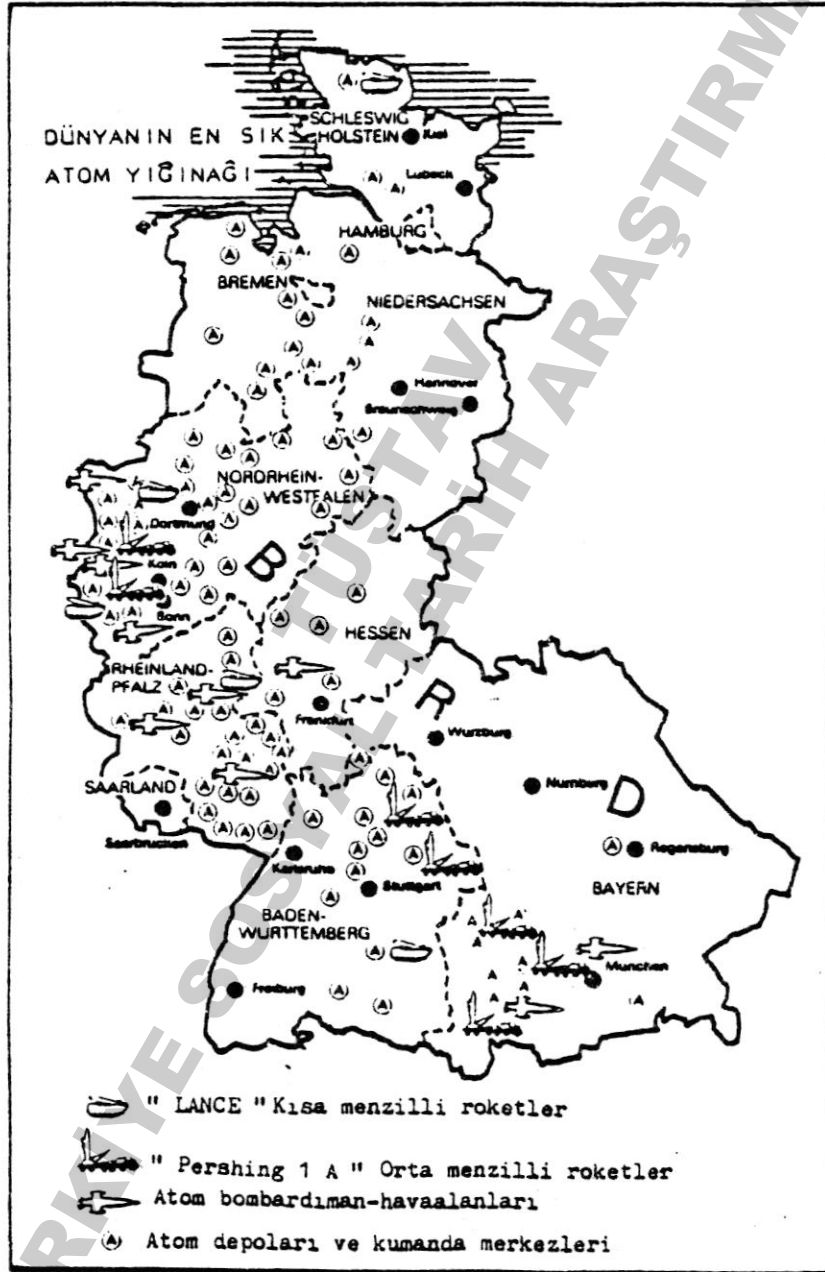
NELER YAPILABİLİR ?

Silahın tipi :

Sosyal karşılığı :

1 Tornado uçağı	800 tane Konut
1 Alpha Jet Uçağı	110 Hastahane yatağı
1 Savaş Helikopteri	1 Spor salonu (merkezi)
1 AWACS uçağı	40 Elektronik hastalık araştırma aracı
1 Askeri Helikopter	1 İlk Yardım Helikopteri
3 Gebhard tankı	2000 Genç için Meslek Okulu
2 Leopard II tankı	24 Sınıflı bir Okul
1 Falk-Roland tankı	120 tane Sonografi, ultra ışınli iç hastalıkları aracı
1 Jagd tankı	1 Kapalı Spor salonu (merkezi)
1 Transport tankı	3 tane Kar temizleme aracı
1 Kormakon Roketi	210 kişilik Çocuk bahçesi
1 Savaş Gemisi	31 Kapalı yüzme havuzu (merkezi)
1 Destoryer	440 tane tam teçhizatlı ilkyardım arabası (Ambulans)
1 Atom Denizaltısı	120 tane Hastahane veya Pakistan'da 20 bin öğretmenin 1 yıllık maaşlarının ödenmesi.

FAC'de NATO SİLAH DEPOLARI

FAC SİLAH ÜRETİCİLERİ ve Kârları:(1977 rakamları, Milyon DM.)

Firma: Sahibi: Tüm kâr toplamı: Silahlanma kârı: Tüm kârda oranı:

Siemens AG Münih	Siemens	25.198	2000	yüzde 8
AEG Tele- funken F.furt	Karışık	14.286	1400	yüzde 10
Messer- schmitt Bölkow Blohm Münih	Siemens Theyssen Bavyera ve Hamburg Eyaletleri	1.801	1206	yüzde 67
VFW Fok- ker Bremen	Krupp Bremen Senatosu	1.705	1020	yüzde 60
Krauss Maffai Münih	Flick(1978'de)	1800	1400	yüzde 78
Motoren Turbinen Union Münih	Daimler Benz ve MAN	1.063	550	yüzde 52
Rheinmeta ll D'dorf	Röchling	779	520	yüzde 67
Masch.fab. Augb.Nberg MAN	Haniel ve GHH	6.329	500	yüzde 9
K.Diehl N.berg	Diehl	1.220	430	yüzde 35
Dornier F.Hafen	Dornier	723	370	yüzde 51
Thyssen D'dorf	Thyssen	4.291	330	yüzde 9
Blohm u. Voss Hamburg	Thyssen ve Siemens	633	250	yüzde 40
HDW Hamburg ve Kiel	Salzgitter, FAC hükümeti, Schleswig- Hols.Eyaleti	1.215	250	yüzde 20
Dynamit Nobel Troisdorf	Flick	1.956	235	yüzde 13
Indüstri Werke Karlsruhe	Quandt	623	210	yüzde 33
KHD Köln	Henle	4.015	200	yüzde 5

Kaynak: rororo-aktuel Nr.: 4266

SİLAHLANMA GİDERLERİ ve 1979 DÜNYA ÇOCUKLAR YILI

- Dünya'daki çocukların yüzde 80'i, yani, 1 Milyar 200 Milyon çocuk yetersiz beslenmektedir.
- Her yıl doğan 100 Milyon çocuğun 70 Milyon'u gerekli sağlık hizmetlerinden yoksun.
- A vitamini eksikliği nedeniyle 100 Milyon çocuk kör olma tehlikesiyle karşı karşıya.
- Dünya'da 10 Milyon sakat çocuk var.
- Yeryüzünde 52 Milyon çocuk çalıştırılıyor. Bunlardan 42 Milyon'u 15 yaşından küçük.
- Afrika'da 1 Milyon çocuk 14 yaşına gelmeden ölüyor.
- 1978'de Dünya'ya gelen 125 Milyon çocuktan 13 Milyon'u, 1 yaşına gelmeden öldü. Yani tüm doğan çocukların yüzde 10'dan fazlası.
- Amerikalılar Vietnam'a saldırdıklarında 250 bin Vietnam çocuğunu öldürdüler.
- ABD'de çocukların yüzde 40'ı çocuk felci, çiçek, difteri gibi hastalıklara karşı aşıllı değil.
- FAC'de 1 Milyon'a yakın çocuk aileleriyle birlikte yoksullar yurdunda yaşıyor.
- FAC'de yalnız 1976 yılında 500'den fazla çocuk intihar etti. Yaşları 16-18 arası.
- FAC'de çocukların ancak yüzde 34'ü kreşlerden yararlanabiliyor. Yabancı işçi çocuklarında bu sayı yüzde 5'dir.
- Avrupa'daki 6 Milyona yakın göçmen işçi çocuğundan yüzde 60'ı okula gidebiliyor. Okul çağındaki çocukların ancak yüzde 20-30'u okuma-yazma biliyor.
- Avrupa'daki göçmen işçi çocuklarından ancak yüzde 20'si ilkokuldan mezun olabiliyor. Yüzde 5'i ortaokula, yüzde 15'i herhangi bir meslek okuluna devam ediyor.
- HER YIL DÜNYA YÜZÜNDE SİLAHLANMAYA AYRILAN PARADAN 400 MİLYON'U ÇOCUKLARA AYRILSA, YERYÜZÜNDE BİR TEK AÇ ÇOCUK KALMAZ.
- 3 GÜNLÜK SİLAHLANMA GİDERİ OLAN 3 M İ L Y A R DOLAR'LA 100 MİLYON ÇOCUĞA OKUL YAPILABİLİR.

NELER YAPILABİLİR ?

Silahın tipi :

Maliyeti 79 yılına
göre. Milyon DM.

Sosyal karşılığı :

Trident tipi Atom Denizaltı	1500	200 bin Konut veya 16 Mil- yon çocuğun 1 yıllık eğitim masrafı
F-104 Savaş uçağı	6,5	780 Traktör
1 Modern Savaş uçağı	40	44 Gençlik evi
1 Leopard tankı	1,5	60 bin kişinin Türkiye'de 1 yıllık Et tüketimi
1 Modern Hücüm botu	50	4000 Meslek öğrenim yeri (FAC'de)
1 Uçak Gemisi	900	72 bin Okul
1 Modern Savaş Gemisi	150	9 Milyon nüfuslu bir böl- genin elektrik enerji- sine kavuşması

- Afrika'da her yıl 15 Milyon Çocuk açlıktan ölmektedir.
3 TANE B-1 TİPİ BOMBARDİMAN UÇAĞI BEDELİ İLE BU ÇOCUKLARIN HEPSİ
ÖLÜMDEN KURTARILABİLİR.
- FAC'de yayınlanmakta olan "Stern" dergisinin Ağustos 1980 tarih-
li sayısından :

"US- Savunma Bakanlığı (Pentagon) Boeing firmasına
4 Milyar Dolar'lık yeni bir sipariş daha verdi.

Buna göre firma, 4365 tane yeni Marsch Atom başlık-
lı füze yapacaktır.

Füzelerin her bir tanesinin taşıdığı Atom patlayıcı
maddesinin gücü, Hiroşima'ya atılan bombanın 10 katı.
Ve bu füzenin adı: CRUISE MISSİLE'dir.

Bunlardan 464 tanesi FAC'ne yerleştirilecektir.
Bunlara ilâveten, 108 tane de Atom Roketi, marka:
PERSHING II."...

TÜRKİYE'de AMERİKAN ÜSLERİ ve SİLAHLANMA :

- Türkiye'de 1940'lardan bu yana yıllık bütçenin yüzde 40'ı askeri giderlere ayrılmaktadır.
- Halbuki, askeri harcamalardan yapılacak yüzde 10'luk bir kısıntı ile Türkiye, 10 yıl içersinde işsizlik sorununa çözüm getirebilir.
- ABD ile Türkiye arasında 91 tane ikili anlaşma vardır. Bu anlaşmalardan (büyük bir kısmından) TC. Parlamenterlerinin dahi haberi yoktur.
- İkili anlaşmalar konusunda, 1963 yılında 3. Ordu Komutanı olan Orgeneral Refik Trabzon'daki Amerikan Üssünde başına gelenleri kendi ağzından şöyle anlatıyor :

"Açıkça söylüyeyim ki, ikili anlaşmaların mahiyetini pek iyi bilmiyorduk. 1963 yılında 3. Ordu Komutanıyım. Yaz günü Trabzon'daki tugayı denetlemeye gittim. Tugayda, "Komutanım, yukarıda Amerikan üssü var, ziyaretiniz isteniyor, gidermisiniz ?" dediler. Üssü ziyaret programa dahil değildi, fakat bir ikinci sefer üssü ziyareti kararlaştırdım.

Üs Komutanı Amerikalı Albay bizi büyük merasimle karşıladı. Albay, kantin, kulüp, yemekhane, mutfak gibi tesisleri gezdirdi.

Biraz ötedeki, etrafı demir kafesle çevrili "Gerçek üsse" doğru ilerledim. Amerikalı Albay yolumu kesti:

- Giremezsiniz ! Buraya ancak Amerikan uyruklu yetkili kişiler girebilir.
- Ben Ordu komutanıyım. Bulunduğunuz bölge bana aittir Albay. Giremiyeceğim yer olamaz ! dedim.
- Emir böyle ...
- Bu hükümrânlık haklarımıza tecavüz değilmi ?
- Ama ikili anlaşmalar var... Bir Viski almazmısınız, Sayın paşam ?.. dedi...."
- İkili anlaşmalara dayanarak ABD, Türkiye'de 101 tane üs kurmuşlardır. 35.000 kilometre kare'ye kurulan bu üslere ABD, bir kuruş dahi kira ödememektedir.
- Türkiye'de 25.000 ABD askeri bulunmaktadır. Bunların yiyecek, içecek ve her türlü diğer ihtiyaçları gümrük muafiyeti tanınarak Amerikadan temin edilmektedir.

- Türkiye'deki Amerikan üslerinin kullanıldığı bazı olaylar :

- 1958'de Lübnan'daki iç savaşa müdahale eden ABD Atom uçakları ve askerleri, İncirlik üssünü kullanmışlardır.
- 1960'da Sovyetler Birliği topraklarında düşürülen U-2 casus uçağının pilotu Türkiye'de İncirlik'ten havalandığını itiraf etmiştir.
- Aralık 1970'de Sovyetler Birliği'nin Türkiye sınırına yakın bir kenti üzerinde inişe zorlanan U-8 casus uçağının için de iki Amerikalı General ve bir Türk Albay bulunuyordu. Bunlar,
 - 1) ABD Türkiye misyonu başkanı Tuğgeneral Edward Scherrer
 - 2) Tuğgeneral Claude M. McQuarrie ve
 - 3) Türk Albay Denelli idi.
- 1970 Ürdün iş savaşında demokratik güçlere karşı Kral Hüseyin'in saltanatını savunmak için çarpışan emperyalizm askerleri, yakıt, cephane, ve silâh ikmalini Adana'dan yapıyorlardı.
- 1979'da Sinop üssü yakınında düşen ABD uçağının üzerindeki esrar perdesi, bu uçağın da U-2 ve U-8 uçaklarına benzer bir işlevle görevli iken düştüğü gerçeğini gizliyememişlerdir.
- Türkiye'de 1978 yılı bütçesinden NATO silahlanmasına 53 Milyar Lira ayrıldı. Bu para ile Türkiye'de :
 - 10 tane merkezi sulama tesisi,
 - 3 tane Elektrik santrali,
 - 50 tane merkezi içme suyu ve kanalizasyon tesisi
 - 35 tane büyük fabrika yapılabiliirdi...

Türkiye'de:

1 Fantom uçağı karşılığı ile	: 1500 yataklı, tam teşekküllü bir Hastahane
1 Atom Denizaltısı karşılığı	: 4000 tane Motor Sanat Okulu
1 Uçak gemisi karşılığı ile	: 90 bin işçi ailesine konut
1 Lancer atış rampası karşılığı ile	: 37 bin öğrenciye Üniversite eğrenimi

SAĞLANABİLİR...

- 1971 yılı hesaplarına göre Türkiye'de:

- Nükleer savaş anında ilk anda 7,5 Milyon insan ölecek. SİLAHLAR GELİŞTİ, YA ŞİMDİ ???...

(Bu rakkam Nato uzmanlarınca hesap edilmiştir)

SILAHLANMANIN TÜRKİYE YILLIK BÜTÇESİNDEKİ PAYI

- 1981 yılı bütçesi, Milli Güvenlik Kurulunca onaylanarak bağlandı. Yeni bütçe : 1 Trilyon 588 Milyar Lira.
- 1981 yılı bütçesinde 60 Milyar Lira açık var.
- Bütçenin aslan payını yine Savunma Bakanlığı yutmakta.
 - 1980'de: 113 Milyar 603 Milyon olan Silahlanma harcamalarına,
 - 1981'de: 287 Milyar 632 Milyon Lira ayrıldı.
- Yeni bütçede silahlanmaya ayrılan miktar, tüm bütçenin yüzde 20'sini oluşturmaktadır.
- Savunmaya ayrılan 287 Milyar 632 Milyon Lira:
 - Milli Eğitim Bakanlığı için öngörülen 147 Milyar 261 Milyon Lira tutarındaki ödeneğin iki katını,
 - Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı'na ayrılan 55 Milyar 431 Milyon tutarındaki ödeneğin 5 katını,
 - Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na ayrılan 121 Milyon 476 bin Lira'nın iki bin katından fazlasını oluşturmaktadır.
- 1981 yılının gelir kaynakları yine "Vergilere" dayandırılmaktadır. 1 Trilyon 347 Milyar Lira.
- 1980-1981 yılı bütçe karşılaştırması (bazı Bakanlıklarda):

	<u>1980 yılı ödeneği:</u>	<u>1981 yılı ödeneği:</u>
--	---------------------------	---------------------------

Milli Savunma		
Bakanlığı	113 Milyar 603 Milyon	287 Milyar 632 Milyon
Milli Eğitim		
Bakanlığı	86 Milyar 490 Milyon	147 Milyar 261 Milyon
Sağlık-Sos.		
Yar.Bakanlığı	31 Milyar 186 Milyon	55 Milyar 431 Milyon
Sosyal Güvenlik		
Bakanlığı	107 Milyon 77 bin	121 Milyon 476 bin

TÜRKİYE'de NATO VE ABD'de ÜS VE SİLAHLARI

KİM SİLAHLANIYOR - SAVAŞI KİM KÖRÜKLÜYOR ? :

- US-Savunma Bakanlığı sözcüsünün Aralık 1977'deki açıklaması:

"Sovyetlerin silahlanma harcamaları son 15 yılda artış göstermeyerek aynı kalmıştır".

- ABD Dışişleri Bakanı Vance'nin 26 Ekim 1979'daki sözleri :

"Biz (ABD) ve müttefiklerimizin silahlanma harcamaları Sovyetler Birliği ve Varşova Faktından yüzde 25 daha fazladır".

- Bir insanın öldürülmesi için 15 gram patlayıcı madde yeterlidir.
- Avrupa'da depolanan patlayıcı Atom ve nükleer patlayıcı maddelerin toplamı tüm insanlığı birkaç kere öldürmeye yetmektedir. Zira kişi başına 60 ton patlayıcı madde düşmektedir.
- ABD'nin sadece Avrupa'da Sovyetler Birliği'ne dönük olarak yığıldığı Atom başlıklı füzelerin sayısı 7.000'dir.

GERÇEKTEN SİLAHLANAN KİMDİR ?

Aşağıdaki tabele ABD ve SSCB'nin 1945'den bu yana silah sistemlerini göstermektedir.

SİLAH SİSTEMLERİ	ÜRETİME BAŞLANDIĞI TARİH :	
	ABD	SSCB
Atom Bombası	1946	1950
Hidrojen Bombası	1953	1954
Uzun menzilli Bombardıman uçakları	1953	1957
Orta menzilli Roketler	1953	1959
Taktik Nükleer Silahları	1955	1956
Kıtalararası Roketler	1955	1957
Atom Denizaltıları	1956	1962
Denizaltı Roketleri	1959	1968
Roket imha Roketleri	1960	1961
ICBM Yönlendirilen Roketler	1962	1969
Çok başlıklı Roketler	1964	1972
Çok başlıklı, her biri yönlendirilen Roketler	1970	1975
Cruise Missile Roketleri	1976	Yok
Nötron Bombası	1981	Yok
Çok başlıklı, atıldıktan sonra yönlerdirile-	1985	Yok
bilen Roketler		

- Pentagon'da kısım şefi olan William Terry şöyle diyor:

" 3000 Marsch Atom başlıklı füzenin katılmasıyla yapılacak bir saldırı ile Rus Hava korunması tamamen yok edilebilir".

KENDİMİZE GERÇEKTEN SORMAK GEREK : Silahlanmayı ve Savaşı kim körüklüyor ?...

- Bir Boeing-Marsch Atom başlıklı füzenin, Atom başlığı, 200 bin ton patlayıcı maddeye eşittir.VE BUNLARDAN ABD'de 4365 tanesinin yapımı engeç 1987'de bitmiş olacaktır.

ÇEŞİTLİ KONULARDA ABD-SOVYETLER BİRLİĞİ KARŞILAŞTIRMASI :

Askersel harcamalar : SSCB'de 1980'e göre 50 Milyon Ruble azaltılarak 1981'de 17 Milyar Ruble.Bütçenin yüzde 5,7'si.

ABD'de 1980'e göre 32 Milyar Dolar arttırılarak 1981'de 173 Milyar Dolar.1982'de 222 Milyar Dolar olacak.Yani bütçenin yüzde 25'i.

Her iki ülkede kişi başına düşen silahlanma masrafı :

ABD'de : 391 Dolar

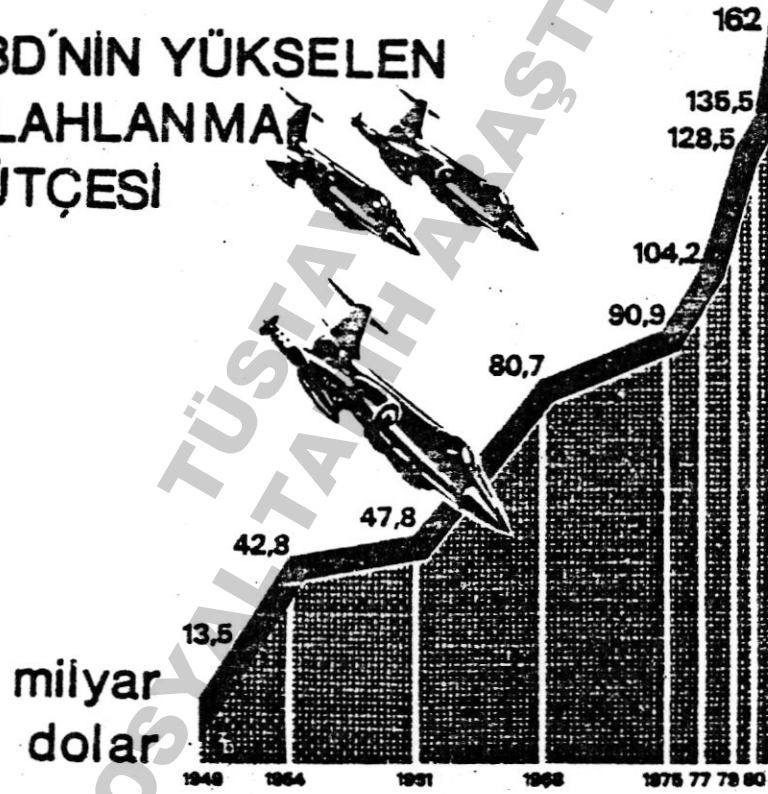
SSCB'de : 93 Dolar

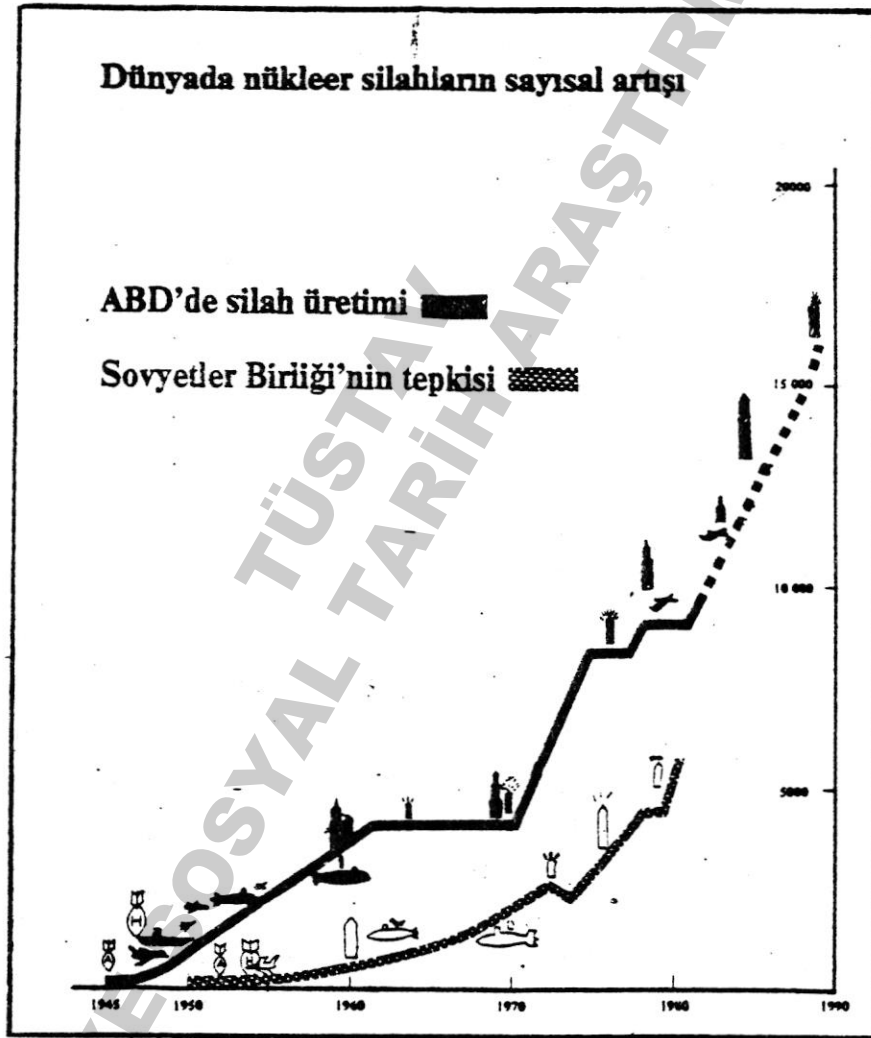
Sağlık,Eğitim, Sosyal güvenlik:

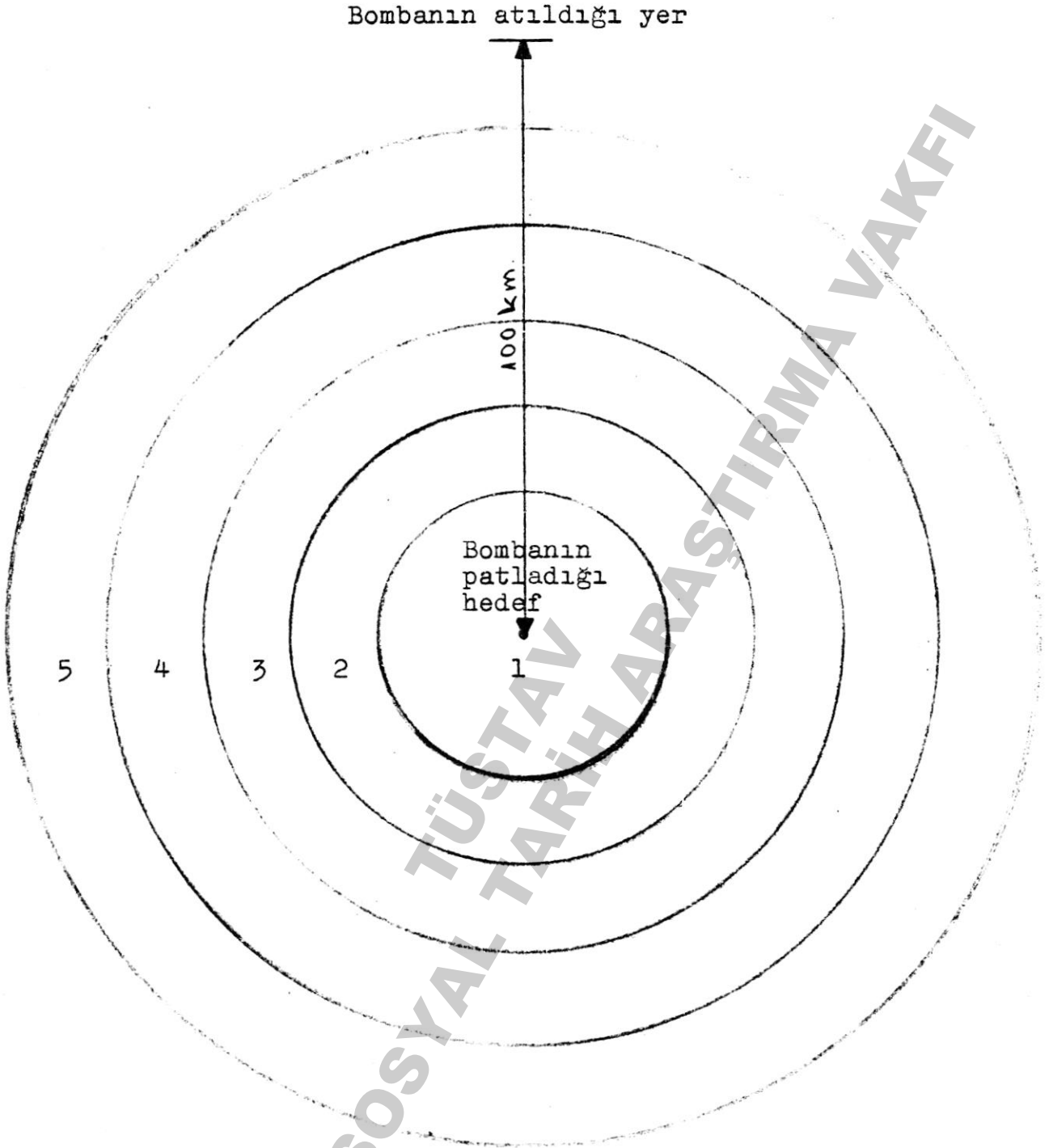
SSCB'de Yalnız sosyal güvenlik alanına 1981'de 46 Milyar Ruble, bütçenin yüzde 15,1'i. Yani askersel harcamaların 2,5 katından fazlası. Sağlık hizmetlerine ise, 15 Milyar Ruble, bütçenin yüzde 5'i. Yani askersel harcamalara yakın bir para ayrıldı.

ABD'de 1981 bütçesinde sağlık ve eğitime ayrılan para bütçenin yüzde 10'nu bulmuyor. Yani askersel harcamaların yarısı bile değil.Üstelik R.Reagan yönetime geldikten sonra sosyal hizmetlerden 13 Milyar Dolar kesilerek askersel harcamalara aktarıldı.

ABD'NİN YÜKSELEN SİLAHLANMA BÜTÇESİ

Bombanın patladığı çevredeki insanlar hemen ölmektedirler. Nötron bombasının ışınları, 700 ile 1700 metrelik daire (alan) içinde kalan insanları acı çektire çektire, yavaş yavaş öldürmektedir. Ölümle savaş günler ve aylarca sürebilir. Bombanın patladığı hedefin dışında kalan fabrikalar, evler ve diğer eşyalara hiç bir şey olmamakta, olduğu gibi kalmaktadırlar.

1700 ile 2300 metrelik daire (alan) içinde kalan insanların yüzde 10'u Nötron bombasının ışınlarının etkisiyle 1-2 ay içerisinde ölmektedirler. Diğer insanlarda Kanser hastalığı başlamakta, hastalık nesilden nesile geçmekte (irisi) kalıcı olmaktadır.

Amerikalı Atom Araştırmacısı G.Kistiakowski, insanların acı çekerek yavaş yavaş ölmesini (taksitle ölüm) bölgelere göre şöyle belirliyor:

1. Bölge: 700 m. daire (alan) içinde kalan insanlar.

Yaşam anında ve tamamen durmaktadır.Ölüm ile savaş 1-2 gün sürmektedir.

2.Bölge: 900 m. daire (alan) içinde kalan insanlar.

Nötron bombasının patlamasından sonraki 5 dakika içersinde insanların her türlü hareketi durmakta, hiç bir organlarını hareket ettirememektedirler.

3. Bölge: 1400 m. daire (alan) içinde kalan insanlar.

Nötron bombasının patlamasından sonraki 1 saat içersinde bombanın ışınları insan vücudundaki tüm organların çalışmasını durdurmakta, baygın hale getirerek, bitkisel yaşam durumuna sokmaktadır.Ölüm ile savaş 2 hafta kadar sürmektedir.

4. Bölge: 1700 m. daire (alan) içinde kalan insanlar.

Nötron bombasının ışınlarından direk etkilenen insanların yüzde 10'u 1-2 ay içersinde ölmektedir.Geri kalan yüzde 90, Kanser hastalığına yakalanmakta, bu hastalık 20-30 yıl sonra dahi kendisini gösterebilmektedir.

5. Bölge: 2300 m. daire (alan) içinde kalan insanlar.

İlk anlarda **belirli** etki görülmemesine rağmen, ileride Kanser hastalığı başgösterebilir.Uzun vadeli olarak nesilden nesile geçen her türlü hastalığa neden olabilir.

İşte Nötron bombasının etkileri.İnsanlara korkunç bir şekilde, yavaş yavaş, acı çektirerek taksitle ölüm.

Federal Almanya'da değişik politik inanç ve görüşlere sahip 6000'den fazla bilim adamı, sendikacı, gençlik ve öğrenim temsilcileri, yazar ve sanatçılar aşağıdaki çağırışı yayınladılar. 21 Mayıs'ta Münih'te bu ilkelere doğrultusunda düzenlenen yürüyüşe hep birlikte katılalım.

BARIŞ VE ÖZGÜRLÜK İÇİN ELELE

SİLAHLANMA YARIŞINA SON

Silahlanma yarışının durdurulması zamanımızın en güncel sorunudur. Bütün kıtalarda değişik dünya görüşüne sahip, değişik politik ve dini inanışlı, sendikacı, kilise temsilcisi ve ilim adamı milyonlarca insan silahlanma yarışının sona ermesi için baskı yapıyorlar. İnsanlığın bugünkü ve gelecekteki yapılması gereken ödevlerini başarabilmesi için silahsızlanmayı istiyorlar. Çünkü silahlanma yarışı hiçbir güvenlik yaratmadığı gibi, dünya barışını tehdit ediyor ve politik gerginliğin azaltılmasını tehlikeye sokuyor. Sosyal güvenliği, reformları engelliyor ve açlığa, hastalığa, yoksulluğa, sefaletle karşı tesirli bir mücadeleye mani oluyor.

Bu sebeplerle hiç kimse silahlanma yarışının böyle amansızca devamına kayıtsız kalamaz. Dünyamız korkunun değil, güvenin sağlandığı bir yaşam istiyor, halklar birbirlerine düşmanlık yerine kardeşlik hisleriyle birlikte çalışmak istiyorlar.

Silahlanma yarışını durdurmak için yeni imkânlar yaratıldı:

● Helsinki Konferansı ve Doğu ile Batı arasındaki anlaşmalar farklı pozisyonlara rağmen önemli sorunlar üzerinde anlaşılabilirliğini göstermektedir. Helsinki'de Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansını imzalayan 35 devletin temsilcileri Belgrad'da 15 Haziran 1977'den itibaren gerginliğin giderilmesi yollarının nasıl sağlamlaştırılacağını ve nasıl devam ettirilebileceğini görüşecekler.

● Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliği arasında atom harbinin önlenmesi amacıyla bir anlaşma ve stratejik silahlanmanın sınırlandırılması için ilk sözleşme yapıldı. Bu iki devlet atom devrinde barış içinde yanyana yaşamaktan başka bir çözümler bulmuyorlar.

● Birleşmiş Milletler içindeki devletlerin ezici çoğunluğu bir Dünya Silahsızlanma Konferansı yapılmasını, silah ihracatının durmasını ve yeni yığınsal imha silahlarının imalatını, çevrenin as-

MÜNİH işçi Derneği

M I D E R

Schwanthalerstr.182

keri istismarını,bütün atom denemelerinin ve kimya silahlarının ya-
saklanmasını istiyorlar.Büyük askeri güçlerin savunma bütçelerini
% 10 indirmelerini ve bundan elde edilecek gelirlerin sosyal reform
lar için,dünyadaki açlığa,yoksulluğa karşı savaş için harcanmasını
istiyorlar.

● Viyana'da Doğu'dan ve Batı'dan 19 devlet Orta Avrupa'da silah -
lanmanın ve askeri birliklerin azaltılması konusunda müzakere edi -
yorlar.

Tek taraflı ödünler istenmediği takdirde ve her tarafın çıkarlarını
içeren,çözülebilir sorular ortaya konduğu takdirde,bütün şimdiye ka
darki tecrübeler bir anlaşmanın mümkün olacağını açıklamaktadır.

Dünya halkları silahsızlanma ile kazançlı çıkacaktır.

Önümüzde iki yol var:

● Ya silahlanma masrafları dondurulur veya enflasyon ve bütçe kri
zi keskinleşir,

● Ya tasarruf edilen silahlanma paraları ile yeni iş yerleri açı
lır,demokratik reformlar mümkün kılınır,daha fazla sosyal güvenlik
sağlanır,çevre korunması,öğrenim,sağlık ve trafik sorunları düzel
tilir veya bunlar için lüzumlu vergi gelirleri gitgide daha fazla
silahlanma ve yeni silah sistemleri için israf,ziyan edilir.

● Ya silahlanmanın tehlikeli gelişimi durdurulur veya silah en
düstrisinin ve gerici generallerin ekonomik-politik güçlenmesi de
mokrasiyi gittikçe tehlikeye sokar.

Politik yumuşamaya doğru başarılı bir adım atıldı.Şimdi beklenen
askeri yumuşamada da ilk adımın atılmasıdır.Silahlanma yarışının
önlenmeden devam etmesi sadece yumuşama politikası karşısındaki
güçlerin işine yarar.

SİLAHLANMA YARIŞININ DURMASINI İSTİYORUZ.

● Silahlanma bütçesinin yükselmesine devam edilmemesi ve bütün
yeni silahlanma projelerinden vazgeçilmesi,

● Orta Avrupa'da askeri birliklerin ve silahlanmanın azaltılma
sı,

● Birleşmiş Milletler kararlarına uygun olarak silahlanmanın ta
sarruf edilecek paraları Federal Almanya'da ve gelişmekte olan dev
letlerde ekonomik ve sosyal görevlerde kullanmak üzere %10 indiril
mesi.

SİLAHLANMA YARIŞINA SON VERİN

MÜNİH BARİŞ VE SİLAHSIZLANMA KOMİTESİ

SİLAHLANMA HARCAMALARI KISILMALI, İŞ YERLERİ AÇILMALIDIR

Dünya barışseverleri 23-26 Eylül 1976'da Helsinki'de silahlanma yarışına son vermek, silahsızlanma ve yumuşama için toplanıp dünya Barış Konferansında 1977 askeri harcamalar bütçelerinin ilk adımıda %10 azaltılması için savaşım vermeğe karar almışlardır. Ülkemizde MC Hükümeti 220 milyarlık bütçenin sadece 6 milyarını sağlık hizmetlerine ayırırken 52 milyar dolayında bir parayı silahlanma ve harp harcamalarına ayırmıştır. Bu para silah alımlarında rüşvet yiyenlerle NATO patronlarının kasalarına akacak. Bu paralarla alınan silahlar demokratik Anayasal hakları için grev yapan, direnen, işçilerin, köylülerin, memur, öğretmen ve gençlerin Doğu'da kürt halkının üzerine ölüm kusacak. Oysa bütçe gelirlerinin üçte ikisini halkın ödediği vergiler karşılıyor.

Ülkemizde emperyalizmin buyruğu altındaki MC Hükümetinin silahlanma yarışındaki bu tutumu barış ve yumuşama sürecini tehdit ettiği gibi komşularımızla ilişkilerin iyileştirilmesine engel oluyor. Halkımızın böylesi bir politikadan çıkarı değil zararı vardır. Bu nedenle MC'nin emperyalizme bağımlılığı arttırıcı, vurgun, talan ve zulüm bütçesinin meclislerden geçmesi önlenmelidir. Bu hükümet alaşağı edilmeli, silahlanma harcamaları kısılmalı, iş yerleri açılmalıdır.

Bu konu ile ilgili olarak ülkemizde 8 demokratik örgüt şu açıklamayı yapmışlardır:

Büyük bir bölümü deprem kuşağında olan ve her yıl deprem felaketleriyle sarsılan ülkemizde halkımız sürekli ölümle karşı karşıya bırakılmaktadır. Son deprem olayında bu gerçek en acı biçimde ortaya çıkmıştır.

Bütçe tasarısının meclislere sunulduğu şu günlerde dünya barışseverlerinin ortak kararının bir parçası olarak ve deprem bölgeindeki halkımızın dayanıklı konutlara biran önce kavuşturulmasını sağlayacak bir fon oluşturmak üzere askeri harcamalar bütçemizin ilk adımıda %10 azaltılması acil ve güncel bir sorundur.

Yazarlar Sendikası Genel Başkanı-Aziz Nesin

Türkiye Öğretmenler Birliği Derneği İstanbul Şube Bşk-T.Öztürk

Türk Teknik Elemanlar Derneği İst.Şb.Bşk.-Kemal Baysal

İlerici Kadınlar Derneği Genel Başkanı-Beria Önger

İlerici Gençler Derneği Genel Başkanı-A. Muhtar Sökücü

Halkevleri İstanbul Koordinasyon Kurulu Bşk-Şefik Asan

İKÖK Genel Sekreteri-İsmail Kemal

TÜS-DER İstanbul Şube Başkanı-Ali Rıza Koca

SİLAHLANMA MASRAFLARI İLE NELER

YAPILABİLİR ?

BİR ÖLÜM SAÇAN FANTOM UÇAĞI=1500 YATAKLI TAM TEŞEKKÜLLÜ HASTAHANE
40 FANTOM UÇAĞI= 40 BİN AİLEYE EV
BİR FANTOM UÇAĞI=20 BİN ÇOCUĞA YUVA
BİR DENİZALTI=4000 TANE MOTOR SANAT OKULU

Barışı sadece istemek yetmez, bunun için mücadele etmek gerekir. Hep birlikte, Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu şartlarda barışı sağlama yolunda,

● Ülkemizi her an patlamaya hazır bir silah deposu durumuna sokan NATO ve CENTO gibi savaş kışkırtıcısı örgütlerden çıkılması,

● Sosyalist ülkeler de dahil bütün komşu ülkelerle saldırmazlık anlaşmaları imzalanması,

● Ülkemizi köleleştiren üslerin sökülmesi, ABD ile imzalanmış ikili anlaşmaların yırtılması için mücadele etmeliyiz.

BARIŞI SAVUNMAK VE YENİ BİR DÜNYA KURMAK İÇİN,
ULUSLARARASI İLİŞKİLERDE YUMUŞAMAYI GERİ DÖNÜLMEZ YAPABİLMEK İÇİN,
YENİ BİR ULUSLARARASI EKONOMİK DÜZENE HIZLA İLERLEYEBİLMEK İÇİN,

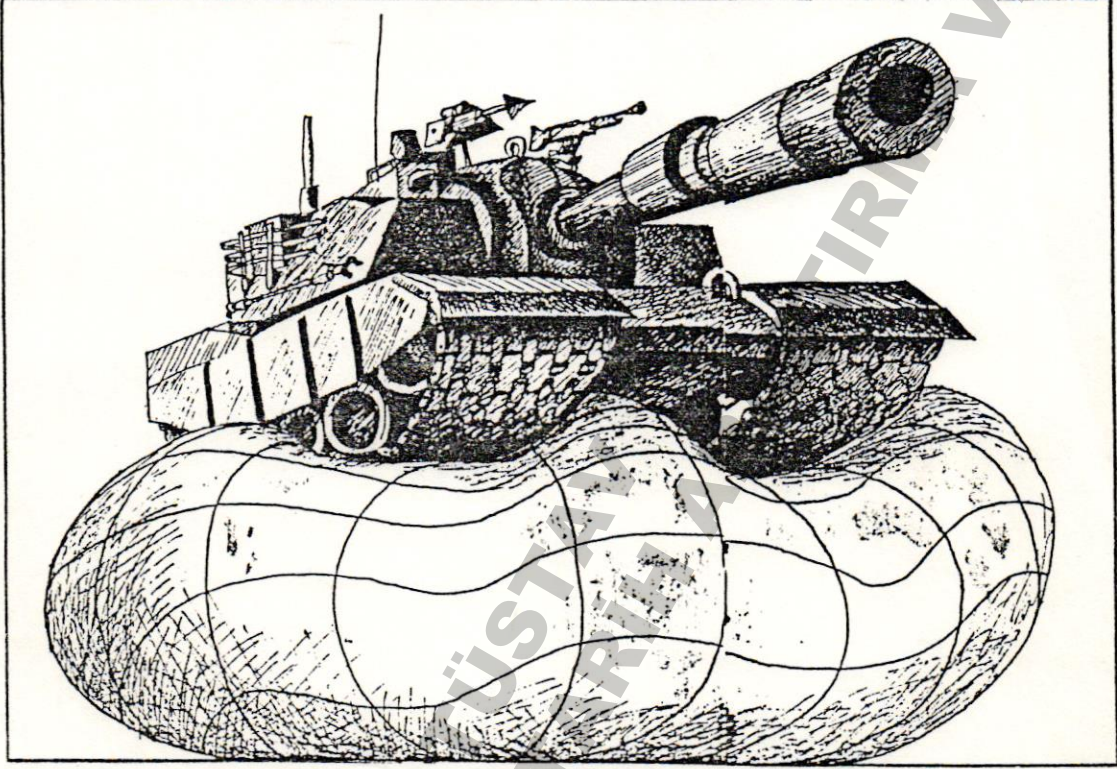
SİLAHLANMA YARIŞINA SON

TÜM NÜKLEER VE YIĞINSAL İMHA SİLAHLARINI YASAKLATMAK ÜZERE,
GENEL VE TAM BİR SİLAHSIZLANMA İÇİN,
BİRLEŞMİŞ MİLLETLER DÜNYA SİLAHSIZLANMA KONFERANSININ EN KISA ZAMANDA TOPLANMASINI SAĞLAMAK İÇİN,

ELELE

21 MAYIS 1977 Cumartesi günü
Theresienwiese'de saat 11'de başlayacak olan gösteri ve yürüyüşe
hep birlikte katılalım.

135 Sayfa
290 Sayfa
Baskı

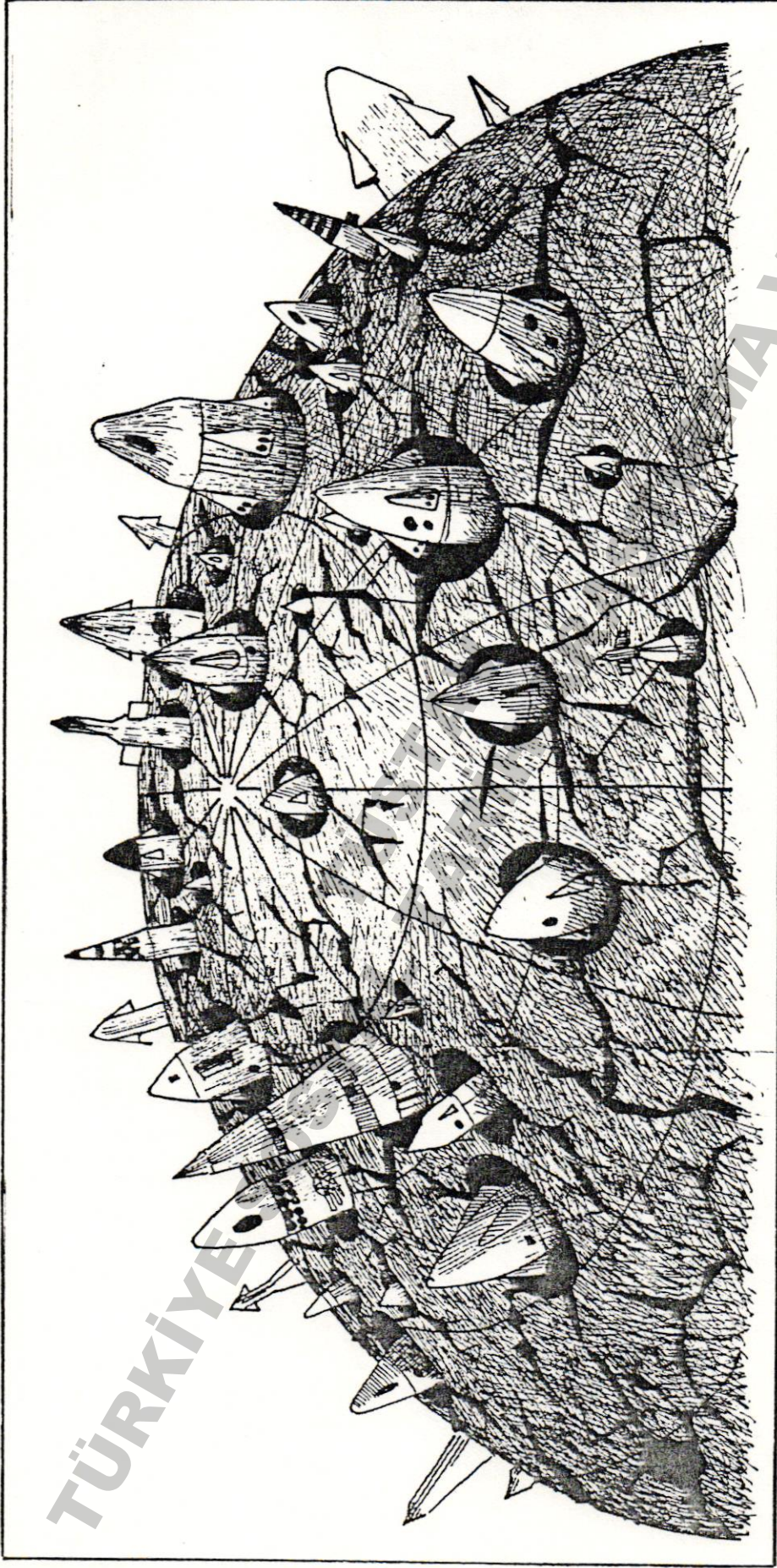
B A R I Ş

VE

SİLAHSIZLANMA

ÜZERİNE

- D E R L E M E -

Y a z ı s ı z

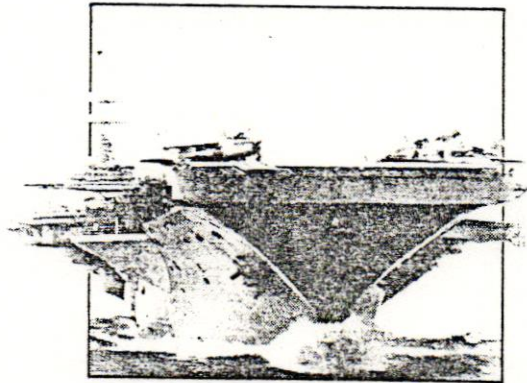
(Resim, APN, Verlag 1983)

1) SAVAŞLAR VE SONUÇLARI :

- o Son 1500 yıl içersinde 14 bin savaş olmuş ve bu savaşlar-
da Dünya'nın bugünkü nüfusuna yaklaşık olarak 4 Milyar
insan ölmüştür.
- o 1. Dünya savaşında 11 Milyon insan ölmüş, 20 Milyon insan
sakat kalmıştır.
- o 2. Dünya savaşında 54 Milyon insan ölmüş, 90 Milyon yara-
lı ve 28 Milyon insan da sakat kalmıştır. Avrupa'nın 3 de
1'i yerle bir olmuştur.
- o 1. Dünya savaşında ölenlerin yüzde 90'ı asker, yüzde 10'u
sivil halktan insanlardı.
- o 2. Dünya savaşında ölen 54 Milyon insandan 31 Milyon'u
sivil halktandı. Yani yarıdan fazlası.
- o 1. Dünya savaşı 338 Milyar Dolar, 2. Dünya savaşı ise,
4000 Milyar (4 Trilyon) Dolar maddi zarara yolaçtı. (Bu
rakkamlar o zamanki para değerine göredir).
- o 1. Dünya savaşının doğrudan savaş harcamaları, 208 Milyar
Dolar, 2. Dünya savaşının doğrudan savaş harcamaları ise,
1380 Milyar Dolar'dır. (Yani 1 Trilyon 380 Milyar Dolar).
- o 6 Ağustos 1945'de ABD-Cumhurbaşkanı Truman'ın emriyle Hi-
roşima'ya ve 9 Ağustos 1945'de de Nagasaki'ye atom bomba-
sı atıldı. S o n u ç l a r ı :
 - 260 bin kişi öldü,
 - Halâ bombanın etkisiyle çıldıranlar, deliren-
ler ve hattâ ölenler var.
 - Her iki şehrin de yüzde 60'ı yerle bir oldu.
 - 1979'da Hiroşima'da 2279 ve Nagasaki'de 1386
insan atom bombasının geç etkisi sonucu öldü.
- o Hiroşima'ya atom bombasını atarak yüzbinlerin ölümüne ve
şehrin yerle bir olmasına sebep olan Amerikan Pilotu Paul
W. Tibbets bakın neler diyor :

- "Yaptığıma pişman değilim"
 - "Yüzbinlerce insanın öldüğüne pek inanmıyorum"
 - "Bugünkü düşüncelerim o günden farklı değildir"
 - "Dün dündü, ben Hiroşima'yı unuttum"
 - "Geçmişî hatırlamak pek adetim değildir"...
- (IG Metall Gazetesi Eylül/1981)
- o 2. Dünya savaşından 1975'e kadar emperyalist ülkelerin başlattığı 30 savaş meydana geldi.
 - o Amerika Vietnam savaşı boyunca, 2. Dünya savaşında harcanan patlayıcı maddelerin (Bomba, mermi, top, ve benzeri) 3 mislini Vietnam'a karşı kullandı.
 - o Amerika'nın Vietnam savaşında öldürdüğü insanların yüzde 90'ı Vietnam sivil halkındandı.
 - o BİR ASKERİN ÖLDÜRÜLME MASRAFI :
- Julius Cezar zamanında : 1 Mark 75 Pf.
 - Napolyon zamanında : 6 bin 900 Mark
 - 1. Dünya savaşında : 48 bin 300 Mark
 - 2. Dünya savaşında : 115 bin Mark
 - 1 Vietnamlının öldürülmesinin ABD'ye olan masrafı : 690 bin Mark

(Dr.Bert v.A.Roeling, Hollandalı barış araştırma enstitüsü Profesörü)

İngiltere'nin Falkland olaylarında Arjantin'e karşı kullandığı Harrier uçaklarının gemiden havalanışı
Yakındaki denizlerinin davetsiz misafiri "Eisenhower" uçak gemisi

Antikriegstag 1. September 1980

DGB'nin 1 Eylül anti-savaş plâkatı.

"Tek şansımız Dünya
çapında, yumuşama,
silahsızlanma ve
barıştır"...

(Resimler "Waffen
Glanz, WK, 1980)

Hiroşima'dan arta
kalanlar.

Hepimize unutmaya-
cağımız bir ders
olsun.

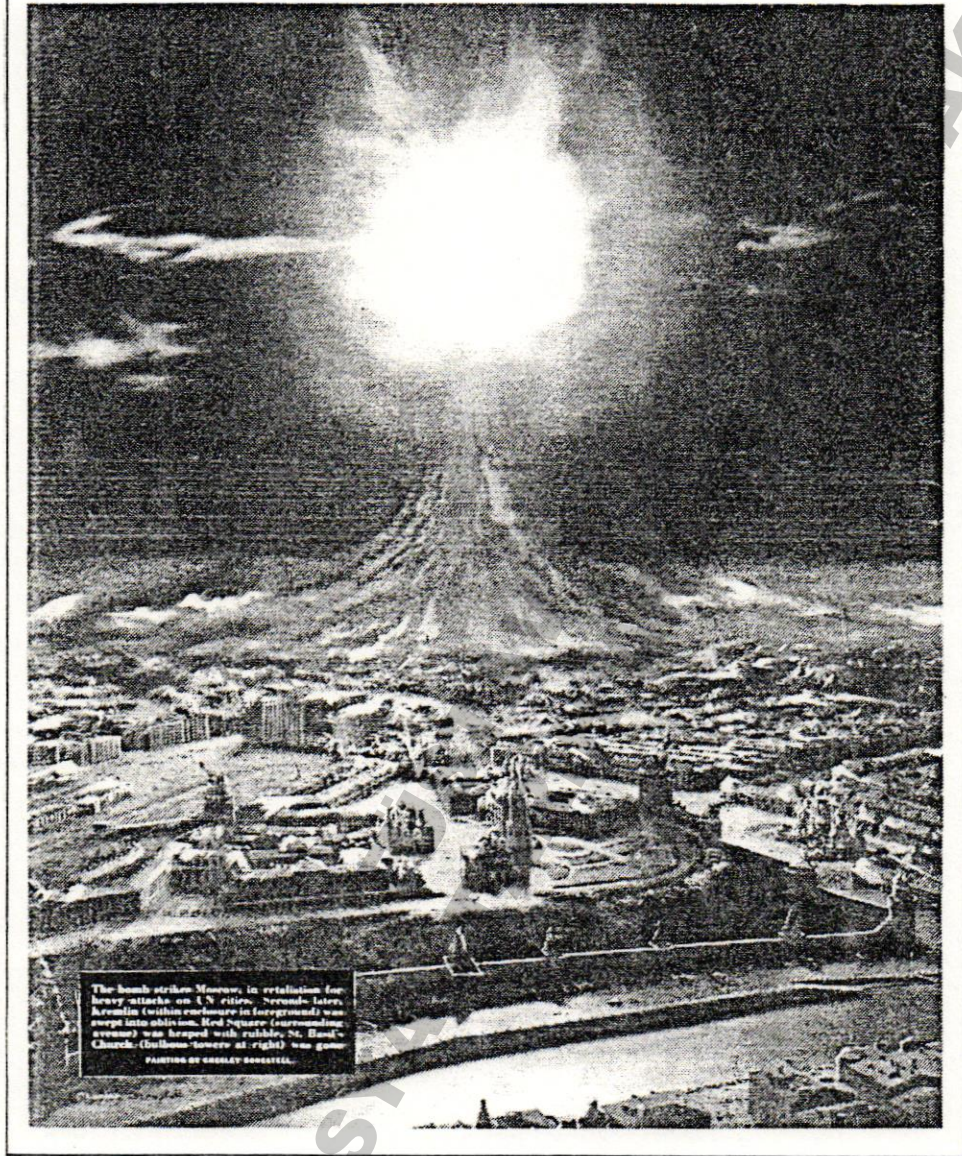
ABD'nin SALDIRGANLIKLARI :

o 1945 Yılından bu yana Amerikan askeri güçlerinin yabancı
ülkelerde giriştiği saldırı olaylarından bazıları :

1945 - 1956	: Filipin
1946 - 1949	: Yunanistan
1946 - 1949	: Çin
1947	: Paraguay
1948	: Costa Rica
1949 - 1961	: Burma
1950	: Costa Rica
1950 - 1953	: Kore
1954	: Guatemala
1954 - 1973	: Güney Vietnam
1955	: Costa Rica
1958	: Lübnan
1959 - 1962	: Laos
1961	: Kuba
1962	: Guatemala
1964	: Panama
1964	: Kolombiya
1964 - 1970	: Laos
1965	: Dominik Cumhuriyeti
1966	: Tayland
1969	: Haiti
1970	: Kamboçya
1971 - 1973	: Şile
1975	: Angola
1978	: Zair
1979	: Costa Rica
1980	: İran
1981 (1)	: Salvador
1981 (1)	: Nikaragua
1983 (1)	: Granada

(1) Biz ekledik.

("Waffen Glanz WK 1980)

ABD'nin Moskova'ya atom bombası ile saldırışını ve Moskova'nın bir kaç saniye içersinde yerle bir oluşunu daha 1951'de hayâl eden bir Amerikalı ressamın görüşleri.(Resim, Blâtter...3/83)

2) SİLAHLANMA VE SAVAŞ KARLARI :

o SİLAH TEKELLERİNİN İKİ DÜNYA SAVAŞINDAKİ KARLARI :

1. Dünya savaşında 50 Milyar Dolar,
2. Dünya savaşında 70 Milyar Dolar
(o zamanki para değerine göre)

o Leopard II tanklarının yapıcısı ve Federal Almanya Cumhuriyeti'nin (FAC) en büyük silah tekellerinden F.Flick'e FAC Maliye Bakanlığı 1981 yılı içinde 120 Milyon D.Mark vergi muafiyeti tanıdı.

o Düsseldorf'daki Rheinmetall silah tekelinin silah geliri:

- 1979'da : 735 Milyon DM. (9,7 Milyon artışla)
1980'de : 887 Milyon DM. (14,8 Milyon artışla)

o Silah endüstrisinde çalışanlar sayısında azalma var :

Batı Avrupa Nato üyesi ülkelerinde 1,5 Milyon kişi silah endüstrisinde çalışmakta. B u n l a r :

- . İngiltere'de : 630 bin kişi
- . Fransa'da : 430 bin kişi
- . FAC'de : 238 bin kişi
- . İtalya'da : 161 bin kişi

o Silah endüstrisinde çalışanların sayısındaki azalmaya rağmen bu ülkelerin silahlanma kârlarında son yıllarda patlama derecesinde artış kaydedilmekte.

o Batı Avrupa ülkeleri arasında yıllık gelirleri 100 Milyon D.Mark'ın üzerinde olan 93 silah tekeli var.Bunlar :

- . FAC'de : 28 tane
- . İngiltere'de : 23 tane
- . Fransa'da : 17 tane
- . İtalya'da : 9 tane

o Yukarıda bahsi edilen 93 silah tekelinin 1977 yılı kâr toplamı 100 Milyar D.Mark civarında.

(Yukarıda verilen rakamlar 1977'ye göredir.FR.23.2.81)

o Silahlanma işyerlerimizi tehlikeye sokuyor, işyeri açmıyor :

- FAC silah tekellerinin silah gelirleri 1965 yılından, 1977 yılına kadar olan zamanda yüzde, yüzden fazla artarak 12 Milyar D.Mark'ı buldu.Buna karşın silah endüstrisinde çalışanların sayısı 20 bin azalarak, 229 bin'e indi.

(FR. 15.7.1981)

o FAC hükümeti 1975-1979 yılları arasında dış ülkelere 5 Milyar 930 Milyon D.Mark'lık silah satımına izin verdi. Bunun yüzde 40'ı Nato dışındaki ülkelere yapıldı.

(Stuttgarter Zeitung 9.1.1981)

Silah ve savaş kârlarının bir yolu da, iç savaşlar çıkartmaktır.

(Resim, Der Reagan Report WK-82)

* sayılar açık değil ! (virgül...)

virgül
olmayan
gerçek.
Örneğin
Siemens'in
kâr
25 milyar
dan fazla

BAZI FAC SİLAH ÜRETİCİLERİ ve kârları : (1977 Rakamları, Milyon DM)

Firma : Sahibi : Tüm kâr toplamı: Silah kârı: Kârda oranı:

Siemens Münih	Siemens	25,198	2000	Yüzde 8
AEG Tele- funken Frankfurt	Karışık	14, 286	1400	Yüzde 10
Messer schmitt Bölkow Blohm Münih	Siemens Theyssen Bavyera ve Hamburg Eyaletleri	1,801	1206	Yüzde 67
VFW Fok- ker Bremen	Krupp Bremen Senatosu	1,705	1020	Yüzde 60
Krauss Maffai Münih	Flick (1978'de)	1,800	1400	Yüzde 78
Motoren Türbinen Union Münih	Daimler Benz ve MAN	1,063	550	Yüzde 52
Rheinmetall D'dorf	Röchling	779	520	Yüzde 67
Maschinen Fab.Ausburg Nürnberg MAN	Haniel ve GHH	6,329	500	Yüzde 9
Diehl Nürnberg	K.Diehl	1,220	430	Yüzde 35
Dornier F'hafen	Dornier	723	370	Yüzde 51
Thyssen D'dorf	Thyssen	4,291	330	Yüzde 9
Blohm u. Voss Hamburg	Thyssen ve Siemens	633	250	Yüzde 40
HDW Hamburg ve Kiel	Salzgitter FAC Hükümeti Schleswig Holstein Eya.	1,215	250	Yüzde 20
Dynamit Nobel Troisdorf	Flick	1,956	235	Yüzde 13
Indüstri Werke Karlsruhe	Quandt	623	210	Yüzde 33
KHD Köln	Henle	4,015	200	Yüzde 5

Die größten deutschen Rüstungsunternehmen

(ungefährer wehrtechnischer Umsatz 1980)

Süddeutsche Zeitung

Beschle

FAC'nin en büyük ölüm tüccarları ve 1980'e göre kârları.
1,2,3 Milyar DM.olarak, diğerleri Milyon olarak.
(Resim, Süddeutsche Zeitung 4.7.81)

BAZI ÖLÜM TÛCCARLARI, SİLAH TEKELLERİNİN KÂR ARTIŞ ORANLARI :

Silah Firması	:	70'li yıllardaki hisse : senetleri borsa değeri Dolar olarak	:	Şu anki hisse senetleri borsa değeri Dolar olarak	Artış Oranı
Boeing		2,6		41	16 kat
General Dynamics		2,7		46	17 kat
Grumman		7,2		54	7 kat
Lockheed		2,7		104	38 kat
McDonnell Douglas		7,6		53	7 kat
Northrop		4,7		75	16 kat
Rockfell International		9,0		52	6 kat
United Tecnologies		10,3		69	7 kat

(NZ - 6/83)

3) DÜNYA'DAKİ SİLAHLAR :

- o Bir insanın öldürülmesi için normal olarak 15 gram patlayıcı madde yeterlidir.
- o Avrupa'da depolanan atom ve diğer nükleer patlayıcı maddelerin toplamı tüm insanlığı bir kaç kez yoketmeye yeterlidir. Zira, kişi başına 60 t o n patlayıcı madde düşmektedir.
- o ABD'nin sadece Avrupa'da Sovyetler Birliği'ne yönelik atom başlıklı füzelerinin sayısı 7 bin'dir.

"Silahsızlanmak için önce silahlanmak gerek" diyor silah tekelleri patronları.

- o FAC'deki ABD üslerine : 160
- İngiltere'deki ABD üslerine : 112
- Kuzey İtalya'daki ABD üslerine : 96
- Belçika'daki ABD üslerine : 48
- Hollanda'daki ABD üslerine : 48

ATOM FÜZESİ YERLEŞTİRİLMİŞ DURUMDA.

(Bu rakamlara ABD'nin Avrupa'ya yerleştirmeye başladığı ve sayıları 572'yi bulan Pershing 2 ve Cruissi Missiles roketleri dahil değildir).

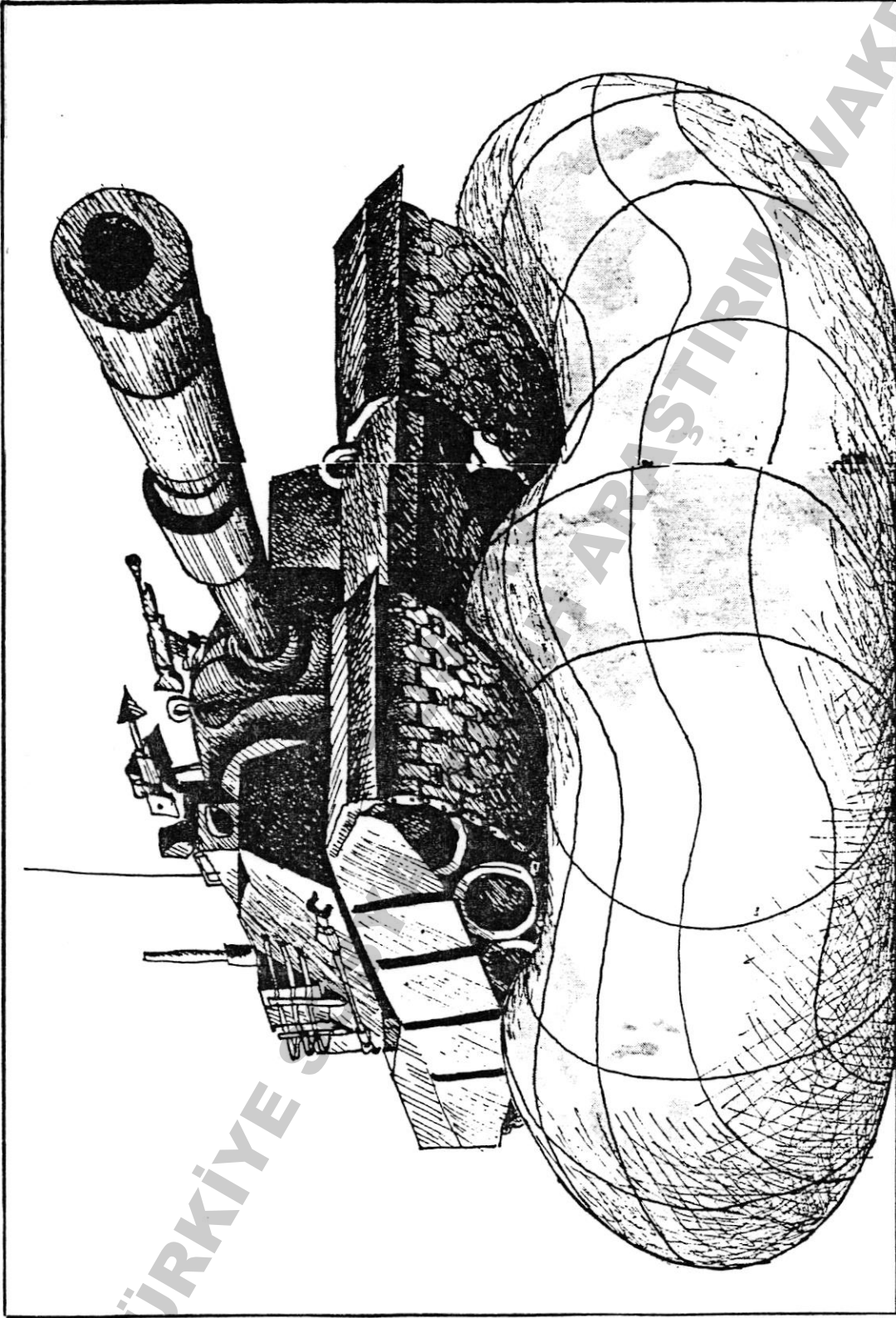
- o Dünya'da mevcut atom silahları tüm insanlığı 40 k e r e öldürmeye yeterli.
- o Bugün Dünya'da sayıları 50 bin'i bulan atom başlıklı bombaların :
 - 34 Bin'i Amerika'ya
 - 11 Bin'i Sovyetler Birliği'ne
 - 200'ü Fransa'ya
 - 300'ü İngiltere'ye
 - 300'ü Çin'e aittir.(Stern Dergisi, Nr: 42)
- o Atom füzelerinin patlayıcı gücü "Megaton" ile ölçülmektedir. Örneğin,
 - 1000 Kilo/ton EŞİTTİR 1 Megaton'a
 - 1 Megaton, Hiroşima'ya atılan atom bombasının 74 katına eşittir.Yani 1 Megaton bombanın patlama ve hasar gücü, Hiroşima'ya atılan atom bombasının patlama ve hasar gücünün 74 katıdır.Bilindiği gibi, Hiroşima ve Nagasaki'ye atılan atom bombası 260 bin insanın ölümüne ve her iki şehrin de yüzde 60'ının yerle bir olmasına yol açmıştı.
- o 10 tane atom başlıklı füze yüklü bir "Poseidon" atom Denizaltı'sı, aynı an da 10 ayrı hedefe birden saldırabiliyor.
- o 10 tane atom başlıklı füzenin patlayıcı gücü ise, 6,4 Megaton'dur.Yani Hiroşima'ya atılan bombanın 400 katıdır.
- o 6,4 Megaton patlayıcı güç, 2. Dünya savaşında harcanan

tüm patlayıcı maddelerin patlama gücünden çok daha fazladır.

- o Şu anda Dünya'da bulunan atom silahlarının patlama gücü, Hiroşima'ya atılan bombanın 1 M i l l y o n katıdır.Yani Hiroşima'ya atılan bomba gücünden Dünya'mızda şu anda tam 1 M i l l y o n tane bulunmaktadır.
- o Daha somut söyleyecek olursak, şu anda Dünya'da kişi başına 3 t o n patlayıcı madde düşmektedir.Bir insanı öldürmek içinse, 15 gram patlayıcı madde yeterlidir.
- o Bütün bunlardan sonra Amerikalı Diplomat G.F.Kennan halâ, "Nasıl silahlanırsan silahlan, silahlanmanın yeteri olmaz" demektedir.
- o Stern Dergisi :
"Doğu ve Batı ülkelerinin silahlanma karşılaştırmasında İngiliz ve Fransız atom roketleri de gözönüne alınmalıdır.Zira, bu silahlar da son tahlilde Sovyetler Birliği-ne ve Varşova Paktı ülkelerine çevrilidir.Bunların dışındada, ABD'nin yedek olarak sakladığı silahlar ve tüm Dünya denizlerinde gezen deniz kuvvetlerinde bulunan silahlar da ilâve edilmelidir" demektedir.
- o Bu silahlardan bazıları :

Fransa : 80 tane M-20 tipi atom başlıklı füze ile donatılmış 5 atom denizaltı.Patlayıcı gücü: 1 Megaton.
18 tane S-3 tipi orta menzilli roket. 3500 kilometreye kadar atış yapabilmekte.Patlavıcı gücü : 1 Megaton.
32 tane Pluton tipi kısa menzilli roket.
120-740 kilometreye kadar atış yapabilmekte.
30 tane Mirage IV tipi orta menzilli bomba.

İngiltere : 64 tane Polaris atom roketi yüklü 4 atom denizaltı.Patlama gücü : 200 kiloton.
45 tane Vulkan tipi orta menzilli bomba.

Y a z ı s ı z (Resim, APN-Verlag 1983)

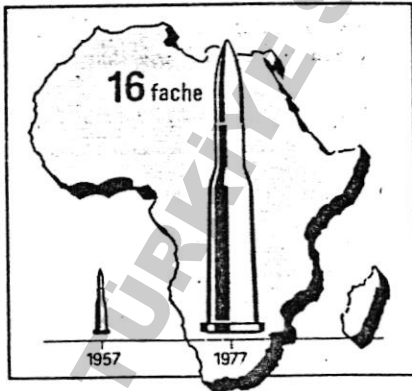
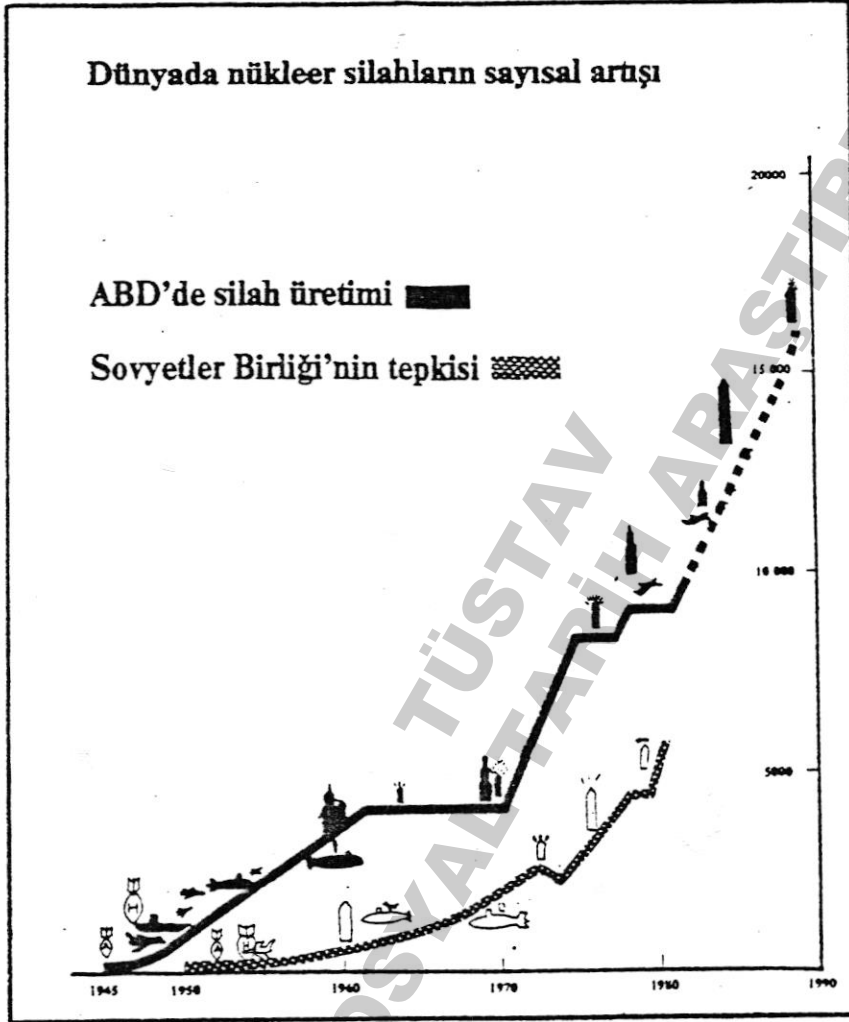
ABD_Deniz_Kuvvetleri : 950 tane kadar kısa menzilli Pershing 1, Lance ve Nike-Herkules roketi. Atış mesafeleri : Lance 120 km. Pershing 1 740 km.

346 tane F-111 tipi orta menzilli bomba. Atış mesafesi : 7 bin km.

- o Ayrıca nükleer silahlarla donatılmış 1600 savaş uçağı hazır vaziyette beklemekte. Bu uçaklardan 3000 tane orta menzilli bomba yüklü 600 tanesi, 13 uçak gemisinde hareket için emir bekler durumda.
- o NATO üyesi ülkelerden hiç biri, Sovyetler Birliği'nin SS-20 roketleri hakkında Amerika tarafından verilen bilgi ve sayıların doğru olup, olmadığını kontrol etme, araştırma olanağına sahip değil. (Stern Dergisi, Nr: 42).
- o Amerika, NATO üyesi ülkeler arasında, Sovyetler Birliği'nin silah gücü konusunda bilgi veren tek ülke. Bu nedenle, ABD'nin verdiği bilgiler batı politikacıları arasında şüphe ile karşılanmakta. Diğer yan da kontrol olanaklarından yoksunlar.
- o NATO üyesi ülkelerin Savunma Bakanları toplantısında Amerikalılar SS-20 roketlerinin fotoğrafını acele ile elden, ele dolaştırıp, hemen topladılar. (Stern Dergisi Nr: 42)
- o Amerika dostu H. Schmidt'in yakın çevresi dahi, dev güçlü ortakları ABD'nin bu saklambaç oyunundan memnun olmamaktadır. SPD hükümetinin, hükümet sözcüsü Klaus Bölling yakınlıkla şöyle demektedir :
"Bazen öyle hissediyoruz ki, ABD hükümeti bize kendi işine gelen bilgileri vermektedir. Amerikalılar bu bilgileri nereden aldıklarını bize söylerlerse, kendimizi daha rahat hissederiz. Hatta böyle bilgilerin toplanmasına ve değerlendirilmesine katılırdık bile". (Stern Dergisi Nr: 42)
- o Batı Avrupa'da NATO üyesi ülkelerdeki atom silahlarının da yerleştirildiği üs sayısı 150. Bunlardan 90'ı FAC'de.
- o ABD, Avrupa'ya yerleştirilen atom silahları sistemini

"Theater Nuclear Forces" olarak isimlendiriliyor. Buradaki "Theater" kelimesi (Türkçesi: Tiyatro) bildiğimiz "Tiyatro" olmayıp, savaş alanıdır.

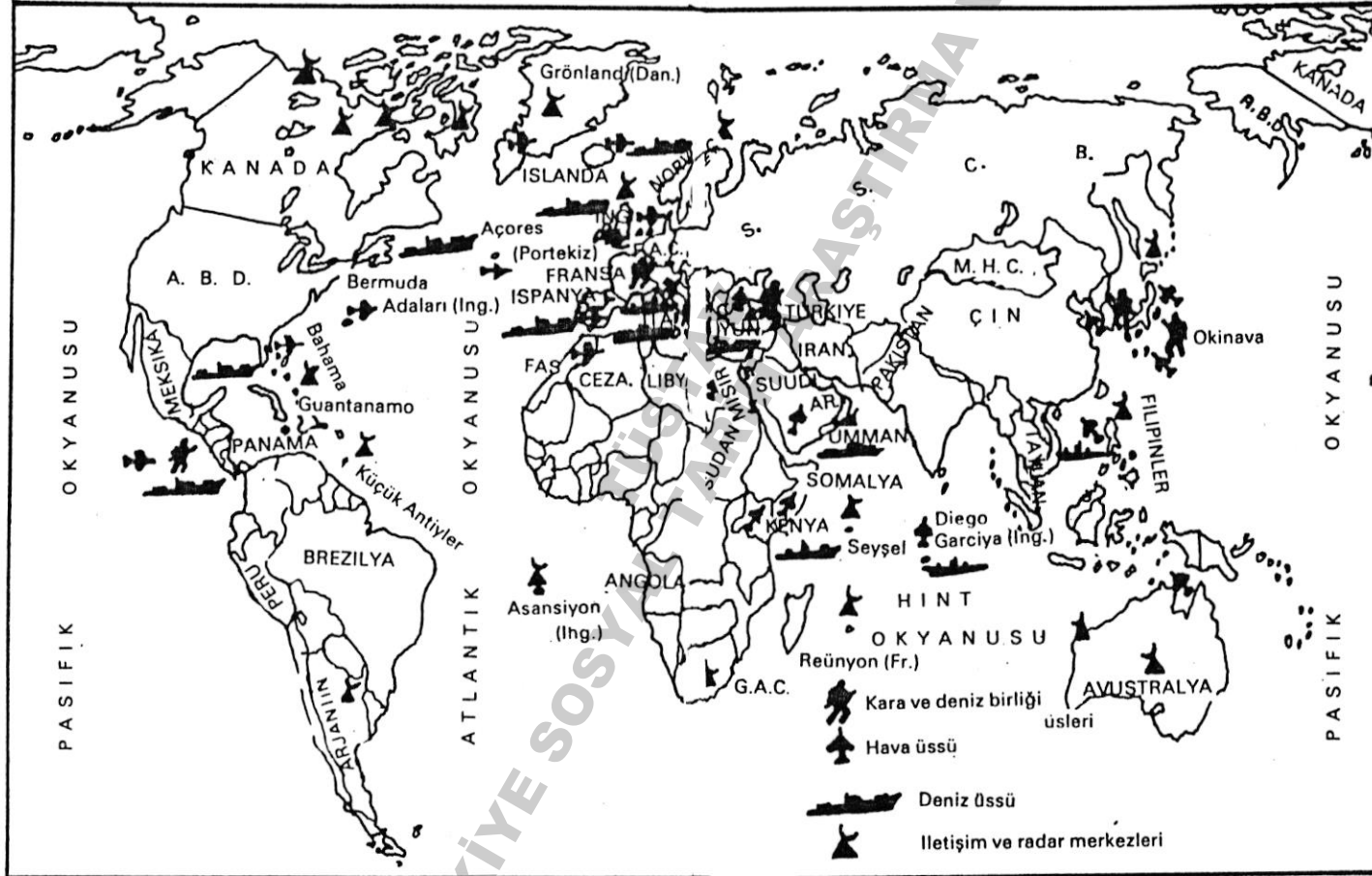
- o Bu "Tiyatro" için FAC topraklarında 6000 atom başlıklı silah tiyatronun "Başlamasını" beklemektedir.

Afrika Ülkelerinin 20 yıl da 16 kat artan silahlanma giderleri. İnsanlar açlıktan öle dursun, kârları emperyalizmin, uluslararası silah tekellerinin cebine iniyor. (Resim NZ 8/83)

↑ resim içindeki
yan ferine
ekilmek

BAŞLICA A.B.D. ÜSLERİ

4) SİLAHLANMA GİDERLERİ :

- o 2. Dünya savaşı sırasında bir Mayın gemisi 8,7 Milyon Dolar'a malolurken, bugün aynı gemi 250 Milyon Dolar'a, bir Denizaltı 4,7 Milyon Dolar'a malolurken, bugün aynı denizaltı (atom denizaltısı) 250 Milyon Dolar'a malolmaktadır.
- o NATO kurulduğu yıldan (1949), 1976 yılına kadar üye ülkelere 1800 Milyar Dolar (1 Trilyon, 800 Milyar) askersel harcamalara malolmuştur.

- o Amerika'nın son 5 yıllık silahlanma plânlaması gideri toplamı, 1,5 Trilyon Dolar Yani, 1 Trilyon, 500 Milyar Dolar.

1,5 Trilyon nedir ? :

- . 1000 tane 1000 : 1 Milyon eder.
- . 1000 tane Milyon : 1 Milyar eder.
- . 1000 tane Milyar : 1 Trilyon eder.

Y a n i : Milyon tane Milyon, 1 Trilyon eder.

- o ABD'nin silahlanma giderler 1,5 Trilyon Dolar demiştik :
1,5 Trilyon Dolar parayı, 1000'er (Biner) Mark'lık kağıt para haline getirsek ve bu 1000'er Mark'ları üst-üste koy-sak, a c a b a bu kağıt paraların yüksekliği ne kadar olur du ?...

1 7 0 kilometre (Yüzyetmiş kilometre)

Bonn'dan Frankfurt'a kadar

- o Yukarıda ABD'nin silahlanma giderleri olarak verilen rakamlara, Ronald Reagan'ın yeni kıtalararası MX roketleri, Kimyasal silahlar ve uzayın silahlandırılması giderleri dahil değildir.

- o ABD bütçesinde plânlanan silahlanma giderlerinin arttırılması :

- . 1981'de 200 Milyar Dolar
- . 1984'de 250 Milyar Dolar
- . 1985'de 280 Milyar Dolar
- . 1986'da 370 Milyar Dolar (Plânlanan)

- o Dünya'da yıl da yaklaşık 1 Trilyon Mark silahlanmaya harcanmakta.
- o Dünya'da Tıbbi araştırmalara yıl da 4 Milyar Dolar, askeri araştırmalara ise, 25 Milyar Dolar harcanmakta.
- o Bir askerin eğitimi için harcanan ortalama 15 bin Dolar, Okul çocuğunun eğitimi için harcanan miktar ise, 230 Dolar.
- o 114 Dünya ülkesinde yaklaşık 600 bin Amerikan askeri var.

- o "ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon) Boeing firmasına 4 Milyar Dolar'lık yeni bir sipariş daha verdi. Buna göre firma, 4365 tane yeni atom başlıklı roket yapacak.

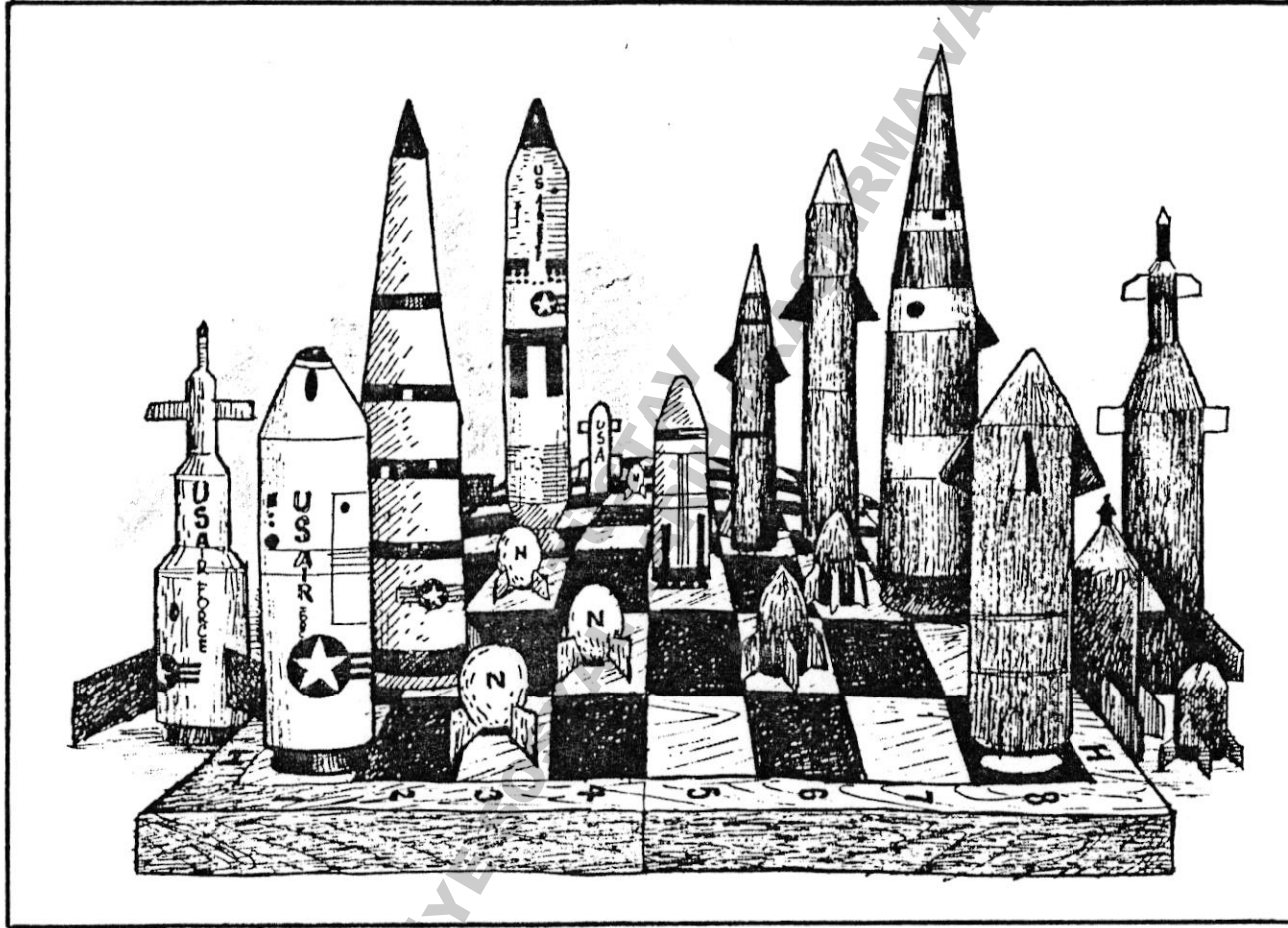
Roketlerin her birinin taşıdığı atom patlayıcı maddesinin gücü, Hiroşima'ya atılan bombanın 10 k a t ı ... Ve bu füzenin adı : Cruisse Missiles.

Bunlardan 464 tanesi FAC'ye yerleştirilecek. Bunlara ilâveten, 108 tane de atom roketi, marka : Pershing 2...

(Stern Dergisi, Ağustos 1980)

- o Bilindiği gibi, bu roketlerin FAC ve batı Avrupa ülkelere yerleştirilmesine 1983 yılı sonbaharından itibaren başlandı bile.
- o ABD'de kişi başına yıl da 10 bin 800 Dolar silahlanma gideri düşmektedir.
- o ABD'de silah tekelleri önümüzdeki 3 yılda vergiden 732 Milyar Dolar muaf tutulacak.
- o ABD'de her yıl bütçeden payı artan bakanlık, Savunma Bakanlığı. Bütçedeki payı her yıl giderek azalan bakanlık ise, Çalışma ve Sosyal işler bakanlığı...
- o ABD Cumhurbaşkanı R.Reagan, uzun menzilli atom roketi B-1'lerin üretiminin yeniden başlaması için emir verdi. B-1'lerin özelliği, "Ses duvarını" aşan süratte olması ve tanesinin 460 Milyon Mark'a malolması.
- o Dünya'da yıl da 500 Milyon insan açlıktan ölürken, her bir d a k i k a d a 1 Milyon Dolar silahlanmaya harcanmakta.

* 8-1 roket değil bombardıman uçağı
özelligi : radar tarafından bulunamayacak olması (radar ışınlarını yansıtıyor)

Şah ve Dünyamızın sonu olacak Mat. (Resim, APN Verlag 1983)

5) FEDERAL ALMANYA'DA (FAC) SİLAHLANMA :

- o Eski CSU üyesi, barış araştırmacısı ve eski Hava Subayı Alferd Mechtersheimer şöyle diyor :

"Yeni Amerikan tehdit stratejisi (Direktif 59) Avrupa için savaş tehlikesini arttırmakta ve FAC güvenlik politikelerini temelinden değiştirmektedir"...

- o FAC'de g ü n l ü k silahlanma giderleri: 159 Milyon DM. (Bu rakamın 1980 yılı hesaplarına göre belirlendiğini ve bu tarihten itibaren FAC yıllık bütçesinde silahlanma giderlerinin yıl da yüzde 3,5 oranında arttırıldığını düşünenecek olursak, ortaya daha korkunç bir rakam çıkacaktır)

- o FAC'nin alacağı "Tornado" uçaklarının fiatları (maliyeti) biz vergi ödeyicileri için "Tornado" hızıyla yükselmektedir. FAC bu uçaklardan 644 tane ismarladı.

İsmarlandığı zamanki fiatı tane başına 10 Milyon DM. olarak plânlanan Tornado'nun, bugünkü fiatı (maliyeti) tane başına 67 Milyon DM'a yükselmiştir.

En iyimser kişiler dahi 644 Tornado'nun hepsinin FAC'ye teslimi sırasında, fiat artımı nedeniyle bir Tornado'nun FAC'ye yaklaşık 110 Milyon DM'a malolacağını söylemektedirler.

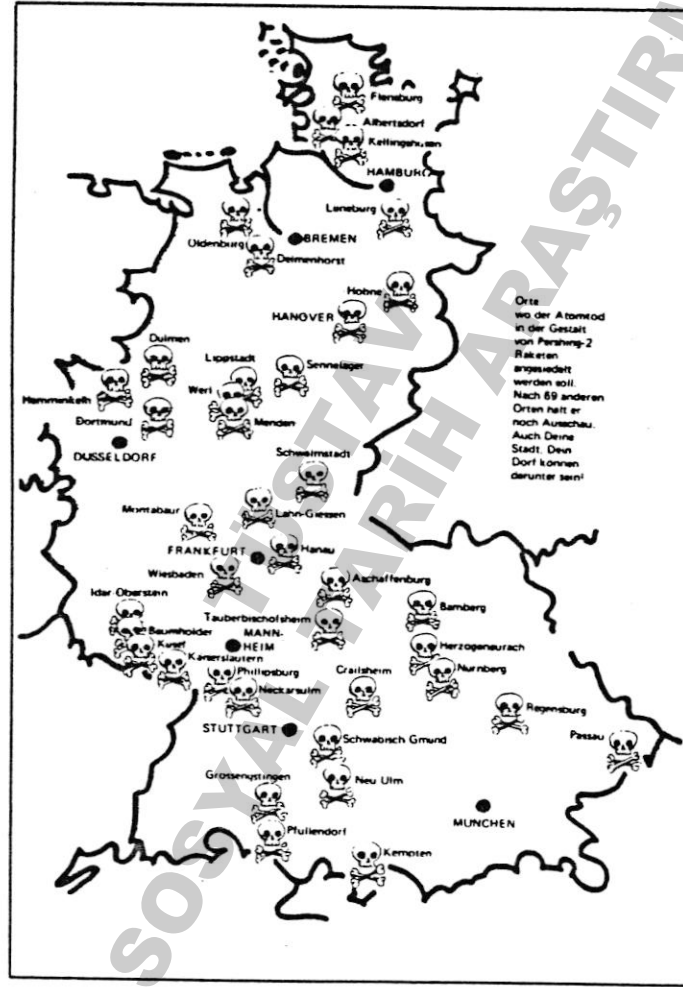
- o FAC'nin şu anki silahlanma giderleri yıl da yaklaşık 70 Milyar DM'dır. Ve bu giderler NATO ülkelerinin aldığı karara göre her yıl yüzde 3,7 oranında arttırılmaktadır. Öte yanda yıllık bütçenin kısaltma yapılan kesimi Çalışma ve Sosyal İşler Bakanlığı bütçesidir.

Yeni plânlanan 1985 yılı bütçesinde silahlanma giderleri arttırılması yanında, Çalışma ve Sosyal İşler Bakanlığı bütçe ödeneği yüzde 2,1 oranında indirime uğradı.

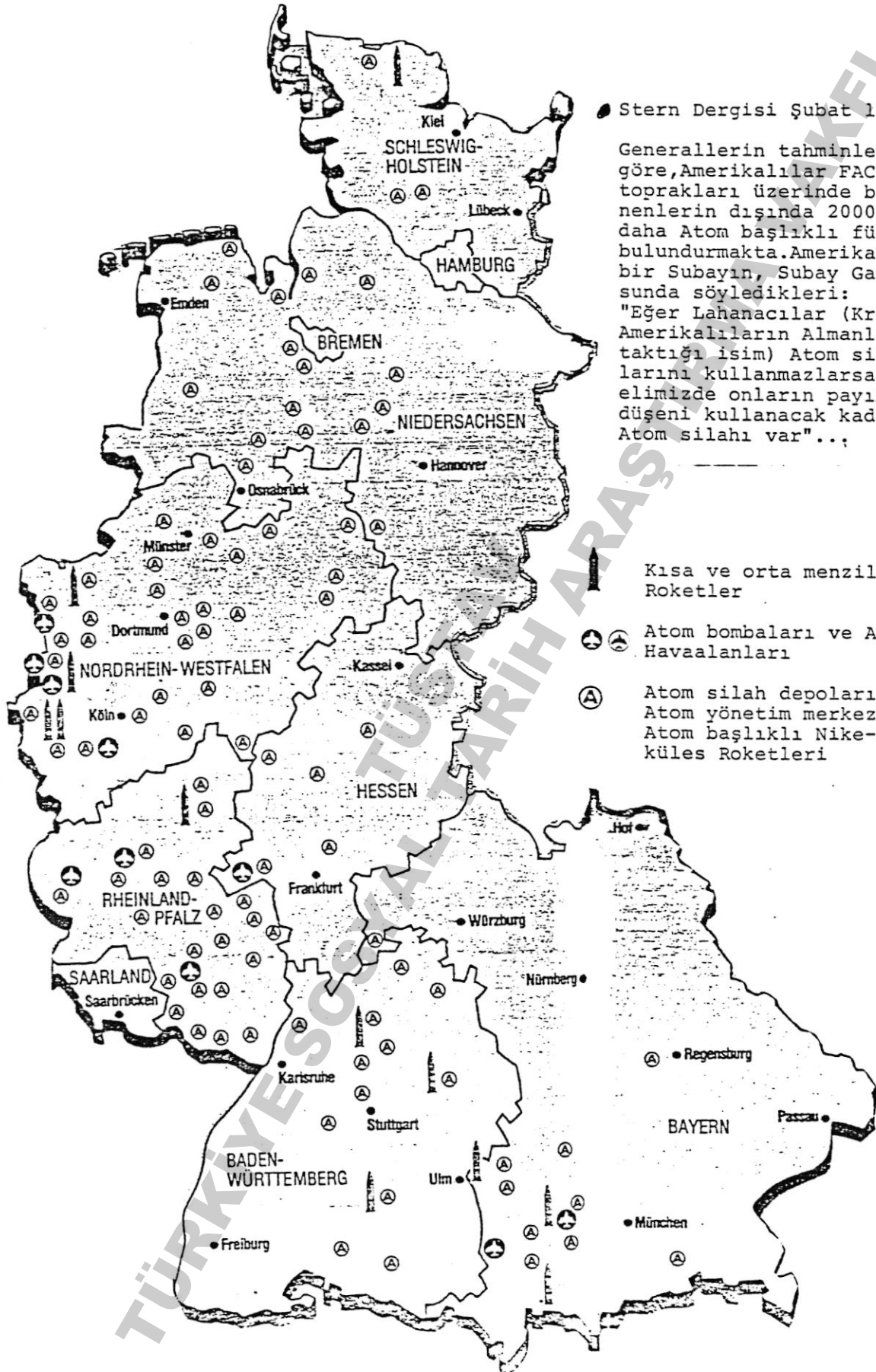
- o Yukarıdaki Tornado örneğine göre, FAC'de çalışan her emekçi 12 yıl süreyle silahlanmaya 45 bin DM. katkıda buluncak. Diğer bir deyimle : Ayda 2200 DM. kazanan emekçi 18 aydan fazla bir zaman silahsızlanma için çalışacaktır.

- o Bir yandan silahlanma giderleri arta dursun, öte yanda FAC hükümetinin 500 Milyar'a varan borcu vardır. Bu borçlar özellikle, Deutsche Bank, Dresner Bank, Commerz Bank ve diğer kapitalist bankalaradır.

Bir çoğu silahlanma giderleri için alınan bu borçların yıllık faizini yüzde 5'den hesap edersek, yılda 12 M i l - y a r DM. eder.

Pershing 2 Roketlerinin FAC'de yerleştirileceği yerler. 1983 yılı sonunda başlanan yerleştirmede belki de sizin oturduğunuz şehir de var.
(Resim, WK, 1982)

● Stern Dergisi Şubat 1981:

Generallerin tahminlerine göre, Amerikalılar FAC'i toprakları üzerinde bilinenlerin dışında 2000 tane daha Atom başlıklı füze bulundurmaktadır. Amerikalı bir Subayın, Subay Gazinosunda söyledikleri: "Eğer Lahanacılar (Krauts, Amerikalıların Almanlara taktığı isim) Atom silahlarını kullanmazlarsa, elimizde onların payına düşeni kullanacak kadar Atom silahı var"...

G A R İ P, F A K A T G E R Ç E K :

Batı Almanya'ya atom silahlarının ve atış rampalarının yerleştirilmesini H A Y I R !

Almanya, atom silahlarından arındırılmış olarak kalmalıdır.

Almanya enkazın, harabenin, yıkılmışlığın ne olduğunu biliyor.

EVET demenin sorumluluğunu kimse üzerine alamaz.

Dünya'da hiç bir kuvvet, NATO'da dahil hiç kimse bizi istemediğimiz bir şeye zorlayamaz.

Bu nedenle, Almanya'nın çıkarına bir politika için bizim, orta Avrupa'da atom silahlarından arınmış bir bölge olarak ilân edilmemizin zamanı gelmiştir.

B İ L D Batı Almanya'nın atom roketleri ve rampalarıyla doldurulmasına ve ordusunun atom silahlarıyla donatılmasına H A Y I R diyor...

Not: İsteddiğiniz kadar hayret edin, bu yazı 21 Kasım 1958 tarihli "BİLD" gazetesinde yayınlanmıştır.

Bu sayfayı Türkiye'deki okuyucular anlayabilir mi? Açıklama gerekir.

FAC'DE ATOM SİLAHLARINA KARŞI Ç A Ğ R I :

Alman halkı, Doğu ve Batı güçleri arasında savaşın başlaması halinde atomla ölüme terkedilmiştir. Hiç bir korunağı yoktur. Silahlanma yarışına katılmak, veya atom silahlarının Almanya toprakları üzerinde depolanmasına izin vermek bu tehlikeyi yükseltmektir.

Bu nedenle, Almanya'nın politik hedefi, Doğu ile Batı arasındaki yumuşamanın sağlanması olmalıdır. Ancak böyle bir politika ile Alman halkının güvenliğine ve hür-demokratik bir Almanya'nın ulusal varlığının sağlanmasına hizmet etmiş oluruz.

Federal Parlamento ve hükümetten talebimiz : Atom silahlanması yarışına katılmamasıdır. Bunun tam aksine, atom silahlarından arındırılmış bir Avrupa önerimizi, yumuşama politikasının bir gereği olarak destekleyiniz.

Hangi dinden, hangi partiden olursa olsun, tüm Alman halkını silahlanma politikasına karşı dayanışmaya, barışçıl bir gelişmenin desteklenmesine çağırıyoruz.

Atom silahları halkımızı tehdit ettiği sürece susmamaya kararlıyız.

SPD'ce yönetilen Bremen, Hamburg ve Hessen eyaletlerinde, (Eyalet iç yasasının öngördüğü gibi) atom silahlarıyla donatılmaya karşı yapılmak istenen halk oylaması, hükümet tarafından (CDU-CSU) başvurulmuş Anayasa Mahkemesi kararı sonucu yasaklandı. SPD, diğer girişimlerden vazgeçerek sorunu CDU'nun ağırlıkta olduğu Federal Parlamenta bırakmaktadır.

M a r t 1 9 5 8 :

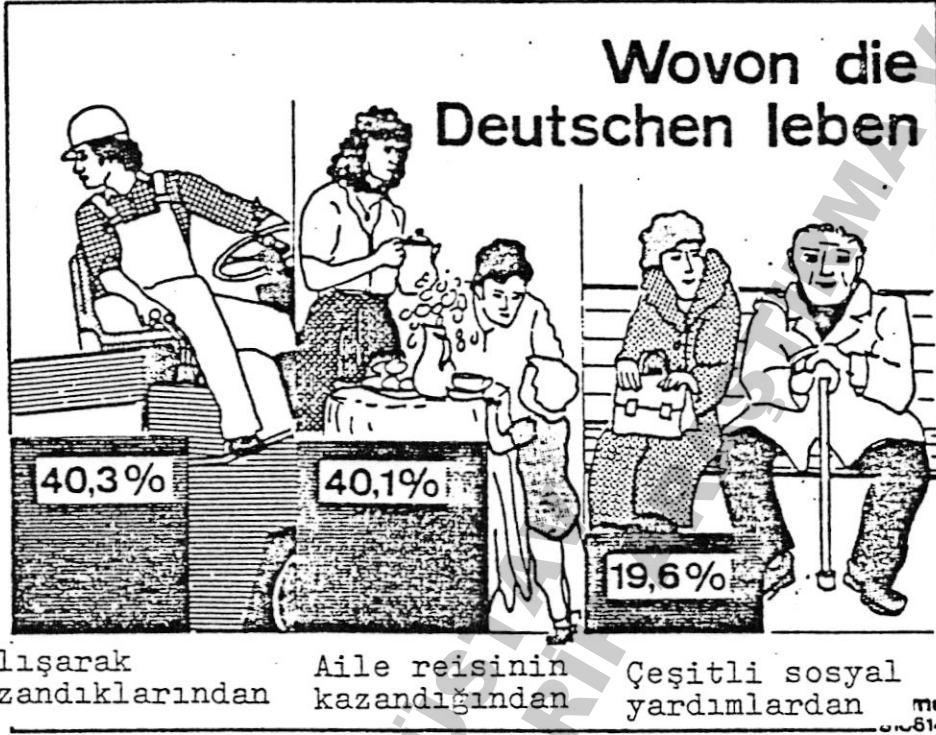
Çağrıyı imzalayanlardan bazıları :

Yazar H. Böll, Papaz H. Gollwitzer ve Martin Niemöller.

SPD Genel Başkanı Ollenhauer, DGB Başkanı Freitag...

*buraya da açıklama
geçer*

ALMANLAR GEÇİMLERİNİ NEREDEN SAĞLIYORLAR ?

Çalışanların yarısından fazlasının aylık net kazançları 1800 D. Mark'dan daha az.

FAC'de çalışan her kişi, 1,5 kişinin daha geçimini sağlamak zorunda.

1980 Rakkamlarına göre, erkeklerin yüzde 54'ünün aylık net kazançları, 1800 DM'dan daha az.

Kadınlar arasında durum daha da kötü. Kadınların yüzde 89'unun aylık net kazancı 1800 DM'dan daha az.

Buda gösteriyor ki, halkın çok büyük bir kısmı "Bir eli yağda, bir eli bal da yaşamıyor."

(Augsburger Allgemeine Zeitung, 4.5.81)

6) AVRUPA'DA ATOM SAVAŞI :

- o "Avrupa'da atom savaşı" konulu uluslararası bir konferans 22/24 Nisan 1981 tarihlerinde Groningen Üniversitesi (Hollanda) salonlarında yapıldı. Bu konferansa katılanlardan, ABD'li emekli Amiral Gene R. Rocque, atom savaşının Avrupa'da nasıl olacağı konusundaki tahminlerini aktardı.

Aşağıda Amiral'in konuşmasından alıntılar bulacaksınız.

- o ABD Savunma Bakanı'nın 1982 yılının başında, ABD-Parlamentosunda yaptığı konuşmadan : "Önümüzdeki savaşın merkezi Avrupa olacaktır, Amerika değil. Ve bu savaş nükleer bir savaş olacaktır"...
- o Avrupa'daki 7 Bin atom silahının kullanılma yetkisi ABD Cumhurbaşkanının elinde olduğu sürece ve bunların kullanılması emri cephe komutanlarına verilmesi halinde Avrupa sistemli bir şekilde parçalanmaya başlayabilir.
- o Avrupa'da bir savaşın başlaması halinde sadece NATO tarafından :
 - . Yüzlerce atom deposu, NATO'ya bağlı çevredeki köprüler ve haberleşme olanakları yok edilmek için ateşlenebilir.
 - . Yüzlerce atom başlıklı roket (Pershing 2, Cruise Missile ve diğerleri) Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa'daki belirli hedeflere doğru ateşlenebilir.
 - . Sayıları 1000'i bulan NATO atom yüklü savaş uçakları, savaş alanlarında kullanılmak üzere bomba taşıyacaktır.
 - . Gereği halinde 1200'den fazla atom yüklü uçak ABD'den savaş alanlarına nakledilebilir.
 - . ABD uçak gemilerinden havalanacak yüzlerce atom yüklü uçak, savaş alanlarındaki deniz hedeflerini bombalayabilir.
 - . Amerika'nın NATO'ya ait atom denizaltıları 500 kadar atom bombasını savaş alanlarında patlatabilir.
 - . Savaş alanlarında sadece NATO'ya ait 8 ile 10 Bin atom patlaması olabilir.

o Bütün bunlara mantıki olarak Sovyetler Birliği'nin de aynı güçte yanıt vereceğini düşünürsek, 5 ile 6 Bin atom patlaması d a h a olacak demektir.

o 15 Bin atom silahının kısa zamanda patlama gücünü tahmin veya hayal etmek bile korkunçtur.Örnek olması açısından şu karşılaştırmayı yapalım :

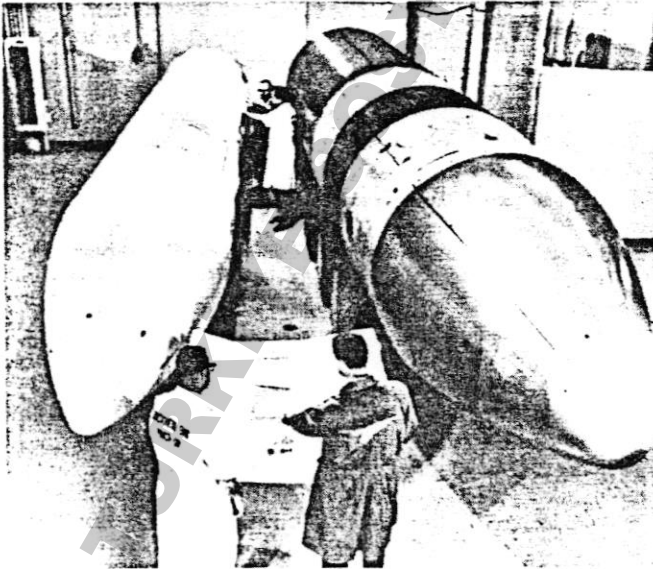
. NATO'nun bir atom denizaltısının atom gücü, 2. Dünya savaşında kullanılan tüm bomba ve diğer silahların patlama gücünden d a h a f a z l a d ı r.

o ABD Askeri kongre hesaplarına göre, Avrupa'da başlayacak bir savaş halinde ilk anda 100 M i l y o n insan ölecek.

o ABD'de giderek gelişen bir düşünceye göre, Avrupa'daki atom savaşı s ı n ı r l ı olabilir.Hattâ bazı çevreler daha ileri giderek şuna inanmaktadırlar :

"Avrupa'da başlayacak bir atom savaşından hemen sonra Amerikan ve Sovyet Cumhurbaşkanları özel telefonlarına sarı-larak birbirlerinin topraklarına saldırmama konusunda anlaşabilirler"...

o ABD Cumhurbaşkanı R.Reagan'ın başta Sovyetler Birliği'ne ve öteki Sosyalist ülkelere başlattığı "Haçlı seferi"nden sonra böyle bir uydurmacanın bilinçli olarak yayılmak istendiği kendiliğinden ortaya çıkmıyor mu ?

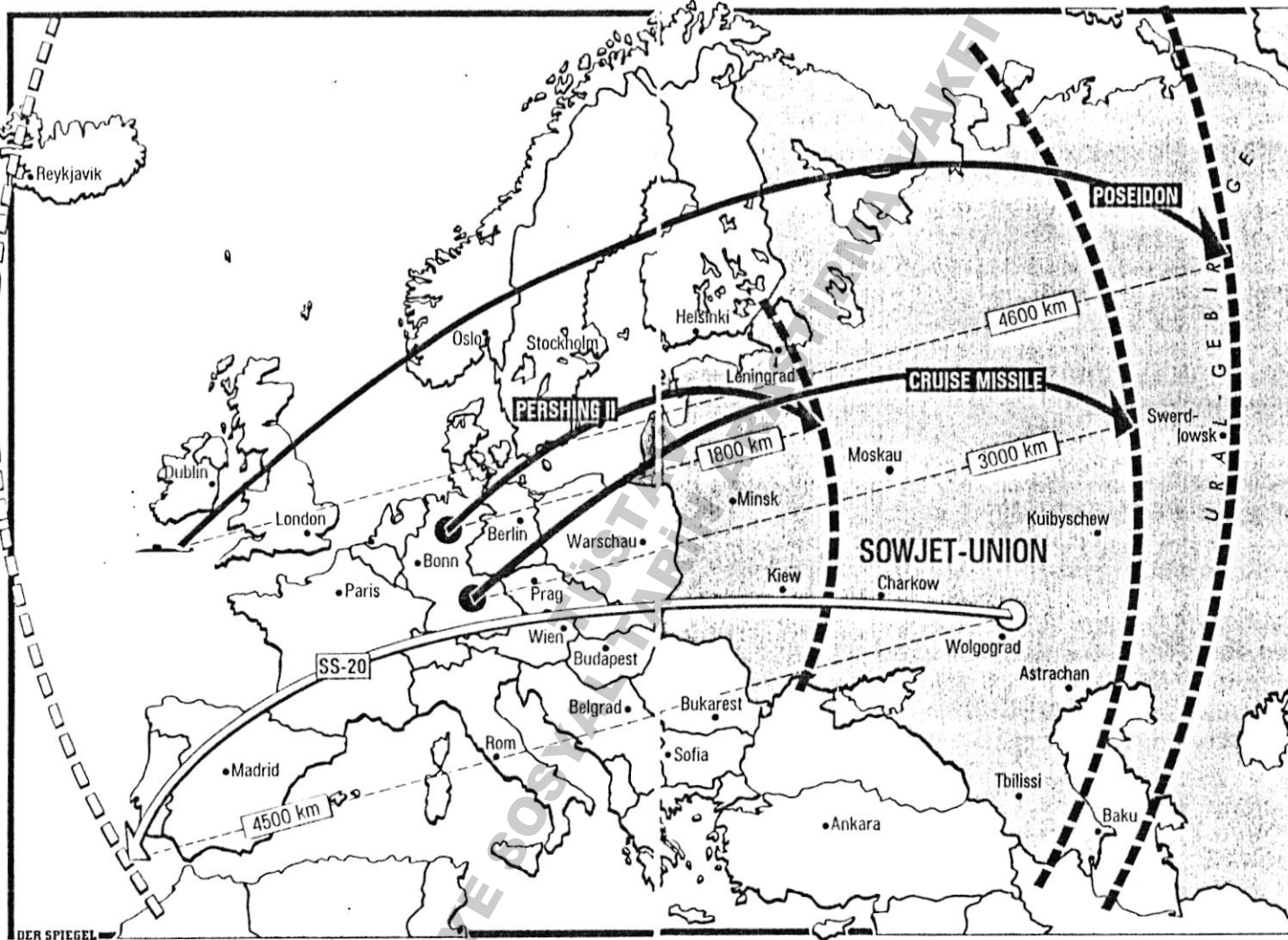

10 tane patlayıcı baş-lık taşıyan "Poseidon" roketi.NATO Avrupa'ya bu roketlerden 48 tane yerleştirmiş durumda. Tek bir roketle Münih şehri haretadan silinebilir.

(Resim, Der Tod in der Grauzone, Fischer Verl. 1981)

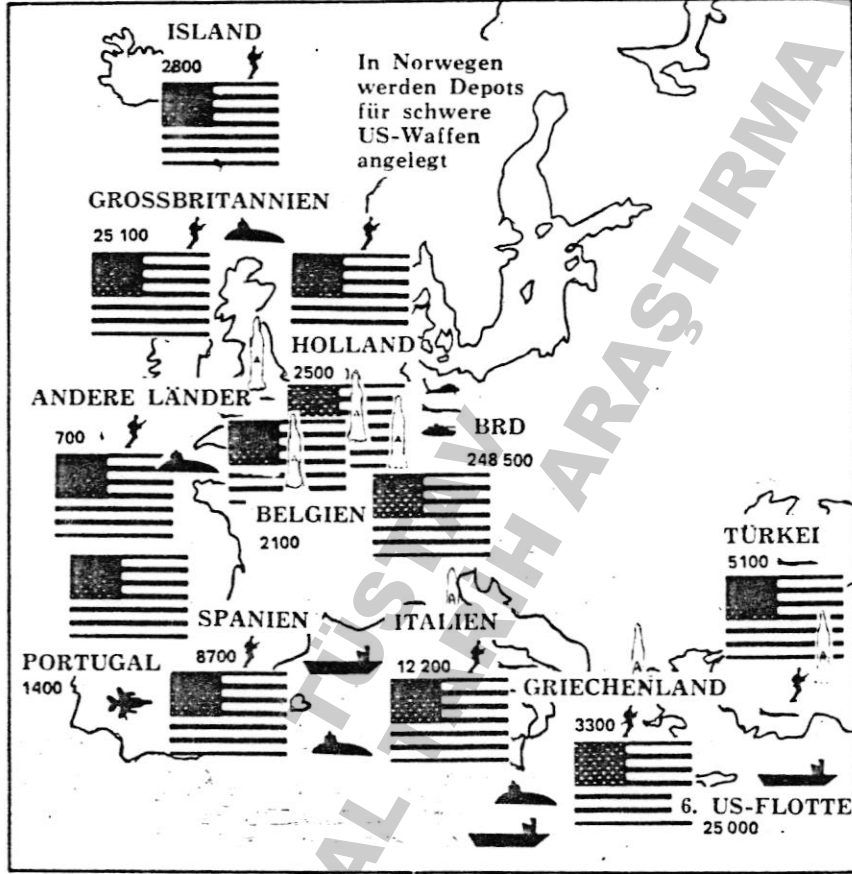
Azıtlama gerek

Neden ABD lehine değişti? Çünkü ABD orta menilli roketleri Sovyet topaklarının en önemli bölünmelerini ıvıraklıyor. Buna karşın Sovyet orta menilli roketleri ABD'yi ıvıraklıyor.

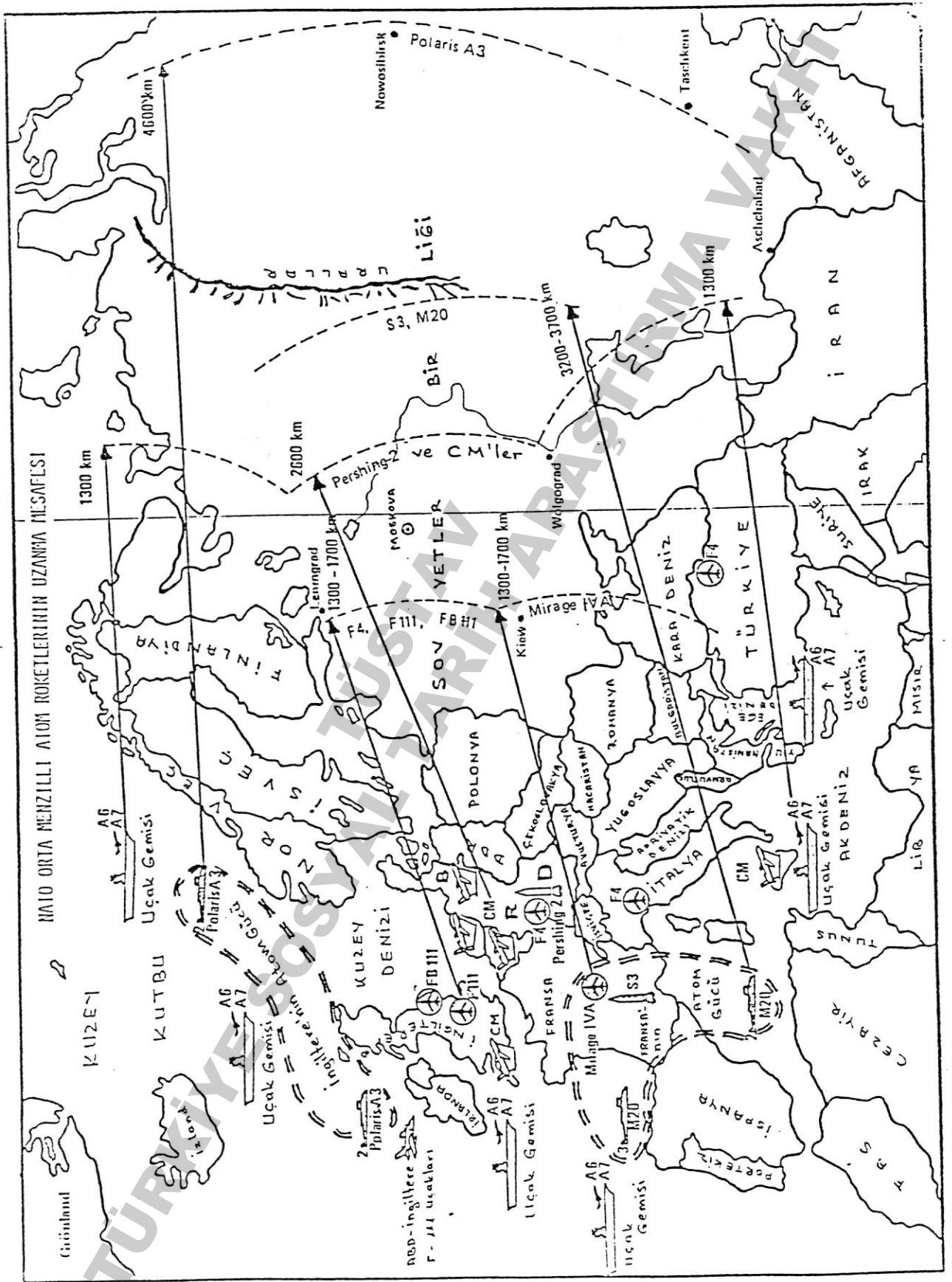

Amerikan ve Sovyet roketlerinin uzantı mesafeleri. Pershing 2 ve Cruise Missiles roketlerinin Avrupa'ya yerleştirilmesinden sonra durum ABD'nin lehine daha da gelişti.

İçi dolu siyah oklar ABD'nin, içi boş beyaz oklar Sovyet roketlerinin uzantı mesafesini gösteriyor. (Resim, Spiegel Buch, 1981)

Avrupa'daki Amerikan silahlı güçleri
ve asker sayısı. Toplam : 337 bin
400 kişi.
(Resim, NZ-Özel/83)

7) SİLAHLANMAYI KİM KÖRÜKLÜYOR ?

- o Washington Politik araştırma enstitüsü müdürü ve ABD eski bakanlarından R.Barnet "İç işlere müdahale ve Devrim" adlı kitabında şöyle diyor :

"1950-60 yılları arasında ABD'nin dış politikasını belirleyen girişimlerin başında iç işlere müdahale geliyordu.Yaklaşık olarak her 18 ayda bir ABD askeri güçleri veya yarı askeri güçleri, ayaklanma hareketlerini bastırma bahanesiyle Asya, Afrika ve Lâtin Amerika ülkelerine yollanıyordu"...

- o Sayın Barnet, ABD'nin şimdiki tutumu sanki değişti mi ? Tabii ki hayır.Tam aksine daha da saldırganlaştı.Örneğin, Grenada, Lübnan iç savaşı, Nicaragua ve benzeri ülkelere ABD müdahalesi en korkunç yöntemlerle daha da arttırıldı.
- o ABD eski Dışişleri Bakanı Vance 26 Ekim 1979'da şöyle diyor : "Biz (ABD) ve müttefiklerimizin silahlanma harcamaları, Sovyetler Birliği'nden ve Varşova Paktından yüzde 25 daha fazladır."

Eski bir Bakan yüzde 25 daha fazla diyorsa, gerçek bunun çok üstündedir.

- o Pentago'da kısım şefi olan William Terry şöyle diyor :

"3 Bin Marsch atom başlıklı füzenin katılmasıyla yapılacak bir saldırı ile Rus hava korunması tamamen yok edilebilir"

- o Bir Boeing-Marsch atom başlıklı füzenin, atom başlığı,200 bin ton dinamitin patlama gücüne eşittir.Ve bunlardan ABD'de 4365 tanesinin üretimi engeç 1987 yılında tamamlanmış olacaktır.

GERÇEK SİLAHLANAN KİMDİR ?

o Aşağıdaki tablo ABD ve Sovyetler Birliği'nin 1945 yılından bu yana silah sistemlerini ve bu silahların üretim yıllarını göstermektedir :

Silah sistemleri :	Üretime başlandığı tarih :	
	A B D	Sov.Birl.
Atom bombası	1945	1950
Hidrojen bombası	1953	1954
Uzun menzilli bombardıman uçakları	1953	1957
Orta menzilli roketler	1953	1959
Taktik nükleer silahları	1955	1956
Kıtalararası roketler	1955	1957
Atom denizaltıları	1956	1962
Sualtı roketleri	1959	1968
Roket imha roketleri	1960	1961
İCBM yönlendirilen roketler	1962	1969
Çok başlıklı roketler	1964	1972
Çok başlıklı, her biri yönlendirilen roketler	1970	1975
Cruise Missiles roketleri	1976	Yok
Nötron bombası	1981	Yok
Çok başlıklı, atıldıktan sonra havada yönlendirilen roketler (P l â n l a n ı y o r)	1985	Yok

Şimdi soruyu tekrarlıyalım : SİLAHLANMAYI VE SAVAŞI KİM KÖRÜKLÜYOR ?

o Çeşitli konularda ABD-Sovyetler Birliği karşılaştırması :

Askersel harcamalar :

Sovyetler Birliği'nde 1980'e göre 50 Milyon Ruble azaltılarak, 1981'de 17 Milyar Ruble.Bütçenin yüzde 5,7'si.

ABD'de 1980'e göre 32 Milyar Dolar arttırılarak, 1981'de 173 Milyar Dolar. 1982'de 222 Milyar Dolar.1984'de yine artarak 250 Milyar Dolar'a yükseldi. 1985 için daha şimdiden

Nükleer silahların gelişme süreci

Silah Sistemi	İlk geliştiren	İlk yapım yılı	Öteki tarafın yetişmesine kadar geçen süre									
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 yıl
Atom Bombası		1945										
Hidrojen Bombası		1953										
Uzun menzilli bombardıman uçağı		1953										
Orta menzilli füze		1953										
Taktik nükleer silahlar		1955										
Kıtalararası füze		1955										
Atom Denizaltısı		1956										
Yapay Uydular		1957										
Denizaltıdan fırlatılan füze		1959										
Katı yakıtlı kıtalararası füze		1962										
Birden çok başlıklı füze (MIRV)		1964										
Her başlığı ayrı hedefe programlanabilen birden çok başlıklı füze (MIRV)		1970										
Nötron Bombası		1981										

(Cumhuriyet Gazetesi 27.10.1981)

kabul edilen silahlanma giderleri 280 Milyar Dolar.

Her iki ülkede kişi başına düşen silahlanma giderleri :

ABD'de : 500 Dolar - Sov.Birliği'nde : 95 Dolar

Sağlık - Eğitim - Sosyal güvenlik :

Sovyetler Birliği'nde yalnız sosyal güvenlik alanına 1981'-de 46 Milyar Ruble, yani bütçenin yüzde 15,1'i ayrıldı.Bu askersel harcamaların 2,5 katından fazlası eder.

Sağlık hizmetlerine ise, 15 Milyar Ruble, yani bütçenin yüzde 5'i ayrıldı.Bu askersel harcamalara yakın bir miktardır.

ABD'de 1981 bütçesinde sağlık ve eğitime ayrılan miktar bütçenin yüzde 10'nu bile bulmuyor.Yani askersel harcamaların yarısı bile değil.Üstelik R.Reagan yönetime geldikten sonra sosyal hizmetlerden yaklaşık 13 Milyar Dolar indirim yapıldı.

ABD bütçesinde her yıl indirim yapılan bölüm, sağlık, eğitim ve sosyal işler bütçesi, arttırılma yapılan bölüm ise silahlanma giderleri.

o İki Cumhurbaşkanı, 20 yıl arayla söylenen a y n ı sözler:

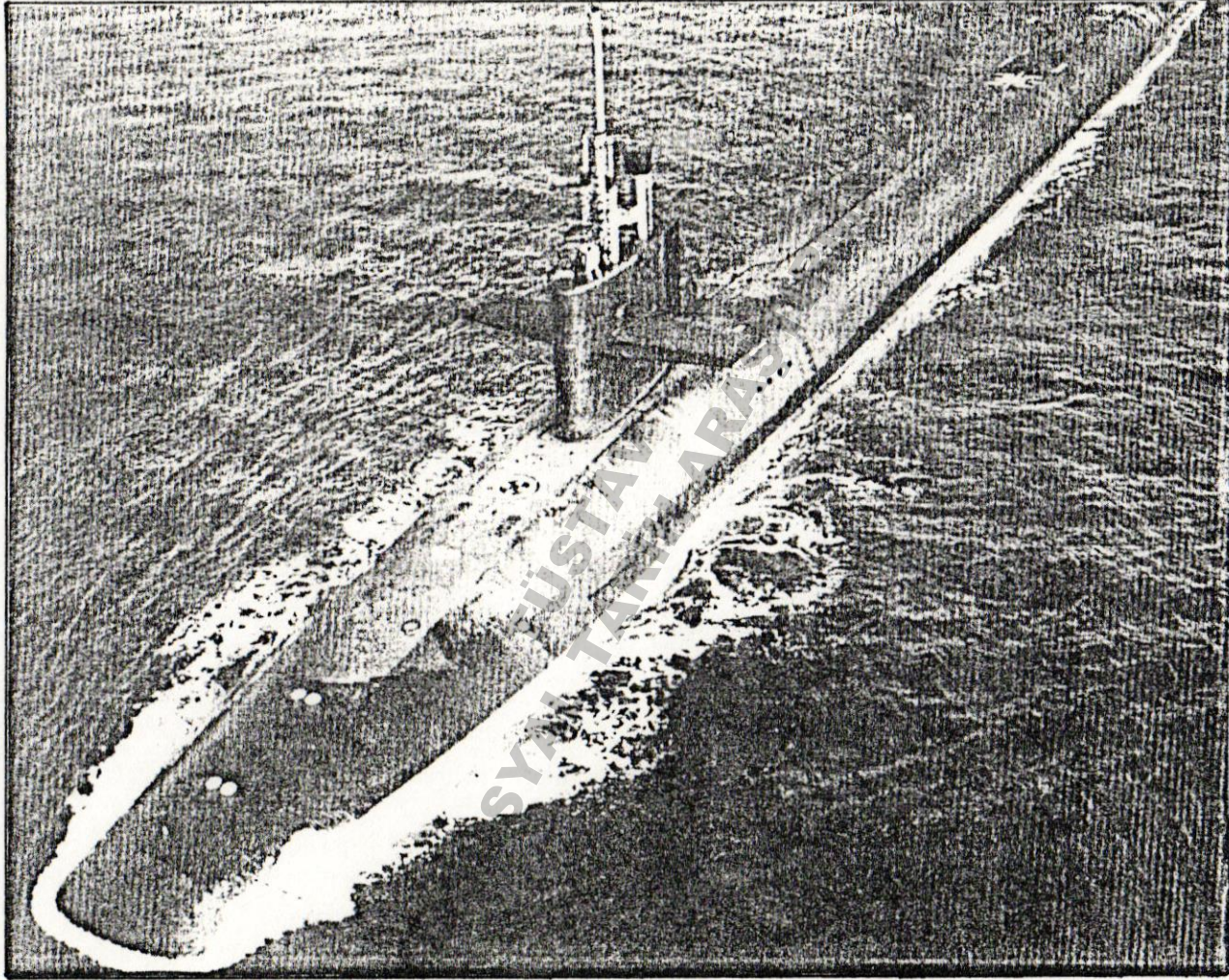
J.F.Kennedy 1961 : "Eğer korunmamızı güvence altına almak istiyorsak, elimizdeki roket ve atom denizaltılarından daha güçlü bir silaha ihtiyacımız var"...

R. Reagan 1981 : "Stratejik atom savaş birlikleri modernleştirilecek. 100 tane yeni MX tipi kıtalararası roket, 100 tane "Ses duvarını" aşan B-1 tipi uzun menzilli atom roketi yapılacaktır"...

Reagan devamla, "Ümit ederim ki, bu önlemlerden sonra rakiplerimiz bizlerin kararlılığını küçümsemekten vazgeçerler"

o Yeni MX roketlerinin her biri 10 tane yönlendirilebilen atom başlığı taşımakta olup, 170 kiloton patlayıcı güce sahiptir.

o Reagan'a göre yeni yapılacak MX roketleri eskiyen Titan roketlerinin yerini alacaktır.Bunun için de yeni gizleme

24 Balistik atom roketiyle donatılmış "Ohio" tipi atom denizaltı.

Balistik

yerleri, mahzenler yapılacaktır.

- o MX Roketlerinin her bir 10 ayrı hedefe yönlendirilebil-
mekte ve Hiroşima'ya atılan bombanın 14 katı patlama gü-
cüne sahiptir.
- o MX Kıtalararası roketleri depolama amacıyla Amerika'nın
Utah ve Nevada kentlerinde 4600 tane toprak altında gizli
füze rampaları yapılması plânlanmakta.Rampaların yapılma-
sı düşünülen arazinin yüz ölçümü, tüm Federal Almanya'nın
yüz ölçümünün yarısına eşittir.
- o Bu rampaların yapılmasında gerekli olan toprak harfiyatı
işlemi, 2 tane yeni Panama kanalı yapma işlemine eşittir.
- o Pershing 2 ve Cruisse Missiles gibi atom başlıklı roket-
lerin Batı Avrupa'ya ve özellikle FAC'ye yerleştirilmesi-
ne karşı yükselen protestolara aldırmayan Reagan, kendi
seçmenlerine karşı biraz daha anlayışlı davranmaktadır.
Zira, atom roketleri rampalarının kendi kentlerinde ya-
pılmasını ve bu nedenle de kentlerinin Sovyet roketleri-
nin bir numaralı hedefi olmasını protesto eden 2 Milyon
Utah ve Nevada'lının, Washington'a kadar uzanan protesto-
ları nedeniyle Reagan, bu roketlerin yerleştirilmesine
yeni çözümler aramaktadır.
- o ABD Hava Savunma Komutanlığı ve Avrupa'daki NATO yöneti-
mi tarafından ortak hazırlanan "Nüclear Field Require-
ments" isimli el kitabından :
"Hangi atom silahlarının, hangi hedefler için kullanılaca-
ğı belirlidir.Bu hedefler yalnız Varşova Paktı üyesi ül-
keler değildir.Örneğin gereğinde NATO atom silahlarıyla
saldırılacak onbir hedef daha gösterilmektedir.Bunlar,
Flensburg, Kappeln, Schleswig, Rendsburg, Grönentahl,
Neumünster, Itzehoe, Lübeck, Launenburg, Kiel ve Bruns-
büttel."
- o Dr.Alfred Mechttersheimer, eski hava subayı ve eski CSU
üyesi, barış araştırmacısı :

"Ben konservatif bir insanım, hem de kazanımlara değer ve-

ren bir konservatif.Diğer bir deyişle, Vatan ve barış gibi değerlerin kalıcı olmasından yanayım.Bu nedenle, ABD'nin silahlanma yolundaki uğraşlarını tehlikeli bulmaktayım"...

- o Generallerin tahminlerine göre, Amerikalılar FAC toprakları üzerinde bilinenlerin dışında 2000 tane daha atom başlıklı roket bulundurmakta.Amerikalı bir Subayın, Subay gazinosunda söyledikleri :

"Eğer Lahanacılar (Krauts, Amerikalıların Almanlara taktığı isim) atom silahlarını kullanmazlarsa, elimizde onların payına düşeni kullanacak kadar atom silahı var"...

(Stern Dergisi, Şubat 1981)

"Seninle utanıyorum Amerika"
(Serbest çeviri)

BOŞLUK - BOŞLUK :

30 Yıldır oynanan oyun aynı.Beyaz Saray veya Pentagon'a yerleşen kim olursa, olsun oynanan bu oyun da hemen kendi gücünü göstermek istiyor.

Oynanmakta olan bu oyun da birinci prensip : Sovyetler Birliği'nin silahlandığı uydurması yaygınlaştırılacak ve buna karşı alarm ortamı yaratılacak.

İkinci prensip : Kızıl tehlikesi yaratılacak, bu durum Milyarlarca Dolar'ın harcandığı silahlanma programının gerekliliğine dönüştürülecek.

Üçüncü prensip : Tüm uğraşılara rağmen Sovyetlerin silahlanmadığı ortaya çıkarsa, batılı ülkelerin silahlanmasını eleştirenler "Pasifist" diye damgalanarak cezalandırılacak.

Bu şekilde başlatılan ve sürdürülen oyunlar zaman, zaman ve gerektiği hallerde yeniden sahneye koyulmaktadır.

Bu oyunun ilk denemesi, 1953/54 yıllarında yapıldı.O tarihlerde Amerikalılar, kızıl ordunun konvensiyonel silahlarla donatıldığını ileri sürerek, Avrupa'ya nükleer taktik silahlarını yerleştirmeye başladılar.

1950 yılının başlangıcında Amerikan kamuoyuna, Sovyet bombardıman gemilerinin üstünlüğü haberi yayıldı.Böylece yapmacık olarak ortaya çıkarılan "Silahlanma boşluğu", Amerikan B-52 bombardıman filosunun programını ortaya çıkardı ve yapımına başlandı.

Bundan kısa bir süre sonra yalan olduğu ortaya çıkan Sovyet silahlanması, bu kez, Sovyetlerin aradaki boşluğu görüp, dengenin sağlanması için silahlanmasına yol açtı.

1957 yılında Moskova tarafından uzun menzilli roketlerin yapıldığı ve "Sputnik" peykinin uzaya atıldığı haberinin ABD'de çıkarılmasından sonra ile ilk "Roket boşluğu", açığı ortaya çıkıverdi.Hem de Amerikalıların uzun yıllardır uzun

H uçaklarının

bu uydurma değil doğrudur!

menzilli roketlere sahip olduğu gerçeği bilinmesine rağmen. Bunun üzerine, olmayan boşluğun kapatılması amacıyla kurulan ABD "Gaither Commitee", Amerikan gizli haber alma teşkilatının verdiği bilgilere (!) dayanarak, Sovyetlerin 100 uzun menzilli roketi ABD'ye karşı kullanabileceği iddialarını yaymaya başladı.

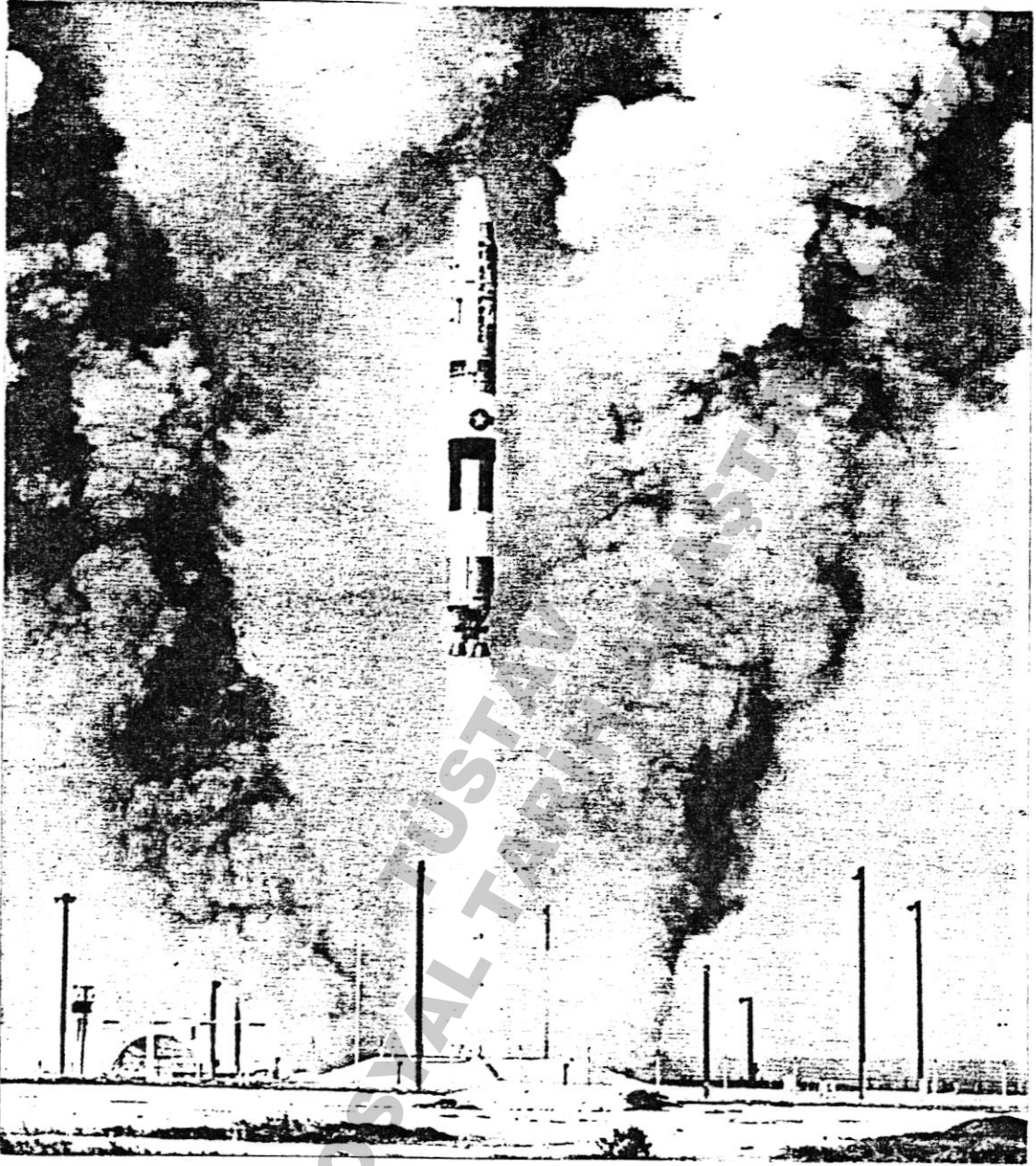
Bunun üzerine John F. Kennedy 1960 yılı Cumhurbaşkanlığı seçim kampanyasına aradaki roket "Boşluğunun" kendisi tarafından kapatılacağı sözünü vererek başladı.O zamanın Cumhurbaşkanı adayı Kennedy'in danışmanı olan ve halen Paris'de avukatlık yapan Samuel Pizar, "Blut und Hoffnung" isimli kitabında Kennedy'in seçimden sonra bu boşluğu nasıl doldurduğunu şöyle anlatmakta :

"Kennedy seçimden hemen sonra Robert Mc Namara'yı Savunma Bakanı yaparak, ondan (Mc Namara'dan) kendisinin (Kennedy'in) seçim kampanyasında verdiği sözü tutabilmesi için en acil bir şekilde bir rapor hazırlamasını istedi.

Mc Namara tarafından hazırlanan rapor da Kennedy, roket boşluğu diye bir sorunun hiç bir zaman ve hiç bir şekilde olmadığını hayretle gördü.Bunun tam aksine rapor da, ABD'nin sahip olduğu 500 adet kıtalararası roketlerle, Sovyetlerden ileride ve diğer silahlarda da onlardan üstün olduklarını ve bu silahlar sayesinde Sovyetler Birliği'ni bir kaç defa yok edebilecekleri yazılıydı.

Bütün bunlara rağmen rapor da, 3 kuvvet kumandanının (Kara, Deniz ve Hava) silahlanma sisteminin geliştirilerek, 3000 rokete çıkarılmasını istedikleri ve ancak böylece ulusal güvencemizin sağlanabileceğini söyledikleri belirtilmekteydi.Sonuç da Mc Namara Kennedy'e, ABD roket sayısının 900'e çıkarılmasını önerdi.

Kennedy, Mc Namara'ya sordu : "Mademki Sovyetler Birliği'ni elimizdeki 500 roketle bir kaç defa yerle bir edebiliriz, peki neden 900 roket yapmak için bu kadar yüksek masrafa girelim ?"... Mc Namara : "Esas sorun Sovyetler Birliği ile

balistik

Kıtalararası balistik "Titan 2" roketleri. Her roket 10 Megaton patlama gücüne sahip.

1 Megaton, Hiroşima'ya atılan bombanın tam 74 katı olduğuna göre, 10 Megaton'luk bir Titan 2 ile 740 tane Hiroşima yok edilecek güçtedir.

savaş değildir.Eğer ben 900 roket öneriyorsam, bu kuvvet kumandanlarının ağızını kapatmak ve onlarla kavgasız, sükut içinde yaşamak içindir.Bunun için de gerekli olan en alt sayıyı önerdim"...

İşte Samuel Pissar'ın anlattıkları...

Bu olayların hemen ardından, Sovyetlerin o zamanlar 100 adet uzun menzilli rokete bile sahip olmadıkları, tüm roket sayısının 35 olduğu gerçeği açıklandı.

"Amerika Birleşik Devletleri 2. Dünya savaşından sonraki 15 yıl içersinde kendi kendisiyle silahlanma yarışına girdi", demektedir Kennedy'in bilimsel danışmanı Jerome B.Wiesner.

Yeni silahlanma sistemlerinin bulunuşunda başı çeken gerçekte Amerika'dır.Bu durum, 1945'de atom bombası ile başladı. Atom bombasının Hiroşima ve Nagasaki'ye ABD tarafından atılmasından 5 yıl sonra ilk Sovyet nükleer testi yapıldı.

Su altından atılabilen Poralis roketleri ile donatılmış ilk ABD atom denizaltısı 1960'da yapıldı.Sovyetler bunu 9 yıl sonra, 1969'da yaptılar.

Aynı durum, birden fazla patlayabilen atom başlıklı roketler için de geçerlidir.Amerikalılar bunu ilk defa 1970'de yaptılar.Sovyetler ise, 1975'de.

Amerikan "Boşluk bulucuları" bir kaç kez de kafalarıyla betona çarptılar.

Cumhurbaşkanı Nixon'un ilk Savunma Bakanı Melvin Laird, Sovyetlerin "İlk vuruş" için hazırlandıklarını, bunun yüzde yüz olduğunu açıkladı.Bu gerekçe ile roketlere karşı, anti-roket sisteminin üretimini önerdi.

Neyse ki bu silahlanma yarışı bir kaç nokta hariç, belirli oranda da olsa SALT I anlaşmasıyla durduruldu.

Yine başka bir zaman ABD gizli haber alma örgütü, Sovyetler Birliği'nin atom gücüyle işleyen bir uçak yaptığını ileri

sürdü.Bunun üzerine ABD yüksek masraflarla 125-A silah sisteminde yatırım yaparak, atom uçaklarının üretimine geçti.

Kısa bir zaman sonra böyle bir uçağın yapımında meydana gelen hatalar ortaya çıkarılarak üretimden vazgeçildi.

ABD gizli haber alma örgütünün verdiği haberlerin değeri açısından bir örnek olur gerekçesiyle, Sovyet MiG 25 uçaklarının hikayesini gösterelim :

ABD gizli haber alma örgütüne göre bu uçak "Mucize bir yapıt". Uçağın dış yüzü yeni bulunan "Titan" madeni karışımı ile kaplı, özel elektronik donatımı sayesinde ses duvarından 3 kat daha hızlı uçabilmekte. ABD casusluk örgütüne göre, Sovyetler böylece hava hakimiyetini ellerine geçirmiş olmaktadır.Güçler dengesi ancak yeni bir ABD uçak programı ile sağlanabilir.

İşte böylece Amerika'nın hava üstünlüğünü sağlayacak olan F-15 uçaklarının yapımı doğmuş oldu.

F-15'lerin yapımından tam 7 yıl sonra MiG 25'i batılı ülkeler Japonya'da görme olanağını buldular.Böylece ABD casusluk örgütünün MiG 25 konusunda verdiği bilgilerin palavra olduğu ortaya çıktı.

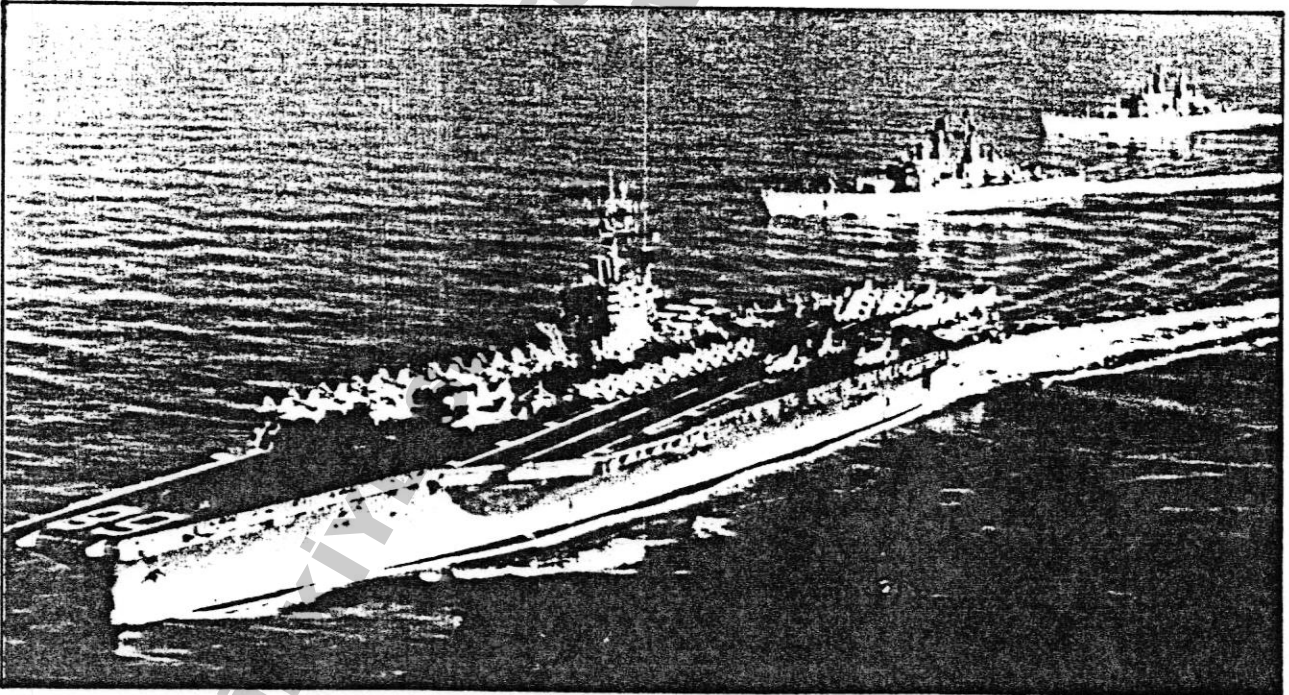
ABD Cumhurbaşkanı R.Reagan, 1982 yılı sonuna kadar Kiel'e (FAC) 33 savaş gemisi yerleştirmek istedi.Bu önlem, ABD savaş filosunun 469'dan, 600'e çıkarılarak genişletilmesinin ilk adımıdır.Buna gerekçe olarak, yine Sovyetlerin savaş filosu üstünlüğü gösterilmektedir.Washington'a göre, kızıl filo 1764 savaş gemisine sahiptir.

Bu arada, Sovyet filosundaki 1045 geminin son tahlilde sahil seyir gemisi, kendi sahillerini kontrol eden yardımcı gemiler olduğu gerçeğinden ise tek kelime ile bahsedilmemektedir.Bu tür Amerikan gemileri, ABD deniz kuvvetlerinde yeteri kadar bulunmasına rağmen, savaş gemileri olarak kayda dahi geçmemektedir.

Savaş Helikopteri AH 64 A.

Tanklara karşı 16 savunma roketiyle donatılmıştır. 1989'a kadar yapılması kararlaştırılan 536 tane bu tip Helikopterin maliyeti, 6 Milyar Dolar.

Dünya'nın en büyük atom yüklü uçak gemisi "Nimitz". 40'ı atom yüklü olmak üzere, 90 uçak taşımakta.

Savaş gemilerine gelince, ABD'nin 75 atom denizaltısına sahip olmasına karşın, Sovyetler Birliği'nin atom denizaltısı sayısı 50'dir.

Deniz kuvvetlerinin emrindeki uçak sayısı ABD'nin 1820, Sovyetlerin ise, 870'dir.

Savaş gemilerinin genel durumuna bakıldığında tablo batılı devletlerin lehine daha da genişlemektedir.

NATO bayrağı altında bulunan savaş gemisi sayısı 473, Varşova Paktı gemi sayısı ise, 409'dur.

NATO'nun 15 uçak gemisine karşın, Sovyetlerin 2 küçük uçak gemisi bulunmaktadır.

NATO üyesi ülkelerin savaş uzmanları, kızıl filo tehlikesini ortaya sürerek, parlamentolarını savaş gemisi harcamalarına razı etmeye uğraşmaktadırlar.

CIA eski şefi S.Turner bile 1977'de yaptığı açıklamada : "Parlamentonun Mali Komisyonunu kandırmak için yaratılan 'Dünya batıyor' masalından vazgeçilmesini" istedi.

ABD Mali Komisyonu üyelerinden biri :

"Gemi sayımızı Rusların hayali gemileriyle denkleştirebilmek için Milyonlarca Dolar harcamak istiyoruz.Yaratacağımız dev filo herhalde Savunma Bakanımızın bürosunda yüzecektir" demektedir.

NATO doğabilecek bir savaşta tankların elektronik silahlarla işlemez bir hale getirilebileceğini anlamıştı.Bu nedenle NATO üyesi ülkeler tanklardan koruyucu silahların yapımına hız verdiler.Böylece Varşova Paktının 65 Bin tankına karşı NATO, 500 Bin koruyucu elektronik tesise sahip oldu.

Günümüzün korkulu hayaleti, üzerinde çok konuşulan, fakat pek az şey bilinen Sovyet SS-20 roketleri konusunda en yetkili ağızlar dahi geniş bilgiye sahip değildir.

Die Welt gazetesi 13 Mayıs 1981 tarihli haberinde 440 adet SS-20 roketi bulunduğunu açıklarken, aynı gün FAZ gazetesi

220 adet SS-20 roketi bulunduğunu söylüyor. 28 Eylül 1981 tarihinde yine aynı "Die Welt" bu kez, 175 adet SS-20 roketinin varlığından bahsediyor.

Bütün bunlara rağmen Avrupa korunmasız değildir.Sadece 80 Poseidon roketi yüklü NATO'ya bağlı 5 Amerikan atom denizaltısının gücü, karşı güç dengelemesine yeterlidir.Ve 1971 yılında Avrupa'ya yerleştirilen ilk çok başlıklı atom silahları işte bu silahlardı.Yoksa, 1977'de Urallara yerleştirilen SS-20'ler değil.

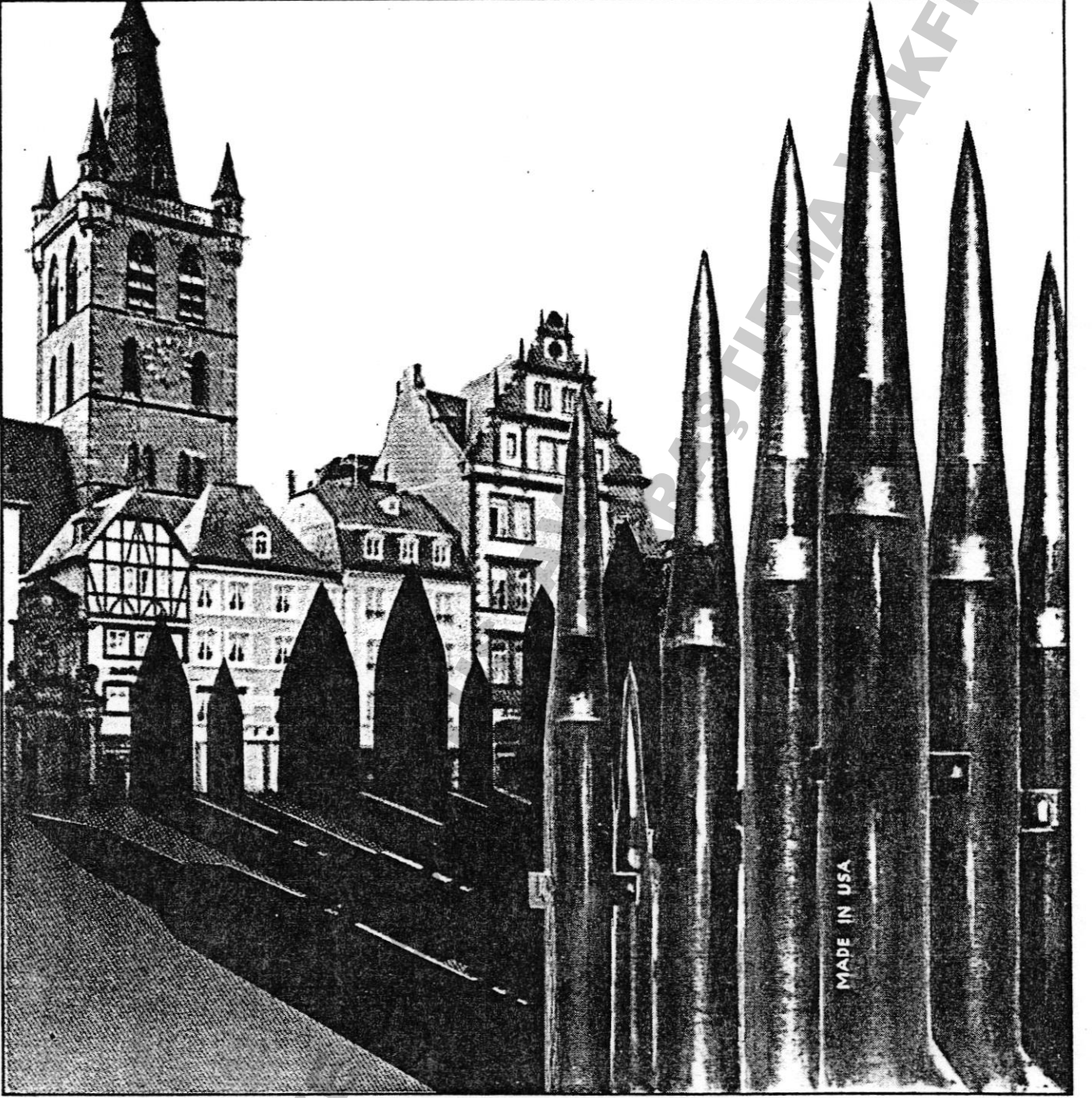
FAC Savunma Bakanlığının ve diğer kuruluşların Amerika'nın, SS-20'lere karşı silahlanması gerektiği konusundaki gerekçeleri doğru değildir.Zira Amerikalılar, İngiltere üzerinden Akdeniz'deki deniz filoları ve Türkiye üzerinden de Sovyetler Birliği'ne karşı atom bombası kullanabilirler.

ABD, gerçekten de daha 1955 yılında Sovyetlere karşı Avrupa'ya orta menzilli roketler yerleştirmeye başladı.O zamanlar, İtalya'ya 30, Türkiye'ye 15, İngiltere'ye 60 "Thor" roketi yerleştirilmiş bulundu.Bunlara ek olarak, yine adı geçen üç ülkeye, Sovyetler Birliği'ne kadar uzanabilecek uçaklar da yerleştirilmişti.

Sovyetlerin orta menzilli roketlerini Kuba'dan geri çekmesi konusunda Kruşçow ile yapılan anlaşma sonucu bu roketler ABD tarafından Avrupa'dan geri çekildi.Fakat uçaklar olduğu yerlerde bırakıldılar.

İlk Sovyet SS-4 ve SS-5 roketleri 1959 yılında Ural dağlarına yerleştirildi. SS-20'lerin ise savaş tehlikesini körükleyen yeni bir silah olmadığı, eskilerin modernleştirilmiş şekli olduğunu bugün artık sadece Sovyetler söylemiyor, gerçekçi, inanılır Amerikan kaynakları bile itiraf etmek zorunda kalıyor.Örneğin, Amerikan Savunma Merkezince çıkarılan "The Defense Monitor" dergisi :

"Sovyetler Batı Avrupa'yı yıllardır tehdit ediyor.Yeni SS-

Batı Avrupa'ya, özellikle Fed. Almanya'ya yerleştirilmesine başlanılan ABD kitlesel ölüm araçları : Pershing 2 Roketleri. Gölgeleleri bile bir şehri yok etmeye yetiyor.
(Resim, NZ 6/83)

20 roketleri mevcut tehditin ölçülerini yükseltmediğinden, NATO bu hırsla tehlikeli olabilecek önlemler almaya girişmemelidir. NATO'nun Avrupa'da yeterli nükleer gücü vardır ve bu güç, herhangi bir Sovyet girişimine karşı yeterlidir"...

Öte yanda, 1983'den itibaren Avrupa'ya yerleştirilmesi kararlaştırılan ABD Pershing 2 ve Cruise Missiles gibi nükleer silahların, kelimenin tam anlamıyla "Silahlanma" olduğunu sadece tarihsel gelişme değil, aynı zamanda askeri uzman ve yorumcular da itiraf etmektedirler. Her iki silah sistemi de tekniksel gelişme ve silahlanmadır. Ve her ikisinde, Amerika tarafından halâ imzalanmayan SALT 2 anlaşmasının öngördüğü, dengeyi ABD çıkarına bozan yeni stratejik silahlanma olarak kabul edilmektedir.

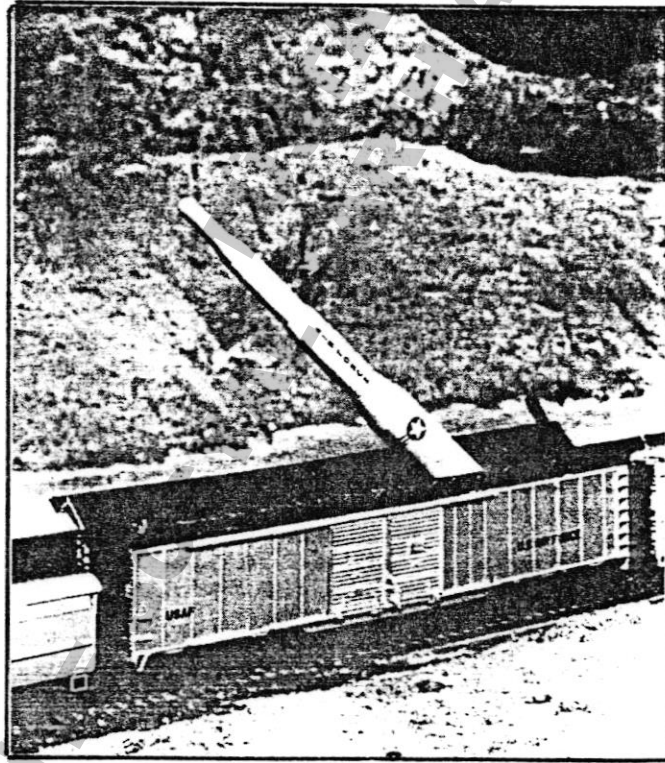
Pershing 2 roketi, radarla yönetilen yeni bir elektronik sistemle donatılmış olup, bu sistem sayesinde henüz bugüne kadar hiç bir roketin erişemediği, hedefe tam isabet yüzdesine sahiptir. Pershing 2'nin atom başlığı 1800 km. uçuştan sonra, 300 km. yükseklikten, ses duvarını 8 k e r e aşan bir süratle hedefine doğru iniş yaptığı anda, roketin içine monte edilmiş olan radar hemen harekete geçmekte ve bulunduğu çevrenin resmini çekerek, yine roket içindeki elektronik beyine yerleştirilmiş olan patlama hedefini gösteren plân ile karşılaştırmaktadır. Ufak da olsa hedef şaşmalar, saniyenin en küçük parçası kadar zamanda rokete bağlı kanatlar vasıtasıyla ayarlanmakta, düzeltilmekte ve böylece hedefe tam isabet 12 metreye kadar sağlanmaktadır.

Hedefe tam isabet olanağı Cruise Missiles roketlerinde bulunmaktadır. Bu roket, güçlü elektronik sistemi sayesinde saldıracağı hedefin harita üzerindeki coğrafi durumu hakkında bilgilerle donatılmakta ve programlanarak, ses duvarına yakın bir hızla, gereğinde bir ağaç boyu yükseklikten hedefine doğru hareket etmektedir. Bu roket, atıldığı yer ile hedefe kadar olan kilometrelerce mesafe arasında karşılaştığı dağ, bina, gibi her türlü engeli büyük bir kıvraklıkla

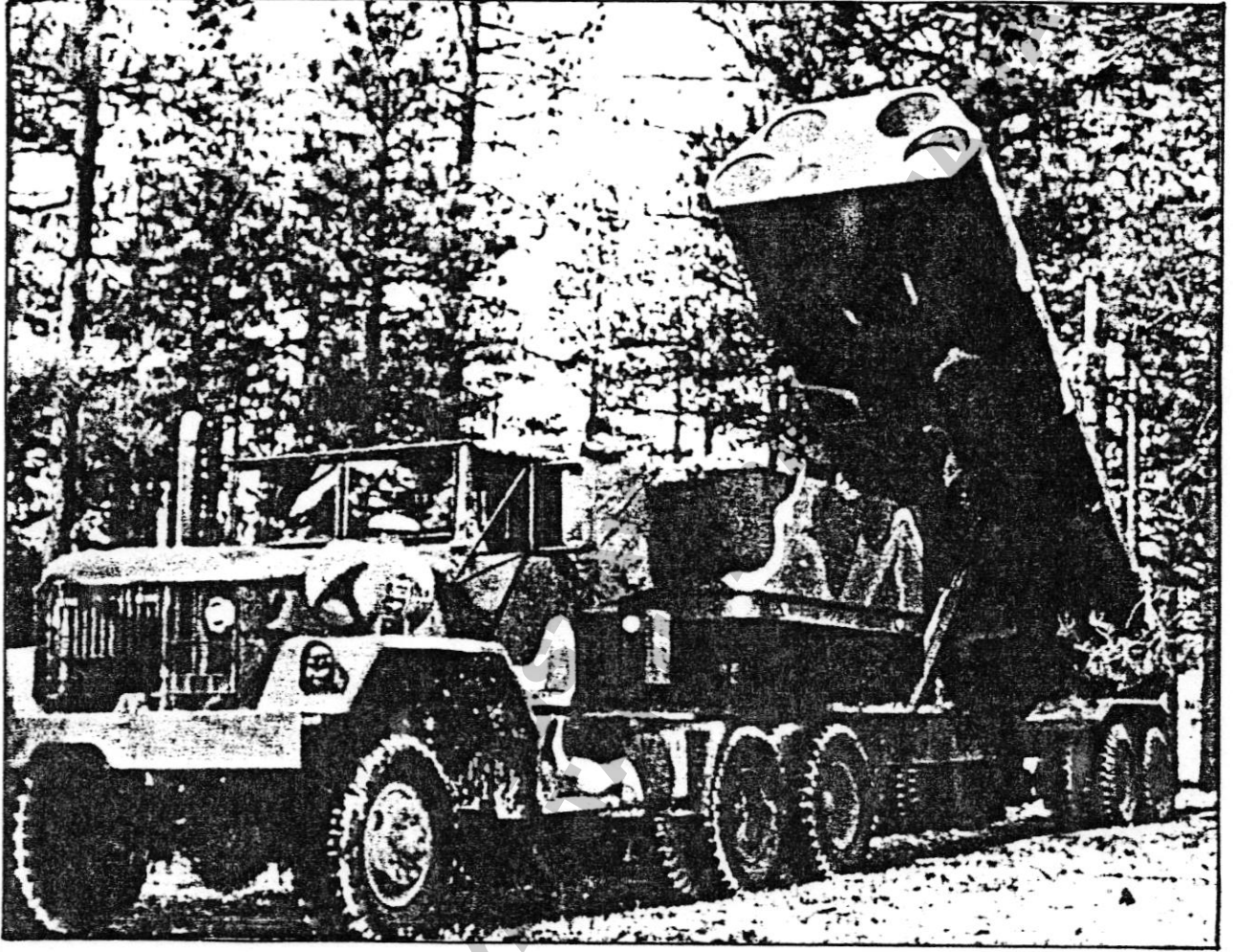
aşmakta, her türlü araziye uyabilmekte, dağları yükselerek aşmakta veya viraj alarak geçmektedir. Kendisini saklayabilecek ova ve bozkırlardan yararlanabilmektedir. Alçaktan uçuşu nedeniyle rakip radarlarca tesbit edilememekte, bu nedenle avcı roketlerce takip edilememektedir.

Sovyetler Birliği'ne göre her iki silah sistemi de korunma silahları değildir. Bu görüşe eski Avrupa NATO güçleri kumandan yardımcısı emekli İtalyan Generali Nino Pasti'de katılmakta, "Amerika'nın, Avrupa ülkeleri toprakları üzerine Pershing 2 ve Cruise Missiles roketleri yerleştirmek istemesi, Sovyetler ile ABD arasındaki güçler dengesini, ABD'nin lehine bozmaktadır" demektedir...

(Bu bölüm Stern Dergisi, 22 Ekim 1981 No:44'den alındı).

Kıtalararası MX roketlerinin gizlendiği toprak altı siloları.
(Resim, Der Tod in der Grauzone, Fischer Verlag 1981)

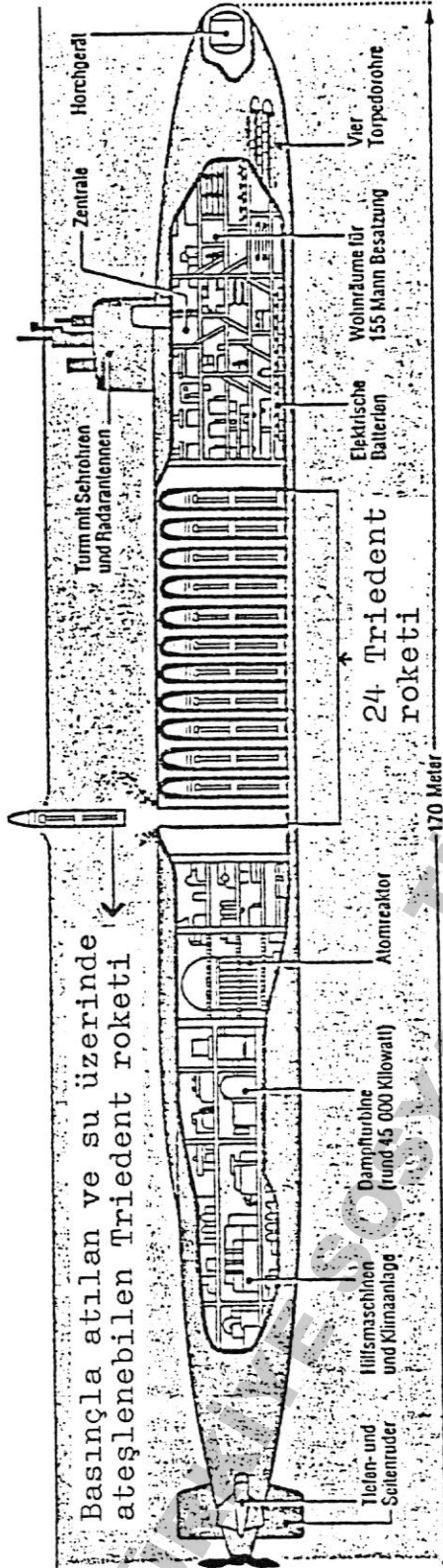

2500 km'ye kadar uzanabilen GLCM (Cruise Missiles) roketlerinin atış rampası. Her roketin patlama gücü 200 kiloton. 1983-1986 yılları arası bu roketlerden 560 tane yapılacak. 464 tanesinin FAC, İtalya, Belçika, İngiltere ve Hollandaya yerleştirilmesi NATO tarafından kararlaştırıldı.

DÜNYA'DAKİ A B D ASKERİ BİRLİKLERİNDEN BAZILARI :

F A C ' de	: 239 Bin
İngiltere'de	: 23 Bin
İtalya'da	: 11 Bin
Türkiye'de	: 8 Bin 700
Yunanistan'da	: 3 Bin 300
İslanda'da	: 2 Bin 900
Hollanda'da	: 2 Bin 200
Belçika'da	: 2 Bin
Portekiz'de	: 1.400
6.Filo deniz üstü	: 25 Bin
Japonya'da	: 46 Bin 200
Güney Kore'de	: 39 Bin
Filipinler'de	: 14 Bin 100
Guam'da	: 8 Bin 800
Avustralya'da	: 700
Midway adası	: 500
7.Filo deniz üstü	: 22 Bin
Panama kanalı civarı	: 9 Bin 500
Puerto Rico'da	: 3 Bin 500
Fuatamala-Kuba	: 2 Bin 100
Bermuda'da	: 1.300
Diego Garcia'da	: 1.100
Kanada'da	: 700
Suudi Arabistan'da	: 400
İsrail ve diğerleri	: 1.800

(Waffen Glanz - WK 1980)

ATEŞLE OYNAMAK !

Yeni Amerikan "Ohio" tipi atom denizaltısı. Her biri 14 nükleer atom başlığı taşıyan 24 Trident roketiyle donatılmış olup, savaş anında 336 şehir bir anda yerle bir edecek güce sahip.

Silahlanma konusunda uzman kişiler, böyle güçlü ve rakipleri tarafından altedilmesi olanaksız derece de yıkıcı güce sahip bir silahtan sonra, NATO'nun Avrupa'da silahlanmayı sürdürmesinin gereksiz olduğu görüşündeler.

(Resim, Stern Dergisi 15.10.81)

8) DÜNYA SİLAHLANA DURSUN :

- o Dünya'daki çocukların yüzde 80'i yani, 1 Milyar 200 Milyon çocuk yetersiz beslenmektedir.
- o Her yıl doğan 100 Milyon çocuğun, 70 Milyon'u gerekli sağlık hizmetlerinden yoksundur.
- o A vitamini eksikliği nedeniyle 100 Milyon çocuk kör olma tehlikesiyle karşı, karşıyadır.
- o Halen Dünya'da 10 Milyon'u aşkın sakat çocuk vardır.
- o Yeryüzünde 52 Milyon çocuk çalıştırılıyor.Bunlardan 42 Milyon'u 15 yaşından küçüktür.
- o Afrika'da 1 Milyon çocuk 14 yaşına gelmeden ölmektedir.
- o 1978'de Dünya'ya gelen 125 Milyon çocuktan, 13 Milyon'u 1 yaşına gelmeden öldü.Yani doğan çocukların tümünün yüzde 10'nundan fazlası.
- o ABD'nin Vietnam saldırısında öldürülen Vietnamlı çocukların sayısı : 250 Bin.
- o ABD'de çocukların yüzde 40'ı çocuk felci, çiçek, difteri gibi hastalıklara karşı aşıllı değil.
- o 20. Asrın sonlarına geldiğimiz şu yıllarda Amerika'da halen 40 Milyon kişi aç durumda.
- o FAC'de 1 Milyon'a yakın çocuk aileleriyle birlikte yoksullar yurdunda yaşıyor.
- o FAC'de yalnız 1976 yılında 500'den fazla genç intihar etti.Yaşları, 16-18 arasında.
- o FAC'de çocukların ancak yüzde 34'ü kreşlerden yararlanabiliyorlar.Yabancı işçi çocukları arasında bu sayı % 5.
- o Avrupa'daki 6 Milyon'u aşkın göçmen işçi çocuğunun yüzde 60'ı okula gidebiliyor.Okul çağındaki çocukların sadece yüzde 20-30'u okuma yazma biliyor.
- o Avrupa'daki göçmen işçi çocuklarının sadece yüzde 20'si ilkokuldan mezun olabiliyor.Yüzde 5'i ortaokula, yüzde

"Silah değil, ekmek istiyoruz" diyor çocuklar.
(Resim, Her mit dem Leben, Asso Verl. 1980)

15'i herhangi bir meslek okuluna gidebiliyor.

- o Her yıl dünya yüzünde silahlanmaya ayrılan paradan 400 Milyon'u çocuklara ayrılrsa, yeryüzünde bir tek aç çocuk kalmaz.
 - o 3 Günlük silahlanma gideri olan 3 M i l y a r Dolar'la 100 Milyon çocuğa okul yapılabilir.
 - o Afrika'da her yıl 15 Milyon çocuk açlıktan ölmektedir.
 - o 3 Tane B-1 tipi bombardıman uçağı bedeli ile bu çocukların hepsi ölümden kurtarılabilir.
 - o ABD'de çalışanların reel ücretleri yüzde 15 düşerek, son 25 yılın rekoru kırıldı.
 - o ABD'de son 4 yıl da işsizlik 3 Milyon artarak, 10 Milyona yaklaştı.
 - o Ludwigsburg'da bir kadın işçi h a f t a da 12 Mark 80 Pf. işsizlik yardımı almakta. (Metal gazetesi Nr:13/14-81)
 - o FAC'de 800 Bin sakat emekçi var. Yasaların öngördüğü, "Her işyerinde çalışanların yüzde 6'sını sakatların oluşturmaması zorunluğunu" her 5 işyerinden biri uyguluyor.
 - o 1980 yılında Dünya'da 55 Milyon insan, kelimenin tam anlamıyla açlıktan öldü.
 - o Willy Brandt : 1979 yılında Dünya'da doğan 120 Milyon çocuktan, 12 Milyon'u açlıktan öldü. (Parlament dergisi 11 Nisan 1981).
 - o UNICEF, Çocuklara yardım kuruluşu Direktörü James P. Grant şöyle diyor : "Sayılar gösteriyor ki, Dünya'da her 3 günde bir, yeni bir Hiroşima olayı meydana gelmektedir"...
 - o "Sosyal zorunluklar intihara itiyor"
- FAC'de her yıl 13 Bin'den fazla insan intihar etmektedir. 16 ile 25 yaşları arasındaki gençlerin intihar olayları son 10 yıl da yüzde 50 arttı. "Son yıllar da giderek zorlaşan sosyal durum, işyerini kaybetme ve konut sorunu gibi sorunlar bu krizin başlıca nedenleridir", (İnge Jöhrens- Psigolog - Frankfurter Neue Presse, 2.9.1981).

ARBEITSAMT

155 milimetrelik havan
topundan yapılacak uç
atışın fiyatı 25 Bin
DM. Bir genç için açıl-
cak meslek eğitim ye-
rinden daha pahalı.
(Resim, Her mit dem Le-
ben Asso Verl. 1980)

1 Pershing 2 roketi bedeli ile (45 Mil-
yon DM) geri bırakılmış ÷lkelerde 1 Mil-
yon insanın bir yıllık yiyecek ihtiyaçı
karşılanırdı. Çocuklar süte, ete, ekmeğe
hasret.

(Resim, Her mit dem Leben Asso Verl.80)

"Sizlerden gördüklerimizi çabuk öğ-
reniyoruz" diyor çocuklar. Analar,
babalar dikkat !

VE DÜNYA SEYİRCİ KALMAKTA :

Geçtiğimiz yıl (1980'de) Afrika, Asya ve Lâtin Amerika'da 55 Milyon insan açlıktan öldü. Bu sayı, 2. Dünya savaşında yaşamlarını yitirenlerin sayısına eşitti.

Halen 1 Milyar 400 Milyon insan doğumlarından ölümlerine kadar kötü ve eksik, yani yetersiz besleniyor.

Bunun nedeni, yeryüzünde beslenme maddelerinin olmayışından değil. Sadece 1979/80 ekonomi yılında "Avrupa Ortak Pazarı" 1 Milyon ton meyva ve sebze, fiyat düşümünü önlemek için yok etti. Bu durum, Avrupa Ortak Pazarı üyesi ülkelerin halkına 250 Milyon D.Mark vergiye mal oldu.

1981 Yılı Dünya Bankası raporlarına göre, açlık ve kötü beslenmenin gerçek nedeni, yiyecek maddelerine ihtiyacı olanların bunları alacak parası olmaması.

Yeryüzündeki sorunları daha iyi görebilmek için Dünya'yı her düzeyden insanın yaşadığı 100 kişilik bir köy olarak alacak olursak, şöyle bir resimle karşılaşırız :

- o Köyde oturan 24 kişinin yıllık gelirleri 8 ile 25 Bin DM. arası. Açlık çekmeleri söz konusu değil. Çocuklarını okula gönderme olanağına sahipler. Ortalama yaşam süresi 70 yıl. Dünya'daki yiyeceklerin yarısını, enerjinin 5'de 4'ünü kullanıyorlar.
- o Aynı köyde oturan 23 kişi ise, zorla da olsa yaşayabiliyorlar.
- o Geri kalan 53 kişinin yıllık gelirleri 700 D.Mark kadar. Beslenmeleri kötü, sık sık hasta oluyorlar. Hiç birinin okula gitme olanağı ve şansı yok. Her 4 çocuktan biri, 5 yaşına gelmeden ölüyor. Adı geçen 53 kişiden, 20'si herana açlıktan ölme tehlikesiyle karşı karşıya. Ve 50 yaşına kadar yaşayanların sayısı çok az.

Bu köyde oturan fakirler gayet tabii ki nimetlerin haklı ve eşit dağılımını istiyorlar. Zira bu nimetler herkese yetecek

kadar mevcut.Ve fakirler bu dağıtımda söz sahibi olmak istiyorlar.

Bu duruma zenginlerin cevabı, avutmak, teselli etmek ve bahış vermekle yetinmektir.Zenginler arasında en güçlülerinden olan "Sam Amca" (Amerika) fakirlere şu tavsiyede bulunuyor : "Kendi ekonominizin gücüne güvenin"...

(Tabii sormak gerek, hangi ekonominin - Derleyenin notu)

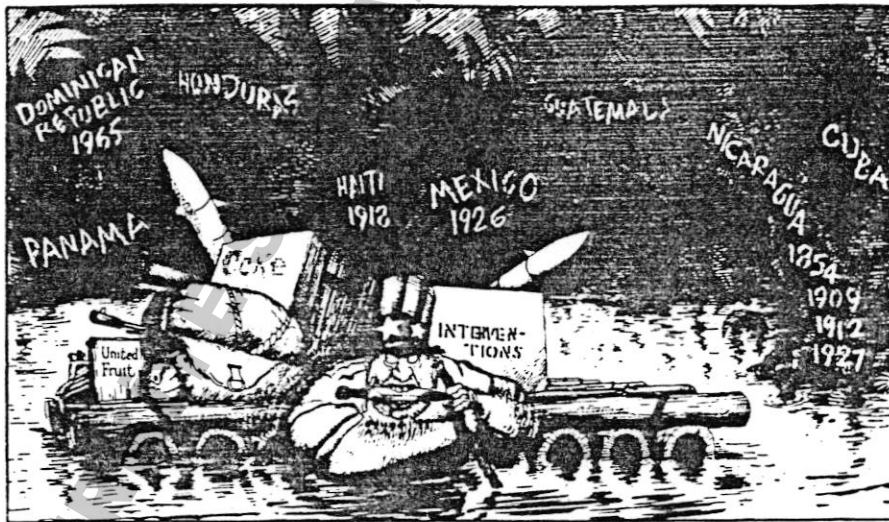
Sam amca sözlerine devamla, "Gelişmiş ülkelerden, geri kalmış ülkelere yapılacak yardımın arttırılması tek kelime ile olanaksızdır"...

(ABD Dışişleri eski Bakanı A.Haig'in UNO konferansındaki sözleri).

A y r ı c a :

- o 3. Dünya geri kalmış ülkelerinin, endüstri ülkelerine ve özel bankalara olan borcu, 1 T r i l y o n D.Mark'dır.
- o Bu ülkelerin geçen yıl ödemekle zorunlu oldukları borç miktarları 200 M i l l y a r D.Mark'dır.

(Stern Dergisi, 22.10.1981 No: 44)

(aus: International Herald Tribune)

Ve şimdi de Grenada.ABD gittiği yere sefalet götürüyor.

VE DÜNYA SİLAHLANA DURSUN !!!

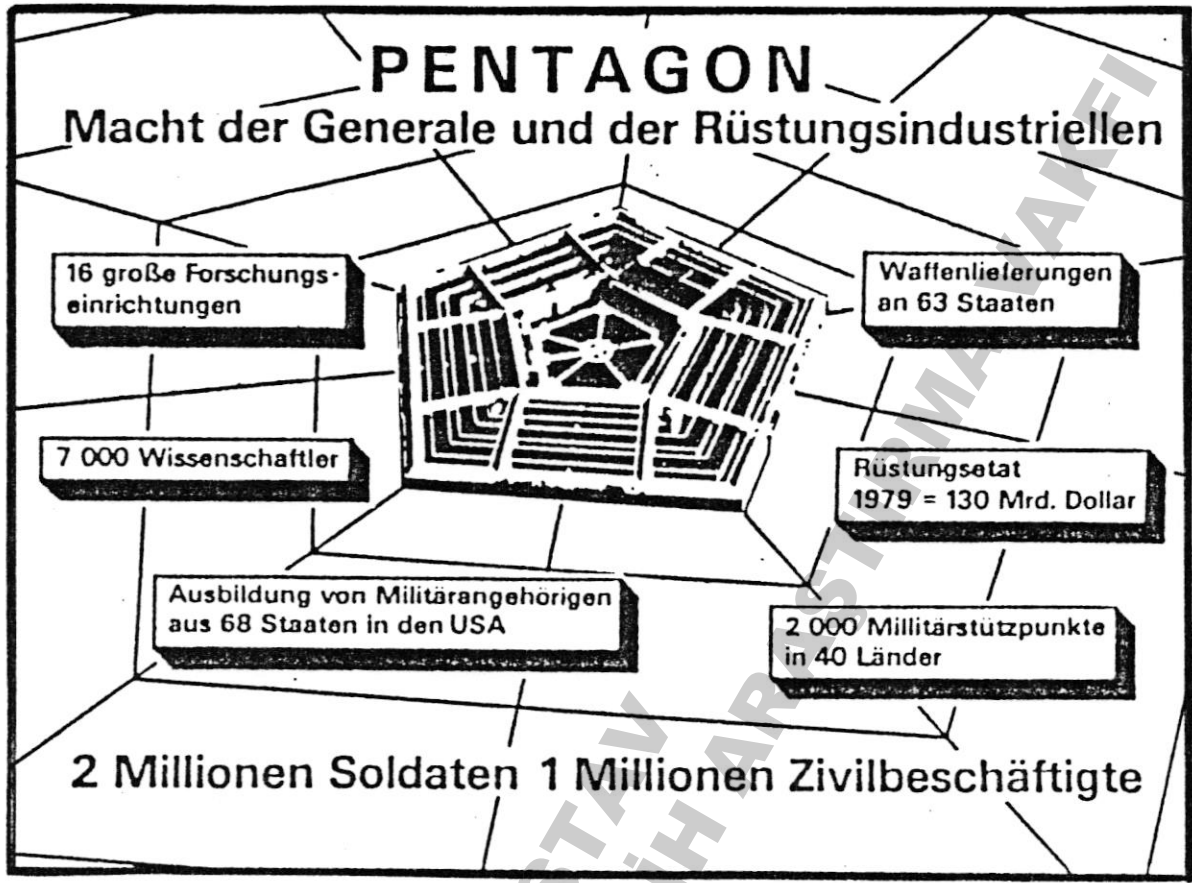

Dünya'da her yıl 1 Trilyon Mark silahlanmaya harcanırken, insanlar açlıktan ölüyorlar.

Silahlanma giderlerinden yapılacak belirli kısıntı bile bu insanları ölümden kurtarırdı.

Resim de besinsizlikten ölümü bekleyen Milyonlarca insandan ikisi görülüyor.

PENTAGON : ABD Savunma Bakanlığı.

Generallerin ve silah tekellerinin iktidarı.

16 Araştırma kuruluşuna sahip,
7000 Bilim adamı çalışıyor,
68 Dünya Ülkesinden askeri elemanlar eğitim yapıyor,
63 Dünya Ülkesine silah satıyor,
1979 Silahlanma bütçesi, 130 Milyar Dolar,
1985 için kabul edilen 280 Milyar Dolar (1)
40 Dünya Ülkesinde 2 Bin Üsse sahip,
2 Milyon asker, 1 Milyon sivil personel
PENTAGON için çalışıyor.

(1) Biz ekledik.

(Resim, Waffen Glanz, WK-1980)

9) REAGAN'IN AMERİKA'SI :

ZENGİNLER İÇİN BİR ÜLKE :

Alice Fisher 46 yaşında, 3 çocuklu dul bir kadın. Kendisi sosyal yardımla yaşamakta. "Washington Post" gazetesinin yazdığına göre, Alice, kemerleri daha da sıkamak zorunda.

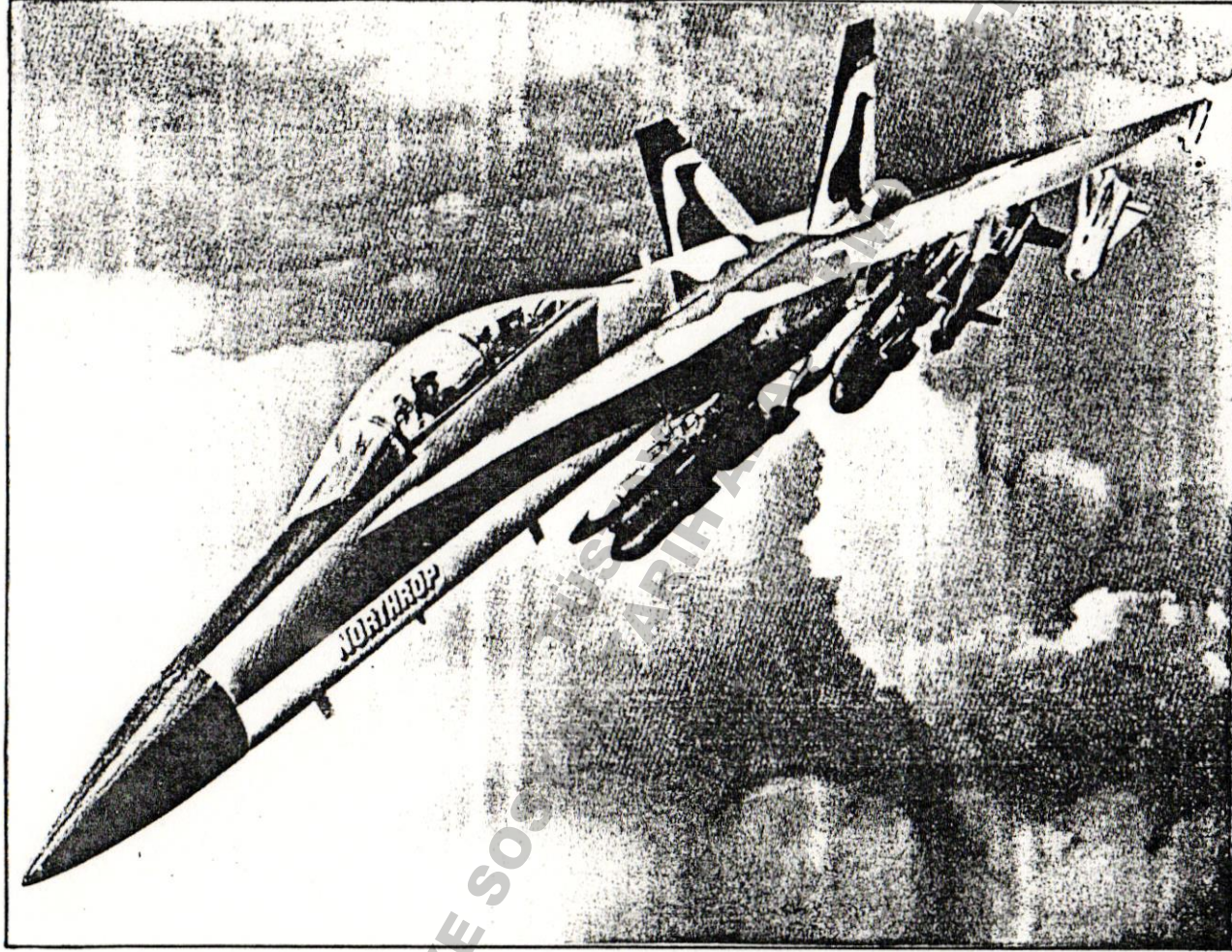
A. Fisher 1 Ekim 1981'den itibaren elindeki 4 Dolar'ın bile hesabını yapacak. Bu tarihte Amerika'da yeni bütçe yılı başlamakta. VE Alice bu zamana kadar aldığı sosyal yardımdan yüzde 20 daha az yardım alacak. (Bu zamana kadar ayda 254 Dolar almaktaydı, şimdi 198 Dolar alacak). Ayrıca Belediye tarafından kendisine verilmekte olan yiyecek alış-veriş kuponları da ayda 99 Dolar'dan, 90 Dolar'a indirildi.

A. Fisher zaten 1 Ekim'den önce aldığı yardımla da 3 çocuğunu yeteri kadar doyuramıyordu. Washington Post ile yaptığı söyleşide Alice, "Bundan böyle kendisinin öğle yemeklerinden feragat etmesinin gerektiğini" söyledi. Sözlerine devamlı, "Çocuklarıma akşam yemeği olarak, üzerine yağ haşlanmış Makarna yedirmek zorundayım" dedi.

Alice'nin durumu tesadüf olaylardan değildir. Miami'de oturan, gözleri kör işçi Fred Baron, bütçedeki ödeneğinin kısıtlanması üzerine işine gidememekle karşı karşıya. Bugüne kadar kendisini alarak işyerine götüreren sakatlara ait Otobüs, 1 Ekim'den itibaren kaldırılmış bulunmaktadır.

John Holborn isimli Belediye temizlik işçisi, "Çocuğumun ayakkabılarının topukları eskidiğinde kendim tamir etmek zorunda kalacağım, annem de bizimkilere böyle yapardı" demektedir. Holborn, hükümetin işyerleri açma ve eğitim programında yaptığı 3,5 Milyar Dolar'lık kısıntı kurbanı olarak işyerini kaybetti.

A. Fisher, F. Baron ve J. Horborn önümüzdeki kış döneminde kemerleri sokacak Milyonlarca Amerikan vatandaşından üçü. Her

F/A 18 "Hornet" atom uçakları. 1377 tane üretimi kararlaştırıldı.
Tanesi 43,3 Milyon Dolar. Sudan ucuz.

üç vatandaş için de Reagan'ın bütçeden şu ana kadar 35 Milyar Dolar kısıntı yapmasından sonra, yaşam sorunu ortaya çıkmakta. Hafta da bir kere de olsa et yemeleri veya işe gidip gelmeleri için gerekli olan günlük 1,20 Dolar yol parası bulup bulamayacakları sorunu doğmaktadır.

R.Reagan'ın sözde bütçe düzenlemesi kendisini şu şekilde göstermektedir :

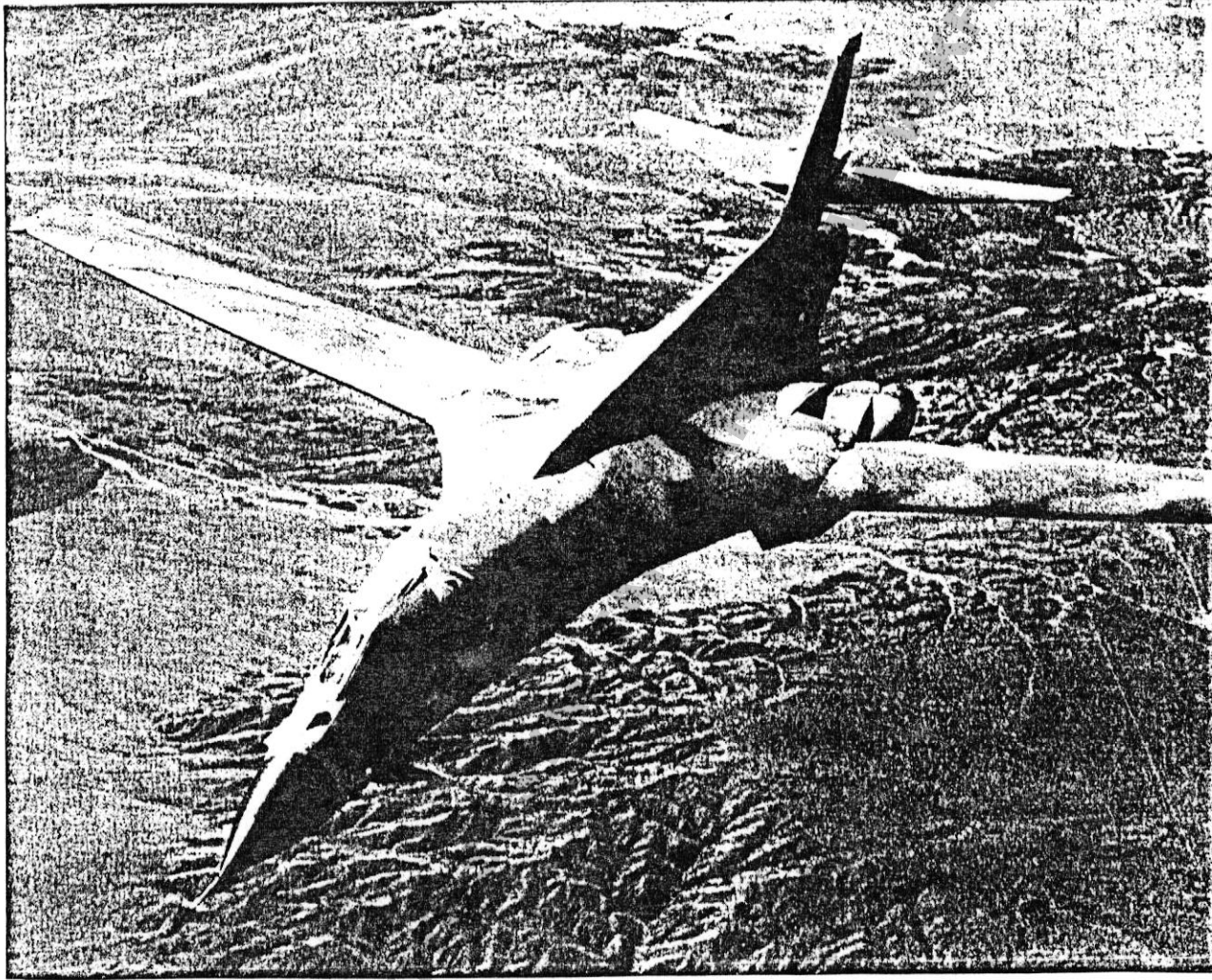
- o Sosyal konut yapımı 4 Milyar 400 Milyon Dolar, yani yüzde 40 oranında kısıtlamaya uğrayacak.
- o Sosyal yardımlar 1 Milyar 600 Milyon Dolar kısıtlanacak.
- o Fakir çocuklara okullarda yemek verimi için bu zamana kadar 4,4 Milyar Dolar ayrılırken, bu miktar bundan böyle üç'te bir kısıtlanarak, 2,9 Milyar Dolar'a düşürülecek.
- o Bu zamana kadar 22 Milyon Amerikan vatandaşının yararlandığı fakirlere verilmekte olan yiyecek kuponları gideri 12,8 Milyar Dolar'dan 10,2 Milyar Dolar'a indirilecek. Bu önlem, 1 Milyon vatandaşa yapılan yardımın kesilmesi demektir.

Sosyal yardımlarda yapılan kısıtlama toplamı 20 Milyar Dolar'ı bulmaktadır. Yani, bu zamana kadarki sosyal yardım ödentilerinin yüzde 8 daha azı.

Kurban verme politikası daha henüz başlangıç noktasındadır. Zira, gelecek yılın bütçesindeki açık, bu yılın başlarında tahmin edilenin aksine çok daha büyük olacağından, daha geniş kısıtlama önlemleri alınacağını Reagan daha şimdiden açıkladı.

Gelecekte okul çocuklarının mideleri açlıktan ötecekmiş, dul anneler iş bulamayıp, çocuklarını hazırlık okullarına gönderemeyecekmiş, Belediyeler yangın söndürme işlerinden mi, yoksa temizlik işlerinden mi tasarruf edelim diye düşünsün dursun, ABD hükümeti tasarruf etmeye kararlı gözükmektedir.

Bütün bu kısıtlama kararlarının alındığı yer olan WashingtonDaki Beyaz Saray'da ise tasarruf ve kısıtlamadan eser

B-1 Stratejik atom uçakları.1981'de Reagan'ın emriyle 100 tane yapılmasına karar verildi.Her uçak 30 atom roketi taşıyor.B-1 programının maliyeti 25 Milyar Dolar'dan fazla.

gözükmemektedir.

ABD Cumhurbaşkanı konağında Reagan'ın Ekim 1981 başlarında yaptığı bir basın toplantısında, basın mensuplarına söylediği gibi "Milyonerler geçidi" yapıldı. Buradan alınan sonuçlara göre :

- o Cumhurbaşkanlığı adına alınan ve tek tek 4732 parçadan oluşan 220 kişilik yemek takımı. Her parçasının etrafı altın yazmalı ve aynı zamanda Cumhurbaşkanlığı armasını taşımakta. Bir kişilik yemek takımının masrafı, 950 Dolar. Tüm masraf, 209 Bin, 508 Dolar.
- o Konağın Cumhurbaşkanlığı oturma kısmının iç değişiklik onarımı ise, bu fiyatın tam 4 katı. (Yaklaşık 1 Milyon Dolar.
- o 7 Banyolu, 14 odalı bu kısım Dekoratör Ted Graber tarafından, Reagan'ın karısı Nancy Reagan'ın zevkine göre yeni halı ve bu halılara uygun duvar dekorasyonu ve perdelerle döşeli.

Onarım masrafı olan yaklaşık 1 Milyon Dolar Reagan'ın yakın dostları (!) tarafından karşılandı. Vergi ödeyen Amerikan vatandaşları bu masrafa dolaylı yollardan katkıda bulunmaktadırlar. Zira, bu gibi başışlarda bulunan zenginler, bu tür masrafları yıl sonunda vergiden düşürmektedirler.

ABD'de belirli çevreler Reagan'ın yaşam stilini selamlamakta ve "Reagan ile yeni bir sosyal devir başladı" demektedirler. US News World Report isimli gerici dergi, "Zengin olmak ve zengin olduğunu göstermek birdenbire basitleşiverdi" demektedir.

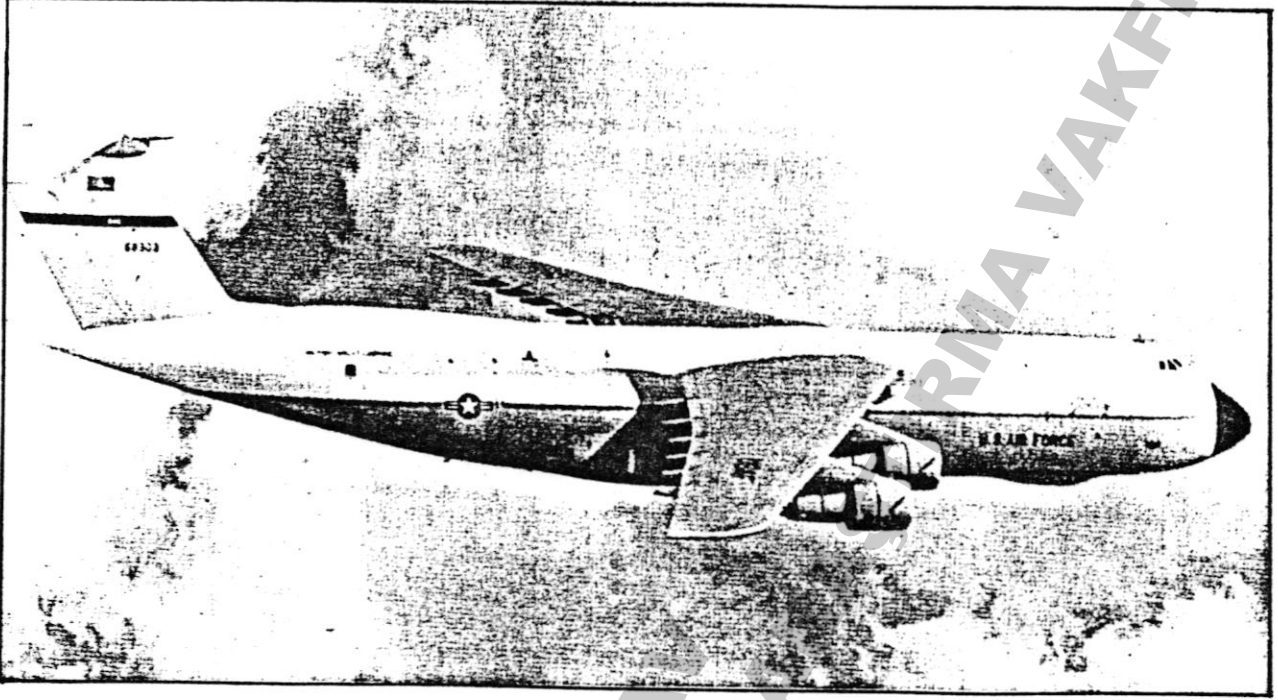
- o Fakir olmak, fakir olanların nereye ait olduğunu bilmek ise, bugün herkes için malumdür.
- o Trilyon'larca Dolar silahlanma masrafıyla Amerika tarihinin en büyük silahlanma programını gerçekleştirmek isteyen Reagan, dış ülkelerde silahlanmanın öncülerinden olarak görüne dursun, Amerikan vatandaşları onu, halkı 19. yüzyıla geri sürükleyen bir gardiyan olarak görmektedir.

(19. Yüzyıl, hakim güçlerin devletin koyduğu yasalara uymadan ve toplumun çıkarlarına aldırmadan, kendilerini geliştirdikleri bir devir).

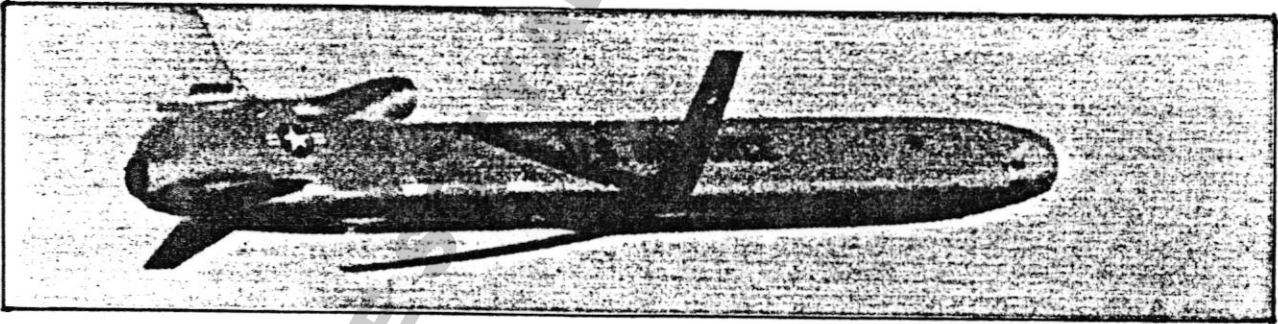
19. Yüzyıl da, ezilenlere "Çalışan kazanır" örneğini yutturabilmek için tüm zenginliklerin gözler önüne sergilenmesi sosyal bir olay olarak isimlendirilirdi. Sosyal yardımın bir hak olarak tanınmaması nedeniyle fakir vatandaşların şapka çıkarıp, el açarak zenginlerden gelecek sadakalara muhtaç olduklarını belirtmeleri normal olaylardan sayılırdı.

- o Sosyal ödentilerin yüzde 10 kısıtlanması Amerikan vatandaşlarına, refah ülkesi olarak anlatılmaya çalışılan Skandinav ülkelerinin vatandaşlarına oranla daha sert isabet etmektedir. Bir çok Amerikan vatandaşı için sorun : "Bu kış karnımızı mı doyuralım, yoksa ısınmayı mı sağlayalım" şeklindedir.
- o Dünya'nın en güçlü endüstri ülkelerinden biri olan ABD, yeni doğan çocukların ölümüne karşı mücadelede 13. sırada olup, küçük bir ülke olan Malta ile aynı sıradadır.
- o Sağlık hizmetleri konusunda durum daha da kötüdür. ABD, 100 Bin kişiye bir doktor ile Dünya'da 20. sıradadır.
- o Öğretmen sayısı konusunda da Dünya'da 11. sıradadır.
- o R.Reagan'ın aldığı 4 kovboy çizmesi 1000 Dolar tutmaktadır. Bu fiyata, çizme üzerine işlenen 14 ayar altın Cumhurbaşkanlığı arması dahil değildir. Bu masrafın gereği sorulduğunda verilen yanıt : "Ekonomiyi canlandırıyoruz"...
- o Cumhurbaşkanı'nın çizmelerine 1000 Dolar'lık masrafın yapıldığı sıralarda, ABD Sosyal Bakanı şu açıklamayı yapıyor : "Gelirleri ayda 1000 Dolar'ı geçenlere bundan böyle Devlet yardımı yapılmayacak"...

Amerika'da belirli güçlerin bolluk içersinde yaşamaları yazar G.Gilder tarafından anlatılmakta ve aynı kişi bunun gerekliliğini savunmaktadır. Bu yılın başında yayınlanan ve Reagan'ın yatak odasından dahi eksik etmediği "Zenginlik ve

ABD C 5 A "Galaxy" tipi atom uçağı. En ağır silahları kıtalararasında en kısa zamanda yerine ulaştırıyor.

ABD Hava roketi. "ALCM-B". Sovyetler Birliği'nin en arka hatlarına kadar uzanabilmekte. Başlığının patlama gücü 200 kiloton. 1989'a kadar 3780 adet yapılacaktır.

Fakirlik" adlı kitabında Gilder, tüm Amerikan halkına "Milyonerlerin kıymetini bilmelerini" tavsiye etmekte, "Ülke ekonomisinin sağlığı, halkın zenginlerin kıymetini bilmesine bağlıdır" demektedir.

Bay Gilder'e göre, herşeyden önce önemli olan, "Vergi yükünün zenginlere bindirilmemesi ve onların ülkeyi terketmesini veya yatırımlardan kaçınmalarının önlenmesidir"...

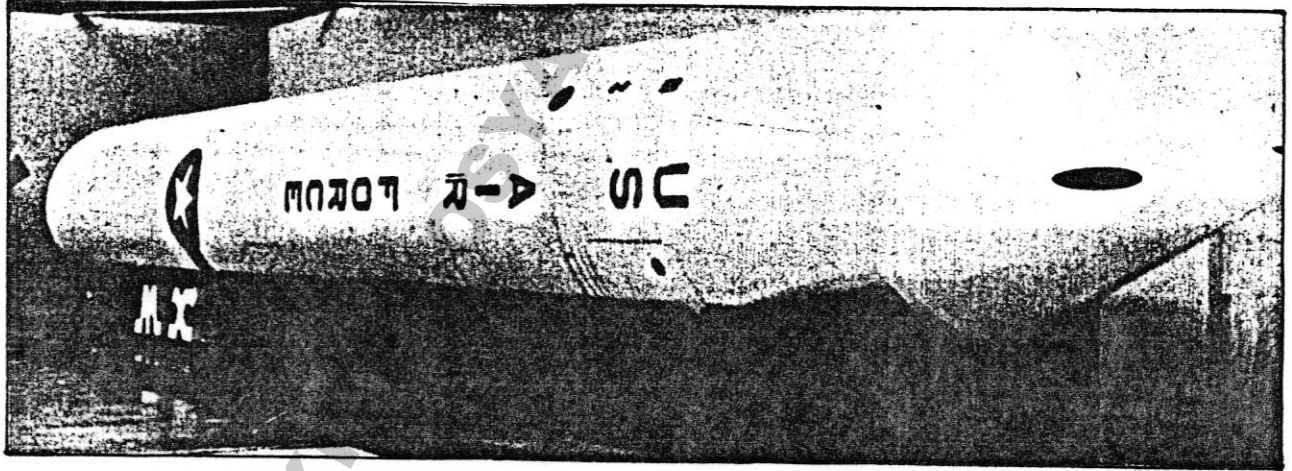
Bunun hemen arkasından Reagan tarafından açıklanan vergi reformunda, zenginlere önemli çıkarların sağlandığı görüldü.

Devletin fakir vatandaşlara hediye edeceği hiç bir şeyi yoktu. Aksi halde, onların daha da tembelleşmeleri körüklenir, "Çok çalışmakla günün birinde kendilerinin de zengin olabilecekleri ümitleri kırılabilirdi"...

Bu konu da Gilder şu örneği getirmektedir :

"Lübnan'dan iltica ederek buraya gelen bir aile 10 yıl öncesine kadar arabayla sokak aralarında sebze satıcılığı yaparken, bugün çok çocuklu olmanın getirdiği avantajla Massachusetts kentinde koskoca bir alışveriş merkezine sahiptir"

(Spiegel Dergisi, No: 44/81)

Amerika'nın geliştirmekte olduğu MX roketi. Reagan tarafından seri halde üretilmesine karar verildi. Her biri 600 kiloton patlayıcı gücü olan ve yönlendirilebilen 10 atom başlığına sahip.

İNSAN HAKLARININ YILMAZ SAVUNUCUSU (!) A M E R İ K A :

"ABD'de yıllık izinler ve işten çıkarmalarla ilgili düzenlemeler :

P a r o l a : Al kullan, at.

İşvereninden 7 günlük yıllık izinini nazik bir dille isteyen Washington'lu Teleks teknikeri 27 yaşındaki Dave Williams'in bu "Utanmazlığını" firma sahibi derhal çıkışla cezalandırdı.

42 Yaşındaki satıcı kadın Claire Degnen'de aynı şekilde ve anında işinden oldu.Gerekçesi mi ? Bu işçinin 6 günlük yıllık izininden 2 saat geç dönmesi.

Yukarıdaki uygulamalar bazı sapık işverenlerin tek-tük uygulamaları basit olaylardan olmayıp, 1981 Amerika'sının gerçek çehresidir.

"Yıllık izinler ve işten çıkarmalar konusunda Amerika'da halâ kapitalizmin başlangıç yıllarının metodları uygulanmaktadır" demektedir AFL/CIO Sendikalar Birliği Washington bürosu sözcüsü.Aynı sözcü, sözlerine devamla, "İşin garibi üyelerimizin çoğunluğu bu metodları normal bulmaktadır" diyor.

ABD Çalışma Bakanlığınca Washington'da yayınlanan yıllık araştırma ve statistik kitabında belirtildiğine göre, sayıları 1 0 7 M i l y o n'u bulan Amerikan emekçilerinin geçtiğimiz yılki ortalama yıllık izin hakkı 9 gün.

Uzun yıllardır çalışanların yıllık izin hakları 2 haftaya kadar yükselmekte.Fakat Milyonlarca işçinin ise, yıllık bir tek gün bile izin hakkı yok.Bunlar herhangi bir firmada 12 ile 18 aydan daha az çalışmış olanlar.

İşin önemli yanı, ücretli izin hakkı toplu sözleşmelerle garanti altına alınmış olsa dahi, bu hak, işçilerin yıllık izin haklarını istedikleri gibi kullanacağı anlamına gelme-

mesi.

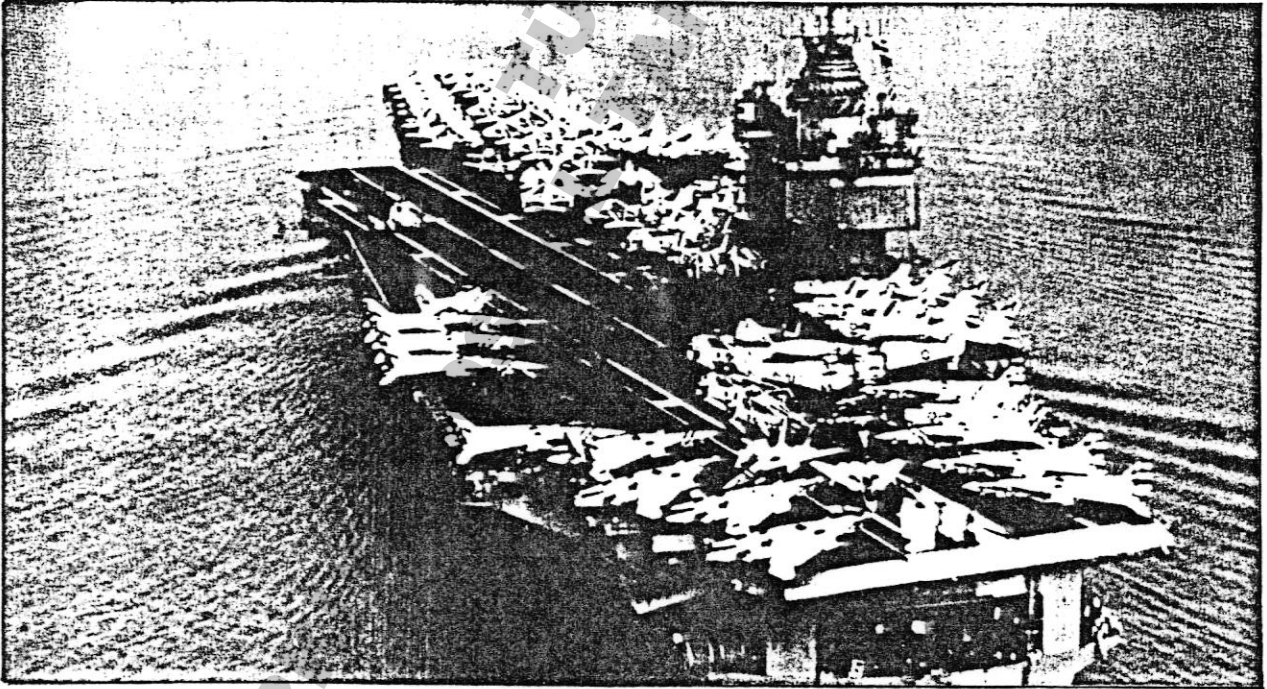
Sendika ilgilileri dahi kendi üyelerine yıllık izin haklarından vazgeçmelerini önermekte, "İşinize bağlı olduğunuzu patrona ispatlayın" demektedirler.

Çok kere, işçilerin hakkı olan yıllık izinlerinden vazgeçmelerine "İşten atılma korkusuyla" ulaşılmaktadır. İşçilere, "Eğer tembel, tembel güneş de yatmak istiyorsanız, kapımda izin almadan, devamlı çalışmak üzere bekleyen yüzlerce işsiz var" tehditi savrulmaktadır.

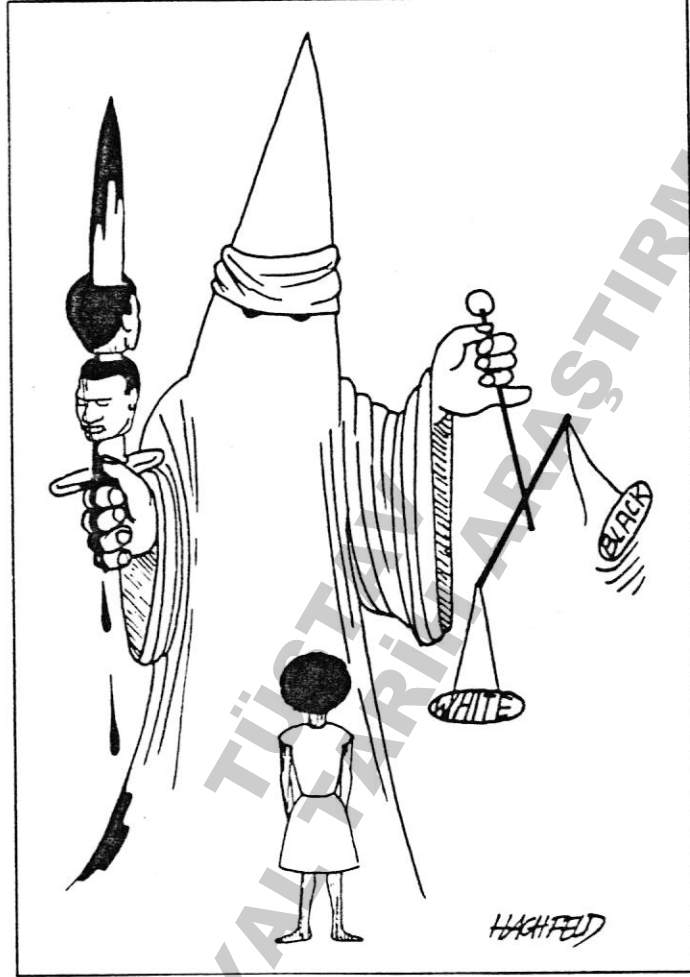
Avrupa'nın bir çok ülkesinde geçerli olan 6 haftalık veya 3 aylık işten çıkarma ihbar süresi, Amerika Birleşik Devletleri için bir "Hayal ve rüya"dır.

(Stuttgarter Nachrichten 11.7.81)

(Başlık ve altı çizilen yerler bize aittir)

Atom enerjisiyle çalışan ABD uçak gemisi "Enterprise". 40'ı atom yüklü olmak üzere, 90 uçak taşıyor. Bu uçak gemilerinden ABD'nin 15 tane var.

Amerika 1983 : Zenci-Beyaz mücadelesi.
Kendi Ülkesinde ırk ayrımını körükleyen,
Dünya'da silahlanmayı rahatça körükler.
(Resim, Der Reagan Report WK-1982)

10) TÜRKİYE - SİLAHLANMA VE A B D ÜSLERİ :

- o Türkiye'de 1940'lardan bu yana yıllık bütçenin yüzde 30 ile 40'ı askeri giderlere ayrılmaktadır.
- o Bu harcamalardan yapılacak yüzde 10'luk bir kısıntı ile Türkiye 10 yıl içersinde işsizlik sorununa çözüm getirebilir.
- o ABD ile Türkiye arasında 100'den fazla ikili anlaşma vardır. Bu anlaşmaların büyük bir kısmından TC. Parlamenterlerinin ve hatta Parlamentonun bile haberi yoktur.
- o Bu ikili anlaşmalara dayanarak ABD, Türkiye'de 100'den fazla üs kurmuştur. 35 Bin kilometre kareyi bulan bu üslere ABD bir kuruş dahi kira ödememektedir.
- o ABD'nin Türkiye'de bulunan binlerce askerinin tüm yiyecek içecek ve her türlü diğer ihtiyaçları gümrük muafiyeti tanınarak Amerika'dan temin edilmektedir.
- o İkili anlaşmalar konusunda 1963 yılında 3. Ordu Komutanı olan Orgeneral Refik Tulga, Trabzon'daki ABD üssünde başına gelenleri kendi ağzından şöyle anlatıyor :

"Açıkça söyleyeyim ki, ikili anlaşmaların mahiyetini pek iyi bilmiyorduk. 1963 Yılında 3. Ordu Komutanıydım. Yaz günü Trabzon'daki Tugayı denetlemeye gittim. Tugay da, "Komutanım yukarıda ABD üssü var, ziyaretiniz isteniyor, gidermisiniz ?" dediler. Üssü ziyaret programımda yoktu, fakat bir ikinci sefer üssü ziyareti kararlaştırdım.

Üs Komutanı ABD'li Albay bizi büyük merasimle karşıladı. Albay, kantin-kulüp-yemekhane-mutfak gibi tesisleri gezdirdi. Biraz ötedeki etrafı demir kafesle çevrili "Gerçek üsse" doğru ilerledim. Amerikalı Albay yolumu kesti :

- Giremezsiniz ! Buraya ancak Amerikan uyruklu yetkili kişiler girebilir.
- Ben Ordu Komutanıyım. Bulunduğunuz bölge bana aittir Albay. Giremeyeceğim yer olmaz, dedim.
- Emir böyle...

- Bu hükümlerlik haklarımıza tecavüz değil mi ?
- Ama ikili anlaşmalar var... Bir Viski almazmısınız sayın Paşam ?... dedi."

(SIA - İhanet anlaşmaları, Bilim yayınları 1980)

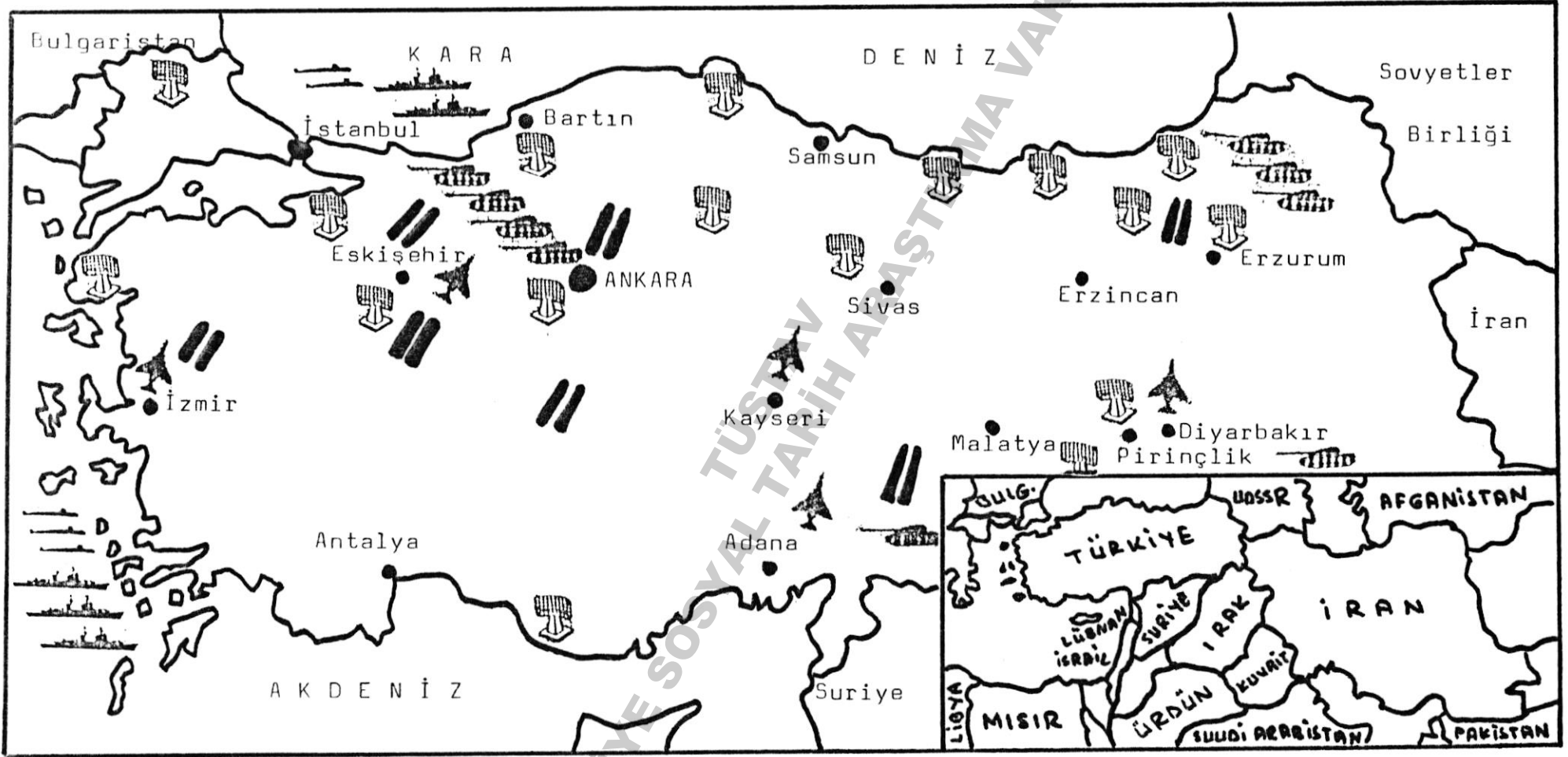
TÜRKİYE'DEKİ A B D ÜSLERİNİN KULLANILDIĞI OLAYLAR :

- o 1958'de Lübnan'daki iç savaşa müdahale eden ABD atom uçakları ve askerleri İncirlik üssünü kullandılar.
- o 1960'da Sovyetler Birliği topraklarında düşürülen U-2 casusluk uçağının pilotu Türkiye'de İncirlikten havalandığını itiraf etti.
- o Aralık 1970'de Sovyetler Birliği'nin Türkiye sınırına yakın bir kenti üzerinde inişe mecbur edilen U-8 casusluk uçağının içinde iki Amerika'lı General ve bir Türk Albayı bulunuyordu. A d l a r ı :
 1. Edward Scherrer Tuğgeneral, ABD Türkiye misyonu başkanı.
 2. Claude M. Mc Quarrie Tuğgeneral.
 3. Türk Albayı Denelli.
- o 1970 Ürdün iç savaşında demokratik güçlere karşı Kıral Hüseyin'in saltanatını savunmak için çarpışan emperyalizm askerleri yakıt, cepane ve silah ikmalini Adana'dan yapıyorlardı.
- o 1979'da Sinop üssü yakınında düşen ABD uçağının üzerindeki esrar perdesi, bu uçağında U-2 ve U-8 uçaklarına benzer bir işlevle görevliken düştüğü gerçeğini gizliyememiştir.

(Savunma ve Ekonomik işbirliği anlaşması Dr.C.Başbuğ)

- o Son olarak ABD'nin İran'a yaptığı ve fiyasko ile sonuçlanan komando harekâtı sırasında Türkiye'de Pirinçlik, İncirlik, Yunanistan'da Hellenikon üsleri ile, Mısır ve İsrail'deki üsler kullanılmıştır.

(SIA - İhanet Anlaşmaları, Bilim yayınları 1980)

Türkiye'deki ABD Roket siloları, Havaalanları, Radar istasyonları, Tank Birlikleri, Akdeniz ve Karadeniz'deki deniz filoları. Bunlar mevcudun bir kısmıdır. Komşu Müslüman Arap Ülkelerine, ABD'nin çıkarı olan Petrol bölgesine buradan inmek bir an meselesidir.

TÜRKİYE VE SAVAŞ TEHLİKESİ :

Bilindiği gibi, Türkiye NATO üyesidir.Ülkemizin toprakları üzerinde Amerikan üsleri ve nükleer silahları bulunmaktadır. Bunlara ek olarak, Avrupa'nın çeşitli ülkelerine yerleştirilmiş olan Pershing 2 ve Cruise Missiles atom başlıklı roketlerin ülkemize de yerleştirilmesi düşünülmekte, bunun için de, Ankara ile Washington arasında, kapalı kapılar ardında pazarlıklar sürdürülmektedir.ABD ve Türkiye bu konu da görüş birliği içersindedir.

Bu roketlerin ülkemize yerleştirilmesi, yaten patlamaya hazır bir barut fıçısı durumunda olan ülkemizi daha da bağımlı hale getirecek ve nükleer bir savaş tehlikesinin kucağına daha da itecektir.Böyle bir durumla ülkemiz bile ,bile ateşe atılmak istenmekte, bölgemizde barışı tehdit eden, savaş tehlikesini körükleyen bir ülke durumuna getirilmek istenmektedir.

Bunun en yakın örneğini 1984 Şubat ayı içersinde ABD Savunma Bakanı yardımcısı R.Perle Ankara'da gazetecilere verdi. R.Perle şöyle diyor :

"Türkiye, Sovyetler Birliği'nin kimyasal silah tehditi altındadır.Bu nedenle biz de Türkiye'ye gerekli tesisleri kuracağız"...

R.Perle burada, Sovyetler Birliği'nin kimyasal silahların yasaklanması için öneri getiren ilk dünya ülkesi olduğunu kasıtlı olarak gizlemektedir.

Türkiye'nin hemen hemen her ilinde bir ABD üssü vardır.Doğu illerinde yeni üs ve hava alanları açılmış, mevcut olanlar genişletilmiştir.

Başbakan Turgut Özal gazetecilere, "İncirlik anlaşması insancıldır" derken, ABD Senatosunda, Senatör Byrd, "İncirlikten, Lübnan'a günde 600 asker ve malzeme taşınıyor" diyor. Ve ABD bu "insancıl" anlaşma olanaklarından yararlanarak,

Türkiye'deki NATO ve ABD üslerinden bazıları. Buralara yalnız Amerikan uyruklu kişiler girebilir. (Resim FAZ).

Lübnan halkı üzerine gece de 27 ton (Evet, yirmiyedi ton) bomba atıyor.

29 Şubat 1984 tarihli Cumhuriyet gazetesinde yayınlanan ABD'nin Ankara Büyükelçisi Robert S.Hupe'nin sözleri şöyle :

"Amerika'nın ekonomik ve askeri yardımlarına ihtiyacınız olduğu sürece, bizim düşüncelerimizi dikkate almak zorundasınız.Neyin haklı, neyin haksız, neyin doğru, neyin yalnış, neyin özgür, neyin tutsak olduğu konusunda bizim düşüncelerimize azami dikkat göstermek zorundasınız.Bu iş bu kadar basit"...

Yukarıdaki sözlerden sonra, ABD'nin komşularımıza, Müslüman Arap ülkelerine saldırı plânlarına acaba hangi hükümet, nasıl "Dur" diyebilecek ?...

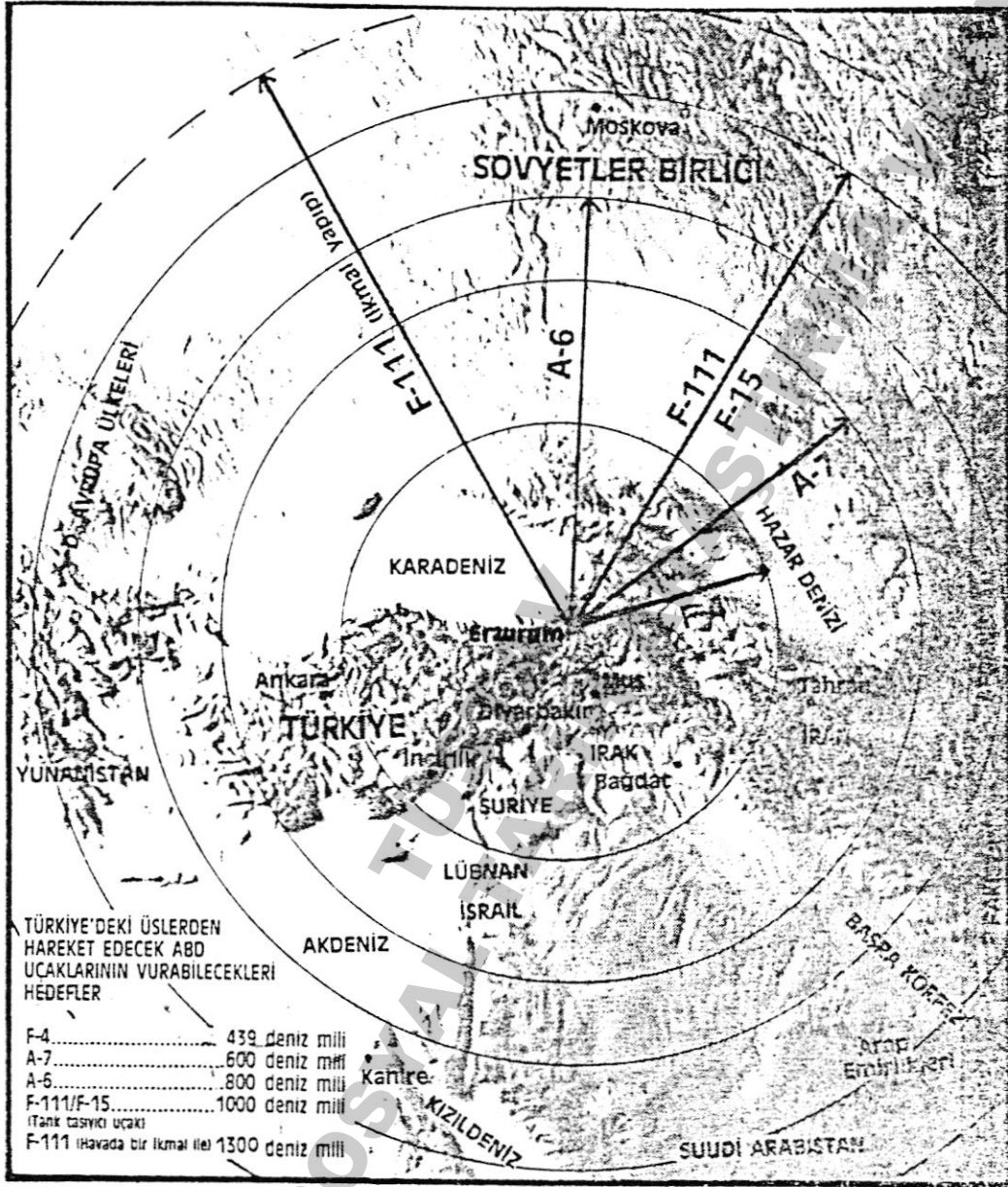
Bir başka örnek daha :

"Doğu Anadolu toprakları üzerinde son derece geniş ve boş arazi mevcuttur.Bu nedenle, Cruissi Missiles ve Pershing 2 roketlerini Türkiye'ye yerleştirmek askeri yönden daha uygundur.Zira ileride sınırlı bir nükleer savaş çıksa ve Sovyetler Birliği sadece bu füzelerin bulunduğu rampaları tahrip için bir harekete girişse, o takdirde Türkiye'ye fazla zaiyat vermeyecektir"...

16 Mart 1984 tarihli Güneş gazetesinde yer alan bu sözlerin babası, K.Freitag, kendisi NATO'nun Brüksel'deki askeri kargâhında görevli bir NATO subayı.

Eski MC hükümetinin Başbakanı S.Demirel, "Türkiye'de üs yok, tesis var", yeni Başbakan Turgut Özal Ocak 1984'de basına, "Türkiye'de Amerikan üsleri yoktur" desin dursun, Türkiye'nin 67 ilinde yaklaşık 60 Amerikan üssü vardır.Bu üsler atom silahlarıyla doludur.Çıkacak bir savaşta ilk anda kullanılacaktır ve kullanılmaktadır da.Örneğin, yukarıda saydığımız Lübnan savaşında, İsrail-Arap ülkeleri savaşlarında.

60 ilimizde bulunan ABD üslerine ek olarak yenileri açılmak-

Türkiye'deki ABD üslerinden hareket edecek ABD uçaklarının vurabilecekleri hedefler.

Bölge de ABD Jardarmalığını yapar haldeyiz.

(Resim Milliyet Gazetesi 23.11.83)

ta veya mevcutlar genişletilmektedir.Bu üslere yerleştirilmesi kararlaştırılan yeni ABD atom başlıklı roketleri ile ülkemizin yok olması, 50 Milyon yurttaşımızın ölümü daha şimdiden tezgâhlanmaktadır.

Bugün ülkemizde, Karamürsel, Sinop, Samsun, Diyarbakır ve Belbaşı'nda ABD casusluk ve dinleme üsleri vardır.

İncirlik, Çiğli, Karamürsel, Piriçlik'de hava üsleri vardır.Muş, Bitlis, Van, Çorlu ve Kars'daki üsler de yakında hizmete girecektir.

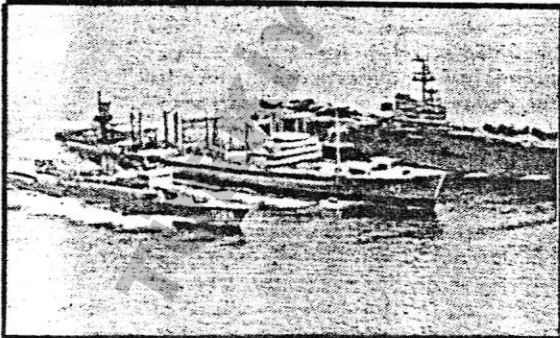
Pazar, Perşembe, Samsun, Sinop, İzmit, İstanbul, Lüleburgaz, Karamürsel, Merzifon, Sivas, Malatya, Diyarbakır, Mardin, İncirlik, Adana, Elmadağ, Ankara, Eskişehir ve İzmir'de Haberleşme Merkezleri vardır.İletişim ağı örülmüştür.

Tekirdağ, İstanbul, Çanakkale'deki istasyonlara ek olarak, İskenderun ve Yumurtalık'da akaryakıt, cepane, malzeme depoları, bakım-tamir atölyeleri vardır.Gölcük tersanesi ve Antalya limanı bu işler için kullanılmaktadır.

İstanbul, İzmir, Ankara için de ve Balgat'da Lojistik kuruluşları vardır.

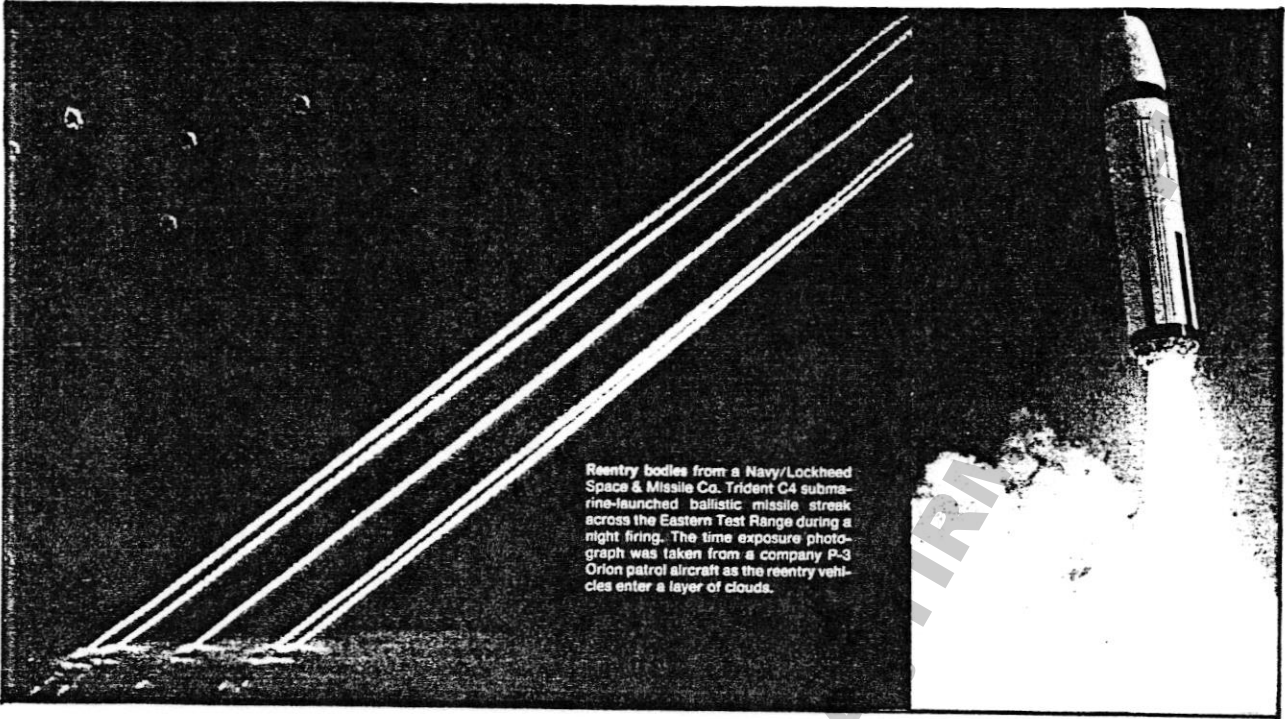
Erzurum, Erkaç, Mürdet, Çakmak, Eskişehir, İzmit ve Balıkesir'de nükleer silah depoları vardır.Erzurum'da depo açılmasının anlaşması imzalanmıştır.Kars'daki yeni üsse aynı silahların yerleştirilmesi plânlanmaktadır.

Türkiye'nin çeşitli yerlerine yerleştirilmiş bulunan Radar istasyonlarına ek olarak, 1983'den bu yana Karaman'da çalışmaya başlayan ABD Radar istasyonları vardır.Yeni AWACS sistemiyle bu üsler, yeni ve daha önemli boyutlar kazanmıştır.

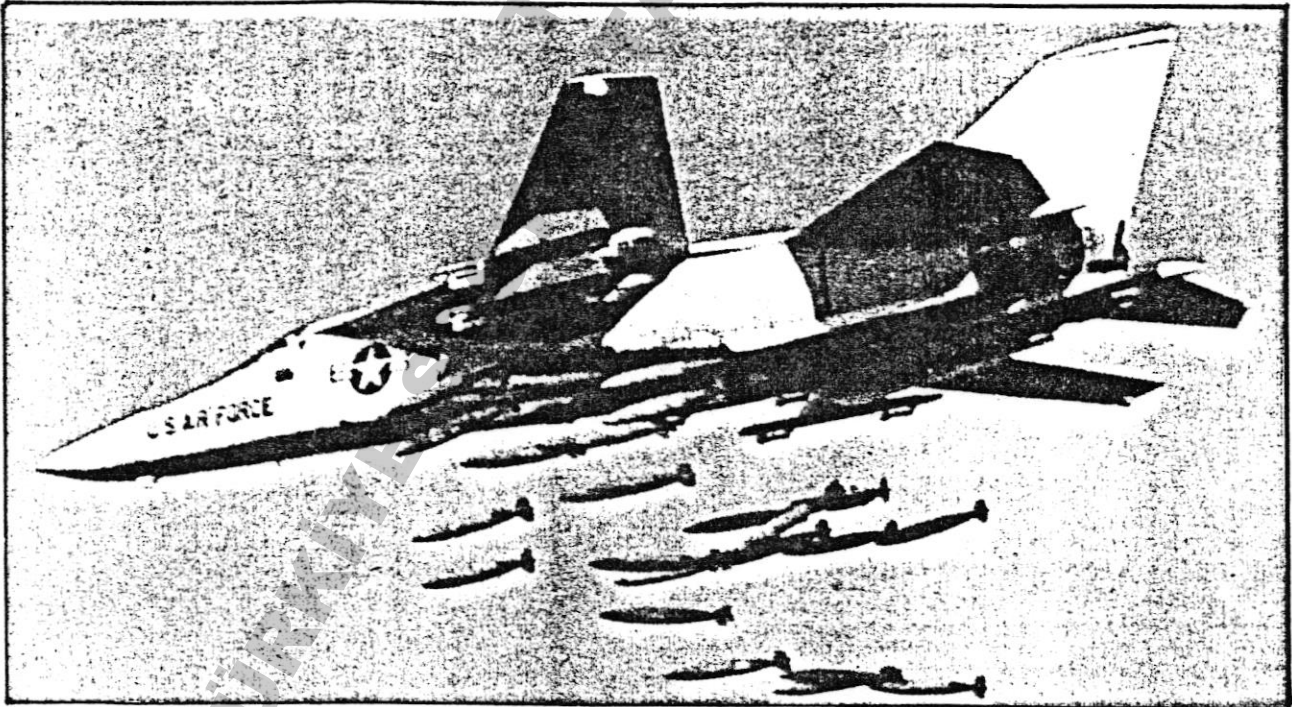

Lübnan'ı bombalayan ABD savaş gemileri.

İkmalleri Türkiye'den yapıldı. (Resim NZ 6/83)

ABD SLBM "Trident 1" atım roketleri. Uzunma mesafesi 7400 km. Her roket 8 tane yönlendirilebilen atom başlığı ile donatılmış. Her başlığın patlama gücü 100 kiloton. 1990'a kadar 992 tane daha yapılacak. Masrafı, 15 Milyar Dolar.

Türkiye Erzurum ve İngiltereye yerleştirilmiş F-111 takip bombaları.

Esenboğa'da esrarengiz dev uçak

● 15 ay önce alana "korsan iniş" yapan Boeing-707 uçağına Amerikalı bir kadının sahip çıktığı bildirildi. 10 milyon dolar değerindeki uçağın kaçakçılık işine karıştığı sanılıyor. 4 kişilik mürettebatının terkettiği uçağın kapıları kilitli. Başbakan uçakla ilgili bilgi istedi. Yetkililer geniş soruşturma yapıyor.

Oktay ÖZESKİCİ

ANKARA, (Hürriyet) - Esenboğa Hava Alanı'nda, varlığı on beş ay sonra meydana çıkan esrarengiz dev uçak, birden ortalığı karıştırdı. Aylar önce alana "korsan iniş" yapan Boeing, alanın bir köşesinde kendi halinde dururken, Amerikalı bir kadının kayıp uçağının izini keşfetmesi ile dünyanın en ilginç uçağı haline gelerek büyük önem kazandı. Dört kişilik mürettebatı tarafından iniş günü terkedilen, kapıları kilitli bu uçağın esrarını çözebilmek için Türk polisi kolları sıvadı.

Nereden geldiği, içinde henüz ne olduğu saptanamayan dev Boeing 707 uçağı 23 Ocak 1980 günü, Türkiye hudutlarına girdi. Uçak bir süre gittikten sonra Elazığ yakınlarında, telsizle Ankara ile temasa geçerek, motorlarından ikisinin arıza yaptığını, mecburi inişe geçeceklerini bildirdi. Esrarengiz uçağa, Kayseri Hava Alanına ine-bileceği onlara, en yakın havaalanının Kayseri olduğu söylendi. Ancak pilotlar, Ankara'ya kadar durumu idare edebileceklerini belirttiler. Uçak gece yarısına doğru Esenboğa Hava Alanına iniş yaptı.

PILOTLAR KAYBOLUYOR

Esrarengiz uçağın esrarengiz pilotları, Esenboğa Hava Alanı yetkilileri ile görüşerek, uçağın iki motorunun yandığını, Amerika'dan yeni motor gelinceye kadar Boeing 707'nin hangara çekilmesini istediler. Uçağa hangar bulunamadığı için kargo binasının önüne götürüldü, uçak emin bir yere kon-

duktan sonra esrarengiz uçağın dört kişi olduğu sanılan mürettebatı havaalanından ayrıldıktan sonra bir daha ortada görünmediler, sessizce kayboldular.

15 AY OLDU

Kaderine terkedildiği sanılan 15 aydan beri kimsenin arayıp sormadığı, ilgilenmediği uçağa birden bire Amerikalı bir kişi sahip çıktı.

Amerikan Elçiliğine başvuran bu kişi, muhtemelen Ankara'da olduğu sanılan uçaklarının kendilerine verilmesi için Dışişleri Bakanlığının aracı olmasını istedi.

Uçakla ilgili kısa bir araştırma yapıldı. Esrarengiz uçağın uluslararası kaçakçılık işlerinde kullanıldığı Afrika ve Asya ülkelerine silâh götürdüğü anlaşıldı.

TÜRKİYE VE SİLAHLANMA BÜTÇESİ :

Bakanlık :	1980 Yılı bütçe payı :	1981 Yılı bütçe payı :
Milli Savunma	113 Milyar 603 Mil.	287 Milyar 632 Mil. TL.
Milli Eğitim	86 Milyar 490 Mil.	147 Milyar 261 Mil. TL.
Sağlık-Sosyal	31 Milyar 186 Mil.	55 Milyar 431 Mil. TL.
Sos.Güvenlik	107 MİLYON 77 Bin	121 MİLYON 476 Bin TL.

o Savunmaya ayrılan 287 Milyar 632 Milyon TL'si :

- Milli Eğitim Bakanlığına ayrılan 147 Milyar 261 Milyon'un 2 k a t ı,
- Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına ayrılan 55 Milyar 431 Milyon'un 5 k a t ı,
- Sosyal Güvenlik Bakanlığına ayrılan 121 MİLYON 476 Bin'in 2 B i n k a t ı n d a n fazlasını oluşturmaktadır.

o 1983 ve 1984 Yılları karşılaştırması :

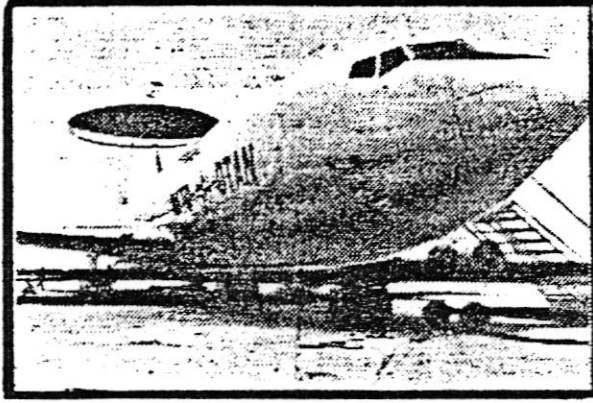
Bakanlık :	1983 Yılı bütçe payı :	1984 Yılı bütçe payı :
Milli Savunma	447 Milyar 790 Mil.	556 Milyar 738 Mil. TL.
ABD Yardımı	72 Milyar TL.	202 Milyar 345 Mil. TL.
Toplam silahlan- ma harcaması	519 Milyar 790 Mil.	759 Milyar 083 Mil. TL.

1983'e göre artış : 239 Milyar 293 Mil. TL.
(Yani yüzde 46)

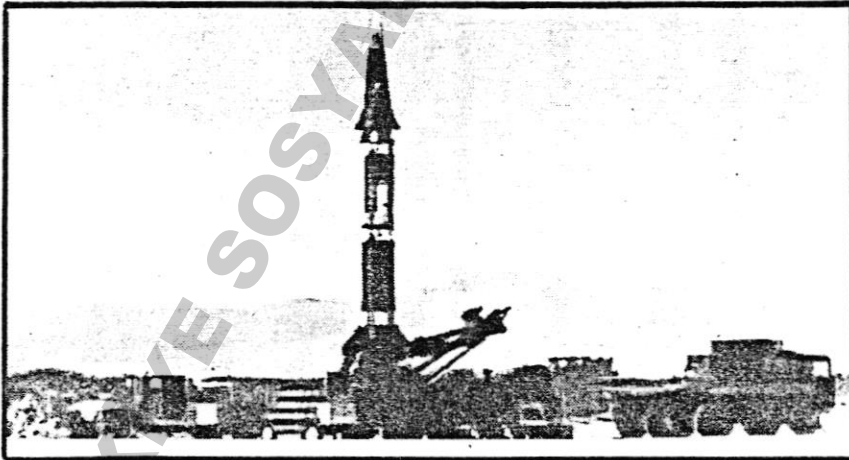
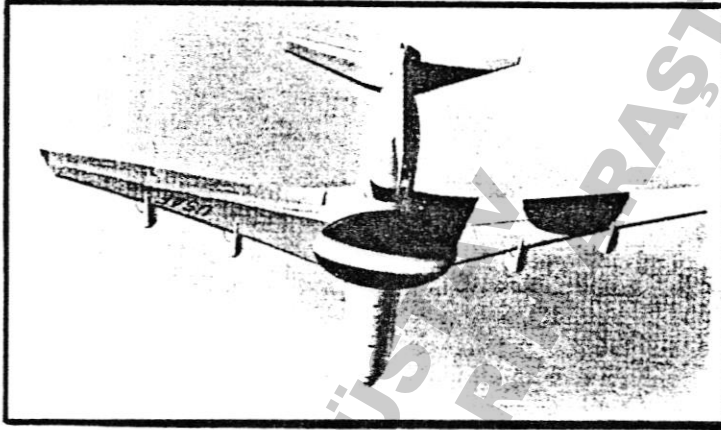
Ordudaki asker mevcudu : 824 Bin kişi

Çalışabilir nüfus sayısı : 18 Milyon kişi

Çalışabilir nüfus başına düşen silahlanma harcaması : Yılda : 42,170 TL.
Ayda : 3,514 TL.

Türkiye'ye yerleştirilmesi için havaalanları genişletilen AWACS casusluk uçakları.1980'de tanesi 220 Bin D.Mark'dı.
(Yukarıda ve ortada)

Pershing 2 roketi harekete hazır.Bu roketlerin Cruise Missiles roketleriyle birlikte Türkiye'ye yerleştirilmesi heran olanaklıdır.

N E L E R YAPILABİLİRDİ ? :

o Türkiye'de :

1 Fantom uçağı bedeli ile	1500 Yataklı teşkilâtli bir Hastahane
1 Atom denizaltısı bedeli ile	4000 tane Motor Sanat Okulu
1 Uçak gemisi bedeli ile	90 Bin işçi ailesine konut
1 Lancer atış rampası ile	37 Bin öğrenciye Üniversite öğrenimi

S a ğ l a n a b i l i r d i...

ASKERİ DİKTATÖRLÜĞE HEDİYE :

o Tornado savaş uçaklarının gelişi ile, "Starfighter" uçaklarının açığa çıkarılması başladı. Bu nedenle açığa alınan 5 adet F-104 tipi uçak Şubat 1983'de Türk Silahlı kuvvetlerine verildi.

Alman Basın Ajansının bildirdiğine göre, Federal Almanya hükümeti, Türkiye'ye 60 tane "Starfighter" uçağını hediye veya sembolik bir ücret karşılığı vermek istemektedir.

HER 31 KİŞİDEN BİRİ ÖLÜYOR :

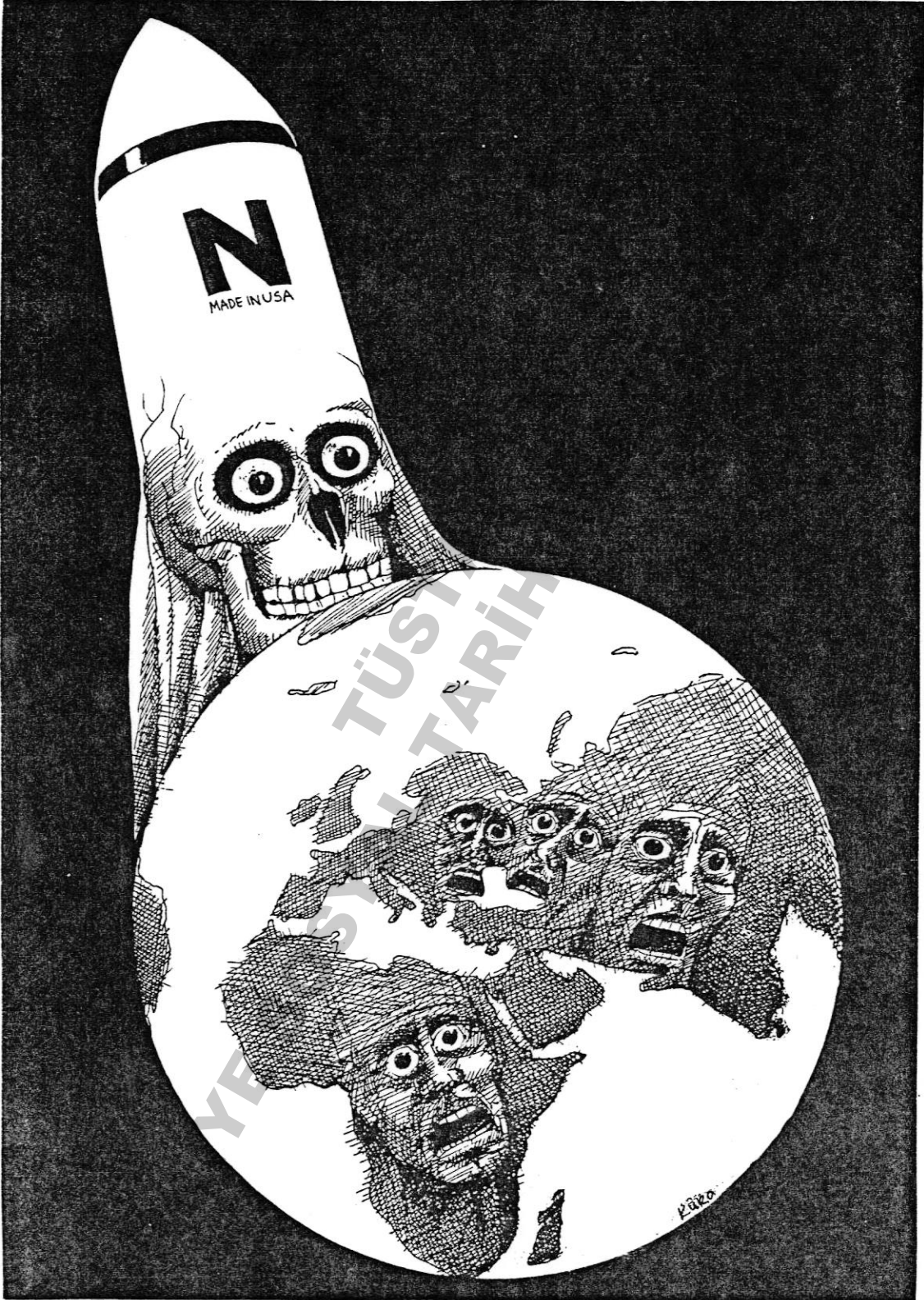
o FAC'deki "Spiegel" dergisinin araştırmalarına göre, her 7 Starfighter uçağı pilotundan biri, bu uçakla kaza geçirmekte. Her 23 pilottan bir ağır yaralanmış, her 31 pilottan biri ölmüş. FAC hava kuvvetleri Şubat 1983 tarihine kadar 256 bu tip uçağı kaza sonucu kaybetmiş.

(Her iki haber de "Atomwaffen in der BRD, Steidl Verlag'dan alındı).

"Starfighter" uçakları.Türkiye'ye bu uçaklardan 5 adet Şubat 1983 tarihinde FAC hükümeti tarafından hediye (!) edildi.60 adet kadar- da sembolik bir ücret karşılığı verilecek.

II) NÖTRON BOMBASI :

İnsanları öldüren, eşyalara dokunmayan insancıl (!) bomba.

NÖTRON BOMBASINI İCAD EDEN SAMUEL COHEN İLE SÖYLEŞİ :

Aşağıda, Hollanda Televizyon Programı "Himalaya" Hilversumer VPRO Televizyon şirketinin Samuel Cohen ile yaptığı ve 15 Mart 1981 tarihinde "Canavar" adıyla yayınladığı programdaki söyleşinin kısaltılmış şeklini bulacaksınız :

S_o_r_u : Nötron bombasını ne zaman buldunuz ?

S.Cohen : Buluşum 1958 yılının yazında oldu.Savunma Bakanlığından bir komisyon bana başvurarak, savaş alanlarında kullanılacak çekirdekli silahların (Atom silahları Ç.notu) yapılması olanaklarını araştırmamı istedi.Bunun üzerine ben bir Laboratuvara kapandım ve araştırmalara başladım.Araştırmalardan elde ettiğim sonuçlardan Nötron bombası ortaya çıkıverdi.İşte doğuş böyle oldu.

S_o_r_u : Araştırmalarınızda bulduğunuz neydi ?

S.Cohen : Buluşum, çekirdeklerin bileşimine dayanmaktadır. Bizim isimlendirmemiz böyle.Meydana gelen enerji, tahminen yukarıda gördüğünüz Güneş'in kaynağına eşittir.Dünya çekirdekli silahlar dilinde biz buna, en temiz, en insancıl silah diyoruz.Çünkü, zararı olduğu bilinen radyo-aktivitesi çok azdır.

Toparlayalım, daha doğrusu bu çok büyük bir Röntgen makinası gibi bir şey. Önümde şehrin görüntüleri, (eliyle sıralı evleri gösterir) işte benim hayelim.Ve ben, yukarıda, havada tahminen şehrin 1000 metre kadar üstünde kendi yapmış olduğum Nötron bombasını patlatıyorum.

S_o_r_u : Silah yapmaktan zevk alıyormusunuz ?

S.Cohen : Doğrusunu söylemek gerekirse, e v e t. Bu iş çekici bir iş.Bağlayıcı bir meşgale.

S_o_r_u : Dünya'da en çok neyi seviyorsunuz ?

S.Cohen : Mahlûkları, yaratıkları ve en kısa zamanda yanıma gelerek beni selamlamasını arzu ettiğim k ö p e ğ i m i. Ama lütfen karıma ve çocuklarıma söylemeyin.

Patlamayla birlikte tüm Nötronlar etrafa saçılacak, değişik yönlerle doğru dağılacaklar.Ve gördüğünüz bu çevreye yayılacaktır.(Eliyle oldukça geniş bir çevreyi ve evleri gösterir.Yanımıza gelen karısını öperek selamlar.Karısı, "Her akşam böyle bir öpücük almasam senden şüphelenirdim" der).

S_o_r_u : Karınız bomba hakkında ne düşünüyor ?

S.Cohen : Karım bomba ile hiç bir şekilde ilgilenmiyor.O Tennis oyunu ve ev işleriyle ilgilenir.Böyle üzücü, çirkin olaylarla hiç ilgilenmez.

Basit bir savaş anında, örneğin bir şehrin alınması savaşında düşman askerlere karşı bomba kullanılır.Patlama sonucunda havada meydana gelecek olan basınç, yere inemeyecektir.Çünkü sınırlanacaktır.Bunun sonucu meydana gelece mahvedici, öldürücü bir sıcaklık ve hava basıncı, yerden uzak tutulabilecektir.Bu nedenledir ki, Nötron bombası insanları öldüren, fakat eşyalara zarar vermeyen bir bomba olarak görülmektedir.

Bana, insanları öldürmek, eşyalara dokunmamak insanlık dışı değildir, diye sorulduğunda devamlı olarak verdiğim yanıt şu : İnsanlar düşman askerlerdir.Eşyalara zarar vermemek ise doğru bir harekettir.

Coca-Cola istermiydiniz ?..

Halkın yapacağı iki şey vardır : Kıyım başlamadan önce kaçmak, tabii kaçacak vakit kalırsa.Veya korunmayı toprak altında aramak.Yani yeraltı mahzenlerinde.Bu mahzenler çok basit ve ucuzdur.Üstünüzde, yeryüzünde kıyım süredursun, siz güvence içersinde yeraltı mahzenindesiniz.

NATO, Nötron bombasının Avrupa'da kullanılmasına karar verdiğinde, sivil halkın basit ve ucuz yeraltı mahzenleri kurması kolaylaşacaktır.Masrafı, adam başına 100 Dolar'dan fazla değildir.Gördünüz mü, yapılacak iş bu kadar ucuzdur.

" Nötron bombasının pek zararlı olmadığını söylüyorlar.Örneğin,
Çocuk arabası arabası sapa-sağlam kaldı"...
(Eine saubere Waffe, VMB-1981)

Çünkü sadece ışınlara karşı korumaktadır.Hava basıncına karşı korunmaya gerek yoktur.Bundan korunmak için çok miktarda çelik ve betona ihtiyaç var.

S_o_r_u : Şimdi anlıyorum.Fakat dikkatimi çeken konu, sizin devamlı olarak Avrupa üzerine konuşmanız.Avrupa'da yapılacak bir savaş. Ve ben Avrupa'da oturuyorum.Bu nedenle, sizin anlattıklarınız benim için hiç de iyi şeyler değil.

S.Cohen : Haklısınız.Bu konu da ancak şunu söyleyebilirim: Sizin şansızlığınız Sovyet blokuna komşu olmanızdır.Siz, tehlikeyesiniz.Biz ise, aradaki Okyonusla ayrılıyoruz.(Bu arad Televizyonu açar, ekranda R.Reagan görülür).

İşte benim Cumhurbaşkanı.

S_o_r_u : Bomba yapımının devamına karar verebilir değilmi?

S.Cohen : Evet son söz onundur.

S_o_r_u : Tahmininiz nedir, evet der mi ?

S.Cohen : Evet der tahmin ederim.

S_o_r_u : Üzerlerinde bomba patlayan askerlerin durumu ne olur ?

S.Cohen : Devamlı şekilde yayılan Nötron ışınları nedeniyle ağır yaralanacaklardır.Etki alanı içersinde kalan askerlerin çoğunluğu bir kaç dakika içersinde hareketsiz kalacaklardır.Işınlar merkezi sinir sistemini işlemez hale getirmektedir.Sinir sistemi çalışmaz olmaktadır.Belirli bir zaman sonra ışınlar Mide ve Barsak kanallarına işlemektedir.Bundan sonrası : Kusmalar, baş dönmeleri, ishal ve benzeri olaylar.Kendisinde bu durumların isabet ettiği kişiler hareket edemez hale gelmektedirler.

S_o_r_u : Bundan sonra ölmüyorlar mı ?

S.Cohen : Evet, çoğunluğu yukarıda belirtilenlerden bir müddet sonra ölüyorlar.Işınlardan yakın bin biçimde etki-

lenenler çok daha çabuk ölüyor tabii.Hele patlamanın merkezinde bulunanlar şoke oluyor ve hemen ölüyorlar.

S_o_r_u : Bu korkunç ve iğrenç bir ölüm değil mi ?

S.Cohen : O an geldi mi, ölüm daima korkunç ve iğrençtir. Eğer Nötron bombasının psikolojik etkisini, diğer alışılmış silahlarla karşılaştırırsanız, göreceksiniz ki ikisinden birini seçme olanağınız olduğunda Nötron bombasını tercih edersiniz.

Televizyonun yorumu :

Bir düşman tank bölüğünün 1000 m. üzerinde Nötron bombasının patladığını düşünelim, meydana gelecek tablo şöyle olacaktır : Patlamanın olduğu 300 m. çevre içersinde kalan tank personeli ışınların etkisiyle iki dakika içersinde şok tesiriyle hareketsiz hale gelecekler ve iki gün içersinde öleceklerdir.

600 m. çevre içersinde kalanların hareketsiz hale gelmesi 5 ile 45 dakika sürmektedir.Ölüm ise, bir hafta sonra gelmektedir.

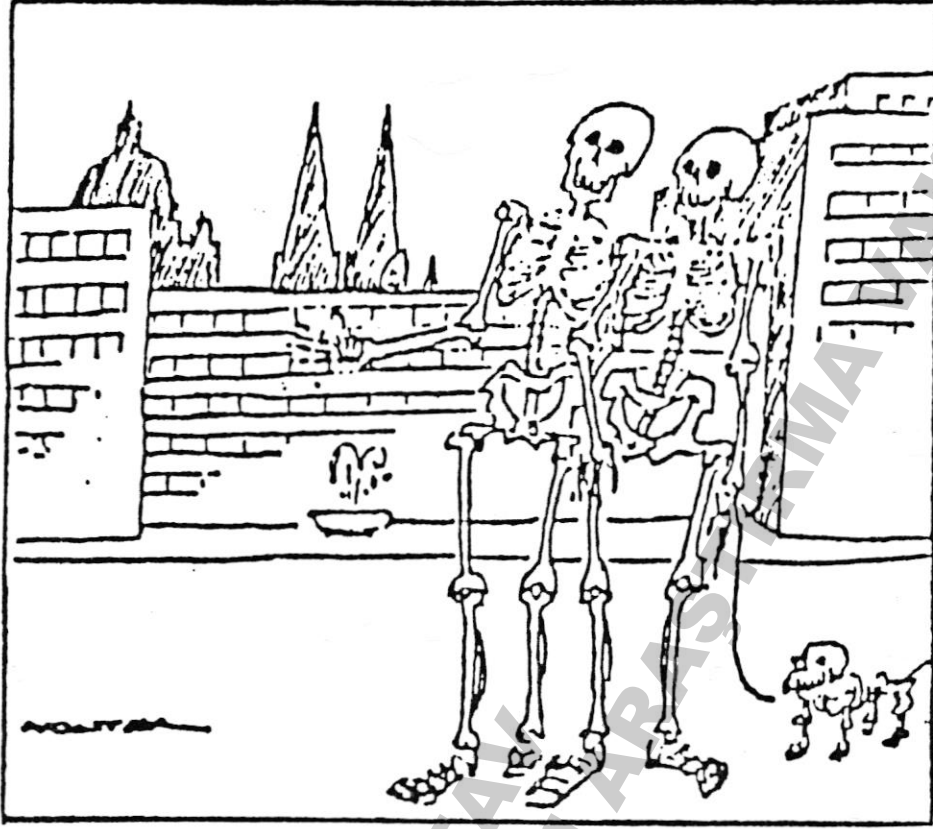
1000 m. çevre içersinde kalan tank personeli savaşa devam edebilmekte, fakat bir kaç hafta içersinde ölmektedirler.

S.Cohen : Modern savaşlar makineleştii.Artık sadece düğmeye basılmaktadır.Artık savaş kahramanları olmayacaktır.Önümüzdeki savaş, 1. ve 2. Dünya savaşlarında olduğu gibi siperlerden hücumla yapılmayacaktır.

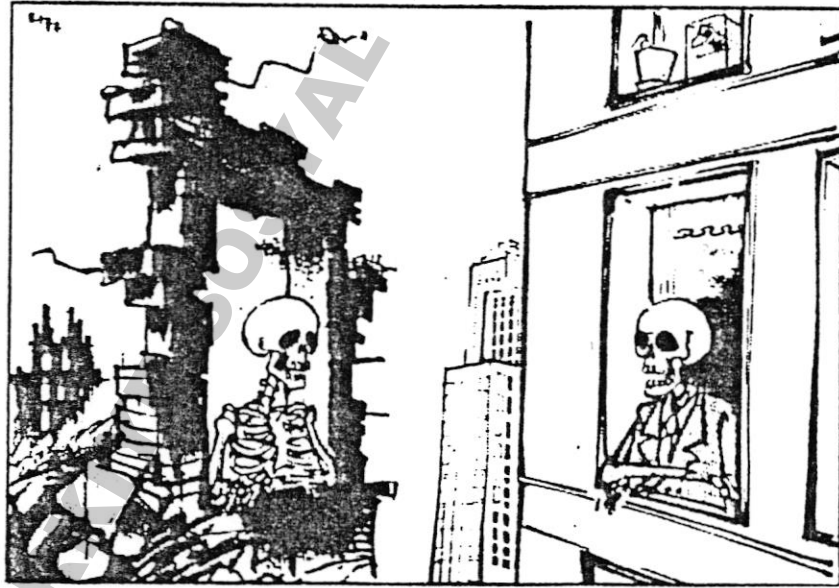
Her iki Dünya savaşında da insanlar şunu söyleyebiliyorlardı : Yaralandım, nasıl olsa öleceğim, hiç olmazsa bir kaç düşmanı da beraberimde götüreyim. 3. Dünya savaşında böyle bir şeyin olması oldukça imkânsızdır.

S_o_r_u : Çalışmalarınıza çocuklarınızın reaksiyonu ne oluyor ?

S.Cohen : Hayret edilecek derecede ilgisizlik.(Kızına döne-

"Görüyorsun tek bir eşyaya bile zarar gelmedi. Nötron bombası icad edilmeden önce yapılan savaşlarda bu şehirlerin ne korkunç hale geldiğini düşünebiliyormusun ?".

"Komşu, atom bombasını mı, yoksa Nötron bombasını mı daha insancıl buluyorsun ?".

(Resim, Eine Saubere Waffe, VMB-81)

rek) Babanın bomba yapmasını nasıl buluyorsun ?

K_1_z_1 : Benim için fark etmez.

S.Cohen : Bana öyle geliyor ki, herşeyi bekliyordunuz, fakat böyle bir cevap alacağınızı ümit etmiyordunuz ?

S_o_r_u : Okul arkadaşlarınızın reaksiyonu nasıl ? Bu konu üzerinde konuşuyormusunuz ?

K_1_z_1 : Evet, arkadaşlarım konuyu tuhaf karşılıyorlar.Nasıl değerlendireceklerini bilmiyorlar.Fakat onların babam üzerindeki görüşleri benimkinden farklı.Ben babamı canavar bombadan ayırarak görüyorum.

S_o_r_u : Arkadaşlarınızın bombayı neden korkunç ve iğrenç bulduğuna anlayış gösteriyormusunuz ?

K_1_z_1 : Çünkü insanları öldürüyor.İnsanları öldüren herşey tabii ki iğrençtir.

S.Cohen : Kızıma bir şey sormak istiyorum : Bir anlık Nazilerin Avrupa'nın büyük bir kısmını işgal ettiği 1939 yılında yaşadığını düşün.Nazileri öldürmekle kendini kurtarabilseydin, o zaman da öldürmeye karşı olurmuydun ?

K_1_z_1 : Tabii ki hayır.Fakat ben onlardan bizim ülkeyi işgal ettikleri için değil, insanları öldürdükleri için iğreniyorum.Aynı şekilde, ateşli silahlardan da.Öldürmek, öldürmektir.Fakat korunmak için yararlı olabilir.

S.Cohen : Öyleyse insanlar iğrençtir, çünkü karşılıklı olarak birbirlerini öldürüyorlar.

K_1_z_1 : Bu konu da seninle yüzde yüz aynı fikirde değilim. Bütün insanlar değil, insanların çoğunluğu.Sen konuyu çok genel alıyorsun.

S.Cohen : Ben bütün insanları iğrenç buluyorum.Bu zamana kadar insan öldürmeyenler bile insan öldürmek ister.

K_1_z_1 : Nereden biliyorsun ?

S.Cohen : Ben biliyorum.Ben okuyorum ve insanlar konuşuyor.

K_1_z_1 : Demek ki, sen tüm insanları iğrenç buluyorsun.
Öyleyse sen de öylesin.

S.Cohen : Tabii...

S_o_r_u : Oğlunuz bahriye askeri.Oğlunuzun sizin bombanın
bir kurbanı olmasını nasıl karşıladınız ?

S.Cohen : O ! Hayır, hayır, hayır bahriyede olmaz.Nötron
bombası denizde kullanılmayacak.Eğer oğlum herşeye rağmen
savaş alanına giren bir yere gelirse, Nötron bombasının
onun hayatını tehdit ettiği bir yere verilmez.Tehdit gelse,
gelse torpidolardan veya menzilli roketlerden gelir.

S_o_r_u : Oğulunuzun yaşamını tehdit eden tehlikenin hangi-
sinden gelmesini tercih ederdimiz, torpidolardan mı, yoksa
Nötron bombasından mı ?

S.Cohen : Doğrusunu söylemek gerekirse, torpidoları tercih
ederim.Nötron bombasının etkisini anlatmıştım.Torpedo başka
türülü çalışıyor.Torpedo eşyalara zarar veriyor, insan haya-
tına değil.Torpedo bir gemiyi batırır.Gemi batarsa oğlum
lâstik sandal veya cankurtaran motoru ile kurtarılır ve ha-
yatta kalır.

Bana kalırsa, ben oğlumun gemisinin torpidonun saldırısına
uğramasını tercih ederim.Çünkü Nötron bombası gemideki in-
sanları öldürmekte, gemiyi sağlam bırakmaktadır.

S_o_r_u : Geçen 20 yıldan sonra hiç düşünmediniz mi ? Oh
Allahım ben ne icad ettim ?

S.Cohen : Hayır, hiç bir zaman.Nötron bombası büyük bir
farkla bu zamana kadar bulunan silahların en mükemmelidir.
Sözlerim size abartılmış gelebilir.Fakat doğrudur.Daha iyi-
si henüz bulunmadı.

S_o_r_u : Bu resim kim dir ?

S.Cohen : Kardinal Cassaroli.Vatikan'ın Dışişleri Bakanı.
İki yıl önce kendisine misafir oldum.Ve hem de Vatikan'da.

Ziyaretimin doruk noktası, kendisinin beni Papa'ya tanıştırmaması oldu.Papa ile tanıştım.

S_o_r_u : Nasıl oldu ?

S.Cohen : Papa'ya Nötron bombasının "Babası" olarak tanıştırıldım.

S_o_r_u : Papa'nın reaksiyonu ne oldu ?

S.Cohen : Papa'nın reaksiyonu gayet normaldi.Diğer din adamlarının ve Kardinallerin ise tam aksine.Benim bu sıfatla tanıştırıldığımı duyduklarında, neredeyse bayılacaklardı.Fakat Papa'da hareket olmadı.O gayet sakin ve durgun karşıladı.

Papa bana barış için çalışıp çalışmadığımı, sordu.Kendisine çalıştığım konusunda güvence verdim ve kendisinin bana örnek olup, ilham verdiğini belirttim.Bundan sonra konuşmamız ve benim Vatikan'daki ziyaretim sona erdi.

S_o_r_u : Ne dersiniz, savaş olacak mı ?

S.Cohen : Evet.Söylemek iğrenç ama, evet.Benim düşünceme göre olacak.Unutmayın ki, bu insanların yapılarında yatmaktadır. Savaşmak...

Savaşlar her zaman olmuştur, özellikle de Avrupa'da.Burası savaşa daima istekli bir Dünya parçamızdır.Savaşlarda taraflardan biri veya her ikisi de ellerinde mevcut tüm silahları kullanmışlardır.Bu nedenle, öyle zannediyorum ki, atom silahlarının ne zaman kullanılacağı kimsenin bilemeyeceği bir savaş daha olacak.

Şu sıralarda atom silahlarının, dolayısıyla Nötron bombasının da kullanılacağı varsayımından hareketle, çıkacak bir savaş da ülkeleri işgâl etmek isteyen büyük orduları durdurma ve korunma sistemi üzerinde çalışmaktayım.Bu plânın kapsamına çekirdekli atom silahlarından oluşan silahlara karşı korunma, onları engelleme metodları girmektedir.Bu plân sayesinde ulusal savunma sınırlarımız korunmuş olacak-

tır.Bunun dışında, çekirdekli atom silahlarından, düşmanlarımızın hesaplıyamayacağı biçimde çeşitli şekillerde yararlanılacaktır.

S_o_r_u : Bahsettiğiniz savunma sınırları Avrupa'da mı ?

S.Cohen : Evet, çoğunlukla Avrupa'da.Böyle bir sistemin plânının Doğu ve Batı Almanya sınırları arasında kullanılması gayet tabii ki, en uygun olanıdır.Yani Demir bir perde.Fakat anlıyamıyorum, Almanlar böyle bir plâna karşı direniyorlar.

S_o_r_u : Kendinizi bilim adamı olarak isimlendirebilirmisiniz ?

S.Cohen : Hayır, tam olarak değil.Öyle tahmin ederim ki, Psiko-Analiz ve Şuuraltı teorilerini duymuşsunuzdur, konu üzerinde ilk kez düşündüğümde, size ve seyircilerinize belki acaip gelecek ama, kendi kendimi bir Humanist (İnsanları seven, insan sevgisi Ç.N) olarak isimlendirdim.Biraz tuhaf değil mi ?

S_o_r_a_n: Evet oldukça.

S.Cohen : Fakat şuuraltındaki bulup meydana çıkarmada ben doğru davrandım.

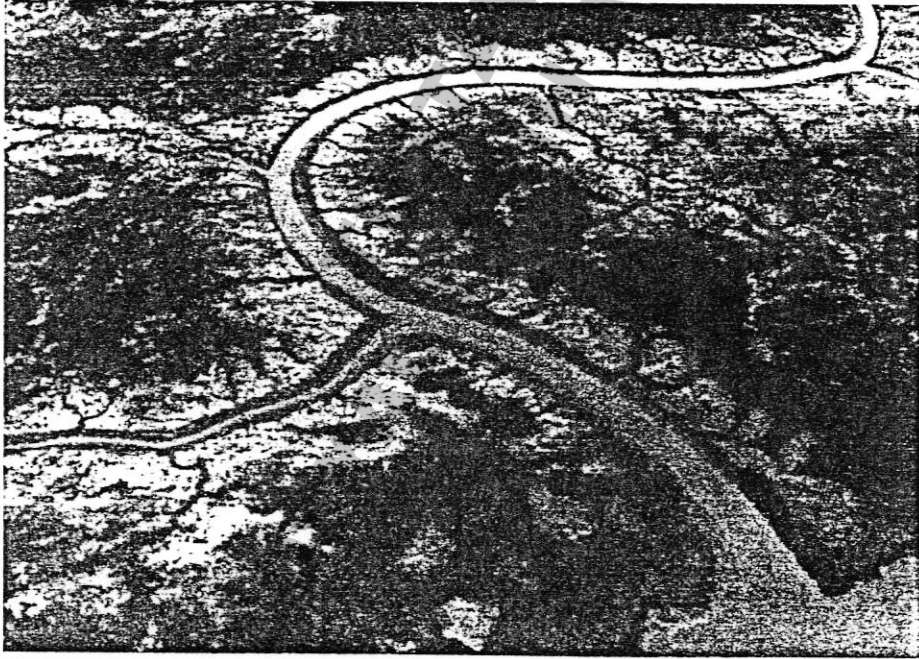
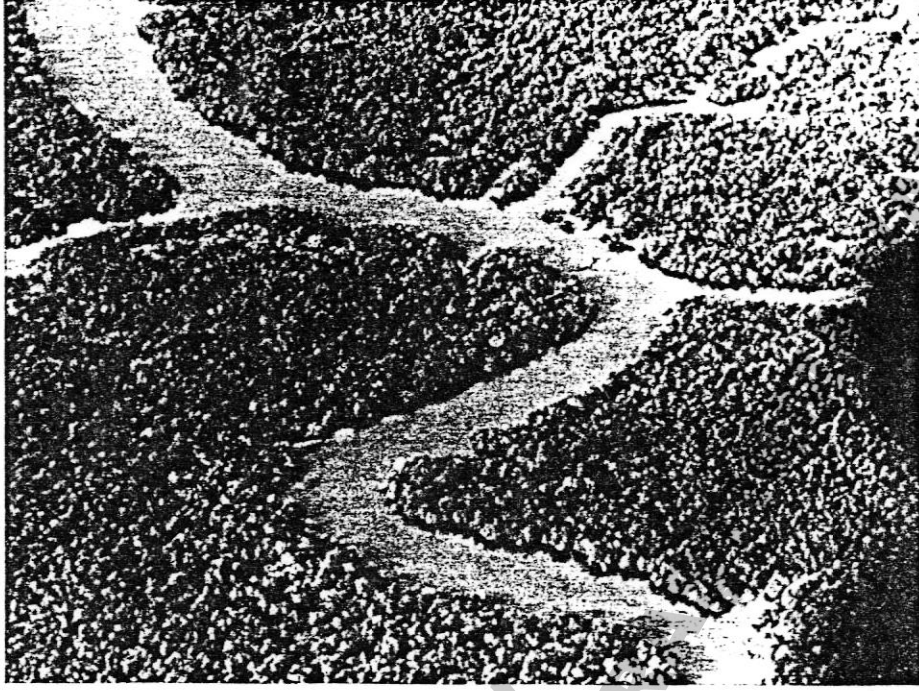
S_o_r_u : Böyle yıkıcı, mahvedici maddelerin yapımı ile uğraşmak size nasıl geliyor ?

S.Cohen : Ne dediniz ? Nötron bombası yıkıcı, mahvedici bir silah değildir.Size cevap vermeyeceğim.Siz sorunuzu iyi formüle etmediniz.

S_o_r_a_n: Fakat Nötron bombası insanları öldürüyor.

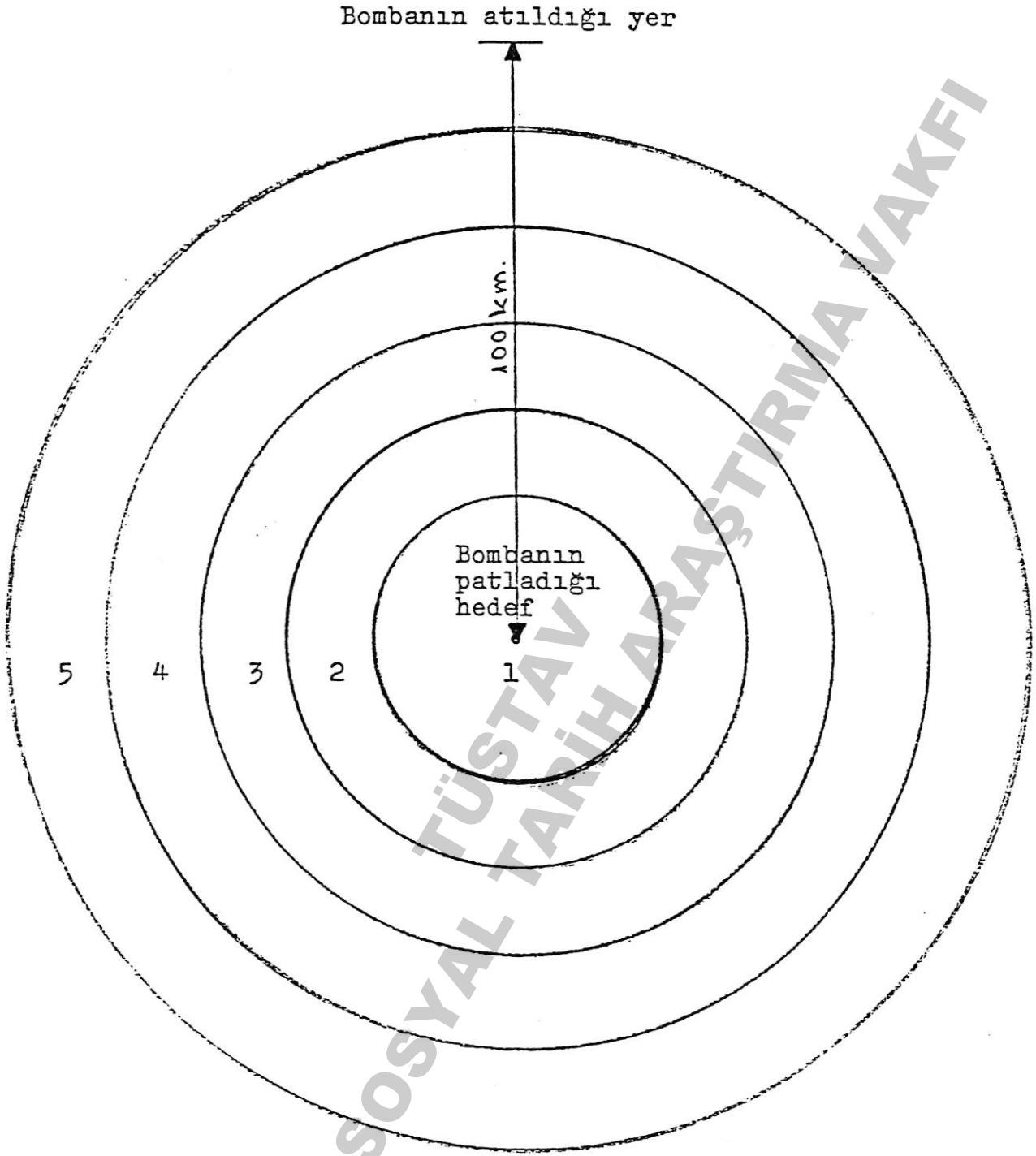
S.Cohen : Düşman askerlerini, onları öldürmekte savaşın gereğidir.Her zaman öyle olmuştur.(Arabasına doğru yürür) Özür dilerim, fakat işime gitmek zorundayım.

(Bu çeviri, Papaz Lübbert Konrad'ın "Eine saubere Waffe.." kitabından alınmıştır.).

Amerika'nın Vietnam savaşında kullandığı Kimyasal silahlardan sonra ormanların durumu (altta) Ormanın önceki hali (yukarıda).
(Resim, Stern dergisi, 19.11.81 No: 48)

NÖTRON BOMBASININ ETKİLERİ

Bombanın patladığı çevredeki insanlar anında ölmektedir. Nötron bombasının ışınları, 700 ile 1700 metrelik alan içinde kalan insanları acı çektire, çektire yavaş, yavaş öldürmektedir. Ölümle savaş günlerce, aylarca sürebilir. Bombanın patladığı hedefin dışında kalan fabrikalar, evler ve diğer eşyalara hiç bir şey olmamakta, olduğu gibi kalmaktadırlar.

1700 ile 2300 metrelik alan içinde kalan insanların yüzde 10'u Nötron bombasının ışınlarının etkisiyle 1-2 ay içerisinde ölmektedirler. Diğer insanlarda, kanser hastalığı başlamakta, hastalık nesilden, nesile geçmekte ve kalıcı olmaktadır.

Amerikalı atom araştırmacısı G.Kistiakowski, insanların acı çekerek yavaş, yavaş ölmesini (taksitle ölüm) bölgelere göre şöyle belirliyor :

1. Bölge : 700 m. alan içinde kalan insanlar için :

Yaşam anında ve tamamen durmaktadır. Ölüm duruma göre 1-2 gün sürebilir.

2. Bölge : 900 m. alan içinde kalan insanlar için :

Nötron bombasının patlamasından sonraki 5 dakika içerisinde insanların her türlü hareket kabiliyeti durmakta, hiç bir organlarını hareket ettirememektedirler.

3. Bölge : 1400 m. alan içinde kalan insanlar için :

Nötron bombasının patlamasından sonraki 1 saat içerisinde bombanın ışınları insan vücudundaki tüm organların çalışmasını durdurmakta, baygın hale getirmekte, bitkisel yaşam durumuna sokmaktadır. Ölümle mücadele 2 hafta kadar sürmektedir.

4. Bölge : 1700 m. alan içinde kalan insanlar için :

Nötron bombasının ışınlarından direk etkilenen insanların yüzde 10'u, 1-2 ay içinde ölmektedir. Geri kalan yüzde 90, kanser hastalığına yakalanmakta, bu hastalık 20-30 yıl sonra dahi kendini göstermektedir.

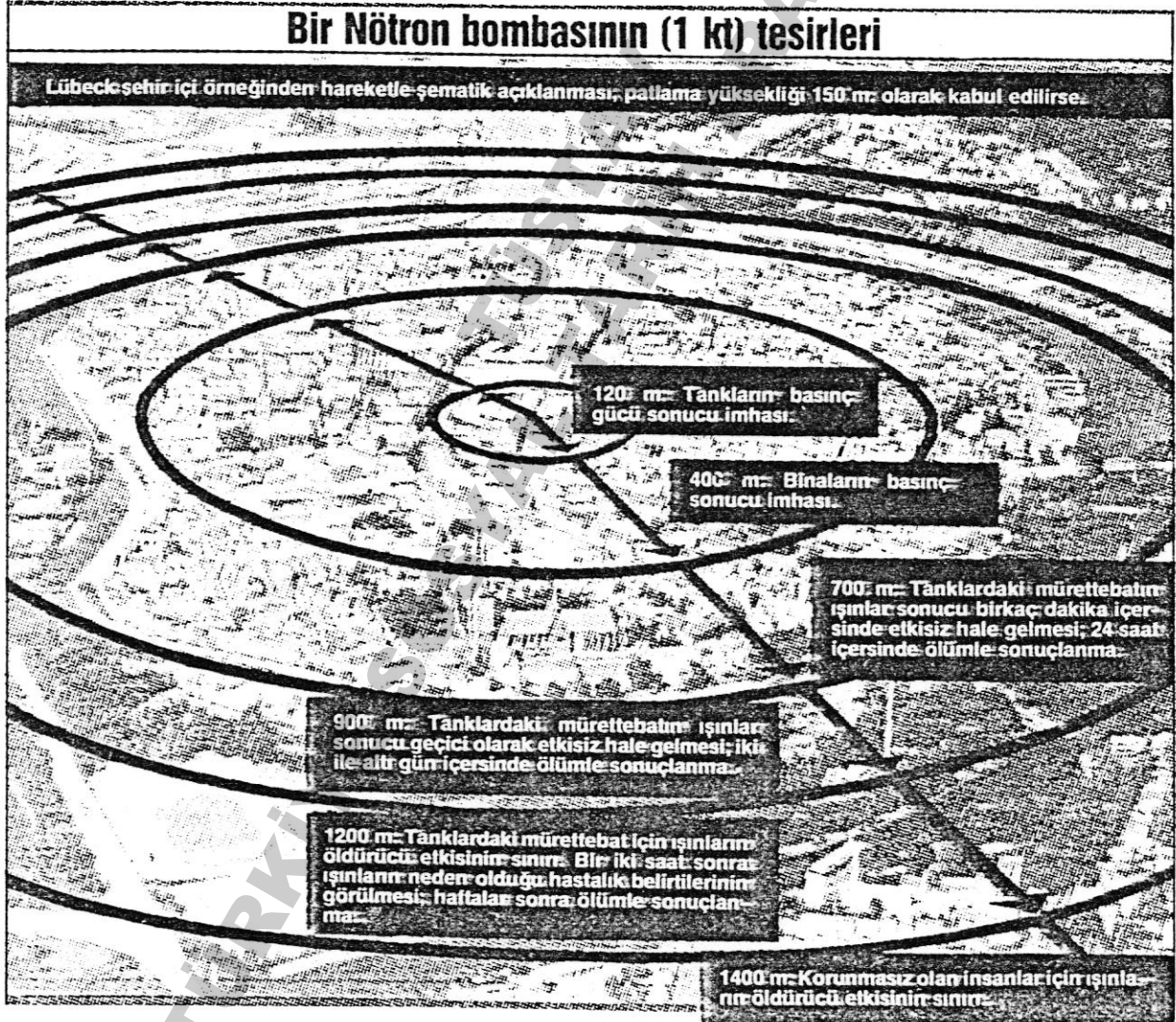
5. Bölge : 2300 m. alan içinde kalan insanlar için :

İlk anlarda belirli etki görülmemesine rağmen, ileride kanser hastalığı başgöstermekte. Uzun vaadeli olarak nesilden, nesile geçen her çeşit hastalığa neden olabilir.

o CIA'nın eski müdür yardımcısı ve Nötron bombası aleyhtarı Bay Scoville şöyle diyor :

"Nötron bombası için zararsız diyorlar.Evet doğrudur.Ama yalnız binalar için"...

- o Nötron bombası özellikle Avrupa'ya yerleştirilmek için yapılmakta.Çünkü atışı sadece kısa menzilli roketlerle mümkün.
- o ABD Cumhurbaşkanı Reagan'ın, Nötron bombası ABD dışında yerleştirilmeyecek" demesine rağmen, eski FAC hükümet sözcüsü Lothar Rühl : "Nötron bombası yalnız Avrupa'da kullanılırsa işe yarar" demektedir.
- o SPD Parlamenterleri ve silahlar konusu uzmanı Egon Bahr'ın Nötron bombası üzerine sözleri : "İnsan aklının sapıklık, sadislik sembolü"...

Lübeck şehri örnek alınarak 1 kiloton'luk Nötron bombasının tesirleri

12) NELER YAPILABİLİR ?

Silah tipi ve bedeli : Sosyal karşılığı :

1 Tornado uçağı -87 Milyon DM.-	800 Konut
1 Alfa Jet uçağı -20 Milyon DM.-	110 Hastahane yatağı
1 Savaş Helikopteri -4,5 Milyon DM.-	1 Spor Salonu
1 AWACS uçağı -215 Milyon DM.-	100 Elektronik hastalık araş- tırma aracı
1 Askeri Helikopter -3,5 Milyon DM.-	1 İlk Yardım Helikopteri
3 Gebhard Tankı -28 Milyon DM.-	2000 Genç için Meslek okulu
2 Leopard 2 Tankı -9 Milyon DM.-	24 Sınıflı bir okul
1 Roland tankı -18 Milyon DM.-	120 tane Sonografi ultra ışınlı iç hastalıkları aracı
1 Jagd tankı -1,5 Milyon DM.-	1 Kapalı Spor Salonu
1 Transport tankı -725 Bin DM.-	3 tane kar temizleme aracı
1 Kormoran roketi -2,1 Milyon DM.-	210 Kişilik Çocuk bahçesi
1 Savaş gemisi -470 Milyon DM.-	31 Kapalı yüzme salonu
1 Destoryer -110 Milyon DM.-	440 tane Ambulans arabası
1 Atom denizaltısı	120 tane Hastahane veya Pakis- tanda 20 Bin Öğretmenin 1 yıllık maaş ödeneği.

Silah tipi : Bedeli Milyon : Sosyal Karşılığı :
DM.1979'a göre.

Triden	1500	200 Bin Konut veya 16 Milyon çocuğun 1 yıllık eğitim masrafı
Atom denizaltısı		
F-104 Savaş uçağı	6,5	780 Traktör
Modern Savaş uçağı	40	44 Gençlik Evi
Leopard tankı	1,5	60 Bin kişinin Türkiye'de 1 yıllık et tüketimi
Hücum Botu	50	4000 Meslek öğrenim yeri (FAC'de)
Uçak gemisi	900	72 Bin okul
Modern savaş gemisi	150	9 Milyon nüfuslu bir bölgenin elektrik enerjisine kavuşması
3 Askeri Kamyon	240 Bin DM.	1 Çöp kamyonu
Havan topu	2 Milyon	40 Çocuk bahçesi yeri
1 Atom Başlığı (Hot)	37 Bin DM.	4 Çocuk bahçesi yeri
1 Pershing 2 roketi	40 Milyon	1 Milyon Afrikalının 1 yıl boyunca beslenmesi

VE DÜNYA HALA SİLAHLANA DURSUN !

Dünya'da her yıl silahlanmaya harcanan parayla bu çocuklar için
neler yapılmalıydı ki ?

FAC'de KAMU HİZMETLERİNDE ACIL İHTİYAÇ LİSTESİ :

Meslek dalı	: İhtiyaç sayısı
Genel ve meslek eğitim da- lında öğretmen	1985 için : 193 Bin 1990 için : 178 Bin
Yüksek okul personeli	1980 için : 40 Bin (30Bin'i bilimsel alanda)
Hastahane personeli	A c i l e n : 28 Bin
Kamusal sektörde	1985'e kadar: 60 Bin Acilen : 30 Bin
Sosyal hizmetler	1990'a kadar: 361 Bin
İş Bulma Kurumu	A c i l e n : 3 Bin
Emeklilik Sigortası Ku.	: 1000
Meslek Kontrol Daireleri	A c i l e n : 2 Bin
Yangın Söndürme hizmetleri	A c i l e n : 5 Bin
İlkyardım işleri	: 35 Bin
Maliye Daireleri	A c i l e n : 63 Bin
Hukuk işleri	: 8 Bin
Demiryolları	1985'e kadar: 14 Bin
Posta İdaresi	A c i l e n : 8-11 Bin
(Waffen Glanz WK-1980)	

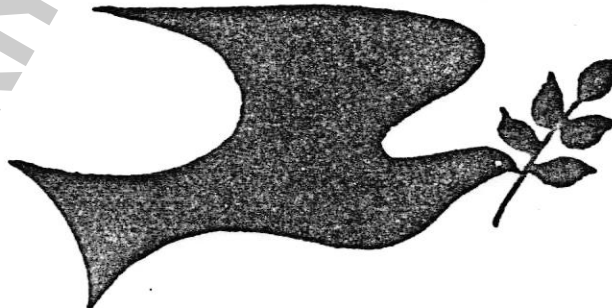
Yerli ve yabancı kadınlar silahlanmaya karşı yürüyor. Birlik sendikaları "Herekese iş" diyor. (Resimler NZ-35/83)

SİLAHLANMA HARCAMALARININ ABD'de SİVİL HİZMETLERDE KULLANILMASINA ÖRNEKLER :

Askeri araç : Fiyatı : Sivil hizmet karşılığı :

1 Savaş Helikopteri "Hney"	1 Milyon Do.	66 Ev
1 Deniz Uçağı	9 Milyon Do.	New-York'da 257 Konut
8 Savaş uçağı F-14	130 Milyon Do.	1972'de bütçede konut yapımına ayrılan sonra silinen miktar.
1 Atom uçak gemisi	3 Milyar Do.	Washington'a U-Bahn yapımı tutarı.
4 Destoryer	125 Milyon Do.	1983'de New-York'a gerekli temizlik masrafı
3 Savaş uçağı F-15	27 Milyon DO.	1971'de New-York şehri Bütçe açığı.
1 Savaş uçağı C-52	60 Milyon Do.	72-73 yılında ABD bütçesinden Ruh hastalığı ile mücadele için ayrılan ve sonradan silinen miktar.
3 Atom denizaltısı	567 Milyon Do.	1973'de ABD bütçesinden sağlık hizmetleri ve yardımı olarak ayrılan ve sonra silinen miktar.
C-52 Uçak yapım Programı	45 Milyar Do.	ABD'de açlıkla mücadele için gerekli miktar.
B-1 Bombası Programı	11,5 Milyar Do.	ABD'de sefaletle mücadele için gerekli miktar.

(Waffen Glanz WK-1980)

SİLAHLANMA İŞYERLERİ AÇAR MI ?

o 1 Milyar Dolar ile :

Savaş endüstrisinde	:	76.710	İşyeri açılmakta
Eğitim alanında	:	187.299	" "
Resmi dairelerde	:	186.977	" "
Sağlık hizmetlerinde	:	138.939	" "
İnşaat alanında	:	100.072	" "
Kitle ulaşımı alanında	:	92.071	" "
Makina yapımı alanında	:	86.114	" "

İŞYERİ AÇILMAKTA.

o İskandinav barış araştırma kuruluşu SIPRI'nin Mart 1981'-de yaptığı açıklamaya göre :

-Açlık, hastalık ve okuma-yazma bilmemezlik silahlanmaya yapılan harcamaların yüzde 10'u kadarlık bir bölümüyle ortadan kaldırılabilir.

o Yine aynı kuruluşun, aynı tarihteki açıklamasından :

-Dünya'da 1 S a n i y e'de silahlanma için yapılan harcamalarla 75 kişilik bir çocuk yuvası yapmak olanaklıdır.

-Yine aynı para ile 1000 aile için 10 tane içme suyu kuyusu açılabilir.

Abrüsten!

Angesichts der Tatsache, daß Jahr für Jahr Millionen Menschen in dieser Welt verhungern, daß rund 400 Millionen Menschen unterernährt sind, daß weitere 750 Millionen Menschen fehlernährt sind, ist jedem Argument der Rüstungsbefürworter auch die letzte moralische Legitimation entzogen.

Hunger in der „Dritten Welt“ — das ist nicht allein qualvolles Verhungern: Unterernährung bedeutet zum Beispiel eine achtmal höhere Kindersterblichkeit, eine um ein Drittel geringere Lebenserwartung. Fehlernährung bedeutet zum Beispiel Proteinmangel, von Kind an eine unzureichende Entwicklung des Gehirns und damit Intelligenzeinbuße.

Rüstung tötet nicht erst im Krieg: Sie ist tödlich in jedem Augenblick, in dem für sie Milliardenbeträge vergeudet werden, von denen ein geringer Teil reichen würde, um die großen sozialen und humanitären Aufgaben unserer Zeit zu lösen. Wer sich dieser Einsicht verschließt und am Weltersten festhält, macht sich mitschuldig an millionenfachem Tod in der Welt.

Y a z ı s ı z

(Resim, Her mit dem Leben, Asso Verlag 1980)

13) BARIŞ VE SİLAHSIZLANMA ÜZERİNE SÖZLER :

DÜNYA'DA BARIŞTAN DAHA ÖNEMLİ
ŞEYLER VARDIR.

Alekkxander Hain, eski ABD
Dışışleri Bakanı.FAZ/1981

DÜNYA'DA BARIŞTAN ÖNEMLİ HİÇ
BİR ŞEY YOKTUR.

Leonid Breschniev, KpdSU 26.
Kongresi.

BARIŞ SAĞLANACAK DİYE HİÇ
BİR ZAMAN TESLİM OLMAK NİYE-
TİNDE DEĞİLİZ.

Ronald Reagan, ABD Cumhur-
başkanı. Ekim/1981.

3 LİDER, 3 GÖRÜŞ...

- o Avrupa'da bizim dışımızda yapılacak bir atom savaşının belirli sınırlar içinde kalması olanaklıdır.
- R.Reagan -
- o Amerikan halkının yüzde 70'i, 3. Dünya savaşının kaçınıl-
maz olduğu görüşünde.
- Gallup Araştırma Enstitüsü -
- o Amerikan askeri plânlamacıları, ABD ile Sovyetler Birliği
arasında er veya geç bir savaşın olacağına inanmaktadır-
lar.Ve bu savaş nükleer bir savaş olacak.
- Admiral Le Rocque -
- o NATO bütün Dünya'dan sorumludur.
- A.Haig -

- o NATO, 108 Pershing 2 ve 464 Cruisss Missiles roketini yerleştirmeyi plânlıyor.Bununla amacımız, Sovyetlerin SS-20 roketlerini dengelemek d e ğ i l. Sovyetler SS-20 roketlerini ister sıfıra indirsin, isterse indirmesin.Bizim için fark etmez.NATO'nun şu anda 572 atış rampasına ihtiyaçı vardır.
- Colin Gray, Reagan ve Weinberger'in silahlanma danışmanı.

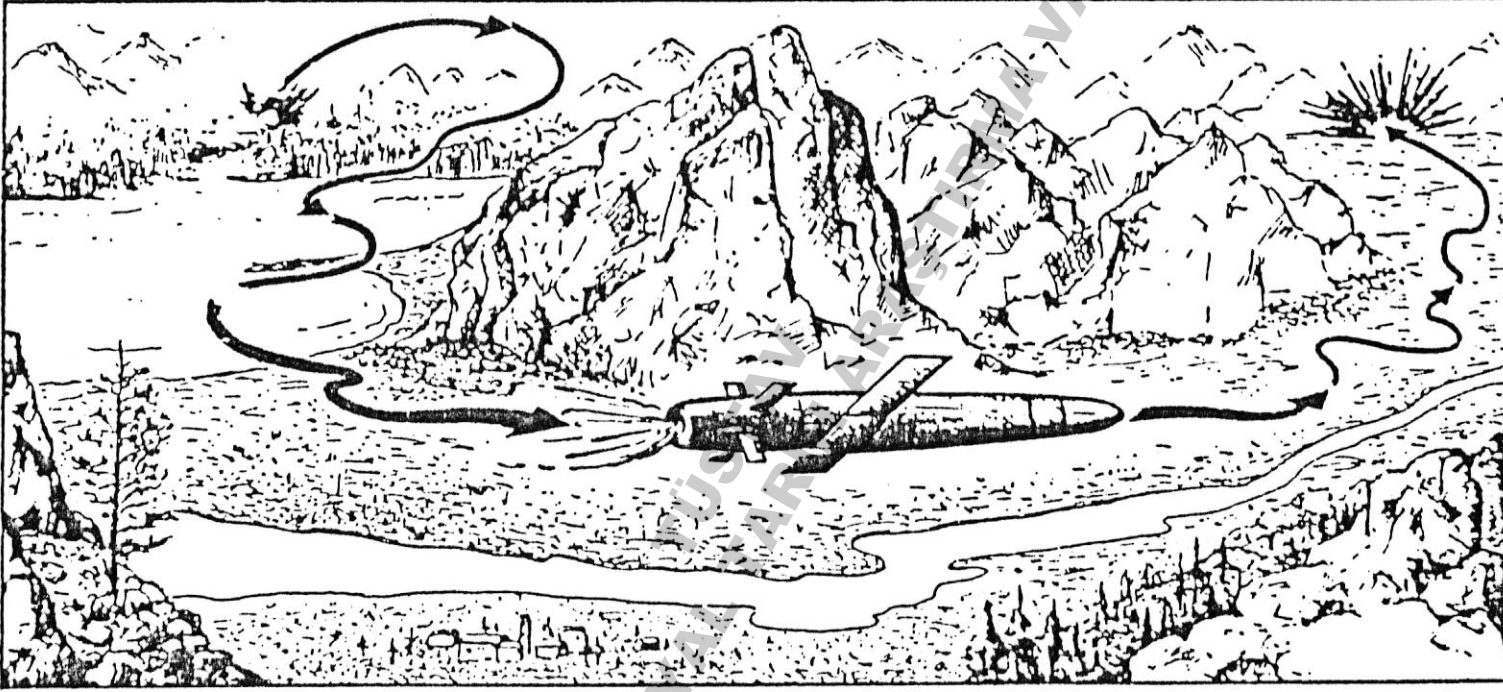
İ L A N !

AVRUPA'YA, AVRUPA YOK OLMADAN

SEYAHAT ETMEKTE ACELE EDİNİZ.

Bir Amerikan seyahat şirketi-
nin reklâm ilânı ve seyahat
kataloğundan 1981.

- o Gerekirse bugün bile bir savaşa girmeye hazırlıklı olmalıyız.Aynı zamanda, kendimizi yarın yapılacak bir savaş da, yarınki düşmanı yenecek şekilde hazırlamalıyız.
- C.Weinberger, ABD Savunma Bakanı -
- o Batılı ülkeler kendilerine atom silahlarını baskı aracı olarak kullanma olanağı veren yollar aramalı, aynı zamanda kendilerinin korku potansiyelini en aza indirmelidirler.
- Colin Gray ve Keith Payne, Reagan'ın danışmanları -
- o Amerikan Cumhurbaşkanı son 35 yıl da, 20 kez Atom bombasının kullanılmasını düşündüler.Her defasında da kendilerinin uğrayacağı zarar korkusuyla vazgeçtiler.
- Wilhelm Bittorf, FAC'de silahlanma konusunda söz sahibi.
- o Batı Dünya'sı ile Sovyetler Birliğı arasındaki politik, ekonomik, filozofik ve özellikle Dünya görüşü ayrılıkları o kadar derin ki, bunların zorlaması sonucu aralarında anlaşmazlık ve sürtüşme kaçınılmaz zorunluktur.
- W.T.Bennet, ABD NATO devamlı temsilcisi -

Cruise Missiles roketinin ateşlendikten sonra hedefine doğru aldığı yolu gösteren kroki. Bu roketler bir ağaç boyu yükseklikten uçarak radarlardan gizlenmekte, önüne çıkan dağ-bayır, bina ve diğer engellerden araziye uyarak geçmekte. Avrupa'ya bu tip roketlerden 464 tane yerleştirilecek.

- o Savaş öncesi devrinde yaşıyoruz, savaş sonrası devrinde değil.
 - E.Rostok, 1983'e kadar ABD Silah kontrol dairesi temsilcisi -
- o Yapılan atom silahları "ABD'nin Savaş Stratejisi Dökümantasyonu'nun" öngördüğü silahlara uymaktadır.Yüzlerce silah Cruise Missiles, yeni denizaltı sistemi, MX roketi yapıyoruz.Bütün bu silahlar, süresini kendimizin tayin edeceği bir atom savaşına hazır olduğumuza işaretler.
 - Amiral Eugene Carroll, 1980'e kadar Pentagon'da Avrupa nükleer plânlama örgütünde çalışmaktaydı -
- o Aralarında ABD Cumhurbaşkanı (R.Reagan) ve onun danışmanlarının da bulunduğu bu atom savaşı taraftarları birbirlerine, yine kendilerinin duymayı arzu ettikleri şeyleri anlatmaktadırlar : "Sovyetler Birliği'ne karşı oynanan Kedi-Fare oyunu gösterildiği kadar tehlikeli değildir.En kötü durumda, Sovyetler geri adım atmazsalar ve bizim nükleer gücümüze boyun eymezseler bile meydana gelecek bir savaş pek öyle korkunç olmayacak.Çünkü savaş sınırlıyabiliriz. İnsanlık ise, zamanla tekrar gelişebilir"...
- Robert Scheer -
- o Sovyetler Birliği atom savaşının sınırlanabileceği konusunda hayalci değildir.NATO temsilcilerinin tam aksine, Sovyetler Birliği'nde bir atom savaşından sağlam çıkabilmenin plânları yapılmamaktadır.Moskova'nın yeni yapılan mahallelerinde korunma mahsenleri yoktur.Sovyetler Birliği'nde böyle bir savaşın kazanılacağı hakkında resmi bir açıklama da yoktur.Sovyet halklarına atom savaşının korkunçluğu ve bu savaştan kimsenin sağ çıkmayacağı anlatılmaktadır.
 - Roy A.Medwedew, Amerikan "The Nation" dergisi yazarlarından -
- o Reagan hükümetinin atom savaşına karşı tutumunu, Hiroşima'ya atılan atom bombasının yıldönümünde, bombanın atılışına karşı takındığı tavır gözler önüne sermektedir.

5 Ağustos günü Nevada'daki atom deneme istasyonunda yapı-

lan basın toplantısında, Enerji Bakanı James B. Edwards, gazetecilere (o zamanın) Cumhurbaşkanı Trumann'ın Hiroşima'ya atılan bombanın atılması için yeşil ışık yakmasını "Doğru verilmiş bir karar" olarak gördüğünü söyledi.

o Bir söyleşiden alıntılar :

Senatör Pell : Sovyetler Birliği ile Amerika arasında yapılan bir nükleer savaştan sonra her iki ülkede de arda kalanların sayısı ne olacaktır ?...

Rostow : Bu savaşta kullanılacak nükleer silahların oranına bağlı. Bilindiği gibi, Japonya nükleer bir saldırıdan sonra yalnız ayakta kalmakla yetinmedi, aynı zamanda gelişti, modernleşti.

Senatör Pell : Benim sorum tüm kapsamı ile yapılan bir nükleer savaştan herhangi bir ülke sağ çıkabilir mi ?

Rostow : İNSANLIK IRKI ELASTİKTİR bay Pell.

Senatör Pell : Doğru ama, ben size her iki ülkeden biri sağ kalır mı ? diye sormuştum.

Rostow : Nükleer bir savaşta kaç kişinin öleceği hesabı, çirkin bir hesap. Tahminler, birinden 10 Milyon, diğerinden 100 Milyon insanın öleceğini söylüyor.

NE OLACAK YANI, BU SAYI TÜM HALK DEMEK DEĞİL YA !!!!.....

- Alıntı: R.Scheer "Begrenzte atom savaşı Münih 1983 -

o Bir söyleşi daha :

Spiegel : Atom silahları şu anda insanlığın geleceğini tehdit ediyor.

Rostow : Evet tehdit ediyor. Fakat insanlık iki Dünya savaşından da ÇOK ÇEKTİ ...

o Önümüzdeki atom savaşının alanı Avrupa'dır, Amerika değil.

- ABD Savunma Bakanı C.Weinberger -

o Dünya için ne kadar talihsiz ve korkunç da olsa, şurası bir gerçektir ki, atom silahlarının kullanılacağı bir savaşın Avrupa sınırları içinde yapılması söz konusudur.

- C.Weinberger -

Demokratik askerler anti-savaş yürüyüşünde (Yukarıda)
Sendikal gençlik anti-savaş haftası yürüyüşünde (altta)
(Resimler, Her mit dem Leben, Asso Verl. 1980)

- o Amerika'lılar üçüncü bir Dünya savaşının, 1. ve 2. Dünya savaşları gibi Avrupa'da yapılacağından hareket etmektedirler.

- G.La Rocque, Admiral -

- o 1974 Yılına kadar Avrupa'daki ABD askeri güçleri komutanlığı yardımcısı görevinde bulunan Artur S.Collins'in yazdığına göre gerçek şudur :

"Kuşkusuz ki, Avrupa'yı kurtarmak (!) için yerle bir etmeye hazır politik ve askeri sorumlular vardır.Bu kişiler, tesadüfte olsa kritik bir anda düğme başında bulunuyorlarsa, yok olacağımız bir atom savaşı başlatmaları mümkündür". Böyle insanlar şu anda silah tekellerinin desteği ile Amerika'nın yönetimindeler ve görevlerini özgür bir toplum düzeni ile, diğer ulusları mutlu etmek olarak görüyorlar.

- M.Coppik-J.Roth -

- o Her sorumluluk taşıyan insanın hazmatmesi gereken gerçek, Avrupa'da yapılacak nükleer bir atom savaşında, Avrupalıların yaşama şanslarının olmadığıdır.Bu nedenle, böyle bir savaşa olanak vermemek gerek.Tek çıkar yol, silahsızlanmaktır.

- Emekli Admiral Antonio Sanguinetti, NATO Akdeniz kuvvetleri komutan yardımcısı -

- o İsabet oranı garantili, 2500 km'ye uzanan Pershing 2 ve 3700 km'ye uzanan Cruisse Missiles roketlerinin üretimi ve Avrupa'ya yerleştirilmesi ile öyle basitten bir silahlanma başlatılmış olmuyor.Bu tür silahlanma tek kelime ile Amerika Cumhurbaşkanı eski güvenlik danışmanı Brzezinski ve eski Dışişleri Bakanı Kissinger'in isteği olan, Avrupa'nın, Sovyetler Birliği'nin en geri hatlarına kadar uzanan Amerikan atış rampası haline getirilmek istenmesidir.

- Prof. G.Kade, FAC'de konu ile ilgili uzman -

- o Aralık 1979'da alınan NATO kararıyla yerleştirilmesi öngörülen 572 Pershing 2 ve Cruisse Missiles roketleri, Amerikan nükleer stratejisine göre 59 numaralı Cumhurbaşkanlığı direktifi ile Avrupa için kararlaştırılan silahlardır.

Avrupa'ya yerleştirilmesinin gerçek nedeni de, Sovyetler Birliği'nin askeri üslerini bombalamaktır.

- A.Mechtersheimer, eski CSU yesi, barış araştırmacısı ve eski hava subayı -

- o Eğer söylenildiği gibi, atom silahları en son are ise, neden Amerika bu silahı ilk kullanan ülke olmayacağına söz vermekten kaçınıyor ?.. Eğer bu silahlar gerçekten 'Korunma' içinse, neden Amerikan hükümeti sadece saldırıda kullanabileceği silahları üretiyor, rneğin, Trident 2, MX roketleri ve Pershing 2 ?...

-General Kermit D.Johnsonn, ABD silahlı kuvvetleri en yüksek Papazı.Bu papaz Savunma Bakanı C.Weinberger'i protesto ederek görevinden ayrıldı -

- o Uçak rzgrın etkisiyle o kadar gürültü çıkartıyordu ki, Bush'un söylediklerini duymak, anlamak gt.Cumhurbaşkanı olabilecek bu adam o anda atom savaşının kazanılabileceğinden bahsediyordu.Anlatışı o kadar normaldi ki, sanki bir Futbol maçı üzerine konuşuyordu.

- R.Scheer -

- o Propoganda yardımıyla kamuoyuna ve Parlamenteoya satılması gereken bu bütçe, korkutma politikamızı, bir atom savaşına girişme ve savaşı kazanma üzerine kurulmuştu....

.... Savaş bütçesi o kadar yüklü, nükleer silahlar üzerine söylenenler o kadar büyük ve Sovyet tehlikesi üzerine uydurulanlar o kadar abartmalı ki, insanın bir atom savaşına hazırlanması, bu savaşı sürdürmesi ve kazanması için hisleri kabarıyor...

- W.Fulbright, uzun yıllar ABD senatosu dış politika komisyonu başkanı -

- o Garanti olarak söyliyebilirim ki, bir atom savaşı sürdürebilmek için gerçekten 300 Milyar Dolar veya daha fazla harcanacaktır.Inanıyorum ki, bu tutum bizim yeni bir strateji gerçekleştirmek istediğimize en açık ispattır.şimdi-lik korkutma ile başlatılan, sonradan bir atom savaşı yapabilmek, bu savaştan sağlam çıkabilmek ve savaşı kazanmak

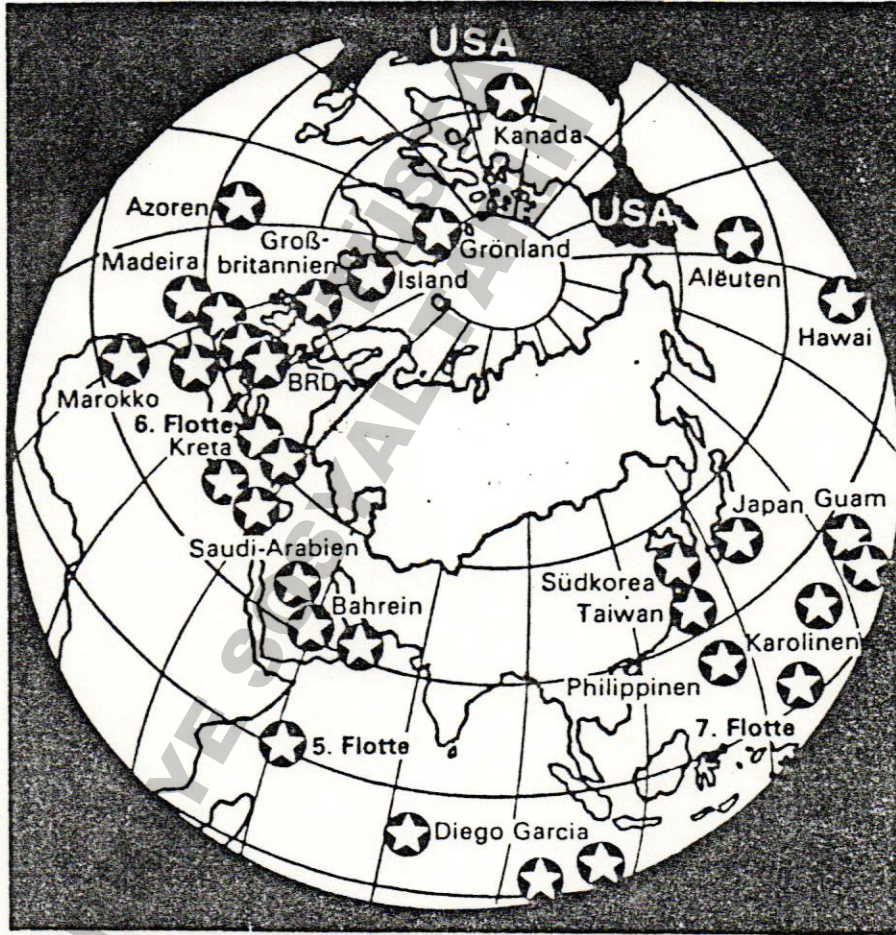
şekline dönüştürülen yeni bir strateji.

- Admiral E.Caroll -

- o Bir atom savaşı sürdürmek ve onu kazanmak için hazırlıklı olmamız gerektiğini gösteren deliller giderek artıyor.En geniş anlamıyla stratejik bir savaştan sonra iki ile dört yıl arasında kendimizi toparlayabilmeliyiz.Başkalarına, bu kadar ileri gitmek istemeyenlere de, sınırlı bir atom savaşı sürdürmek ve bu savaşı kazanmak için de silahlanmak istediğimizi ve hattâ silahlandığımızı söyleyin.

- Robert Mc Namara, eski ABD Savunma Bakanı -

("Barış ve Silahsızlanma üzerine sözler" - "Sage Niemand..." Pahl-Rugenstein Verlag Köln, kitabından çevrilmiştir).

Dünya'nın çeşitli ülkelerindeki ABD üsleri.
(Resim, Waffen Glanz WK 1980)

Kadınlar bir daha savaş olmasın, faşizme hayır diye yürüyorlar. (Resim, Her mit dem Leben, Asso Verl. 1980)

ATEŞLE OYNAMAK :

- o ABD eski Dışişleri Bakanı A.Haig : (Bu şahıs eski NATO Kumandanıdır. Ç.N.).

"Sovyetler Birliği ile aramızda görüş ayrılıkları olduğu sürece, çatışma kaçınılmazdır"
 - o Harvard Profesörlerinden ve Bayaz Saray'ın önde gelen güvenlik sorumlularından Richard Pipes :

"Sovyetler Birliği seçmekte serbesttir. Ya komünist sistemlerini barışçıl yolla değiştirirler, ya da, savaşa girerler. Yumuşama diye bir şey söz konusu olamaz"...
 - o ABD'de hemen, hemen hergün Reagan yönetimi üyelerinin desteklediği yeni bir soğuk savaş örgütü kurulmaktadır. ABD güvenlik kurulu (ASC) şu sözleri yaymaktadır :

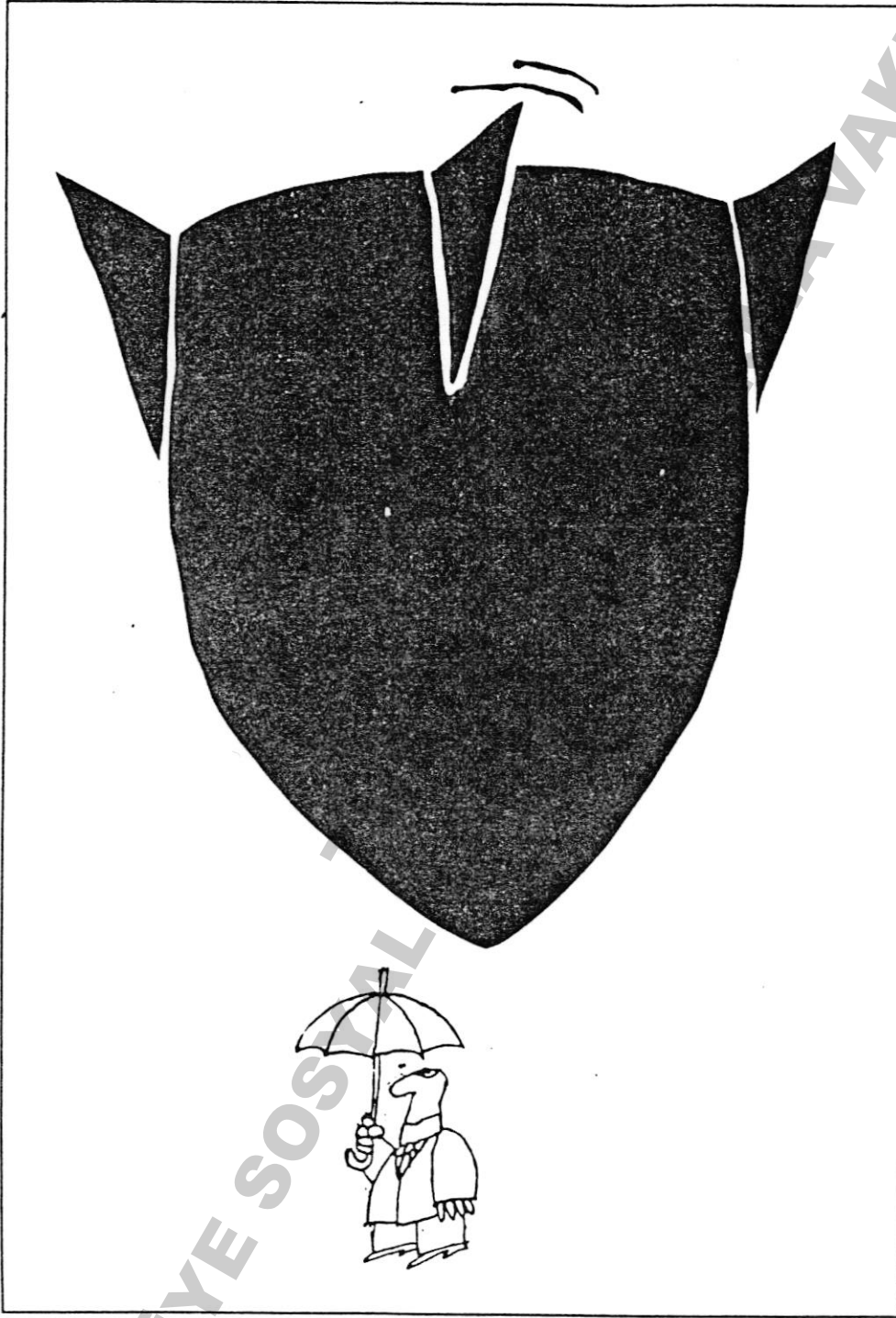
"Hitler Almanya'sından bu yana, bugünkü Sovyetler Birliğinde görülen silahlanma, hiç bir şekilde görülmemiştir"...
 - o ASC üyesi A.Haig :

Bundan önceki ABD hükümetlerinin yumuşama politikasını, "Zarar verici ve kendi kendini ateşe atmakla" suçluyor.
 - o R.Reagan'ın yardımcısı ve aynı zamanda ABD İçişleri Bakanı Georg Bush (Bu şahıs eski CIA başkanıdır. Ç.N) :

"Nükleer bir savaştan bir ülkenin galip çıkacağına inanıyorum"...
 - o G.Bush, nükleer bir savaştan sonra hayatta kalacakların sayısı üzerine sorulan bir soruya şu yanıtı veriyor :

"Taraflar bütün silahlarını kullansalar dahi yüzde 5'den fazla insan hayatta kalacaktır"...
 - o Washington'da yayınlanan "Foreign Policy" dergisinin baş haberi :

"Savaştan galip çıkabiliriz"...
- Dergi bundan sonra PD 59'un (Cumhurbaşkanına bağlı savaş emri verebilme plânı) nasıl kullanılması gerektiğini anlat-

Karikatur: Interkirchlicher Friedensrat

Y a z ı s ı z

makta.

Dergiye göre PD 59 şöyle kullanılmalıymış :

"Washington hükümeti saldırma hedeflerini saptamalı.Sovyetlerin gücü yıkılmalı ve savaş kazanıldıktan sonra, batılı ülkelerin görüş düzeyinde yeni bir Dünya sistemi kurulmalı.

Sovyetlere yapılacak saldırı da, onların en yüksek politik ve bürokratik beyin takımının saklanacağı korunma mahzenleri baş hedef olarak alınmalı.Bunlara ek olarak, KGB, Genel Kurmay, hükümet erkânı, politik, ekonomik ve askeri bina ve kuruluşlar da hedef olarak seçilmelidir"...

Dergi devamla :

"ABD, Sovyetler Birliği'ni yenecek öyle bir plân hazırlamalıdır ki, bu başarı Amerika'nın gelişmesini engellememeli-dir"...

Dergide çıkan bu yazının hazırlayıcıları olan Colin Gray ve Keith Payne, gerici "Düşünce fabrikası" Hudson Enstitüsü üyesi olup, bu kuruluş Reagan hükümetinin güvendiği danışmanlarındanıdır.Colin Gray, R.Reagan'a en yakın güvenilir kişilerdendir.

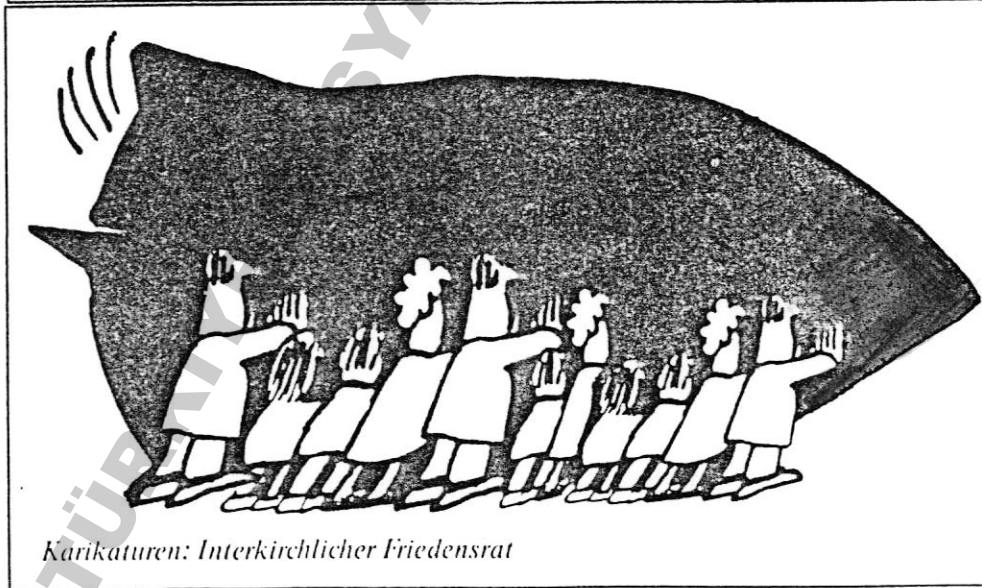
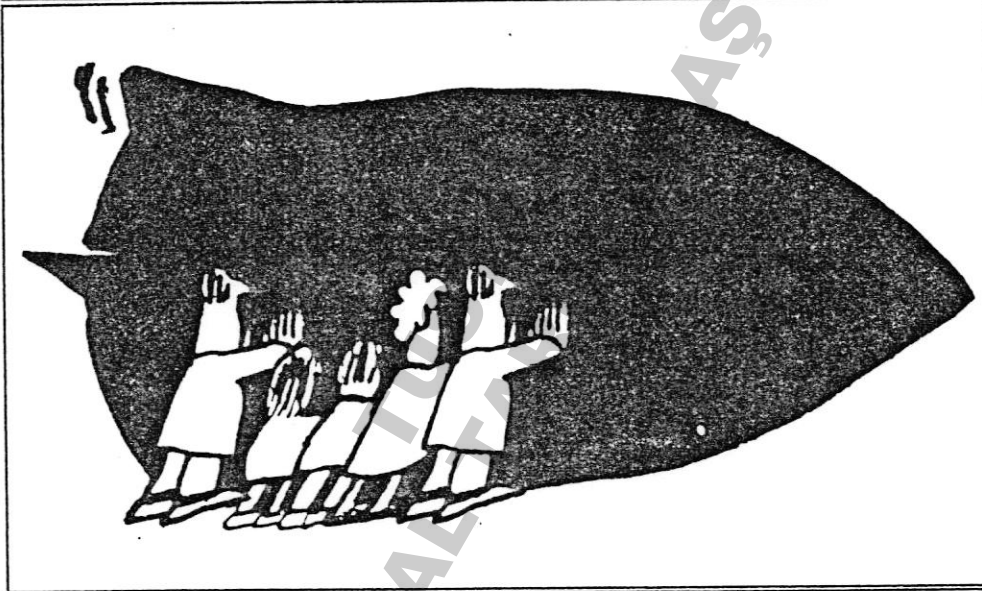
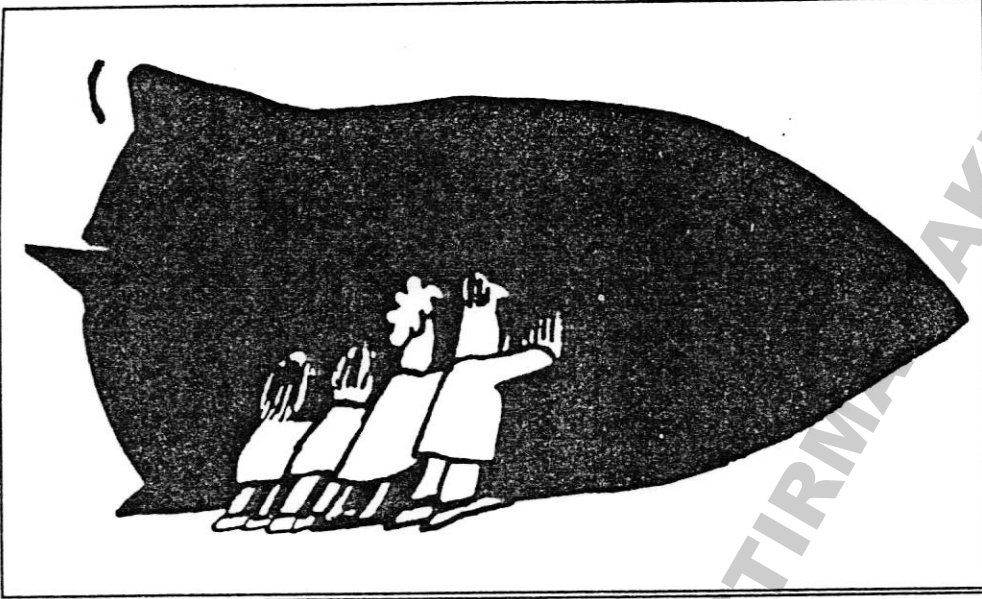
o Orta menzilli roketlerden Pershing 2 ve Cruisse Missiles bilindiği gibi 1983 yılından itibaren Avrupa'ya yerleştirilmek istenmektedir.Her iki roket tipi de, PD 59'u uygulamak için istenilen roket tipleridir.İki roket de hedefine 30 metreye kadar isabet kaydetmektedirler.

o Bununla birlikte ABD, iki yıldır Pershing 2'nin de kullanılabileceği yeni bir roket başlığı deneyimi yapmaktadır. "Earth Penetrator".

Dar çapta olan bu roketin özelliği, havada patlamaması, 12 metre kadar toprağı (yerin) altına girdikten sonra atom çekirdeğini ateşlemesi.

o Bu yılın Haziran ayı ortasında Pekin'i ziyaret eden ABD Dışişleri Bakanı A.Haig, Amerikan silahlarının Çin'e verilmesine hazır olduğunu söyledi.

- o Aynı anda, Çin'in ABD'den istediği ve masraflarını Amerika'nın karşıladığı, Çin-Sovyet sınırının elektronik dinleme radarlarıyla donatıldığı açıklandı.
- o ABD Ulusal güvenlik kurulu sorumlularından Richard Pipes'in, "US News World Report" dergisiyle yaptığı söyleşiden:
"Güçlü bir Çin Sovyetleri engelleyecektir.Bu nedenle Çin'in askersel açıdan güçlü olması bizim çıkarımızdır.Bunun yanında, Ruslar tehdite başladığında Çin'e biraz daha yanaşırız.Çin, ortak çıkarlarımızda güçlü bir kolumuzdur"...
- o ABD Dışişleri Bakanı A.Haig'in Çin'i ziyaretinden sonra, Washington'da ABD'nin Güney Kore ve Japonya'ya da Pershing 2 ve Cruise Missiles atom roketleri yerleştireceği haberi duyuldu.Aynı anda, ABD, "Rapid Deployment Force" isimli askersel grubun kurulması ve eğitimine başlaması hızlandırıldı.Bu özel grup, Dünya'nın her kriz bölgesinde, fakat özellikle yakın doğunun petrol bölgelerinde acil ve vurucu güç olarak kullanılma amacı ile oluşturulmuştur.
- o ABD Orta menzilli atom roketlerinin Avrupa'ya yerleştirilmesi konusunda 1961 yılında yazdığı "Verteidigung oder Vergeltung" isimli kitabında Helmut Schmidt :
"Böyle bir gelişme Sovyetlere karşı kışkırtmadan başka bir şey değildir.Zira, Avrupa'ya yerleştirilecek orta menzilli roketlerin yalnız ilk vuruş için kullanılacağı, ikinci vuruş için yeterli olmadığı bugün herkeze bilinmektedir"...
- o Bundan 17 yıl sonra aynı H.Schmidt, batı ülkelerinin silahlanma konusunu gündeme getirmektedir.
- o Politikacılar, askeri uzman kişiler ve halk arasında gelişmekte olan görüş, ABD orta menzilli atom roketlerinin Avrupa'ya yerleştirilmesi, Washington'a kendisinin stratejik silahlarını kullanmaya gerek kalmadan, nükleer bir savaşın Avrupa'da yapılmasına olanak vermekte, böylece kendi bölgesini tehlikeye sokmadan, Avrupa topraklarını kendi adına yapılacak bir atom savaşına vekil tayin etmesi, şeklindedir.

Karikaturen: Interkirchlicher Friedensrat

Sende gel katıl bize. Atom roketlerine HAYIR !

o Eski CSU üyesi, barış araştırmacısı ve eski Hava Subayı Alfred Mechttersheimer :

"Ülkesinde atom silahları bulunduran her ülke, aynı zamanda atom silahlarına da bir hedeftir"...

o 1961 Yılında yayınlanan "Verteidigung oder Vergeltung" isimli kitabında H.Schmidt : Orta menzilli atom roketlerinin Avrupa'ya yerleştirilmesinin sivil halklara getirdiği korkunç tehlikeye işaret etmektedir.Helmut Schmidt :

"Bu roketler Alaska'ya, Labrador'a, Grönland'a veya Libya çöllerine, Asya'nın ön kısımlarına yerleştirilmelidir.İnsanların kitlesel olarak yaşadığı yerlerde katiben bulundurulmamalıdır.Bunlar, karşıdaki rakibin nükleer roketlerini çeken mıknatıslardır.Bu nedenle, ateşi üzerine çeken ne varsa, halk kitlelerinin bulundukları yerler için tehlikelidir"...

o H.Schmidt o zamanlar (1961'de) roketlerin denizlerde üslendirilmesini kabulleniyordu.Schmidt'in stratejik görüşlerini İngiliz politikacısı Churchill'de paylaşıyordu.

Churchill 15 Şubat 1951'de kendi ülkesine yaptığı uyarıda:

"Amerikan atom üslerinin İngiltere'nin Güneydoğu'suna yerleştirilmesi halinde kendimizi bir hedef haline getirdiğimizi unutmamamız gerekir" diyordu...

o Federal Başbakan Schmidt, Londra'daki konuşmasından sonra ister istemez kendi kabinesini ve diğer Avrupa NATO üyesi ülkeleri silahlanmaya doğru çekmektedir.

o 12 Aralık 1979'da NATO, halâ tartışması süren Çifte kararını aldı.(Doppel Beschuluss).

o Federal Dışişleri Bakanı Hans-Dietrich Genscher karar üzerine sevincini şu sözlerle belirtti :

"Orta menzilli silahların modernleşmesi, Sovyetlerin nükleer orta menzilli roketlerle silahlanması üzerine bozulan dengeye karşı bir yanıttır"...

o Yine bir kez daha Sovyet silahlanması, yine bir kez daha

Avrupa'daki silah boşluğunun (açığının) saptanması.Böyle boşluklar silah endüstrisi için, "Şeytan'ın Kilise'de" oynadığı rolü oynamaktadır.Askeri çevreler, politikacılar ve silah tekelleri, vergi ödeyenlerin karşısına onların paralarını yeni silahlanma harcamaları için çekebilmek amacıyla 30 yıldan beri böyle "B o ş l u k l a r 1 a" çıkmaktadır.

(Stern Dergisi, 15.10.1981 No: 43)

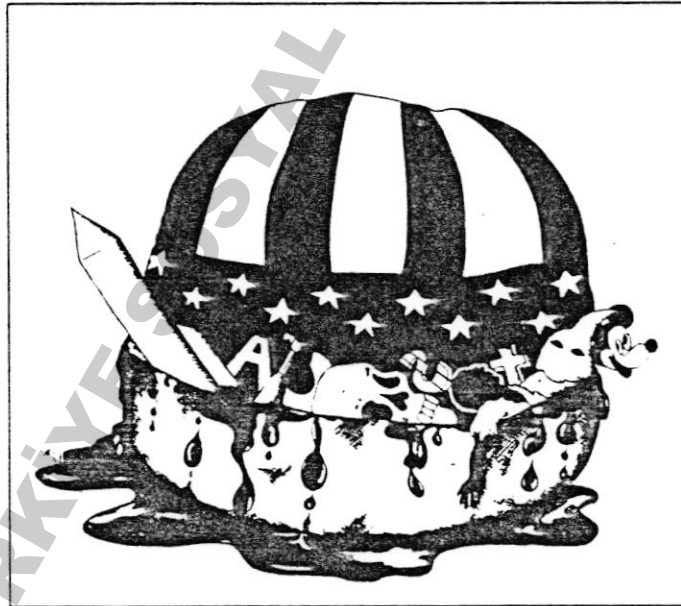

R.Reagan

C.Weinberger

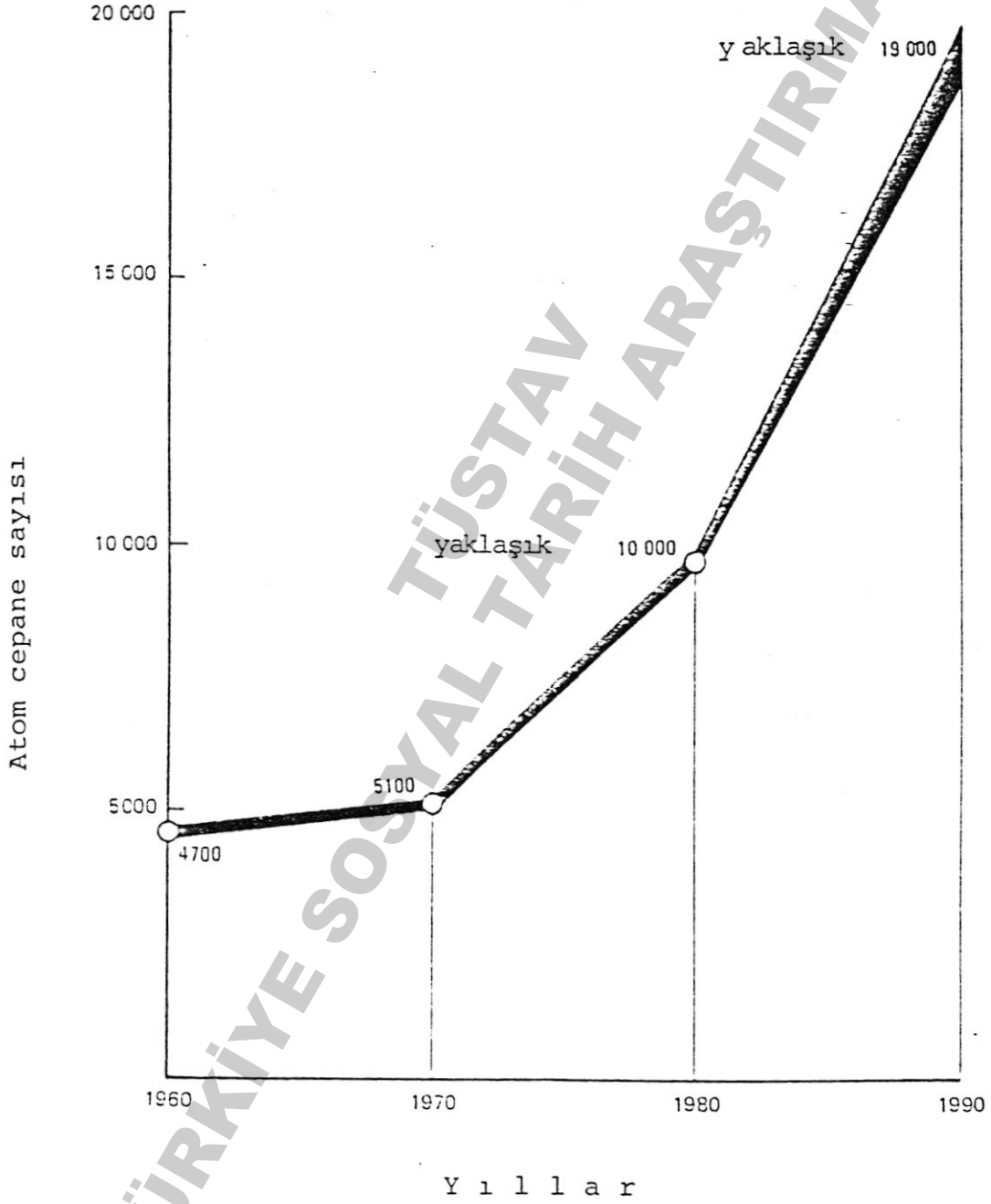
Ve boşluk dol-
duran iki uz-
man.Her ikisi-
de silah tekel-
lerinin has a-
damı.

Amerikan usulü Hamburger.
Hazırlanışı : Atom ve Nötron bombaları.
Salçası : Dünya halklarının kanı.
(Resim, Reagan Report WK-1982)

CENEVRE SİLAHSIZLANMA ÖNERİLERİ :

Amerika'nın stratejik atom saldırı gücü potasyiyeli
(Cepane birikimi)

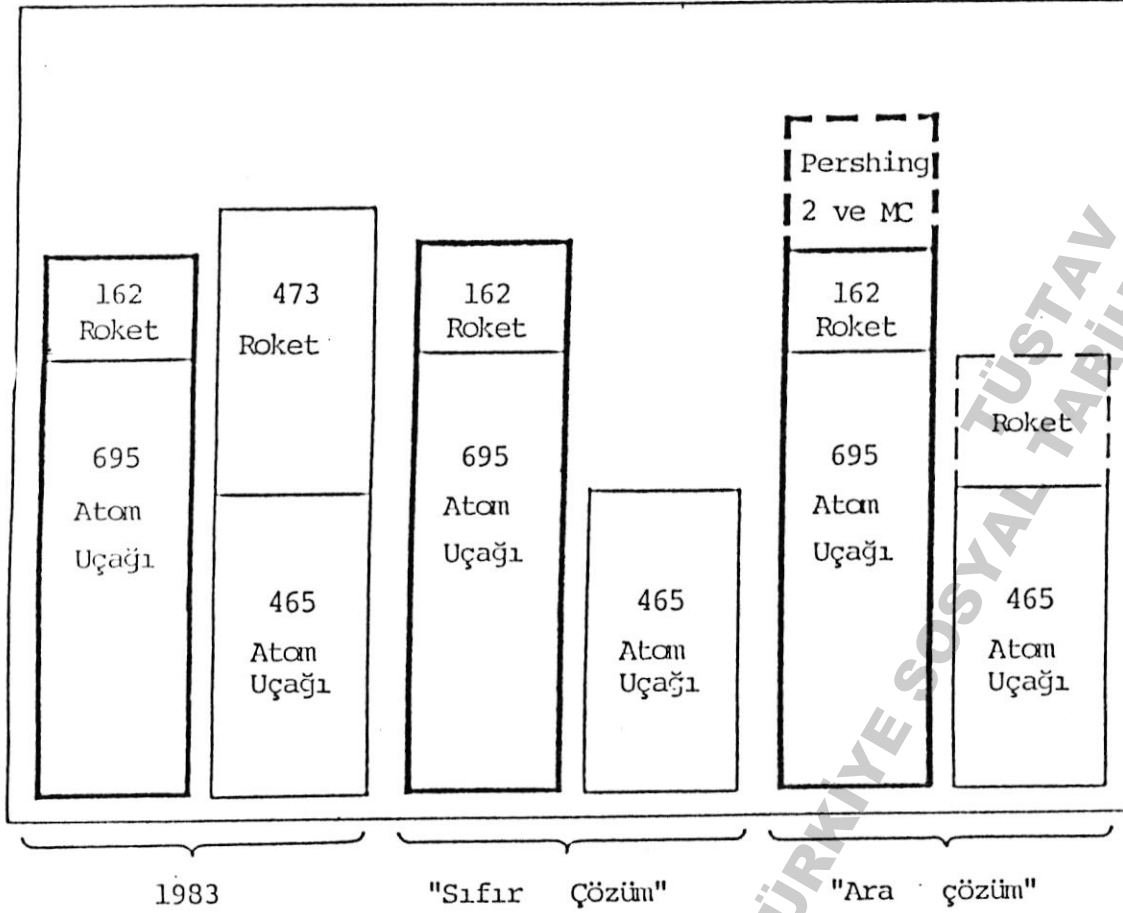
Sovyetler Birliği'nin silahsızlanma önerileri

162 Roket 695 Atom Uçağı 473 Roket 465 Atom Uçağı 162 Roket 138 A.Uçağı 162 Roket 138 A.Uçağı	Eşitlik (Denge) Formülü İndirim Formülü	I Kasım 1981 K e s i n Sıfır Çözüm Doğu ve Batı Avrupa'yı orta menzilli roketlerden ve taktik silahlarından arındırmak.	II Şubat 1982 Silahlarda Sayıca eşitlik. ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑	III Aralık 1982 Roket ve Uçaklar da sayıca eşitlik. ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑	IV Mayıs 1983 Sadece Roket ve uçak sayısında değil, aynı zamanda başlık sayısında da eşitlik. ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑	V Ağustos 198 ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑
1983 300'e indirme Sovyetler Birliği NATO Ülkeleri						

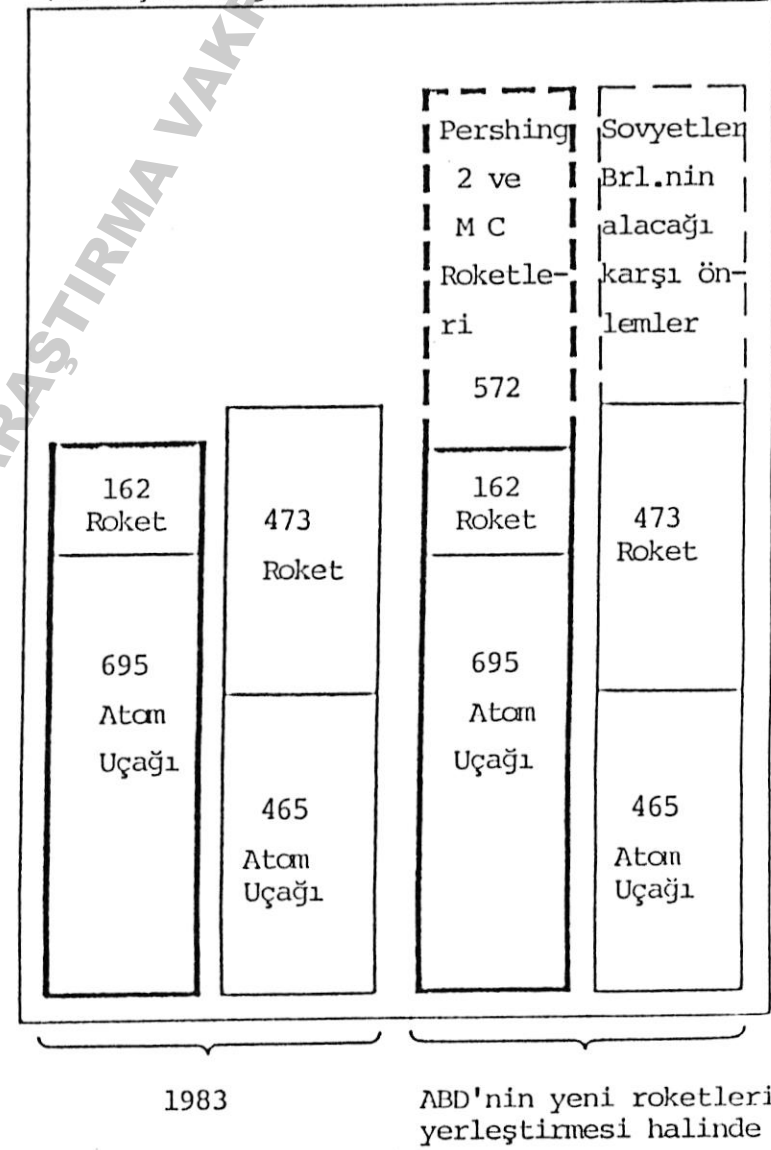
NATO ve Sov.Birliği'nin Avrupa'da orta menzilli nükleer silahlar durumu

(anlaşma sağlanamaması halinde)

(Amerika'nın önerileri)

M C = Cruise Missiles

Sov.Brl

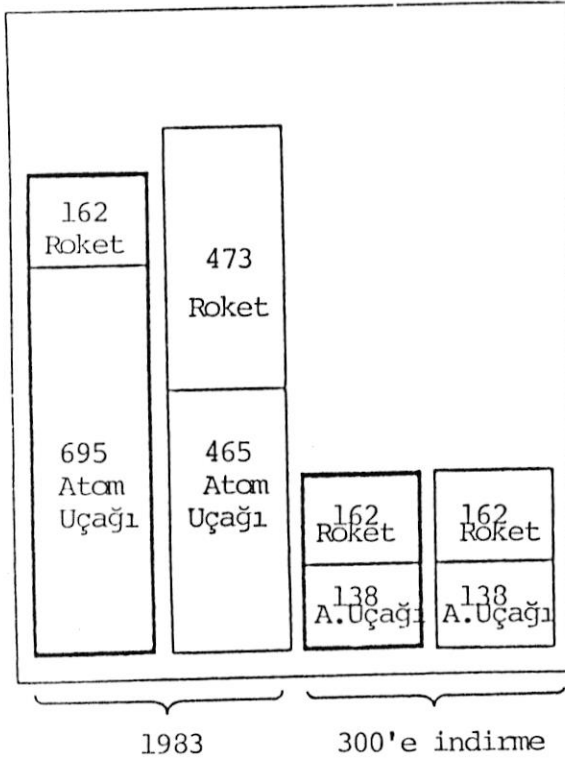
NATO

Pershing
2 ve
M C
Roketle-
ri
572

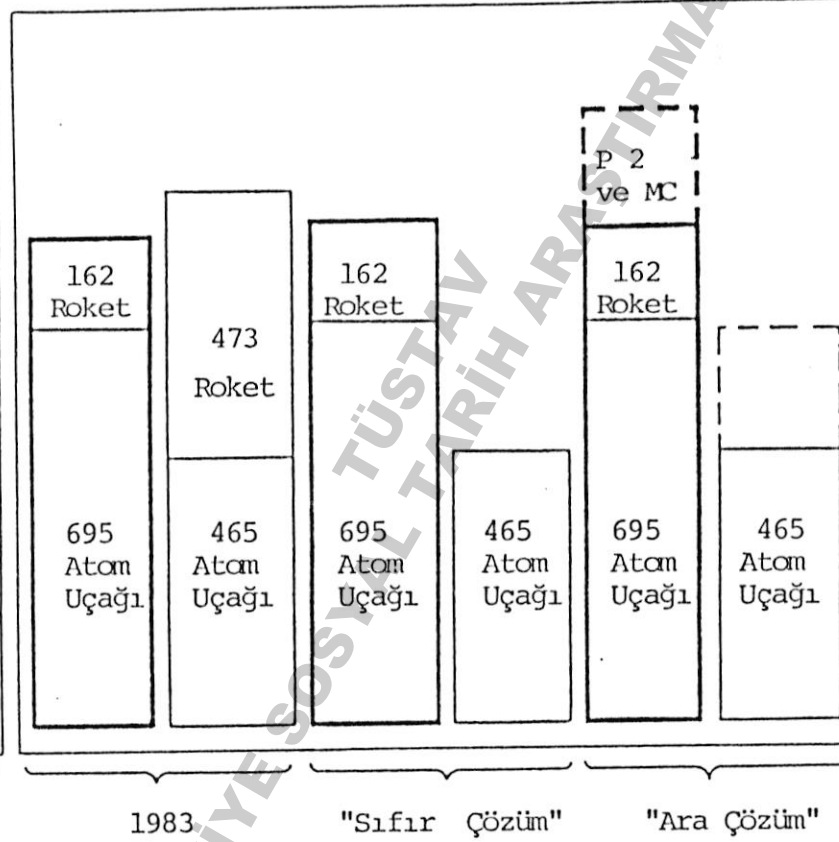
Sovyetler
Brl.nin
alacağı
karşı ön-
lenler

NATO ve Sov.Birliği'nin Avrupa'da orta menzilli nükleer silahları durumu (Şimdiki durum ve gelişmeler)

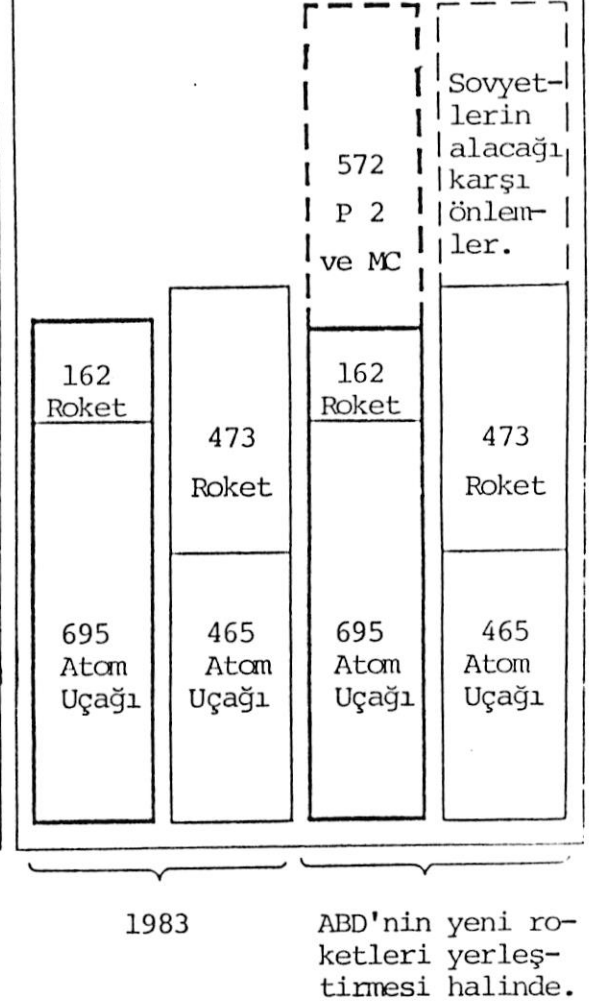
Sov.Birliği önerilerinden sonraki durum

ABD önerilerinden sonraki durum

Anlaşma sağlanamaması halinde

□ Sovyetler Birliği

□ NATO ülkeleri

P = Pershing 2

CM = Cruise Missile

F E N A F İ K İ R D E Ğ İ L ...

Federal Almanya'da yayınlanan "Stern" dergisinin yazdığına göre, Harvard Üniversitesi öğretim üyelerinden Prof. Dr. Jur. Roger F i s h e r, bir atom savaşının başlama emrinin -eğer verilecekse- şu şekilde verilmesini öneriyor :

NÜKLEER SİLAHLARI HAREKETE GEÇİRECEK KOT NUMARASINI İÇEREN BİR KAPSÜLÜ, BU İŞ İÇİN GÖNÜLLÜ OLAN BİR İNSANIN KALBİNE AMELİYATLA YERLEŞTİRMELİ.

BU KİŞİ DEVAMLI OLARAK CUMHURBAŞKANININ YANINDA BULUNMALI.CUMHURBAŞKANI ROKETLERE HAREKET EMRİ VERMEK İSTEDİĞİNDE, B U K İ Ş İ Y İ K E N D İ E L L E R İ İ L E B O Ğ U P, KAPSÜLÜ YERİNDEN ÇIKARMAK ZORUNDA KALACAKTIR.

BÖYLECE BİR İNSANIN ÖLÜMÜNÜ KENDİ GÖZLERİ (ELLERİ) ÖNÜNDE YAŞAYACAĞINDAN, BELKİ PLANLADIĞI ADIMDAN VAZGEÇEBİLİR

(NZ - 28/84)

N o t : Siz ne dersiniz bilmeyiz ama, biz Profesörle aynı fikirdeyiz.

Bariş bayrağı dünyanın her yerinde yükseliyor.

(Resim, Her mit dem Leben, Asso Verl. 1980)

